

BURMESE CLASSIC

ပဉ္စမဒီဂျစ် ဘောလုံးခေါက်ဆွဲ

ဘောလုံးဟာသဝတ္ထုတိုများ

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်	-	၅၀၁၁၆၀၁၀၁၀
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်	-	၅၁၁၂၉၀၁၁၁၀
ပထမအကြိမ်	-	ဇန်နဝါရီလ၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ကံ့ကော်ဝတ်ရည်စာပေ
အုပ်ရေ	-	၅၀၀
မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ်	-	Sky ပုံနှိပ်တိုက် အမှတ်-၁၉/B(1)၊ ၅၅-လမ်း၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
အတွင်းပုံနှိပ်	-	စွယ်တော်ပုံနှိပ်တိုက် အမှတ် (၁၄၇)၊ (၅၁) လမ်း၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ထုတ်ဝေသူ	-	ဦးကျော်ဇင်၊ ကံ့ကော်ဝတ်ရည်စာပေ ၅၁၊ ရေကျော်လမ်း၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
မျက်နှာဖုံးနှင့် အတွင်းသရုပ်ဖော်	-	မိုးထက်မိုး
တန်ဖိုး	-	၁၅၀၀ ကျပ်

ပဉ္စမဒီရိုင်း

ဘောလုံးခေါက်ဆွဲ / ပဉ္စမဒီရိုင်း။ - ရန်ကုန်။
 ကံ့ကော်ဝတ်ရည်စာပေ၊ ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်။
 စာမျက်နှာ-၁၅၇၊ ၁၃×၂၀ စင်တီမီတာ။
 (၁) ဘောလုံးခေါက်ဆွဲ

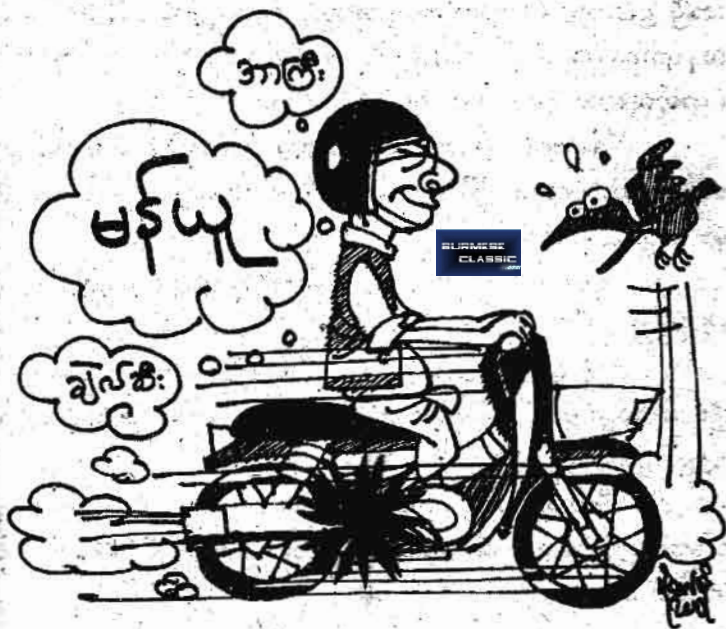

မာတိကာ

၁။	မန်ယူဖလားငါးစုံ	၇
၂။	အင်္ဂလန်ကိုဘဟန် ဖြစ်ပြန်ပြီ	၁၆
၃။	ဘောလုံးခေါက်ဆွဲ	၂၅
၄။	ပေတလူးနှင့် ဘောလုံးအသင်း ခရေဇီ	၃၄
၅။	ကိုယ် မေးမိတာ အပြစ်လားကွယ်	၄၅
၆။	လေးနှစ်ဆက်တိုက် ချန်ပီယံ လျှို့ဝှက်ချက်	၆၂
၇။	သူတို့ဆန္ဒက ရွန်နီတဲ့လား	၇၃
၈။	ကြက်တူရွေးဖေပေါ ရွေးပေးရက်တယ်	၈၆
၉။	နှဲတွေလောက်တော့ သနားတယ်	၉၅
၁၀။	လွမ်းရစ်တော့ အာဆင်နယ်ရယ်	၁၀၄
၁၁။	မေ့တတ်ပါပေ့ ကိုရင်ညို	၁၁၁
၁၂။	မန်ယူဦးကွန်း မတတ်နိုင်	၁၂၄
၁၃။	အင်္ဂါချွတ်ပြေးမိတာ အပြစ်လားကွယ်	၁၃၁
၁၄။	သိမှ မသိတာ	၁၄၀
၁၅။	ဪ ဘောလုံး... ဘောလုံး...	၁၄၉

မန်ယူ ဗလားငါးလုံး အိပ်ပေ

(၁)

ကိုညာသား ယခုတလောမှာ တော်တော်ကျေနပ်နေသည်။ ကြားရသည့် သတင်း၊ ဖတ်ရသည့် စာမျက်နှာတွေက တကယ့်ကို ကျက်သရေမင်္ဂလာ ရှိနေပါသည်။ သည်လို ဖြစ်ပါစေလို့ ဆုတောင်းရတာလည်း မြန်မာနိုင်ငံ အရပ်ရပ် တန်ခိုးကြီး ဘုရားတွေတောင် ကုန်လုနီးပါး ရှိနေလို့ပါ။ ဖြစ်ပုံကလည်း ကြည့်ဦးလေ။

ကိုညာသားက မန်ယူဘောလုံးအသင်းကို အရူးအမူး အားပေးလွန်းသူ ဖြစ်သည်။ မန်ယူအသင်းနှင့် ပတ်သက်သမျှ ကြိုက်တာ သူ့ကိုမေးသူ အလွတ်ကျက်ထားသော အကြောင်းအရာတွေနှင့် လက်ဖက်ရည်တိုက် သမင်းကျွေးပြီးတော့ကို ရှင်းပြသူ ဖြစ်သည်။

အခုတလောမှာ မန်ယူအသင်းက ဒဏ်ရာရ ကစားသမားတွေ များနေသဖြင့် ပွဲတွေ နိုင်မှနိုင်ပါ့မလားလို့ စိုးတထိတ်ထိတ် ဖြစ်နေရကနေ အီဗရာတို့၊ ဘာဘာတော့စ်တို့၊ ဖာဒီနန်တို့၊ ဗီဒစ်တို့ ဒဏ်ရာက ပြန်ကောင်းလာပြီ ဖြစ်သဖြင့် နောက်တန်းကဏ္ဍအတွက် စိတ်ချသွားပြီ။ ထို့အပြင် သူက ယခုရက်တွေမှာ ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး လက်ဖက်ရည်ဆိုင် စားပွဲဝိုင်းတွေမှာ ပြောဆိုနေသော စကားကလည်း ရှိပါသေးသည်။

“ဒါပဲဗျာ... မန်ယူအသင်းကတော့ ပေးဝိုးမရှိ စံချိန်ကို တင်သွားတာ ဆယ့်တစ်ပွဲတောင် ရှိပြီ၊ ဗန်ဒါဆားရဲ့ ဝိုးမပေးရ စံချိန်ကို ပရီးမီးယားလိဂ်မှာ ဘယ်သူ လိုက်မိလို့လဲ”

“မှန်တာပေါ့ ကိုညာသားရဲ့၊ ပေးဝိုးမရှိဆို မန်ယူရဲ့ နောက်တန်းတွေကို ကြည့်လေ”

ထိုကဲ့သို့ ကိုညာသားနှင့် ဘောလုံးအကြောင်း ပြောသူက ဝင်ထောက်ပြီး ပြောလိုကတော့ ကိုညာသား၏ မျက်နှာမှာ ပျားရည်ဆမ်းထားသလို ပြုံးရွှင်သွားရင်းက-

“ဒီမှာ ညီလေး... ဘာစားမလဲ ထပ်မှာ၊ ကိုယ်က မန်ယူ နောက်တန်းသမားတွေကို တကယ် လေးစားတာ၊ ညီလေး စဉ်းစားကြည့်၊ အီဗရာ၊ ဗီဒစ်၊ ဖာဒီနန်၊ ဝက်စ်ဘရောင်း က နောက်တန်းတင်မကဘူး၊ ဝိုးပါ တက်သွင်းတာ၊ ဟော... အီဗန်ကလည်း ရုစားလဲဝံ့ပေမယ့် တကယ့် နင်လား ငါလားပဲ၊ အခု ဘရာဇီးသား အခြားလူငယ်လေး နှစ်ယောက်ထဲက ရာဖေးကရာ ပရီးမီးယားလိဂ်မှာ သနားတယ်၊ ခြေထောက်မှာ စက်တယ်ထားသလား ထင်ရတယ်၊ ပြေး

ချက်က ဘာဖြစ်သလဲ မမေးနဲ့၊ ဒီပုံအတိုင်းဆို မန်ယူပဲ ပရီးမီးယား လိဂ်မှာ စားသွားတော့မှာပဲ”

ထိုအခါမျိုးမှာ ကိုညာသားခမျာ သူ ပြောချင်တာတွေ ပြောလိုက်ရ သဖြင့် တော်တော်ကို ကျေနပ်လို့သွားပါသည်။ ကျေနပ်ခြင်းနှင့်အတူ သောက် သမျှ၊ စားသမျှ လက်ဖက်ရည်ဖိုးတွေ သူက ရှင်းပေးရတာကိုတောင် ဂုဏ်ယူ သည့်အပြင် စကားတစ်ခွန်းကို ပြောဖြစ်အောင် ပြောလိုက်ပါသေးသည်။

“မတတ်နိုင်သေးလို့ပေါ့ကွာ... ပိုက်ဆံများ ချမ်းသာလို့ကတော့ မန်ယူတစ်သင်းလုံး ကစားသမားတွေကို စရိတ်စကခံပြီး ဒီမှာ လက်ဖက်ရည် ခေါ်တိုက်လိုက်ဦးမယ်၊ ပိုက်ဆံ ဘယ်နှသန်း ကုန်ကုန်”

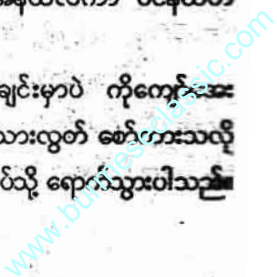
ကိုညာသား မျက်ဝန်းထဲမှာတော့ မန်ယူတစ်သင်းလုံးကို သူက ဧည့်ခံပြီး လက်ဖက်ရည်တိုက်ရင်းက ရော်နယ်ဒိုနှင့် ဓာတ်ပုံတွဲရိုက်လိုက်၊ ဖာဂူဆန်ကြီးနှင့် ဓာတ်ပုံတွဲရိုက်လိုက်၊ ရွန်နီနှင့် ဓာတ်ပုံတွဲရိုက်လိုက် အဟုတ်ကြီး ကို ဟုတ်နေပါတော့သည်။

(၂)

သည်နေ့ကို ကိုညာသား လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲ ရောက်တော့ ပွဲကြီး ပွဲကောင်းတော့ တွေ့ပြီလို့။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆို လက်ဖက်ရည်ဆိုင် စားပွဲဝိုင်းမှာ သူနှင့် ဘောလုံးပွဲကြည့်တိုင်း စကားနိုင်လှ ပြောလေ့ရှိသော ချဲလ်ဆီးပရိသတ် ကိုကျော်အေး ရှိနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

“ကံကောင်းလို့ ကမ္ဘာကလပ် ချန်ပီယံပြိုင်ပွဲမှာ မန်ယူ နိုင်သွားတာ ဒါတောင် ဗီဒစ် ဆိုတဲ့ နောက်တန်းသမားက ညစ်ပတ်လို့ အနီကတ်ပြ ထုတ်ခံ ရပါရောလား၊ အမှန်က ဒီပြိုင်ပွဲကို ချဲလ်ဆီး ဝင်ရမှာ၊ ပြီးခဲ့တဲ့ ချန်ပီယံလိဂ် ဗိုလ်လုပွဲမှာ တယ်ရီ ပင်နယ်တီ မဝင်တာရယ်၊ အနယ်လ်ကာ ပင်နယ်တီ မဝင်လို့ မန်ယူ ကြိဖန်ပြီး ဖလား ရသွားတာ”

လက်ဖက်ရည် စားပွဲဝိုင်း ဝင်ထိုင်ထိုင်ချင်းမှာပဲ ကိုကျော်အေး စကားက သူ ချစ်မြတ်နိုးသော မန်ယူအသင်းကို အသားလွတ် ဖော်ကားသလို ဖြစ်နေသဖြင့် ကိုညာသား ဒေါသတွေက အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်သွားပါသည်။

“ဟေ့... ကိုကျော်အေး၊ ခင်ဗျားရဲ့ ချဲလ်ဆီးအသင်း ညှို့လို့ ရွံးတာကို ဝန်ခံပါဗျ။ အသားလွတ် မန်ယူအသင်းကို သိက္ခာမချနဲ့၊ အဆင့်ရှိလို့ မန်ယူ ဝထစ ရရှိသာမက ကမ္ဘာ့ကလပ်ချန်ပီယံတောင် ဖြစ်တာ၊ ခင်ဗျားရဲ့ ချဲလ်ဆီး ချန်ပီယံဆု ရဖူးလား၊ အခု ပရီးမီးယားလိဂ်မှာ နည်းပြ ဘယ်နှယောက် ပြောင်း

ပြီးပြီလဲ၊ မန်ယူမှာက ဖာဂူဆန်တစ်ယောက်တည်း နှစ် နှစ်ဆယ် ရှိပြီ၊ အသင်း တစ်သင်းကို တစ်သားတည်း ကျအောင် သူ့လို လုပ်နိုင် တဲ့ နည်းပြ ရှိလို့လား၊ ခင်ဗျား တို့ ချဲလ်ဆီးက ကစားသမား တွေ ပိုက်ဆံ ဘယ်လောက် ပေးဝယ်ရလဲ၊ ဝယ်တာနဲ့ တန် လို့လား၊ မန်ယူက ပက်ဂျီဆန် ကြည့်၊ အာရှသား၊ ပိုက်ဆံ နည်းနည်းပဲ ရသေးတယ်၊ ဘယ်လောက် အသုံးဝင်လဲ၊ အလကား ပက်ဂျီဆန်ကို

မယှဉ်နိုင်ဘဲနဲ့များဗျာ”

ကိုညာသားတစ်ယောက် အသက်မရှူတမ်း မရပ်မနားသူ ချစ်သော မန်ယူအသင်းအတွက် ခုခံကာကွယ်တာ စကားလုံးတွေက လုံးဝထစ်ငေါ့ခြင်း မရှိ။ ကိုကျော်အေးကလည်း နည်းနည်းတော့ ခံပြင်းသွားပုံရသည်။ ကိုညာသား ပြောသလို သူ့ ချဲလ်ဆီးအသင်းကလည်း ဖြစ်ခဲ့တာဆိုတော့ လက်ဖက်ရည် စားပွဲပိုင်းမှာ သူ့အဖို့ အရှက်ရသလို ဖြစ်နေပါသည်။

“ဖာဂူဆန်က ချဲလ်ဆီးမှာ မော်ရင်ညို မရှိမှ လေကျယ်ရဲတာပါ။ မော်ရင်ညို ရှိတုန်းက ဖာဂူဆန် ခေါင်းတောင် မဖော်နိုင်လို့ ဖလားလက်မဲ့ နှစ်ခါတောင် ဖြစ်ခဲ့တာ၊ ဟော... တွေ့ပြီလေ၊ အခု ချန်ပီယံလိဂ် ရွံးထွက်

မန်ယူ ဖလားငါးလုံး အိပ်မက်

အဆင့်မှာ ကြည့်လိုက်၊
မော်ရင်ညိုရဲ့ အင်တာ
မီလန်အသင်းနဲ့ တွေ့ရ
မှာ၊ မော်ရင်ညိုကို
ဖာဂူဆန် ဘယ်နှခါ
နိုင်ဖူးလို့လဲ”

လက်ဖက်ရည်
စားပွဲဝိုင်းက တစ်ဖက်
နှင့် တစ်ဖက် စကားရည်
လှပွဲလို ဖြစ်လာပါသည်။
နားထောင်နေသူတွေက

ပြုံးစိစိနှင့် ဘာထင်မြင်ချက်မှ မပေးဘဲ ဘာတွေ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ဆက်ပြီး
ပြောလေမလဲလို့ လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း အကဲခတ်နေပါသည်။

“ဒီမှာ ကိုကျော်အေး၊ ခင်ဗျားရဲ့ ချဲ့လ်ဆီး တစ်နှစ်တည်း ဖလား
သုံးလုံး ရဖူးလား၊ အိပ်မက်ထဲတောင် မက်လို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဟော...
အခု မန်ယူက ဖလားငါးလုံး လမ်းကြောင်းပေါ် ရောက်နေပြီ၊ ကမ္ဘာ့ကလပ်
ချန်ပီယံဆုဖလား ရပြီးပြီ၊ ပရမီးဗီးယားလိဂ်မှာလည်း ထိပ်ဆုံးက။ ဟော...
အက်ဖ်အေဖလားမှာလည်း ဆီမီးပိုင်နယ် ရောက်ပြီ၊ ကာလင်း ဖလားက
ရပြီးလို့ လက်ထဲမှာ ဖလားနှစ်လုံး ရှိနေပြီ၊ ချန်ပီယံလိဂ်မှာ အင်တာမီလန်ကို
နိုင်ဦးမှာဆိုတော့ ဖလား ငါးလုံးကို လက်ဝယ်ပိုင်ပိုင် ရပြီလို့ဆို ရမှာ၊
မန်ယူဆိုတာ ပွဲပြီးခါနီး မိနစ် စက္ကန့်အထိ စောင့်ကြည့်ရတဲ့ အသင်း၊ ဒါမျိုး
ချဲ့လ်ဆီးက အိပ်မက်တောင် မက်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး”

“ကိုညာသား... ဘောလုံးပွဲဆိုတာ ရာသီကုန်မှ ပွဲပြီးမှ ပြောလို့
ရတာ၊ ခင်ဗျား စကားကုန်မပြောနဲ့၊ မန်ယူပဲ ဖလား ငါးလုံး ရမလား၊ ကလပ်
ချဲ့လ်ဆီးပဲ ဖလားရမလား၊ ကြည့်ကြတာပေါ့ဗျာ”

ကိုကျော်အေးက လေသံမာမာနှင့် ပြောရင်းမှ ထိုင်ရာထဲ ထလိုက်
ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

“ကိုကျော်အေး... ချဲ့လ်ဆီး ဖလားရဖို့က နောက်မှ ပြော၊ အခု ခင်ဗျားတို့ ချဲ့လ်ဆီးအသင်းမှာ နည်းပြနေတဲ့ စကိုလာရီ ထပ်အထုတ်မခံရပါစေ နဲ့ပဲ ဆုတောင်း၊ ပွဲတွေ သရေကျ ရှုံးလို့ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ရုရှားသူဌေး သည်းမခံ နိုင်တော့ဘူး ဖြစ်နေတယ်”

“အိုဗျာ... ကောလာဟလတွေ ခင်ဗျား မပြောနဲ့”

ကိုကျော်အေးက သူ ချစ်သော ချဲ့လ်ဆီး အသင်း၏ အတွင်းရေးကိစ္စတွေကိုပါ ဝင်ရောက် စွက်ဖက် ပြောဆိုသော ကိုညာသားကို ဒေါသ ပါသော အကြည့်နှင့် ကြည့်ရင်းက ဆိုင်ထဲကနေ ထွက်ခွာသွားပါသည်။

ကိုညာသားတစ်ယောက် နိမိတ်ဖတ်တာက မှန်သလား မသိ။ နောက် တစ်ပတ် ထွက်လာသည့် အားကစားဂျာနယ်တွေမှာ ချဲ့လ်ဆီးနည်းပြ စကိုလာရီ အား ထုတ်ပယ်သော သတင်းတွေက ဝေဝေဆာဆာနှင့် ဖော်ပြကြပါသည်။

ထိုသတင်းတွေကို ဖတ်ရင်းမှ ကိုကျော်အေး၏ စိတ်ထဲမှာ ကိုညာသား ကို အငြိုးအတေးတွေ ဖြစ်လာရင်း မခံမရပ်နိုင် စိတ်တွေ ဖြစ်ရင်း တစ်နေ့ လက်စား ကျကျနုနုချေပြမည်ဟု စိတ်ထဲက ကြိမ်းဝါးနေပါတော့သည်။

(၃)

ကိုညာသား အရမ်းအရမ်း ပျော်နေသည်။ သူ ပျော်ပုံက လောကကြီး မှာ ဆွေခုနစ်ဆက် မျိုးခုနစ်ဆက် အမွေတွေ အများကြီး ရသည့် ပုံစံမျိုးလို ဖြစ်နေပါသည်။

ဖြစ်ပုံက သည်လိုပါ။ ချန်ပီယံလိဂ် ရှုံးထွက်အဆင့်မှာ မန်ယူအသင်း က အင်တာမီလန်အသင်းကို အဝေးကွင်းမှာ သရေ၊ အိမ်ကွင်းမှာ နှစ်ဂိုး ရိုးမရှိဖြင့် နိုင်ပြီး ကွာတားဖိုင်နယ် တက်သွားလို့ ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် ပရီးမီးယားလိဂ်မှာလည်း ယနေ့ည ကန်မဏ္ဍယ် သီဗာပူး အသင်းကို နိုင်လျှင် မန်ယူအသင်းက တစ်ပွဲလျှော့ဖြင့် ပရီးမီးယားလိဂ်မှာ ဗိုလ်စွဲဖို့ ဖြစ်နိုင်ခြေ များသွားပြီ ဖြစ်သည်။

“တွေ့လား... မန်ယူအသင်းက ဘာလုပ်လုပ် ရွှေဖြစ်နေတာပဲ”

ကိုညာသားက မန်ယူနှင့် လီဗာပူး ဘောလုံးပွဲ လာခါနီး လက်ဖက်ရည် ဆိုင်မှာ ဂုဏ်ယူဝင့်ကြားစွာဖြင့် ပြောနေပါတော့သည်။

သည်မြင်ကွင်းကို ချဲလ်ဆီး ပရိသတ် ကိုကျော်အေးက ဘာမှ မပြောဘဲ အကဲခတ်နေပါသည်။

ဘောလုံးပွဲ စကန်တော့ မန်ယူက ပင်နယ်တီရပြီး ရော်နယ်ဒိုက ပင်နယ်တီဂိုး သွင်းသောအခါ ကိုညာသားက ထိုင်ရာမှ ထခုန်ပြီး-

“ဘင်နီတက် ကဲ... ဘာတတ်နိုင်သေးလဲ၊ အမြဲတမ်း ရှုံးနေကျ၊ ဆဲဒီလောက်နဲ့ တက်မလာနဲ့”

ကိုညာသား၏ အားရဝမ်းသာ အော်ဟစ်သံ စကားဆုံးလို့ မကြာမီ ဇာပင် ကိုညာသား သဘောကျသော မန်ယူ နောက်ခံလူကြီး ဗီဒစ်ကြောင့် မန်ယူအသင်းခမျာ လီဗာပူးအသင်းမှ တောရက်စ် သွင်းဂိုးဖြင့် ဂိုးပြန်ပေးရပြန် ပါသည်။

“ဗီဒစ် ဘောလုံး လွဲသွားလို့ပေါ့ကွာ၊ ဒုတိယပိုင်း ပြန်စရင် ကြည့်လိုက်”

ကိုညာသားခမျာ မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်ကာ ပြောရင်းမှ ဒုတိယပိုင်း ယှဉ်ပြိုင် ကစားကြပုံကို ဆက်ကြည့်ပါသည်။ တစ်ခါဖူးမှ ရာဇဝင်မရှိဖူးသော မန်ယူအသင်းက ကိုယ့်အိမ်ကွင်း အိုးထရက်ဖွဲ့ဒီမှာ လေးဂိုး တစ်ဂိုးဖြင့် ခွ် ပါသည်။ သည်အခါမှာ ချဲလ်ဆီး ပရိသတ် ကိုကျော်အေးက သူ စောင့်နေသော အကွက်ကောင်း ဝင်လာသဖြင့် ကိုညာသား ထိုင်နေသော ခုံအနား သွားကာ-

“လီဗာပူး သရဲနီတွေကို လျှော့တွက်လို့ကတော့ သနားတယ်၊ အခင်ဗျား မန်ယူ ဘာတတ်နိုင်သလဲ၊ အိမ်ကွင်းမှာ တစ်ခါမှ ဒါမျိုး မရှိဘူး”

ကိုညာသားမှာ တော်တော်ခံပြင်းသွားပါသည်။ လူပုံအလယ်မှာ ကိုကျော်အေးက သူ့မန်ယူအသင်းကို အရှက်ခွဲလိုက်သဖြင့် ဒေါသအထွတ်အထိပ် ရောက်သွားပါသည်။

“လီဗာပူးကို ခွ်တော့ ဘာဖြစ်လဲ၊ ဖလား ငါးလုံး ရမယ့် မန်ယူ အသင်းက ရည်ရွယ်ချက် ပျက်တာမှ မဟုတ်တာ၊ ဒီနှစ်မှာ မန်ယူဖလား ငါးလုံး ရကိုရမှာ၊ ချဲလ်ဆီးအသင်းက ဒါမျိုး အိပ်မက်ပဲ မက်ခွင့်ရှိမှာ၊ ဖလား ငါးလုံးအပြင် မန်ယူက ပေးမယ်ဆိုရင် ထပ်ရမယ့် ဆုတွေတောင် ရှိသေးတယ်”

ကိုညာသားက သူ့မန်ယူအသင်း ရှုံးပေမယ့် စကားက မလျှော့ပါ။ ဒါကို အကွက်ကောင်း စောင့်နေသော ချဲလ်ဆီး ပရိသတ် ကိုကျော်အေးက-

“ဟုတ်တယ် ကိုညာသား၊ ခင်ဗျားရဲ့ မန်ယူအသင်း ဖလားငါးလုံး ယူရုံမကဘူး၊ ခင်ဗျားရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော နှမကိုပါ အထူးဆုအဖြစ် ထပ်ပေးဦးမှာ၊ ခင်ဗျား ဘယ်မန်ယူကစားသမားကို ခွဲတမ်းချမလဲ စဉ်းစားပေတော့”

“ဟေ့ကောင်... မင်း ဘာပြောတာလဲ”

ကိုကျော်အေး စကားကြောင့် ကိုညာသားတစ်ယောက် ဒေါသပူထပြီး ရန်ဖြစ်မလို ဖြစ်တာ ဘောလုံးပွဲ ကြည့်သူတွေ ပိုင်းဆွဲရပါတော့သည်။

ကိုညာသား နှာလည်း နှာချင်စရာပါပဲ။ ကိုညာသားမှာက တစ်ဦးတည်းသော နှမ မခင်သီတာ ရှိနေလို့ပါ။

ဒီထက်ဆိုးတာက မန်ယူအသင်းက လီဗာပူးကို ရှုံးသည့်အပြင် နိုင်နေကျ ဖူလ်ဟမ်အသင်းကို ရှုံးလို့ လီဗာပူးအသင်းနဲ့ တစ်ပွဲကျန် တစ်မှတ်သာ

ဤတော့လို့ ကိုညာသားတစ်ယောက် မန်ယူအသင်း ဖလားငါးလုံး ရဖို့အရေး သက်သတ်လွတ်စားပြီး အဓိဋ္ဌာန် ဝင်နေပါတော့သည်။

(၄)

ကိုညာသား အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရင်း ကြိမ်းဝါးပါသည်။

မန်ယူအသင်း ဖလားငါးလုံး ရလို့ကတော့ လူဝတ်ကြောင်ကို စွန့်ပြီး သာသနာ့ဘောင် အပြီးဝင်မည်တဲ့။

မန်ယူအသင်းကတော့ ယခုထက်ထိ ဖလားငါးလုံး မရသေးပါ။

အင်္ဂလန်ကိုဘဟန် ဖြစ်ပြန်ပြီ

(၁)

အင်္ဂလန်အသင်းကို သိပ်ချစ်သော ကိုဘဟန်တစ်ယောက် အခုမှ သက်ပြင်းလုံးလုံးချနိုင်လို့ တော်ပါသေးသည်။ အရင်တုန်းကဆိုလျှင် အင်္ဂလန် အသင်း ရှေ့ဆက် ဘာဖြစ်လေလိမ့်မလဲ စိုးတထိတ်ထိတ်နှင့် ရွှေရင်ဖိုခဲ့သော ကာလက ရှိခဲ့ဖူးသည်။

၂၀၀၆ ခုနှစ် ကမ္ဘာ့ဖလား ဘောလုံးပြိုင်ပွဲအပြီး ကျရှုံးခဲ့သော အင်္ဂလန်အသင်းအတွက် ကိုဘဟန်တစ်ယောက် ဝမ်းနည်းပူဆွေးလို့ မဆုံးခင် မှာ သူ့အတွက် သူ့ရင်ဝကို မီးစနှင့်ထိုးသော အကြောင်းအရာက ပေါ်ပေါက် ခဲ့ပါသည်။ ထိုကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး တွေ့သမျှ လူအပေါင်းကို ဖွဲ့စည်းတိုင်သဖွယ် ထားပြီး အပီရင်ဖွင့်ပါတော့သည်။

“ဘယ့်နှယ်ဗျာ... အင်္ဂလိန် နည်းပြကြီး အဲရစ်ဆင် သူ့ဘာသာသူ နေတာကို အာရပ်သတင်းထောက် သောင်ဆောင်ပြီး သွားမေး၊ ဟိုက နိုင်ဖွင့်၊ ဒါကို သတင်းသမား ဆွဲက စာစောင်တွေထဲ အပို့ဖွ၊ အဲရစ်ဆင်က သူ့လုပ်ရပ်အတွက် စုတ်သိက္ခာရှိရှိနဲ့ အင်္ဂလိန် အသင်း နည်းပြဘဝက ထွက် သွားရတာ၊ အင်္ဂလိန်အသင်း အဖို့ အစားထိုးမရတဲ့ ဆုံးရှုံး နှိပ်”

ထိုအခါ အင်္ဂလိန်

အသင်း ပရိသတ် မဟုတ်သော ကိုဘဟန် မိတ်ဆွေ ကိုသန်းဝင်းက-

“ထွက်တာလည်း ကောင်းတာပါပဲ၊ ခင်ဗျားရဲ့ အင်္ဂလိန်အသင်း နည်းပြ အဲရစ်ဆင်က နည်းပြသာ ပြောတယ်၊ ဘောလုံးပွဲမှာ အခြားနည်းပြတွေ ထို ကွင်းဘေးကနေ ကိုယ့်အသင်း ကစားကွက် မှားနေရင် မတ်တတ်ရပ်ပြီး ညွှန်ကြားတာမျိုး တစ်ခါမှ မရှိဘူး၊ ကိုယ့်အသင်း ရှုံးနေလည်း ထိုင်ရာ မထနဲ့”

“ဒီမှာ ကိုသန်းဝင်း၊ အဲဒါ စိတ်တည်ငြိမ်မှု ဘယ်လောက်ရှိတယ် ဆိုတာကို ပြတာ”

“ဒါဆို ကိုဘဟန် အဲရစ်ဆင်က မိန်းမကိစ္စ ပွေတာကတော့ သူ့ အသက်အရွယ်နဲ့ဗျာ”

ကိုဘဟန်က ပြုံးပါသည်။ ပြီးတော့-

“ဟဲ ဟဲ... ဒါကတော့ ကျုပ်နဲ့ သွားတူတာဗျ၊ ကျုပ်လည်း ခင်တင့်နဲ့ မညားခင် လူပျိုဘဝက အဲရစ်ဆင်လိုပဲ အရမ်းရည်းစားများတာပဲ ဗျာ၊ ဒါကြောင့် အဲရစ်ဆင်ကို ကျုပ်နဲ့တူတယ်ဆိုပြီး သဘောကျခဲ့တာ”

“ဟုတ်လား”

ကိုသန်းဝင်းက ခန့်တဲ့တဲ့ ပြောရင်းက ကိုဘဟန်၏ မိန်းမ မခင်တင့်ကို သတင်းလွင့်သောအခါ ညလည်း ရောက်ရော ကိုဘဟန်နှင့် သူ့မိန်းမ အပြင်းစ. အိမ်တွင်းစစ်ဖြစ်လို့ သားဖြစ်သူကတောင် အိမ်မှာ မနေနိုင်ဘဲ ရပ်ကွက် လက်ဖက်ရည် ဆိုင်မှာ သွားရှောင်နေရပါသည်။

(၂)

အဲရစ်ဆင်တစ်ယောက် အင်္ဂလန်အသင်းက နုတ်ထွက်သွားတာက လည်း ပြဿနာ မဟုတ်ပါ။ ကိုဘဟန်အတွက် ကြီးမားသော ခံစားမှုက ရင်ဝကို မီးစနှင့် ထိုးသလို ဖြစ်ခဲ့ရတာကတော့ ကိုဘဟန်သာမက အင်္ဂလန် အသင်းကို မြတ်နိုးသူတွေလည်း ကိုဘဟန်လိုပဲ ခံစားရမည် ထင်ပါသည်။

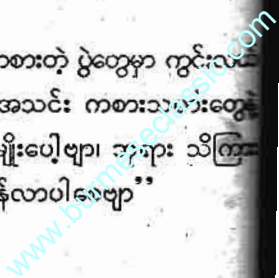
“ဒါ... စတီမက္ကလာရင် သက်သက်ပညာပေးတာ၊ အဆင့်မရှိဘဲ နဲ့ အင်္ဂလန်နည်းပြ ဖြစ်လာ၊ နည်းပြလည်းဖြစ်ရော အရမ်းနာမည်ကြီးနေတဲ့ ဒေးဗစ်ဘက်ခမ်းကို ထုတ်ပစ်၊ အသင်းကို လူသစ်တွေနဲ့ ဘာတွေနဲ့ တည်ဆောက် မယ် ဆိုပြီး လုပ်ချင်တာ လျှောက်လုပ်နေတာ၊ တော်တော်ရက်စက်တဲ့ စတီမက္က လာရင်၊ ဒီကြားထဲ ဒဏ်ရာတွေနဲ့ ရုန်းကန်နေရတဲ့ သားလေး မိုက်ကယ်အိုဝင် ကို မျက်စောင်းက ထိုးနေသေးရဲ့၊ အင်း... ကျုပ် သိပ်မြတ်နိုးတဲ့ အင်္ဂလန် အသင်း အနာဂတ်မှာ အခြေအနေမှ ကောင်းပါ့မလား မသိဘူး”

ထိုစကားမျိုး ပြောနေသည့် အချိန်မျိုးမှာ ကိုဘဟန်၏ မျက်နှာ အမူအရာက တစ်စုံတစ်ရာကို ဆုံးရှုံးလိုက်ရလို့ ကြေကွဲဝမ်းနည်း ခံစားနေ သည့် ပုံစံမျိုး ဖြစ်နေပါသည်။

“၂၀၀၈ ဥရောပဖလား ခြေစစ်ပွဲကို ဒီပုံစံနဲ့ဆိုရင်တော့ မလွယ်ဘူး ပေါ့နော်၊ အင်္ဂလန်အသင်း အောင်နိုင်ပါ့မလား ကိုဘဟန်ရဲ့”

ကိုဘဟန်လိုမျိုး အင်္ဂလန်အသင်းကို မြတ်နိုးသူ ကိုတင်ဖေက ပြော သောအခါ -

“ဒါကတော့ အင်္ဂလန်အသင်း ခြေစစ်ပွဲကစားတဲ့ ပွဲတွေမှာ ကွင်းလယ် ခိုင်တွေ၊ စည်းကြပ်ခိုင်တွေက အင်္ဂလန်ဘောလုံးအသင်း ကစားသမားတွေနဲ့ ယောက်ဖတို့၊ ယောက်မတို့ တော်ရင်တော့ တစ်မျိုးပေါ့ဗျာ၊ ဒုက္ခရား သိကြား မလို့ အင်္ဂလန်အသင်းကို ဒေးဗစ်ဘက်ခမ်း ပြန်လာပါစေဗျာ”

ကိုဘဟန် မေတ္တာအတုံးလိုက် ပို့နေသော စတီမက္ကလာရင် နည်းပြ သည် အင်္ဂလန်အသင်းက ဂရိအသင်းနှင့် ခြေစမ်းပွဲ ယှဉ်ပြိုင်သောအခါ ငါးရိုးပြတ်နှင့် နိုင်ပါသည်။ ဒါကို ကိုဘဟန်က သိပ်ပြီးအမြင်မကြည်သေးပါ။

“ဂရိအသင်းက ပြီးခဲ့တဲ့ ဥရောပဖလားမှာ ကံကောင်းလို့ ဗိုလ်စွဲတာ များ၊ အဆင့်မရှိတဲ့အသင်းနဲ့ ခြေစမ်းတာ ဘာဖြစ်မှာလဲ၊ အိပ်ပျက်တာပဲ အဖတ်တင်မှာပေါ့၊ ကြည့်နေ စတီမက္ကလာရင် နားထင် သွေးရောက်တော့ မယ်”

ကိုဘဟန် နိမိတ်ဖတ်တာ မှန်သလားတော့ မသိ။ ၂၀၀၈ ဥရောပဖလား အတွက် အင်္ဂလန်အသင်း ခြေစမ်းပွဲ ယှဉ်ပြိုင်သောအခါ အခြေအနေက သိပ် တော့မကောင်း။

“ဒါပဲဗျာ... ဒေးဗစ်ဘက်ခမ်းကို ရွေးပါ ရွေးပါလို့ ပရိသတ်တွေ ကကော၊ မိဒီယာတွေကပါ ဒီလောက် တောင်းဆိုနေတာ စတီမက္ကလာရင် တော့ ဒုက္ခရောက်တော့မယ်၊ မြတ်စွာဘုရားနဲ့ နတ်အပေါင်း ကူညီပါ။ ကံကောင်း ထောက်မစွာနဲ့ အင်္ဂလန်အသင်း ခြေစမ်းပွဲ အောင်ပါစေ”

ကိုဘဟန် ဆန္ဒတွေ မပြည့်ဝပါ။ အင်္ဂလန်အသင်းက ခြေစမ်းပွဲ အဆုံးအဖြတ် ရုရှားအသင်းနဲ့ ကစားသောအခါ ရှုံးပြီး ဥရောပဖလား ခြေစမ်းပွဲ မှ ထွက်ရသည့်အပြင် ၂၀၁၀ ကမ္ဘာ့ဖလား ခြေစမ်းပွဲမှာလည်း အခြေအနေ သိပ်ကမကောင်း။

ကိုဘဟန် ပေါက်ကွဲမှုတွေက အထွတ်အထိပ် ရောက်ကုန်ပါတော့ သည်။

“အခုထက်ထိ စတီမက္ကလာရင်ကို အင်္ဂလန်အင်အားက ဘာလို့ ထုတ်သေးတာလဲ မသိဘူး၊ သူတို့ရဲ့ အဖေတွေနဲ့ မက္ကလာရင်က ရုပ်ချင်းဆင် နေလို့လား၊ ဒါမှမဟုတ် ကျေးဇူးရှင်တွေ ဖြစ်နေလို့လား၊ ကျုပ် မပြောဘူးလား၊ ဒီလို စတီမက္ကလာရင် လူမျိုးနဲ့ဆို အင်္ဂလန်အသင်း သိက္ခာကျလိမ့်မယ် ဆိုတာ၊ စတီမက္ကလာရင် နည်းပြ လုပ်သလိုမျိုးတော့ ကျုပ်လည်း လုပ်တတ်ပါတယ်၊ ဈာ၊ ကစားသမားတွေက သူ့ဟာနဲ့သူ တော်လေတော့ ကျုပ်က နှမ်းဖြူးခွဲပဲ”

ကိုဘဟန်တစ်ယောက် မတန်ရာ တန်ရာ ပြောလို့လား မသိ။ ညမှာ အစားမှားပြီး ဝမ်းတွေသွားလို့ ဆေးရုံတောင် တင်ရပါသည်။ ဆေးရုံတက်နေ

ရသော ရက်တွေနှင့် ဆေးရုံက ဆင်းလာစမှာ အင်္ဂလန်အသင်းအကြောင်း ပြောတာ သိပ်မကြားရ။

ထို့အပြင် သူ နှစ်သက်သော အင်္ဂလန်အသင်း ဥရောပဖလား ဘောလုံး ပြိုင်ပွဲမှာ မပါလို့ဆိုပြီး ဘောလုံးပွဲတွေကိုတောင် မကြည့်တော့ပါ။ စပိန်အသင်း ဝိုင်းစွဲသွားသည့်အခါ ကိုဘဟန်က ထိုသို့ မှတ်ချက်ချပါသည်။

“စပိန်အသင်း ကံကောင်းလို့ပါကွာ၊ စတီမက္ကလာရင်ကြောင့် အင်္ဂလန် အသင်း မပါလိုက်လို့၊ နို့မို့ဆို ဥရောပဖလားက လန်ဒန်ပြတိုက်ထဲ ရောက်နေပြီ”

ညစဉ်ရက်ဆက် ဆိုသလို ကိုဘဟန်တစ်ယောက် ဘုရားရှိခိုးတိုင်း အင်္ဂလန် လက်ရွေးစင်အသင်း နည်းပြ စတီမက္ကလာရင် အင်္ဂလန်ဘောလုံး အသင်းမှ နုတ်ထွက်ရပါစေလို့ ဆုတောင်းပါသေးသည်။

(၃)

ကိုဘဟန် စိတ်ကူးတွေ တကယ်ဖြစ်သော နေ့ကို ရောက်လာပါသည်။ အင်္ဂလန်ဘောလုံးအဖွဲ့ချုပ် အက်ဖ်အေက စတီမက္ကလာရင်ကို အင်္ဂလန် လက်ရွေးစင် အသင်း နည်းပြမှ ထုတ်ပယ်လိုက်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ကိုဘဟန်မှာ ပျော်လွန်းသဖြင့် ဇနီးဖြစ်သူ မခင်တင့် အဝတ် ဗီရိုထဲက ‘အင်္ကျီတွေကြားမှာ ဝှက်ထားသော ပိုက်ဆံငါးထောင်ကို မသိအောင်ယူပြီး လက်ဖက်ရည် ဆိုင်မှာ မိတ်ဆွေတွေကို စတီမက္ကလာရင် ထုတ် ပယ်ခြင်း အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် လက်ဖက်ရည်နှင့် ဧည့်ခံပါသည်။

“အခု အင်္ဂလန်နည်းပြ နေရာ လစ်လပ်ပြီ ဆိုတော့ ဘယ်သူ အစားထိုးမလဲ မသိဘူး၊ စကိုလာရီ ကျပြန်တော့လည်း တစ်ခါ ခေါ်တုန်းက မလာ၊ နောက်တစ်ခါတော့ ခေါ်ဖို့မကောင်းဘူး၊ အီတလီ နည်းပြဟောင်းကြီး လစ်ဗီကျပြန်တော့လည်း အင်္ဂလန်နဲ့က ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဆေးပြင်းလိပ် သိပ်ကြိုက်တော့ မဖြစ်သေးပါဘူး၊ မော်ရင်ညို

ကျပြန်တော့ နှုတ်က ဖွာပါဘိသနဲ့၊ နိုင်ငံအသင်းနည်းပြ လုပ်ဖူးတာလည်း မဟုတ်၊ သူက ဘောလုံးကန်လို့ မနိုင်ရင် ပါးစပ်နဲ့နိုင်အောင် ပြောတတ်၊ ရန်ဖြစ် တတ်တော့ သူ့ပြဿနာတွေ လိုက်ရှင်းနေရတာနဲ့တင် ဘောလုံးနည်းပြဘက်မှာ လစ်ဟင်းနေမှာ၊ မန်ယူနည်းပြကြီး ဖာဂူဆန်ကျပြန်တော့ သူ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကိုင်တွယ် ပြုစုပျိုးထောင်ခဲ့တဲ့ မန်ယူအသင်းကြီးကို စွန့်ခွာဖို့ဆိုတာ သူလည်း သံယောဇဉ် ဖြတ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဆင်အလာဒွိုက်စ်ကျပြန်တော့ ဆုရအောင် အသင်းကို ကိုင်တွယ်ဖူးတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဟော်လန်နည်းပြတွေကျတော့လည်း အသင်း တစ်သင်းကို ဆီမီးလောက်သာ ကိုင်နိုင်တာဆိုတော့ ခက်သားဗျာ”

ကိုဘဟန်က သူ့ကိုယ်သူ အင်္ဂလန်ဘောလုံး အမှုဆောင်အရာရှိချုပ် ဘရိုင်ယန်းဘားဝဒ်လို လျှောက် ပြောနေသဖြင့် သူ တိုက်သော လက်ဖက်ရည်ကို သောက်ပြီး ကြိတ်မှိတ်နားထောင်နေရသော ကိုကျော်အောင်

မှာ သည်းမခံနိုင်သဖြင့် ဘု တော တောပါသည်။

“ခင်ဗျား ပြောတာ နိုင်ငံတကာ နာမည်ကြီးနည်းပြ တွေ ကုန်သလောက် ဖြစ်နေ ပြီ၊ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံက သင့်တော်ရာ နည်းပြ တစ်ယောက် နှုတ်က ခေါ်ဖို့ အင်္ဂလန်အကို အကြံ ပြုပေတော့”

“အင်း...

ခင်ဗျား ပြောတာ လည်း ဖြစ်နိုင်သလောက် ဒီအချက်ကို မည်းစား ရမယ်”

ကိုကျော်အောင်

ကိုဘဟန်က အတည်ပေါက်ကြီး ခေါင်းတညိတ်ညိတ် လုပ်ရင်းမှ ဓုတ်ချက်ချာသဖြင့် ကျန်သူတွေက ပြုံးနေကြပါသည်။

ကိုဘဟန်တစ်ယောက် အိမ်လည်း ပြန်ရောက်သည့်အခါ မခင်တင့်က ဝီရိယံ ဝှက်ထားသော ပိုက်ဆံငါးထောင် ကိုဘဟန် ယူသွားတာ သိသဖြင့် လင်မယားချင်း ရန်ဖြစ်ကြတာ လမ်းထဲကတောင် ဝင်ဆွဲရပါတော့သည်။

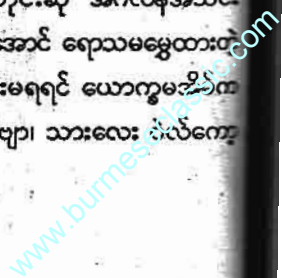
(၄)

ကိုဘဟန်တစ်ယောက် ယခု တော်တော် စိတ်တိုင်းကျလို့နေပါပြီ။ သူ့ချစ်မြတ်နိုးသော အင်္ဂလန်အသင်းမှာ နည်းပြက ဆုတံဆိပ်တွေ ယူပေးဖူးသော အီတလီလူမျိုး ကာပယ်လို ဖြစ်နေလို့ပါ။

ထို့အပြင် သူ သိပ်မြင်ချင် တွေ့ချင်နေသော ဒေးဗစ်ဘက်ခမ်းကိုလည်း အင်္ဂလန်အသင်းမှာ ပြန်ရွေးချယ်ရုံမက အင်္ဂလန်အသင်းက ၂၀၁၀ ကမ္ဘာ့ဖလား ခြေစစ်ပွဲမှာ နည်းပြကြီး ကာပယ်လို ရောက်ကတည်းက ယှဉ်ပြိုင်သည့် ပွဲတိုင်းမှာ အနိုင်ရသဖြင့် ခြေစစ်ပွဲ အောင်ဖို့က များနေပါသည်။

ထို့အပြင် ကိုဘဟန်ခမျာလည်း နောက်ထပ် သားတစ်ယောက် ထပ်တိုးလာပြန်ပါသည်။ ခရိုအေးရှားနှင့် အင်္ဂလန်အသင်း၊ ခရိုအေးရှား အိမ်ကွင်းမှာ ယှဉ်ပြိုင်သည့်အခါ အင်္ဂလန်အသင်းက ဂိုးပြတ် နိုင်ပါသည်။ ထိုပွဲမှာ အာဆင်နယ် ကစားသမား ဝဲလ်ကော့က သုံးဂိုးတိတိ သွင်းပါသည်။ ထိုပွဲအပြီး ကိုဘဟန်တစ်ယောက် အာဆင်နယ်အသင်း ပရိသတ် ဖြစ်ရုံမက နှုတ်ဖျားမှလည်း ဝဲလ်ကော့အား သားလေး သားလေးနှင့် ဖြစ်နေပါတော့သည်။

“ဒဏ်ရာတွေ ဗရေ့ရလို့ ဘောလုံးကွင်း မြက်ခင်းစိမ်းတွေနဲ့ ဝေးကွာနေတဲ့ သားလေး အိုဝင်အစား အခု အင်္ဂလန်အသင်းက ဝဲလ်ကော့ဆိုတဲ့ သားလေးတစ်ယောက် ရလိုက်ပြီ၊ အသက်အရွယ်ကလည်း အိုဝင် ဘောလုံးလောကကို ဝင်လာခါစနဲ့ မတိမ်းမယိမ်းပဲ၊ ဒီအတိုင်းဆို အင်္ဂလန်အသင်းကမ္ဘာ့ဖလား ရဖို့ ကျိန်းသေပြီ၊ လူငယ် လူကြီး မျှတအောင် ရောသမမွေးထားတဲ့ အင်္ဂလန်အသင်း ကာပယ်လို လက်ထက်မှာမှ ဖလားမရရင် ယောက္ခမအိမ်က ဖလားကို ပေးဖို့ပဲ ရှိတော့မယ်၊ တစ်ခုပဲ စိုးရိမ်တယ်ဗျာ၊ သားလေး ဝဲလ်ကော့ ဒဏ်ရာ မရပါစေနဲ့လို့”

ထိုစကားကို မကြာခဏဆိုသလို ကိုဘဟန် ပြောလို့လား မသိ။ ပညတ်သွားရာ ဓာတ်သက်ပါ ဆိုသလို ဝဲလ်ကော့ခမျာ ပရီးမီးယားလိဂ်တွင် အာဆင်နယ်အသင်းမှ ပြိုင်ပွဲများကို ယှဉ်ပြိုင်ကစားရင်း ပခုံး ဒဏ်ရာရရှိသွားသဖြင့် ကလပ်အသင်းမှာကော၊ နိုင်ငံအသင်းမှာပါ မကစားရတော့ဘဲ နားနေရပါတော့သည်။

ကိုဘဟန်ခမျာ ဝဲလ်ကော့ မပါသော အင်္ဂလန်အသင်းနှင့် အာဆင်နယ်အသင်းမှာ သူ့အတွက် ကြည့်နေရပါသော်လည်း ထမင်းနှင့် ဟင်းစားသည့်အခါ တစ်ခုခု လိုနေသလိုမျိုး ဖြစ်နေပါသည်။ ဝဲလ်ကော့တစ်ယောက် ဒဏ်ရာကနေ အမြန်သက်သာပါစေလို့ သူ့ခမျာ ဆုတောင်းရုံမှတစ်ပါး ဘာမှမတတ်နိုင်။

“ကိုဘဟန်ရာ... ဒါများ ခက်တာမှတ်လို့၊ ဟိုမှာက ဆရာဝန်တွေ ဆေးဝါးတွေ ကောင်းပါဘိသနဲ့၊ ဒီမှာ ဒီကနေ ဝဲလ်ကော့ကို ခင်ဗျား ယတြာချေပေးကြည့်ပါလား။”

“ဘယ်လို ယတြာချေရမှာလဲ ကိုမြင့်ရဲ့”

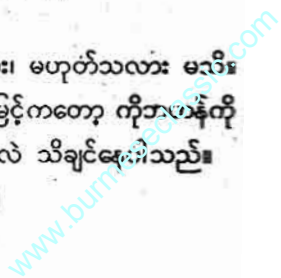
တစ်နေ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ကိုဘဟန်က ပြောနေကျအတိုင်း ဝဲလ်ကော့အကြောင်း ပြောနေတုန်း မိတ်ဆွေဖြစ်သူ ကိုမြင့်က အကြံပေးပါသည်။

“ဝဲလ်ကော့ ဆိုတော့ ဗုဒ္ဓဟူးသားဗျာ၊ ဒီတော့ လာမယ့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာ အာဆင်နယ်အသင်း အင်္ကျီအဝါရောင်ကို ဝတ်၊ လက်ထဲမှာ ပန်းအဝါတစ်ပွင့်ကို ကိုင်ပြီး အာဆင်နယ်အသင်း တည်ရှိရာ ဥရောပတိုက် အနောက်အရပ်ကို ခင်ဗျားရဲ့ အိမ်ရှေ့မှာ မတ်တတ်ရပ် မျက်နှာမူရင်း ပျောက်စေ၊ ပျောက်စေ၊ ပျောက်စေဆိုပြီး သုံးခါ အကျယ်ကြီး အော်၊ ဒီကနေ ဘူ့ကို မေတ္တာပို့ပေးတာ သူ ဒဏ်ရာတွေ ပျောက်ပြီး ဘောလုံးလောကထဲ ပြန်ရောက်လာမယ်”

“စိတ်ချ ကိုမြင့်၊ လုပ်မယ်ဗျာ၊ အဓိကပြောရရင် ဝဲလ်ကော့လေး ဒဏ်ရာ သက်သာဖို့ပဲ”

ကိုမြင့် ပေးသည့် အကြံက ဟုတ်သလား၊ မဟုတ်သလား မသိ။ ကိုဘဟန်က တော်တော်ကျေနပ်သွားပါသည်။ ကိုမြင့်ကတော့ ကိုဘဟန်ကို သူ ကြပ်ပေးလိုက်တာ ဘယ်လိုမျိုးတွေ ဖြစ်လာမလဲ သိချင်နေပါသည်။

ဒါကို ကိုဘဟန်က မသိရေးချ မသိပါ။

(၅)

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာ ကိုဘဟန်တစ်ယောက် အာဆင်နယ်အသင်း အင်္ကျီအဝါကို ဝတ်၊ လက်ထဲမှာ ဂန္ဓမာပန်းပွင့် အဝါတစ်ပွင့်ကို လက်က ကိုင်ပြီး အနောက်အရပ်ကို မျက်နှာမူပြီး ပျောက်စေ၊ ပျောက်စေ ဆိုပြီး သုံးခါ အကျယ်ကြီး အော်သဖြင့် လမ်းသွားလမ်းလာတွေက အထူးအဆန်းမျိုး ကြည့်ရင်းက ရယ်သွားကြပါသည်။

အိမ်ထဲမှာ အအေးမိလို့ ဖျားတာ သုံးရက်လောက် ရှိသဖြင့် အိပ်ရာထဲ လှဲနေသော ကိုဘဟန် ဇနီး မခင်တင့်က အိပ်ရာထဲမှ ထလာရင်း ကိုဘဟန်အား ဘာလုပ်တာလဲဟု မေးသောအခါ ကိုဘဟန် အဖြစ်မှန်ကို ရှင်းပြပါသည်။ ထိုအခါ မခင်တင့် ဒေါသတွေက အချိန်ကိုက်ပုံး ပေါက်ကွဲတာထက်ကို ပြင်းထန်သွားပါသည်။

“ကောင်းကြသေးရဲ့လား အရပ်ကတို့ရေ... မယားလုပ်တဲ့သူ နေမကောင်းလို့ အိပ်ရာထဲ လဲနေတာကျတော့ ဆေးခန်း တစ်ချက် လိုက်မပို့၊ ဆေးတစ်လုံး မတိုက်ဘဲ ဘယ်ကဟာမှန်း မသိတဲ့ အင်္ဂလန်က ဝဲလ်ကော့ကျတော့ ဒဏ်ရာ သက်သာအောင် ယတြာချေပေးနေတာတဲ့၊ ဘယ်သူက ရူးပြီး အကြံပေးတာကို ရူးပြီး လိုက်လုပ်တာ အံ့ပါရဲ့၊ ကြည့်ကြပါဦး၊ သင်းကို ကွာမယ် ကွာမယ်”

မခင်တင့်တစ်ယောက် ကိုဘဟန်၏ ကျောပြင်ကို လက်နှင့် အချက်ပေါင်းများစွာ ပြောတင်ပြီး အဝတ်အစားတွေကို ယူကာ သူမ မိဘများ အိမ်သို့ ဆင်းသွားပါသည်။ ကိုဘဟန်က ပြန်လိုက်ခေါ်သော်လည်း ပြန်မလာပါ။

နောက်ဆုံး တစ်လကြာမှ ရပ်ကွက်လူကြီးများက လိုက်လံစေ့စပ်ဖေမှ မခင်တင့် အိမ်ပေါ် ပြန်ရောက်လာပါသည်။

ထိုရက်များအတွင်း ကိုဘဟန်ထံမှ ဘောလုံးစကား မကြားရသဖြင့် မိတ်ဆွေတွေက လွမ်းတောင် လွမ်းနေကြပါသေးသည်။

ဪ... ဝဲလ်ကော့ကိုမှ စွဲလမ်းလွန်းတဲ့ ကိုဘဟန်ရယ်... ဖြစ်ဖြစ်တတ်လေစ။

ဘောလုံးခေါက်ဆွဲ

(၁)

“ဒီစကားကို ဘယ်သူ ပြောတာလဲ”

“ဘယ်သူ ပြောရမလဲ၊ ပွေးလှဘောလုံးအသင်း နည်းပြ ကိုဘညို ပြောတာ”

ဦးဖိုးတုတ်တစ်ယောက် ဒီသတင်းတွေ ကြားကြားချင်း နည်းနည်း
 ဆော့ ဘုနေပါတယ်။ ဘယ်နှယ် မနှစ်က ဆယ်ရွာပတ်လည် ဘောလုံးပြိုင်ပွဲ
 ပထမ ရလို့ အခြားနယ်ဘက်က ပြိုင်ပွဲမှာ ပထမ ရတဲ့ အသင်းနဲ့ ထပ်ဆင့်
 နှိပ်စက် ဖိုလ်လှပွဲ လုပ်တော့လည်း ဦးဖိုးတုတ် နည်းပြတဲ့ ညောင်သာရွာကပဲ
 ပထမရတော့ ဆုဖလား နှစ်ခု ရတဲ့ ဦးဖိုးတုတ်သာမက ညောင်သာတစ်ရွာလုံး
 က ဂုဏ်ယူမဆုံး ဖြစ်နေတယ်။ ဒါကို ပွေးလှဘောလုံးအသင်း နည်းပြ ကိုဘညိုက
 ကျေနှပ်ဘူး ထင်ပါရဲ့။

ကိုဘညို မကျေနပ်တဲ့ အချက်က ထပ်ဆင့်ချန်ပီယံ ဗိုလ်လုပွဲတုန်းက ဦးဖိုးတုတ်တို့ ညောင်သာ ဘောလုံးအသင်းက နောက်တန်းသမား ငထင်က ဟိုဘက်အသင်းက ရှေ့တန်းသမားကို ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း လူချ ကစားလို့ တိုက်ရိုက်အနီကတ်ပြုပြီး ထုတ်ပယ်ခံရတယ်။ ဒါက ပြဿနာ မဟုတ်သေးဘူး။ ပြဿနာက ဒီလို။ ဦးဖိုးတုတ်နဲ့ ကိုဘညိုကြားမှာ ကျောင်းတော်တုန်းက ရန်စတွေက ရှိသေးရဲ့။

(၂)

ညောင်သာရွာ ဘောလုံးအသင်းကို ဦးဖိုးတုတ် နည်းပြလာတာ နှစ်နှစ်ဆယ်ကျော်ပြီ။ သက်တော်ရှည် နည်းပြလို့လည်း ပြောလို့ရတယ်။ ညောင်သာရွာသူ ဒေါ်အေးလှနဲ့ အိမ်ထောင်ကျပြီးကတည်းက ဘောလုံးပြိုင်ပွဲတိုင်းမှာ အစဉ်အလာ မရှိတဲ့ ညောင်သာရွာကို ဘောလုံးဝါသနာ ပိုတဲ့ ဦးဖိုးတုတ်ထံ နည်းပြ လုပ်ပေးတာ အနှစ်နှစ်ဆယ်အတွင်းမှာ ပထမဆုချည်းပဲက ဆယ်ကြိမ်၊ ဒုတိယဆုနဲ့ အခြားဆုတွေ ရတာကလည်း ပြောမနေနဲ့တော့။ ပြီးတော့ ဦးဖိုးတုတ်က ဘောလုံးသမားကို စနစ်တကျ ရွေးချယ်တတ်တယ်။ ခြေရည် ခြေသွေး ကောင်းတဲ့သူတွေကို အချိန်ယူ ဥထားပြီးမှ ထုတ်သုံးတတ်တယ်။ ပြီးတော့ စည်းစနစ်ကလည်းရှိတော့ ညောင်သာရွာ ဘောလုံးအသင်းနဲ့ ဦးဖိုးတုတ်က တစ်သွေးတည်း တစ်သားတည်း ပြောလို့ရတယ်။

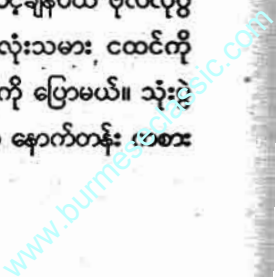

ဖြစ်ချင်တော့ ညောင်ထောက်ရွာ ဘောလုံးအသင်းကို နည်းပြဖို့ ကိုဘညို ရောက်လာတယ်။ ကိုဘညိုက မြို့နယ်အဆင့် ဘောလုံးကစားဖူးတဲ့ သူ ဖြစ်တာရယ်၊ နိုင်လိုစိတ် ပြင်းပြတာရယ်၊ နည်းစနစ်ပိုင်းရော တစ်ပွဲချင်း ကစားတဲ့ ကစားကွက်ကို ဗျူဟာခင်းတာတွေ၊ ဘောလုံးသမားတွေကို စည်းကမ်း နဲ့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကိုင်တွယ်တာရယ်၊ နောက်ပြီး ပါးစပ်ပေါက် ခပ်ဆိုးဆိုးနဲ့ ဘုတော တောတာတွေကြောင့် နာမည်သတင်းက တော်တော်မွှေးခဲ့တယ်။ ဒီတော့ ဆယ်ရွာပတ်လည် ဘောလုံးပြိုင်ပွဲမှာ ဆက်တိုက် ဗိုလ်စွဲတဲ့ ညောင်သာ ဘောလုံးအသင်းကို အနိုင်ယူပြီး နှစ်နှစ်ဆက်တိုက် ပထမရအောင် ယူပြတဲ့ အခါမှာ ဦးဖိုးတုတ်က ဘယ်အစာကြေပါ့မလဲ။

ဘောလုံးအသင်း အောင်မြင်ဖို့သာ ကြည့်ပြီး မျက်နှာမလိုက်တတ် တဲ့ ကိုဘညိုက သူ ကိုင်တွယ်နေတဲ့ ညောင်ထောက် ဘောလုံးအသင်းမှာ ငွေကြေးအများဆုံး ပံ့ပိုးပေးတဲ့ ဦးအီဖောင်က ဘောလုံး နည်းနည်းပါးပါး ဆန်တတ်တဲ့ သူ့သားကို အသင်းမှာ ထည့်ကန်ခိုင်းတာ ညောင်ထောက်ရွာ ဘောလုံး နာယက သူကြီးက မသိချင်ယောင်ဆောင်နေလို့ ကိုဘညိုနဲ့ စကား နှုတ်ပြီး ကိုဘညိုက နည်းပြမလုပ်ဘဲ ထွက်ခဲ့တယ်။ ဘောလုံးနည်းပြ မလုပ်ဘဲ ဘစ်နှစ်လောက် နေပြီးတော့မှ ပွေးလှရွာ နည်းပြ ဖြစ်လာခဲ့တယ်။

ဒီနှစ်မှာ ဆယ်ရွာပတ်လည် ရှုံးထွက်ပြိုင်ပွဲကို လုပ်တာ၊ ဖြစ်ချင်တော့ ဆီးဖိုင်နယ်ပွဲစဉ်မှာ ကိုဘညို ကိုင်တဲ့ ပွေးလှအသင်းနဲ့ ဦးဖိုးတုတ် ကိုင်တဲ့ ညောင်သာဘောလုံးအသင်းတို့က လာတွေ့တာဆိုတော့ ပရိသတ်တွေက အတော် တဲ့ စိတ်ဝင်စားကုန်ကြတယ်။ ဆရာကြီး နှစ်ယောက် တွေ့ပြီပေါ့။

ဒီမှာတင် ပြဿနာက စ,တာလို့ ပြောရမယ်။ ကိုဘညိုက Mind Game စိတ်ဓာတ် စစ်ဆင်ရေး စသလိုနဲ့ ဦးဖိုးတုတ်ရဲ့ ဘောလုံးအသင်းကို စောင့်ထိုးစစ်ဆင်တော့တာပါပဲ။ အဲဒါကတော့ ထပ်ဆင့်ချန်ပီယံ ဗိုလ်လုပွဲ ဆုနဲ့က အထုတ်ခံရတဲ့ ညောင်သာလက်ရွေးစင် ဘောလုံးသမား ငထင်ကို သူတို့နဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ကစားမယ့်ပွဲမှာ မကစားခိုင်းဖို့ ဒိုင်တွေကို ပြောမယ်။ သုံးပွဲ အသိရမယ် ဆိုတဲ့ အချက်ပါပဲ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆို ငထင်က နောက်တန်း ဘောလုံး အထွေထွေ တော်တော်ကောင်းတာကိုး။

(၃)

သဖန်းရွာထိပ်က ကိုသာခင်ရဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ဟာ မနက် ၁ နာရီလောက် ရှိပေမယ့် လူက စည်တုန်း ရှိသေးရဲ့။ ဆိုင်ရှေ့မှာက သစ်ရိပ် ဝါးရိပ် ရှိတော့ နေက မပူဘဲ အရိပ်ရနေတော့ သောက်သုံးသူတွေလည်း အဆင်ပြေ၊ အရိပ်ကောင်းကောင်းမှာ ထိုင်ပြီး စကားကောင်းကောင်း ပြောနိုင် တာကိုး။ ဆိုင်ရှေ့မှာလည်း ဆိုင်ကယ်တွေက တန်းစီ ရပ်ထားတာ ဆိုင်ကယ် အရောင်းပြခန်းမှာ စီထားတဲ့အတိုင်းပဲ။

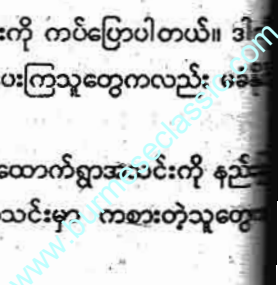
“ဦးဖိုးတုတ် အသင်းမှာ အလယ်တန်း ကစားတဲ့ ဝှဒိုက တကယ် ကောင်းတယ်နော်၊ လိမ်တာ ခေါက်တာ၊ ဘောလုံး ထွက်တာက ရှယ်ပဲ၊ ဒီနှစ် ဆယ်ရွာပတ်လည်မှာ အကောင်းဆုံးဆု ရခဲ့တာ၊ ဟို... ဒေါသအိုးလေး မောင်နီကရော ကြည့်ဦး၊ ဘောလုံးကို နောက်ကနေ ရှေ့ကိုရအောင် ဆွဲလာ ပြေးလာ၊ သူ့ဂိုးတိုင်ရှေ့မှာ အင်တောနဲ့ ပိတ်ထားသလား မှတ်တယ်၊ အခုထက်ထိ ဂိုးမသွင်းနိုင်သေးတာ ကြည့်ပါလား။”

နားထဲမှာ ကြားနေတဲ့ စကားတွေက သံရည်ပူတွေနဲ့ လောင်းထည့် သလိုမျိုး ဒီဘက်ဝိုင်းမှာ ကော်ဖီသောက်နေတဲ့ ကိုဘညို တော်တော်ခံပြင်းနေတယ်။ ဟိုဘက်ဝိုင်းက မကြားတကြားနဲ့ သူ့ကို စော်ကားသလိုမျိုး ဖြစ်နေလို့ပါ။

“ဟေ့လူတွေ... ကျုပ် မရှိမှ ဦးဖိုးတုတ် ခေါင်းထောင်လာတာ ထိ လာမပြောနဲ့။ ကျုပ် ညောင်ထောက်ရွာ နည်းပြတုန်းက ခင်ဗျားတို့ ဦးဖိုးတုတ် ရဲ့ အသင်းရော၊ ဦးဖိုးတုတ်ပါ ကျုပ်ကို နိုင်လို့လား၊ ကျုပ်နဲ့ တွေ့တိုင်း ရှုံး အစဉ်အလာတောင် ပျက်ရောလေ၊ အခု ပွေးလှနဲ့ ကန်မယ့်ပွဲမှာ ကြည့်လိုက် တမင်တကာ ဟန်ဆောင် ဒိုက်ထိုးတဲ့ ဝှဒို လုပ်ရဲလုပ်ကြည့်၊ ဒိုင်ကို ပြောပြ အနီကတ်ပြပြီး ထုတ်ကို ထုတ်ခိုင်းလိုက်မယ်။”

သည်းမခံတတ်တဲ့ ကိုဘညိုက စကားကို ကပ်ပြောပါတယ်။ ဒါ ဟိုဘက်ဝိုင်းက ညောင်သာရွာအသင်းကို အားပေးကြသူတွေကလည်း မခံ ဘူး ထင်ပါရဲ့။

“ဒီမှာ ကိုဘညို၊ ခင်ဗျားက ညောင်ထောက်ရွာအသင်းကို နည်း ပြတုန်းက နှစ်နှစ်ဆက်တိုက် ပထမ ရတာ အသင်းမှာ ကစားတဲ့သူတွေ

ညောင်ထောက်ရွာသားစစ်စစ် ဘယ်နှယောက် ပါလို့လဲ၊ ဦးအိဖောင်က ပိုက်ဆံ ရှိလို့ အခြားနယ်က မြို့နယ် လက်ရွေးစင်တွေကို ပိုက်ဆံပေးငှားပြီး ညောင်ထောက် ရွာသား မဖြစ် ဖြစ်အောင် လုပ်ထားတာများ မသိတာကျလို့”

ကိုဘညိုအဖို့ ထိုစကားက အနာပေါ် တုတ်ကျသလို ဖြစ်သွားပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆို... ပြောနေတာက မှန်နေလို့ပါပဲ။

“ယှဉ်ပြိုင်တယ် ဆိုတာ ဆုရဖို့ ရှုံးဖို့ မဟုတ်ဘူး၊ ဘညိုရဲ့ ရာဇဝင်မှာ ဘယ်အသင်းနည်းပြပြ ပထမ ရရမယ်၊ ဒါ ဘညိုရဲ့ ကျမ်းစာပဲ”

“အဲဒါက အရင်က ဖြစ်မယ်၊ အခု ခင်ဗျား နည်းပြလုပ်တဲ့ ပွေးလှ အသင်းက လူဆို ကလေးအဖေတွေချည်းပဲ၊ မြင်ယောင်သေးရဲ့ဗျာ... ညောင်သာ ရွာက လူငယ်တွေကတော့ စိန်ပြေးတမ်း ဘောလုံးကွင်းထဲမှာ ကစားတော့ နာပဲ”

ကိုဘညို ထိုင်ရာကနေ ဆတ်ခနဲ ထလိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ လက်သီး တို့ ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ရင်းက-

“ဘောလုံးပွဲဆိုတာ မပြီးသေးဘဲနဲ့ ဘာမှ မပြောနဲ့၊ ဘညို ဆိုတဲ့ ထူပ်က မပိုင်ရင် ဘယ်အသင်းမှ နည်းပြမလုပ်ဘူး၊ စောင့်ကြည့်”

ကိုဘညိုက ကော်ဖီမစ် ဖိုး အမြန်ရှင်းပေးပြီး ဆိုင်ရှေ့မှာ ရပ်ထားတဲ့ ဆိုင်ကယ်ကို စက်နှိုးပြီး ဆိုင်ရှေ့ကနေ အမြန်မောင်းထွက်တာ ဖုန်မှုန့်တွေက လေထဲမှာ ဝဲပျံနေပါတော့တယ်။

(၄)

“ဗျို... ကိုဖိုးတုတ်၊ ရွာနီးချုပ်စပ် ရွာတွေမှာ ကြားနေရတယ်၊ ခင်ဗျားရဲ့ အသင်းက ဝှဒိုကို ပွေးလှအသင်းက ရှေ့နှစ်မှာ ရအောင် ခေါ်မယ်တဲ့ ဝှဒိုက ရုပ်ချောတော့ ပွေးလှရွာသူကြီးက သူ့သမီး ကွမ်းတောင်ကိုင် နှစ်ယောက် ထဲက တစ်ယောက်ကို ကြိုက်တာယူ ဆိုပြီး ပေးမယ်ဆိုတဲ့ စကားက ဟိုးဟိုး ကျော်ပဲဗျို”

ရေခွေးကြမ်း သောက်ဖို့ ဟန်ပြင်နေတဲ့ ဦးဖိုးတုတ်က မသောက်တော့ဘဲ ရေခွေးကြမ်း ပန်းကန်လုံးကို ပြန်ချလိုက်ရင်းက-

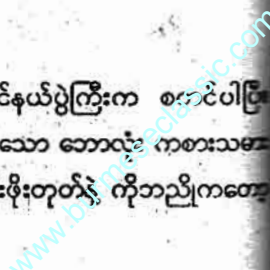
“ငါ... ညောင်သာရွာမှာ နည်းပြလုပ်တာ အနှစ် နှစ်ဆယ်ကျော်ပြီ ဒါမျိုးတွေ မြင်လို့ ငါက အပိုင်ချုပ်ပြီးပြီကွ၊ ဝှဒိုကို ဘည့်တို့ အသင်းက အောက်လမ်းနည်းနဲ့ မြူဆွယ်ဖြားယောင်းမှာကို အတပ်သိလို့ ဝှဒိုကို ငါ့ရဲ့ မြေးမ မြို့က အဝေးသင်နဲ့ ဘွဲ့ရတဲ့ မသီတာကို ငါက လှော်ပေးတာ သင်းတို့ တွေ သမီးရည်းစား ဖြစ်ကြလို့ တန်ခူးလကုန်ရှင် မင်္ဂလာဆောင်တော့မှာ ငါ့ရဲ့ သိက္ခာကို ထိန်းသိမ်းအခွင့်ရှည်ဖို့၊ ငါ စီစဉ်တာ ဒီဘည့် မသိလိုက်တာ ငါက ရယ်တောင် ရယ်ချင်သေး၊ မင်း မှတ်ထား၊ ကိုယ့်အသင်းသားတွေက ဘယ်သူ ဘာလဲ အပ်ကျတာ မသိဘဲနဲ့ နည်းပြ ငါ ဘယ်တော့မှ မလုပ်ဘူး”

ဦးဖိုးတုတ်က အဲဒီလို ပြောတော့ ညောင်သာရွာက ရာအိမ်မှူကို ဆယ်ဖြားကလည်း ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်ရင်းက ဘာမှ မပြောတော့ဘဲ ကျေနပ်သွားပါတယ်။

ဦးဖိုးတုတ်ကတော့ ပွေးလှရွာ ဘောလုံးအသင်း နည်းပြ ကိုဘည့် ဒီတစ်နှစ်တော့ ခံလိုက်ရပြီလို့ တွေးရင်းက အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်လို့မဆုံး ဖြစ်နေပါတော့တယ်။

(၅)

ဆယ်ရွာပတ်လည် ချုံးထွက် ဆီမီးဖိုင်နယ်ပွဲကြီးက စတင်ပါပြီ ပရိသတ်တွေကလည်း ကွင်းအပြည့်ပါပဲ။ နှစ်ဖက်သော ဘောလုံး ကစားသမားများ ဘောလုံး ယှဉ်ပြိုင်နေတာကို ကြည့်ရင်း ဦးဖိုးတုတ်နဲ့ ကိုဘည့်ကတော့

သိကြားနဲ့ အသူရာ စစ်ခင်းပြီး မတည့်သလို ပုံစံမျိုးနဲ့ ကွင်းဘေးမှာ ကိုယ့် အသင်းသားတွေကို ညွှန်ကြားရင်း မျက်စောင်း တထိုးထိုးနဲ့ပါပဲ။

ဘောလုံးပွဲကလည်း အကြိတ်အနယ်ပါပဲ။ နှစ်သင်းစလုံး အနိုင်မခံ အရုံးမပေးဘဲ ယှဉ်ပြိုင်ကြတာ ဘောလုံးကွင်းက လယ်ကွင်းကို မြေညှိပြီး လုပ်ထားတာဆိုတော့ မြေစာခဲတွေနဲ့ ခြေထောက် ထိမိပြီး ခြေမကွဲသူ၊ ညှိ သကျည်းထိသူနဲ့ ကြက်ခြေနီတွေခရာ မအားလပ်နိုင်အောင် ဖြစ်ရပါတယ်။

နှစ်ဖက်သော ဘောလုံး ဂိုးဖမ်းတဲ့ ဂိုးသမားတွေကလည်း ကမ္ဘာကျော် ဂိုးသမားတွေအတိုင်းပါပဲ။ ဂိုးဝင်နိုင်သမျှ ဘောလုံးတွေကို လိမ္မော်သီး လက်ထဲ ဖစ်ပေးသလိုမျိုး ဂိုးဖမ်းနေကြတာ ပရိသတ် လက်ခုပ်သံတွေကလည်း တဖြောင်း ဖြောင်းပါပဲ။

ဒီလိုနဲ့ ဘောလုံးပွဲက ပြီးလို့ နာကျင်အချိန်ပို တစ်မိနစ် ပေးတာ ဆယ်စက္ကန့်ပဲ လိုပါတော့တယ်။ ဒီအချိန်မှာ ညောင်သာ နောက်တန်း လက်ရွေးစင် ထောင်က ဘောလုံးကို ပြန်ပေးတာ တကယ့်ကိုမှ ဖြည်းဖြည်းလေး။ ဒါကို ညောင်သာ ဂိုးသမား ခင်မောင်ဆန်းက ပြီးခဲ့တဲ့ ဆယ်ရွာပတ်လည် ပြိုင်ပွဲတုန်း ထ ပေးဂိုးမရှိ၊ ဂိုးဖမ်းနိုင်တဲ့ စံချိန်အတိုင်း ဒီရုံးထွက်ပွဲမှာလည်း စံချိန်တင်ထား

တာဆိုတော့ ဘောလုံး တို့ အေးအေးဆေးဆေး နူးထောက်ဖမ်းတာ၊ သူ့ ခူးမထောက်ခင် မှာ ဘောလုံးက သူ့ပေါင် အောက်က ဝင်ပြီး ဂိုး ဝင်သွားပါတယ်။

“ဂိုး... ဂိုး”
ပရိသတ်တွေရဲ့ ဆအော်သံတွေက ကမ္ဘာ ကျော်တဲ့အတိုင်းလား မှတ် ခေါ်တယ်။ ဦးဖိုးတုတ် ဆရာလည်း သူ့အသင်း

ဝိုးသမား ခင်မောင်ဆန်း ဒီလောက် လွတ်တဲ့ ဘောလုံးကို ဘယ်လိုဖြစ်လို့ ဖမ်းမိဘဲ ဝိုးဝင်သွားသလဲပေါ့။ ဒီထက် ပိုဆိုးတာက ဝိုးမပေးရရေး စံချိန်တင် ထားတာ၊ ဘာမဟုတ်တဲ့ နောက်ပြန်ပေးတဲ့ ဘောလုံးနဲ့ကျမှ ဝိုးပေးရတာ ဆိုတော့ ခံပြင်းနေမိပါတယ်။

ပွေးလှအသင်း နည်းပြဆရာ ကိုဘညိုကတော့ ဦးဖိုးတုတ်ရှေ့မှာ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်ရင်းက မျက်နှာပေးအမျိုးမျိုးနဲ့ ကလိရင်းက ပွဲကြီးပြီးတော့ ဦးဖိုးတုတ်ကို လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်ရင်း-

“အစဉ်အလာကို ဘယ်ဖျက်လို့ ရမလဲ ဦးဖိုးတုတ်ရယ်၊ ဘညိုပဲဗျာ အဲဒီလောက် လျှော့တွက်ရင် မှားသွားလိမ့်မယ်”

ဦးဖိုးတုတ်က ကိုဘညို စကားကြောင့် ဒေါသထွက်ပြီး ကိုဘညိုကို တစ်ခုခု ပြန်လုပ်ချင်ပေမယ့် အနှစ် နှစ်ဆယ်ကျော် နည်းပြလုပ်ခဲ့တဲ့ သိက္ခာကို ပြန်ထိန်းပြီး မျိုသိပ်လိုက်ရပါတော့တယ်။

ဦးဖိုးတုတ်တို့ အသင်းကို အနိုင်ယူပြီး ဗိုလ်လုပွဲ တက်သွားတဲ့ ကိုဘညိုတို့ အသင်းက ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ကျင်းပတဲ့ ဆယ်ရွာပတ်လည် ရွှံ့ထွက်ပြိုင်ပွဲမှာ ပထမဆု ရသွားပါတယ်။

ဒါကို မုဒိတာပွားနိုင်ပေမယ့် ကိုဘညိုက ဘောလုံး ယှဉ်ပြိုင်ပွဲ လုပ်ပြီး တစ်လအကြာမှာ မင်္ဂလာဆောင် ဖိတ်စာ လာပေးပါတယ်။

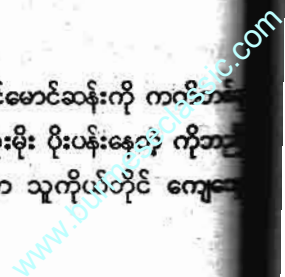
ဖိတ်စာကတော့ သူရွာအသင်း ဝိုးသမား ခင်မောင်ဆန်းနဲ့ ကိုဘညိုနဲ့ ညီမအငယ်ဆုံး မိသင်းရဲ့ မင်္ဂလာဆောင် ဖြစ်နေလို့ပါ။

လူကြီးလူကောင်းဆန်စွာ ကိုဘညိုကို အမြင် မကြည်ပေမယ့် မင်္ဂလာပွဲကို သွားပြီး မင်္ဂလာဆောင်က အပြန်မှာတော့ ဦးဖိုးတုတ် ပေါက်ကွဲတာ ဘယ်သူ့ နှစ်သိမ့်လို့ မရ။

(၆)

ဖြစ်ပုံက ကြည့်ဦးလေ။

ကိုဘညိုက ညောင်သာရွာ ဝိုးသမား ခင်မောင်ဆန်းကို ကင်္ဂါတောင် တောင်းတယ်။ အဲဒါက ခင်မောင်ဆန်း သုံးနှစ် သုံးမိုး ပိုးပန်းနေတဲ့ ကိုဘညို ညီမ အငယ်ဆုံး မိသင်းဆီက ချစ်မေတ္တာသာမက သူကိုယ်တိုင် ကျေးဇူး

နပ်နပ်နဲ့ လက်ထပ်ပေးမယ်။ ညောင်သာရွာနဲ့ ပွေးလှရွာ ဘောလုံး ကစားတဲ့ အခါ ပွဲပြီးခါနီးမှ ခေါက်ဆွဲစားပြီး ဂိုးလွတ်ပေးဖို့ ကြိုတင်ညှိခဲ့လို့ပါ။ ဒါကို ဂိုးသမား ခင်မောင်ဆန်းက ပီပီရီရီ ခေါက်ဆွဲစားခဲ့လို့ ညောင်သာရွာ ရုံးသွား ရတယ် ဆိုတာ သိလိုက်ရလို့ပါ။

နောက်နေ့ကစပြီး ညောင်သာရွာ ဘောလုံးအသင်းက ဂိုးသမား ခင်မောင်ဆန်းကို ထုတ်ပစ်ရုံသာမက ရွာမှာပါ မနေဖို့ သူကြီးကို ဖိအားပေး တော့တယ်။ သူကြီးကလည်း ဦးဖိုးတုတ် အလိုကျ ခင်မောင်ဆန်းကို ရွာကနေ မယားလုပ်တဲ့ ရွာမှာနေဖို့ ရွာကို ပြန်မလာဖို့ အမိန့်ထုတ်ပါတယ်။

(၇)

ကြားသိရတာကတော့ နောက်နှစ် လာမယ့် ဆယ်ရွာပတ်လည် ဘောလုံးပြိုင်ပွဲမှာ ပွေးလှရွာ ဂိုးသမားက ခင်မောင်ဆန်း ဖြစ်သွားပြီဆိုတာ ဝါပဲ။ ဒါကို ကျေနပ်နေသူက ကိုဘညိုပင် ဖြစ်ပါတော့တယ်။

ပေတလူးနဲ့ ဘောလုံးအသင်း ၁ရက်

(၁)

ယခုရက်အတွင်းမှာ ပေတလူး အတော့်ကို ပျော်နေပါသည်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆို သူ အမြဲတမ်း အားပေးသော မန်ချက်စတာယူနိုက်တက် ဘောလုံးအသင်းက ပရီးမီးယားလိဂ် အမှတ်ပေး ဘောလုံးပြိုင်ပွဲမှာ ဟိုရုရှားသူဌေးပိုင်ဆိုင်သော ချဲလ်ဆီးအသင်းကို အကြိတ်အနယ် ယှဉ်ပြိုင်ရင်းမှ ဗိုလ်စွဲသွားသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့အပြင် သူ နှစ်သက်သော မန်ချက်စတာအသင်းက ချန်ပီယံလိဂ် ဘောလုံးပြိုင်ပွဲမှာ ဗိုလ်လုပွဲအထိ တက်သွားသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ပြီးတော့ ပေတလူးအဖို့ ချဲလ်ဆီးအသင်းနှင့် သူ့မန်ယူအသင်း ချန်ပီယံလိဂ်ဘောလုံး ဗိုလ်လုပွဲမှာ ပြန်တွေ့ပြန်သဖြင့် မန်ယူအသင်း နိုင်ပါစေ၊ ထပ်ဆင့် ဗိုလ်စွဲပါစေလို့ ည အိပ်ရာဝင်တိုင်း ဘုရားမှာ ဆုတောင်းရပါသေးသည်။

ပေတလူးက မန်ချက်စတာယူနိုက်တက်အသင်းကို နှစ်သက်သလောက် သူ့သူငယ်ချင်း လေးဦးကတော့ တစ်မျိုးစီ ဖြစ်ပါသည်။

ပေါက်ဖော်ကြီးက လီဗာပူး၊ ကျော်ကျော်က အာဆင်နယ်၊ ရာဂျားက မန်စီးတီး၊ သီဟသိန်းဉာဏ်က ချဲလ်ဆီး ဖြစ်နေလို့ပါ။

သူတို့ငါးယောက် ဘောလုံးပွဲအကြောင်း မပြောလိုက်နှင့်၊ ပြောလိုက်တိုင်း အသင်းစွဲသမားများပီပီ စကားများကြပါတော့သည်။

“ပရီးမီးယားလိဂ်မှာ အာဆင်နယ်အသင်းလောက် ဘယ်အသင်းကစားပုံ ကောင်းသလဲ၊ လှအောင် ကစားတတ်တာများ အာဆင်နယ်အသင်းကို ကျွန်တို့အသင်းတွေက မိလို့လား”

အာဆင်နယ် အားကစားအင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်ထားသော ကျော်ကျော်က သူ ကြိုက်နှစ်သက်သည့် အသင်းကို ဂုဏ်တင် ပြောဆိုလိုက်ပါသည်။ ကျော်ကျော်စကားကြောင့် ပေတလူး တော်တော်ပေါက်ကွဲသွားပါသည်။ မန်ယူအသင်းကို စွဲလမ်းမြတ်နိုးသူ တစ်ယောက်အနေနှင့် ပြန်လည်မခုခံ မချေပလို့ က သိက္ခာကျစရာ ဖြစ်ပါတော့မည်။

“ကျော်ကျော်ရာ၊ အာဆင်နယ်အသင်း ကစားတာ လှတာကိုတော့ အချိန်ကုန်ခံပြီး မကြည့်တော့ဘူး၊ မော်ဒယ်ပြိုင်ပွဲလောက် မင်းရဲ့ အာဆင်နယ် အသင်း ကစားတာက လှမလား၊ မော်ဒယ်ရှိုး မကြည့်ဖူးသူတွေသာ အာဆင်နယ် အသင်း ဘောလုံးကန်တာ လှတာဆိုပြီး လျှောက်ပြောနေတာ”

“ပေတလူး ပြောတာကို ထောက်ခံတယ်ဟေ့”

အာဆင်နယ်အသင်းကို မုန်းတီးနေသော ကျန်သည့် သူငယ်ချင်းတွေ ကပါ တညီတညွတ်တည်း ထောက်ခံပါသည်။

“ဟုတ်တယ် ကျော်ကျော်၊ မင်းရဲ့ အာဆင်နယ်အသင်းကို သီချင်း စပ်ထားတာတောင် ရှိသေးတယ်၊ ရှေးက ခေတ်ဟောင်းသီချင်း ဟန်ဆောင်ကာ မူပို အလိုက်လေ”

“ဒါဆို သီဟသိန်းဉာဏ် ဆိုပြကွာ”

ပေတလူး အပါအဝင် ကျော်ကျော်မှလွဲ၍ ကျန်သည့် သူငယ်ချင်း သုံးယောက်က ပြိုင်တူ တောင်းဆိုလိုက်ပါသည်။

“ဒါက လွယ်လွယ်လေးပါကွာ၊ တော်ပါ အာဆင်နယ်... ရက်စက် နိုင်လွန်းတယ်... သုံးစိုးသွင်းမယ်... လေးစိုးသွင်းမယ်... တစ်စိုးမှ မသွင်း ဘူးကွယ်”

“ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း...”

“ခွီ... ခွီ... ခွီ...”

သီဟသိန်းဉာဏ် သီချင်းအဆုံး လက်ခုပ်သံတွေ ပြိုင်တူ ထွက်ပေါ်လာပါသည်။ လက်ခုပ်သံအဆုံးမှာ ကုလားလေး ရာဂျားက-

“အဲဒီလိုနဲ့ အာဆင်နယ်အသင်းခမျာ အားကစား ကလောင်ရှင်တွေနဲ့ ဒီနှစ် ပရီးမီးယားချန်ပီယံလိဂ်၊ အက်ဖ်အေဖလား အားလုံးကို ရမယ်ဆိုပြီး ကြံသားကြနဲ့ နောက်ဆုံး ရာသီအကုန်မှာတော့ အရီးမတင်ရွှေ ရေခပ်ချိုးတဲ့ ခရီးလားသာ ရသွားပါတော့တယ်”

“ဟေ့ကောင်... ရာဂျား၊ ငါ့အသင်းကို ဂုဏ်သရေညှိုးအောင် ထုတ်နဲ့၊ ဂန်းနားအမြောက်ကြီးအကြောင်း မင်း သိတယ်မဟုတ်လား”

ကျော်ကျော် တော်တော်ပေါက်ကွဲသွားပါသည်။ ရာဂျားကို လက်ညှိုး ခေါက်ခေါက်ထိုးပြီး ပြောဆိုနေပါသည်။

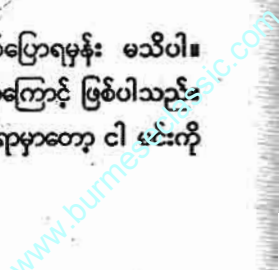
“ဒါပဲပေါ့ကွာ၊ ငါ့မန်ယူက ရော်နယ်ဒိုလေး တွေ့လား၊ ပရီးမီးယားမှာ ဝိုးသွင်းဆုံကို သူပဲ ရတာ၊ ဟော... ချန်ပီယံလိဂ်မှာပါ သူ သွင်းတဲ့ အရေအတွက်ကို ဘယ်သူမှ မမီသေးဘူး၊ မင်းတို့ ကြည့်လိုက်၊ ချဲလ်ဆီးအသင်းက ရုရှားသူဌေးက ငွေတွေ သန်းပေါင်းများစွာ အရှုံးခံပြီး ဈေးကြီးတဲ့ အစားသမား ဘယ်သူ့ကို ဝယ်ဝယ် ဒိုလေးက သနားတယ်၊ ဒရော့ဘာဘာ နိုင်ငံရုံပဲ ရှိတော့တယ်”

မဆီမဆိုင် ချဲလ်ဆီးကို ပုတ်ခတ်လိုက်သဖြင့် သီဟသိန်းဉာဏ်၏ နှုတ်မှာက ရုတ်တရက် ဒေါသကြောင့် နီမြန်းသွားပါသည်။

“မင်းရဲ့ ဒိုလေးက မန်ချက်စတာမှာ ဝိုးတွေသွင်းပြီး ပရီးမီးယားမှာ သွင်းဆုံရတာ ပင်နယ်တီ ဘယ်နှလုံး ပါသလဲ၊ ငါ့ရဲ့ ဒရော့ဘာမှ ပင်နယ်တီ မပါဘဲ ဝိုးတွေသွင်းရင်း သူ့အရည်အချင်းကို ပြတာ၊ ပင်နယ်တီ မပါဘဲ သူပေးမယ်ဆိုရင် ဒိုလေး သွားနားလိုက်ဦး”

ပေတလူး အငိုက်မိသွားပါသည်။ ဘာဆက်ပြောရမှန်း မသိပါ။ သီဟသိန်းဉာဏ် ပြောသလို သူက လုံးဝမစဉ်းစားမိသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

“လုံးဝဥသယုံ မှန်တယ် သီဟသိန်းဉာဏ်၊ ဒီနေရာမှာတော့ ငါ မင်းကို ဆက်ခံတယ်”

ကျော်ကျော်က ဝမ်းသာအားရနှင့် သီဟသိန်းဉာဏ်ကို လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်ပါသည်။

“အစဉ်အလာကို ငါ့ချစ်လိမ္မော်အသင်းရဲ့ နည်းပြသစ် ဂရန့်က ချိုးဖျက် တာ တစ်ကမ္ဘာလုံး အံ့အားသင့်ကုန်ကြတာပဲ မဟုတ်ဘူးလား၊ ချန်ပီယံလိဂ်ပွဲ မှာ အမြဲတမ်း ရှုံးလေ့ရှိတဲ့ လီဗာပူးကို ဒီနှစ် အရှုံးကြွေးဆပ်ပြီး တစ်ခါမှ ဗိုလ်လုပွဲ မရောက်ဖူးတဲ့ သမိုင်းသစ်ကို ရေးထိုးခဲ့တာလေ၊ ကဲ... ဘယ်သူတွေ ဘာပြောကြမလဲ၊ အခုမှ အားကစားဂျာနယ်တွေက ဂရန့်မှ ဂရန့် ဖြစ်ကုန်ကြ တာ”

တစ်ချိန်လုံး ဘာစကားမျှ မဆိုသော ပေါက်ဖော်ကြီးက သူ့လီဗာပူး အသင်းကို မထဲလုတ် ထဲလုတ် ပြောလိုက်သဖြင့် အတော်ဒေါသထွက်သွား သည် ထင်ပါရဲ့။ လက်ထဲမှာ ကိုင်ပြီး စားလက်စ သူ သိပ်ကြိုက်သည့် ဝက်သားပေါက်စီကို မစားတော့ဘဲ ဒေါသတကြီး လွှင့်ပစ်လိုက်ပါသည်။

ပုံစံ အနေအထားထဲ လီဗာပူး ဂုဏ်သိက္ခာ အတွက် ပေါက်စီထို ဧွန်လွတ်ပြီး ကာကွယ် မည့် အမှုအရာမျိုး ဖြစ် နေပါသည်။

“ကိုယ့်အိမ် ကွင်းမှာ ဒိုင်လူကြီး ဘက်လိုက်လို့ ကံကောင် လို့ ပင်နယ်တီတစ်လုံး ရပြီး နိုင်သွားတာထိ များကွာ၊ ဟေ့ကောင် သီဟသိန်းဉာဏ်၊ ဟေ့ ရဲ့ ချစ်လိမ္မော်အသင်း အား မိုဗစ်ချ်လို့ ပြောလိုက် စမ်းလွှာ၊ ချန်ပီယံလိဂ်

လေး ရဖို့ ငွေသန်း ရာပေါင်းများစွာ ကုန်ကျဖို့ မလိုဘူး၊ ဒိုင်ကို လာဘ်ထိုးဖို့ မလိုဘူးလို့ ထပ်ပြီး ပြောလိုက်ဦးကွာ၊ အသင်းကို စရောက်ရောက်ချင်း နည်းပြ ထုပ်တဲ့နှစ်မှာ ချန်ပီယံလိဂ်ဖလား ရဖူးတဲ့ နည်းပြကို လက်ချိုး ရေတွက်ပြပါဦး လို့၊ မင်းရဲ့ မိုဗစ်ချ် ရှိသမျှ ဘီလီယံ သန်းပေါင်းများစွာသာ ကုန်သွားမယ်၊ ဘင်နီတက်စ်လို လူမျိုး လုံးဝမတွေ့ရဘူးလို့”

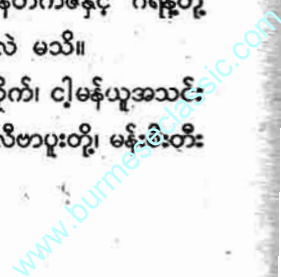
ပေါက်ဖော်ကြီး၏ လေသံတွေက အတော့်ကို မာကျောနေပါသည်။ သီဟသိန်းဉာဏ် ဘာမျှ မပြောနိုင်ပါ။ သည်မှာတင် ကုလားလေး ရာဂျားက-

“ပေါက်ဖော်ကြီး ပြောတာကို ငါ ထောက်ခံတယ်၊ ငါ့ရဲ့ မန်စီးတီး နည်းပြ အဲရစ်ဆင်တောင် ဒါမျိုး မစွမ်းဆောင်နိုင်ဘူး၊ သူက စွမ်းဆောင်နိုင်တာ နည်းစားများတာပဲဟေ့၊ ငါက ဘာဖြစ်လို့ မန်စီးတီးကို ကြိုက်ရသလဲဆိုရင် သေသွားတဲ့ ငါ့အဘိုးက အဲရစ်ဆင်လိုပဲ သူ့အရွယ်မှာ ရည်းစားတွေ အများကြီး ခိုတယ်တဲ့၊ အဲဒီရည်းစားတွေအားလုံးက အဘိုးရဲ့ မိန်းမတွေ ဖြစ်ကုန်တယ်လို့ ငါ့အဖေက ပြောဖူးတယ်၊ ဒါနဲ့ ငါလည်း အဘိုးကို ဂုဏ်ပြုတဲ့အနေနဲ့ အဲရစ်ဆင် နည်းပြတဲ့ မန်စီးတီးကို ကြိုက်တာ၊ ကဲ... မင်းတို့ အသင်းနည်းပြတွေ အဲရစ်ဆင်လိုမျိုး ရည်းစားတွေ ထားရဲလား၊ အကုန်လုံး မိန်းမကြောက်သူတွေ နည်းပဲ မဟုတ်ဘူးလား”

“ဒီအဆိုကို ငါ ကန့်ကွက်တယ် ရာဂျား၊ ဘောလုံးအသင်းအကြောင်း ပြောနေတာ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး အချစ်ရေးတွေ ပါမလာနဲ့”

ရာဂျား စကားက မှန်နေသဖြင့် ပေတလူးက အတင်းထကန့်ကွက် ပါသည်။ သည်ကောင် တွေးသလိုမျိုး ပေတလူး အပါအဝင် ကျန်သည့် ဘယ်ချင်းတွေက မတွေးဖူးပါ။ သည်ကောင်က သည်စကားဝိုင်းကို နာကျင် ချိန်ပိုကျမှ ကပ်ပြီး ဝိုးသွင်းသွားသလိုမျိုး ပြောလိုက်သောကြောင့် ဖြစ်ပါ သည်။ ရာဂျားက ဖာဂူဆန်၊ အာဆင်ဝင်းဂါး၊ ဘင်နီတက်စ်နှင့် ဂရန့်တို့ မိန်းမကြောက်မှန်း သည်ကောင် ဘယ်လိုလုပ် သိနေလဲ မသိ။

“မင်းတို့ ချန်ပီယံလိဂ် ဗိုလ်လုပွဲမှာ ကြည့်လိုက်၊ ငါ့မန်ယူအသင်း ထမရပြီး ဘာတွေဖြစ်မလဲ ဆိုတာ၊ အာဆင်နယ်တို့၊ လီဗာပူးတို့၊ မန်စီးတီး တို့ထော့ ကြိုးစားဦးပေါ့ကွာ”

ပေတလူးက မထိခလုတ် ထိခလုတ် ကျန်သူများကို ကလိရင် သီဟသိန်းဉာဏ်ကို ကြည့်ပြီး-

“သီဟသိန်းဉာဏ်... လောကကြီးမှာ ထင်တိုင်း မဖြစ်ဘူးဆိုတာ မင်းရဲ့ ချဲလ်ဆီးသူဌေး ဝိုဗ်ချ်ကို ပြောလိုက်၊ သူ့ရုရှားမြေ သူ့ကွင်းမှာ ပိုက်ဆံ သန်းပေါင်းများစွာ အကုန်ခံပြီး ချန်ပီယံလိဂ်ဖလားကို ရမယ်ဆိုရင် ဘောလုံးခွဲ ဆိုတာကို ဘယ်သူမှ အအိပ်ပျက်ခံ မကြည့်ဘူးလို့”

“ပေတလူး... အေး... ငါကလည်း မင်း သိအောင် ပြောလိုက် မယ်၊ ချဲလ်ဆီးအသင်းမှာ ကံကြမ္မာက အလေးပေးတယ်ဆိုတာ မင်း မှတ်ထား ပြီးမှ တွေ့ကြတာပေါ့ကွာ”

သီဟသိန်းဉာဏ်က ဒေါသတကြီး ပြောဆိုပြီး ထွက်သွားပါသည်။ ကျန်တဲ့ သူငယ်ချင်းတွေကလည်း ပေတလူးနားမှာ သူတို့ ဆက်ရှိနေလျှင် ပေတလူးထံမှ ဖာဂူဆန်၊ ဒိုလေး၊ ရွန်နီ၊ နာနီ၊ ဟားဂရေ့ဖ်၊ အန်ဒါဆင် စသည့် စကားသံတွေ မကြားချင်လောက်အောင် ကြားရတော့မှာ ဖြစ်သဖြင့် နားငြီးမခံလိုသောကြောင့် သူတို့လည်း အသာအယာ လူစုခွဲလိုက်ကြပါသည်။

ပေတလူးကတော့ သူ့မျက်စိထဲမှာ ချန်ပီယံလိဂ် ဖလားကြီး ကိုင် ခြောက်နေသော မန်ယူအသင်းသားတွေ၏ ရုပ်ပုံလွှာများကို မျက်စိထဲမှာ ကြိုတင်ပြီး တရေးရေး မြင်နေမိပါသည်။

(၂)

ပေတလူး မျက်လုံးတွေ အတော့်ကို ကျိန်းစပ်စပ် ဖြစ်နေသည်။ ဉာဏ် ချန်ပီယံလိဂ် ဘောလုံးပြိုင်ပွဲကို အဖေနှင့်အတူ လက်ဖက်ရည်ခိုင်မှာ သွားကြည့်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ မျက်လုံးက အိပ်ချင်လွန်းသဖြင့် ကျိန်းစပ် နေပေမယ့် ပေတလူး တော်တော်ကို ကြည့်နူးနေပါသည်။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုလျှင် သူ မြတ်နိုးသော မန်ယူအသင်းက ချဲလ်ဆီးအသင်းကို ပင်နယ်တီ အဆုံးအဖြတ်နှင့် နိုင်ပြီး ချန်ပီယံလိဂ် ဖလားကြီးကို ဆွတ်ခူးသွားသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ မနက် မိုးလင်းခါနီးမှ ဘောလုံးပွဲက ပြီးတာဆိုပေမယ့် အိမ် ရောက်ရောက်ချင်း ပေတလူး အိပ်လို့မရသေး။ သူ့မျက်စိထဲမှာ မန်ယူအသင်း ယှဉ်ပြိုင်ကစားပုံတွေ၊ သူ ချစ်သော ရော်နယ်ဒိုလေး ဝိုးလွင်းပုံ၊ ပင်နယ်တီ

ထွဲချော်ပုံ၊ ဆုဖလားကြီးကို ကိုင်မြှောက်ပုံ စသဖြင့် မန်ယူအသင်းသားတွေ ချစ်လွှာတွေကိုသာ မြင်နေရသဖြင့် မနည်းကြီး အိပ်ပျော်အောင် အိပ်လိုက်ရ သည်။

နေ့လယ်လောက်မှ အိပ်ရာက နိုးလာသဖြင့် ရေချိုး ထမင်းစားပြီး သူတို့ သူငယ်ချင်းတွေ စုရပ်ရှိရာဆီသို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ သည်သူငယ်ချင်း တွေကိုတော့ သူ့မန်ယူအသင်း အောင်ပွဲခံသည့် အကြောင်းကိုတော့ မြန်ရေရှက်ရေ တစ်ဝကြီး ပြောရဦးမှာမို့ ဖြစ်ပါသည်။

ပေတလူးတို့ သူငယ်ချင်းများ ရှိသော စုရပ်နေရာသို့ ရောက်သော အခါ သီဟသိန်းဉာဏ်က မျက်နှာမကောင်း။ ကျန်သည့် သူငယ်ချင်းတွေက တော့ ဘာမျှ မဖြစ်သလို အနေအထားမျိုး ဖြစ်နေပါသည်။

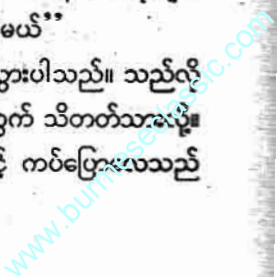
“သီဟသိန်းဉာဏ်... ငါတို့ မန်ယူက မင်းရဲ့ ချဲလ်ဆီးကို အနိုင်ရ သွားတာ တွေ့ပြီ မဟုတ်လား၊ မင်း မှတ်ထား၊ ဘောလုံးပွဲဆိုတာ ရုပ်ရှင်တွေ၊ ဘတ္တုတွေလိုမျိုး မဟုတ်ဘူး၊ အနာဂတ် ဘာဖြစ်မယ်မှန်း မသိလို့ ဘောလုံးပွဲကို သူတွေ ကြည့်တာ၊ ကဲ... မင်းရဲ့ ရုရှားသူဌေး မိုဗစ်ချ်၊ အမေရိကန်သူဌေး နိုင်တဲ့ မန်ယူကို နိုင်ဖို့ ထပ်ကြိုးစားဦးလို့”

“အေးပေါ့ကွာ... အနယ်လ်ကာ ပင်နယ်တီ မဝင်လို့ပေါ့ကွာ၊ ခင်လို့ကတော့”

သီဟသိန်းဉာဏ် စကားစက ထိုမှာတင် ရပ်တန့်သွားပါသည်။ သက်လက်ပြီး ဘာစကားသံမျှ ထွက်မလာ။ သူ့ခမျာ ချဲလ်ဆီးအသင်းကိုယ်စား တစ်စုံတစ်ခုကို လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးရလို့ ခံစားနေသလိုမျိုး ဖြစ်နေပါသည်။

“ပေတလူးရေ... မင်းရဲ့ မန်ယူ ချန်ပီယံလိဂ်မှာ အောင်မြင်တဲ့ အထိမ်းအမှတ်အနေနဲ့ ငါတို့က ဂုဏ်ပြုဖို့ အစီအစဉ် လုပ်ထားတယ်၊ မင်းရဲ့ နှုတ်ကနေ တစ်၊ နှစ်၊ သုံး၊ လေး၊ တစ်ဆယ်အထိသာ ဂဏန်းတစ်လုံးချင်း ပြော၊ ရာဂျားက မင်းရဲ့ မန်ယူကို ဂုဏ်ပြုပြောပြလိမ့်မယ်”

ကျော်ကျော်စကားကြောင့် ပေတလူး ကျေနပ်သွားပါသည်။ သည်လို သဘောလည်း သူ့သူငယ်ချင်းတွေက သူ့မန်ယူအသင်းအတွက် သိတတ်သားပဲ။ သူ့ခင်မော်ကြီးကတော့ ရာဂျားကို ဘာတွေ တိုးတိုးနှင့် ကပ်ပြေးလာသည် သေး။

“ကဲ... ပေတလူး၊ စပြီး ရေတော့၊ မင်းရဲ့ မန်ယူကို ဂုဏ်ပြုပြီနော်”
ရာဂျားက ပေတလူးကို စရေတွက်ဖို့ ပြောလိုက်ပါသည်။

ပေတလူး ။ ။ “တစ်”

ရာဂျား ။ ။ “ကမ္ဘာ့အချမ်းသာဆုံး ဘောလုံးကလပ်အသင်းကို
ပြောပါဆိုရင် မန်ယူက နံပါတ်တစ်ပဲ”

ပေတလူး ။ ။ “နှစ်”

ရာဂျား ။ ။ “ဒီ ၂၀၀၈ ခုနှစ်မှာ ဖလားနှစ်လုံး ရတာ မန်ယူ
မဟုတ်ဘူးလား”

ပေတလူး ။ ။ “သုံး”

ရာဂျား ။ ။ “ဟူဆန်လို တစ်ရာသီတည်း ဖလားသုံးလုံး ဘယ်သူ
ရဖူးသလဲ”

ပေတလူး ။ ။ “လေး”

ရာဂျား ။ ။ “မန်ယူ ဖလားလေးလုံး မရဘူး ဘယ်သူ ပြော
မလဲ”

ပေတလူး ။ ။ “ငါး”

ရာဂျား ။ ။ “ဖလားငါးလုံးသာ ရရင် အားလုံး ငုတ်တုတ် ဖြစ်ပြီ”

ပေတလူး ။ ။ “ခြောက်”

ရာဂျား ။ ။ “ဟော... အခု မန်ယူအသင်းကို အခြားအသင်း တွေက ချောက်ချားနေကြပြီလေ”

ပေတလူး ။ ။ “ခုနစ်”

ရာဂျား ။ ။ “မန်ယူက နံပါတ် ခုနစ် ဒိုလေး ဘောလုံးဆွဲတာ ဘယ်လောက်လှလဲ”

ပေတလူး ။ ။ “ရှစ်”

ရာဂျား ။ ။ “မန်ယူဖလား နှစ်လုံး ရတာ နံပါတ်ရှစ် အန်ဒါဆင် ပွဲတိုင်း မပါသေးလို့၊ ပါကြည့်ပါလား”

ပေတလူး ။ ။ “ကိုး”

ရာဂျား ။ ။ “ဟော... အခု မန်ယူနည်းပြ ဖာဂူဆန်ကို ပရီး မီးယားလိဂ် နည်းပြတွေက ဆရာသမားအဖြစ် ကိုးကွယ်ပူဇော်ချင်ကြပြီလေ”

ပေတလူး ပါးစပ်က ရေတွက်ဖို့ တစ်ခုသာ ကျန်တော့သည်။ ရာဂျား တစ်ယောက် သူ့မန်ယူအသင်းကို သည်လိုမျိုး ပြောနိုင်တာ သူ တော်တော် အားသင့်နေပါသည်။ သည်လို ဂုဏ်ပြုတာမျိုး အင်္ဂလန်နိုင်ငံ မန်ချက်စတာ ခြံ့မှာသာဆို ပွဲကပြီးပြီလို့။

ပေတလူး ။ ။ “တစ်ဆယ်”

ရာဂျား ။ ။ “အဲဒီမှာပဲ မန်ယူအသင်းကို မြန်မာဘောလုံးအသင်း က ဂိုးဆယ်ဂိုး သွင်းလိုက်လို့ ဖျက်သိမ်းလိုက်ပါ တော့တယ်”

ပေတလူး ။ ။ “ဘာကွ”

ရာဂျား၏ စကားသံအဆုံး စူပါမင်းသားကြီး ကြော်ငြာထဲမှ ချစ်ဆောင်သလိုမျိုး ပေတလူးက ရာဂျားကို အော်ပြောလိုက်ပါသည်။ ဘာတော့မလို့နဲ့ ပြီးခါနီးမှ ရိုက်ချလို ဖြစ်ပါသည်။

“ပေတလူး... မင်းဟာလေ၊ ကိုယ့်မြန်မာအသင်းကိုကျတော့ အား
မပေးချင်ဘဲ ဟိုး တိုင်းခြားအသင်းကို သိပ်ပြီး အလွန်အားပေးလွန်းလို့ ငါတို့
ပညာပေးတာ၊ ငါတို့ မြန်မာအသင်းက မန်ယူကို မနိုင်ဘူးလို့ ပြောလို့ရမလား”

ပေါက်ဖော်ကြီးက ပေတလူးကို အော်ဟစ် ပြောဆိုပြီး သူ့အနားက
နေ သူငယ်ချင်း လေးယောက်စလုံး ပြေးထွက်သွားပါသည်။

ပေတလူးကတော့ တစ်ယောက်တည်း မတ်တတ်ရပ် ကျန်ရစ်နေရင်း
မှ အကယ်၍ မြန်မာဘောလုံးအသင်းနှင့် မန်ချက်စတာက အသင်းတို့ ဘောလုံး
ကန်ဖြစ်ပါက မြန်မာအသင်းမှ မည်သည့်ကစားသမားတွေက ဂိုးသွင်းလေမလဲ
ဆိုတာ အစဉ်းစားကြီး စဉ်းစားနေမိပါတော့သည်။

ကိုယ် ပေးပို့စာ အပြစ်လားကွယ်

(၁)

“ဒိုလေး မပါလို့ပေါ့ကွာ၊ ဒိုလေးသာ ပါကြည့်၊ သနားတယ်၊ အဆင့် မန်ယူကို လျှော့တွက်ရင်တော့ မှားမယ်”

“အကြီးက ဝဲလ်ကော့ကတော့ကွာ အွန်နရီလက်သစ်ပဲဟေ့၊ ဒီအတိုင်း အာဆင်ဝင်းဂါးကြီးရဲ့ အသင်းက ပရီးမီးယားမှာ ပထမ ရသွားနိုင်တယ်”

“စကိုလာရီရဲ့ ချွဲလ်ဆီးကတော့ တကယ့်ရှယ်ပဲဟေ့၊ အခုမှ ဘောလုံး ဝှေ့စစ်စစ် ကြည့်ရတော့တယ်”

ဖိုးသကြား တော်တော်စိတ်ညစ်နေသည်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ထိုင်လို့၊ နေရာ သွားသွား၊ ထိုစကားတွေကိုသာ ကြားနေရသဖြင့် လူတွေမှာ လုံးလုံးကိစ္စကလွဲပြီး အခြားကိစ္စတွေ စိတ်မဝင်စားတော့လေလား မသိပါ။

“ဖိုးသကြားရေ... အခုလို အိုင်တီခေတ်ကြီးမှာ ဘောလုံးပွဲတွေဟာ တကယ့် အပန်းဖြေစရာပဲဟေ့၊ အင်္ဂလန်ကို မရောက်ဖူးတော့ ဘောလုံးကွင်း စိမ်းစိမ်းတွေကို ကြည့်ရင်း စိတ်ကူးနဲ့ ဘောလုံးပွဲ ကြည့်ရင်း အပန်းဖြေရတာ ဟန်ကျတယ်ဟေ့”

ဖိုးသကြား၏ သူငယ်ချင်း အောင်စိုးက လက်ထဲမှာ အားကစား ဂျာနယ်တစ်စောင်ကို ကိုင်ရင်းမှ လက်ဖက်ရည်ကို သောက်ရင်း တက်တက် ကြွကြွ ပြောနေပါသည်။

“ဒီနေ့ခေတ်မှာ ခေတ်စားနေတဲ့ ဘောလုံးပွဲတွေကို မကြည့်ဖြစ်ရင် တော့ အဲဒီလူဟာ နိုင်ငံတကာကို ယဉ်ကျေးမှုအရ ဆန့်ကျင်တာနဲ့ တူနေတယ် ဟေ့”

အရေးထဲ ဘောလုံးပွဲ ဝါသနာမပါသော ဖိုးသကြားမှာ အောင်စိုး စကားကြောင့် ကိုယ့်ထမင်း ကိုယ်စားပြီး နိုင်ငံတကာ ယဉ်ကျေးမှုကို ဆန့်ကျင် နေသူတစ်ဦး ဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်နေသလိုပင် ဖြစ်ပါသည်။

“မဆိုင်ပါဘူး အောင်စိုးရာ၊ ဘောလုံးပွဲ မကြည့်တာနဲ့ နိုင်ငံတကာ ကို ဆန့်ကျင်တာ ဘာဆိုင်လို့လဲ”

“ဆိုင်တာပေါ့ ဖိုးသကြား ရဲ့၊ ဘောလုံးပွဲကို ဘောလုံးပွဲလို့ မြင်နေရင်တော့ တစ်မျိုးပေါ့၊ ဘောလုံး ပွဲဟာ အခုအခါမှာတော့ နိုင်ငံတကာ ရဲ့ စီးပွားရေး ကြော်ငြာတွေ၊ ငြိမ်းချမ်း ရေးတွေ၊ လှူမှုရေးဆောင်ရွက်ချက်တွေ အားလုံးနဲ့ ပတ်သက်နေပြီ၊ ပြီးတော့ ဘောလုံးပွဲတွေက ဦးနှောက်ကို အသုံးချကောင်းရင် ဈေးဖိုးတို့ ဘာတို့ ရတယ်။ အဲ... လုပ်ကွက်ကောင်း ရင် သူဌေးတွေ ဘာတွေတောင် ဖြစ် ထယ် ဖိုးသကြားရဲ့”

“ဘယ်လို သူဌေးဖြစ်တာလဲ အောင်စိုးရဲ့၊ ငါ မရှင်းဘူး”

“ဒီလိုကွာ... .. ကဲ ရှင်းပြီလား”

“ငါ နားမလည်ပါဘူးကွာ”

အောင်စိုးက ဖိုးသကြား နားမလည်သော ဘောလုံး ဈေးကွက်စီးပွား ရေး ဘောဂဗေဒအကြောင်းကို ဆရာက တပည့်တစ်ဦးကို ရှင်းပြနေသလိုမျိုး ရှင်းပြပါသည်။ ဖိုးသကြားခမျာတော့ နားထောင်ရင်း ရွာလည်နေသလိုမျိုး ဖြစ်နေပါသည်။

“အေး... ပထမဦးဆုံး နားလည်အောင် ဘောလုံးပွဲတွေ အရင်ဆုံး ကြည့်၊ နောက်... မင်း သိလာလိမ့်မယ်”

အောင်စိုးက ဘာမှ မပြောတော့ဘဲ ကျန်နေသည့် လက်ဖက်ရည်ကိုသာ မော့သောက်နေမိပါသည်။ အောင်စိုး ပြောသည့်စကားကို ရေခွေးတောင် သောက်တော့ဘဲ အစဉ်းစားကြီး စဉ်းစားနေသူကတော့ ဖိုးသကြားပင် ဖြစ်ပါသည်။

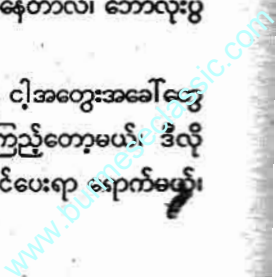
(၂)

ဖိုးသကြား တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်အတွင်း အိမ်အလုပ်တွေတောင် မလုပ်နိုင်အားဘဲ အားကစားဂျာနယ်တွေနှင့် အလုပ်ရှုပ်နေသဖြင့် နီးဖြစ်သူ မအေးမြတတောင် ဘယ်လိုတွေ ဖြစ်နေသလဲလို့ အံ့အားသင့်နေမိပါသည်။

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်လည်း မထိုင်၊ နောက်ဆုံး သားဖြစ်သူကိုတောင် ချောမြို့အားဘဲ အားကစားဂျာနယ်တွေကို ဖတ်လိုက်၊ စာအုပ်ထဲ ကူးလိုက်နှင့် အလုပ်ရှုပ်နေသဖြင့် နည်းနည်းတော့ မေးမြန်းမှ ဖြစ်ဦးမည်ဆိုပြီး ဖိုးသကြား အားကစားဂျာနယ် ဖတ်နေသော အိမ်ပေါ်ထပ် ဝရန်တာ ရှိရာသို့ လာခဲ့သည်။

“ကိုဖိုးသကြား ဒီတစ်ရက် နှစ်ရက်အတောအတွင်း ဘာမှ မလုပ်ဘဲ အားကစားဂျာနယ်တွေကို ဖတ်ပြီး ဘာတွေ အလုပ်ရှုပ်နေတာလဲ၊ ဘောလုံးပွဲဆည်း ရှင် စိတ်ဝင်စားတာလည်း ဟုတ်ပဲနဲ့”

“ဟိုတုန်းကတော့ ဟုတ်ချင် ဟုတ်မယ်၊ အခု ငါ့အတွေးအခေါ်တွေ နည်းနည်းပြောင်းသွားပြီဟ၊ ဘောလုံးပွဲတွေကို ငါ ကြည့်တော့မယ်၊ ဒီလို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် နိုင်ငံတကာ ယဉ်ကျေးမှုကို မြှင့်တင်ပေးရာ ပျောက်မယ်၊

နောက်ပြီး သူများ မန်ယူ၊ အာဆင်နယ်၊ ချဲလ်ဆီးဆို ကိုယ်ကလည်း ဒါမျိုး ဖြစ်နေမှ၊ နို့မို့ ခေတ်မမီဘဲ နေဦးမယ်၊ တော်သေးတာပေါ့ဟာ အရင်တုန်းက ဒေးဗစ်ဘက်ခမ်းပဲ သိတာ၊ အခုတော့ ရော်နယ်ဒိုလေးတို့၊ ရွန်နီတို့၊ ဂျရတ တို့နဲ့ ဟုတ်နေပြီဟေ့”

မအေးမြက ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဖိုးသကြားကို နားမလည်သလို ကြည့် လိုက်သည်။ သူ့အကြည့်က သူ့ယောက်ျား ဘယ်လို စိတ်ကူးတွေ ပေါက်သွား ပြီလေလဲလို့။ ပြီးတော့ ဘယ်သူကများ မြှောက်ပေးလိုက်သလဲလို့။

“ရှင် ပြောတာတွေက ပိုက်ဆံ မရဘူး၊ ကိုယ့်အိမ်စီးပွားရေး ကိုယ် လုပ်မှ ပိုက်ဆံရမှာ၊ အလုပ်သမားတွေချည်းပဲ ပစ်မထားနဲ့ဦးလေ”

“ငါ သိပါတယ် အေးမြရယ်၊ ဒီမှာ ဒီဘောလုံးပွဲတွေက ကိုယ့် လေ့လာမှုအားကောင်းရင် ကောင်းသလို၊ ဆုံးဖြတ်ချက်ကောင်းရင် ကောင်း သလို အိမ်ဈေးဖိုးက အစ အခုနေတဲ့ တိုက်ကနေ နောက်ထပ် ကားတွေ ဘာတွေတောင် ဝယ်နိုင်ဦးမှာဟေ့၊ အိမ်မှာတောင် ဖိုက်မူဗွီတို့ စလောင်းတို့ တပ်ရင် ကောင်းမလား စဉ်းစားနေတာ၊ ဘောလုံးပွဲတွေ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ သွားမကြည့်ရတော့ဘူးပေါ့”

ဖိုးသကြား စကားကို နားထောင်နေသည့် မအေးမြတစ်ယောက် သူမ အိမ်မှာ ဘောလုံးပွဲ လာကြည့်နေသော လမ်းထဲက လူများ၊ ကလေးများ ဖိုးသကြား၏ မိတ်ဆွေများ၊ စကားသံများ၊ ငြင်းခုံသံများ၊ ကွမ်းတံတွေးများ ဆေးလိပ်ပြာများကို သူမ မျက်ဝန်းထဲမှာ ကြိုတင်မြင်ယောင်လို့ နေမိသည်။

“ဘာစလောင်း... ဘာမူဗွီဖိုက်မှ အိမ်မှာ မတပ်နဲ့၊ ဘောလုံးပွဲ ကြည့်ချင်ရင် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ သွားကြည့်၊ အိမ်ရှုပ်တယ်”

နောက်ဆုံး မအေးမြက ဗီတိုအာဏာသုံးပြီး ပယ်ချလိုက်ပါသည်။

“အေးမြ ပြောတာ ဟုတ်တော့ ဟုတ်တယ်၊ ဘောလုံးပွဲ ကြည့်တာ စာစ်ယောက်တည်း ကြည့်ရင် တော်တော်ပျင်းဖို့ ကောင်းမှာ၊ ဒီတော့ ခုများများနဲ့ အပြင်မှာ ကြည့်ပြီး အော်ရတာ ပိုကောင်းမယ်၊ ဒါဆို အေးမြတို့ နိမ့်ရေးမပျက်တော့ဘူးပေါ့ဟာ”

ဖိုးသကြား စကားအဆုံး မအေးမြက မျက်စောင်းထိုးပြီး ထွက်သွား ပါသည်။ ဖိုးသကြားကတော့ မအေးမြ၏ စကားကို ဂရုစိုက်တော်မမူအားဘဲ ခက်လက်စ အားကစားဂျာနယ်ကို ဆက်ဖတ်နေပါတော့သည်။

(၃)

သည်ည ၈ နာရီခွဲမှာ ဘောလုံးပွဲတွေ တော်တော်များများ ရှိသည်ကို အားကစားဂျာနယ်ထဲမှာ ဖိုးသကြား ဖတ်ပြီးခဲ့သဖြင့် ရပ်ကွက် လမ်းထိပ်က လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

ရပ်ကွက် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ ရောက်သောအခါ လက်ဖက်ရည် ဆောက်ရင်း ဘောလုံးပွဲကြည့်ဖို့ စောင့်ဆိုင်းသူတွေ အတော်များများ ရှိနေ သည်။

“ဟ... ဖိုးသကြား မလာစဖူး အလာထူးပြီး ရောက်လာပါလား”

ဆိုင်ရှင် ကိုခင်မောင်လင်းက ကောင်တာခုံကနေ ထိုင်ရင်းမှ လှမ်း ကြားပါသည်။

“ဘောလုံးပွဲတွေကို ကြည့်တော့မယ်ဗျို့၊ အောင်စိုးက မြှောက်ပေး တာလေ၊ ဒီည ပရီးမီးယားလိဂ်ပွဲတွေက နည်းတာ မဟုတ်ဘူး”

“ဖိုးသကြားရေ... ဒီည အင်္ဂလန် ပရီးမီးယားလိဂ်ပွဲတွေ မရှိဘူး၊ လီစီးရီးအေ ပွဲတွေချည်းပဲ၊ အေစီမီလန်နဲ့ လာဇီယိုပွဲကို တိုက်ရိုက်လွှင့်မှာ”

“ကိုခင်မောင်လင်းကလည်း ဂျာနယ်ထဲမှာ ဒီည အင်္ဂလန်ပွဲတွေ မထားတာပါ”

“မဟုတ်ဘူး ဖိုးသကြားရဲ့၊ မင်းဂျာနယ်မှာ ပွဲစဉ်ဇယား ကြည့်တာ မှားနေပြီ ထင်တယ်”

“ဟုတ်လား... ဟုတ်ချင်လည်း ဟုတ်မှာပေါ့၊ စာလုံးလေးတွေထဲ
 သေးသေးလေးတွေနဲ့ ရေးထားတာဆိုတော့ အဖတ်မှားသွားတာပဲ ဖြစ်မယ်လို့
 ဖိုးသကြား လက်ဖက်ရည် မှာသောက်ရင်း စဉ်းစားနေမိသည်
 စာကြည့်မျက်မှန် တစ်လက်တော့ လုပ်ရဦးမည်ဟု။

“ဖိုးသကြား... အေစီမီလန်နဲ့ လာဇီယို ဘယ်အသင်း ကြိုက်သလဲ”
 လက်ဖက်ရည် သောက်နေတုန်း ဘေးနားရှိ ဈေးထဲမှာ ကြက်
 ရောင်းသော ကိုသံချောင်းက ဖိုးသကြားအား လှမ်းမေးပါသည်။

“ဒီညတော့ အေစီ စားမှာပဲ၊ နိုင်ပွဲ ပျောက်နေတော့ အပီကန်မှာပဲလို့
 ကိုသံချောင်းက သူ့ထင်မြင်ချက်ကို သူ ပြောနေပါသည်။ ဖိုးသကြား
 ကတော့ တစ်ခါဖူးမှ အီတလီ စီးရီးအေကော ပရီးမီးယားလိဂ်ပွဲတွေပါ မကြည့်
 သဖြင့် ဘာမှ မပြောဘဲ ခပ်ဆိတ်ဆိတ် နေပါသည်။

မနေလို့ကလည်း မဖြစ်ပါ။ ကိုယ်က ပြောချင်တာ စွတ်ပြောနေလို့
 ကိုယ့်ကို ဘောလုံးပွဲ မကြည့်ဖူးဟု ထင်မှာစိုးသဖြင့် သိက္ခာတော့ အကျမ
 နိုင်ဟု ဖိုးသကြား ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။

ဘောလုံးပွဲက စကန်တော့မည် ဖြစ်သည်။ နှစ်ဖက်သော ဘောထဲ
 သမားတွေက ကွင်းထဲမှာ နေရာယူထားပြီ ဖြစ်သည်။

သည်မှာပဲ ဖိုးသကြားအနီးနားရှိ ကိုသံချောင်းက တစ်စခန်းထဲထဲ
 ပြန်ပါသည်။

“ဖိုးသကြား... ဒဲပေါက်တစ်ထုပ်ကြေး၊ အေစီကနေ သရေအရုံးထဲ
 တယ်”

ဘောလုံးပွဲ ကြည့်နေသူ အားလုံးက ကိုသံချောင်း၏ ကျယ်ကျယ်
 လောင်လောင် အသံကြောင့် ကိုသံချောင်းအား လှမ်းကြည့်ရုံမက ဖိုးသကြား
 ကိုလည်း ကြည့်လိုက်ပါသည်။

ဖိုးသကြားက ဒဲပေါက်တစ်ထုပ်စာလောက်နှင့်တော့ ကိုယ့်သိက္ခာ
 ကိုယ် အကျမခံနိုင်။ နည်းနည်းတော့ ဖိုးသကြားက ဘာလဲ ဆိုတာ
 ပြရတော့မည်မို့။

“ဒီမှာ ကိုသံချောင်း... ဘောလုံးအသင်းမှာ လူ့ဘယ်နှယောက်
 ဘောလုံးကန်သလဲ”

“ဖိုးသကြားရာ မေးစရာလိုလား၊ တစ်သင်းမှာ ဆယ့်တစ်ယောက်
စားတာပဲ၊ ဒါများကွာ...”

“ဒါဆိုရင် စိန်လိုက်၊ ခင်ဗျားအသင်းလည်း ခြေထောက် နှစ်ဆယ့်
နှစ်ချောင်း၊ ကိုယ့်အသင်းလည်း ခြေထောက် နှစ်ဆယ့်နှစ်ချောင်း၊ ဘာဖြစ်လဲ...
ဘောလုံးတစ်လုံးကို လုပြီး ဝိုင်းကန်ကြတာ၊ အိုကေ ရတယ်၊ သရေတွေ
ဘာတွေ လုပ်မနေနဲ့၊ အကြောမပေးဘဲ ချမယ်၊ ဘယ်သူမှ ခြေထောက် အပို
မိတာ မဟုတ်ဘူး”

“ကြိုက်ပြီ... ဖိုးသကြားရေ... အိုကေ”
ကိုသံချောင်းက ဖိုးသကြား စကားကို နားထောင်ပြီး အားရဝမ်းသာ
ပြုံးရင်းက ပြောလိုက်ပါသည်။

ကျန်သည့် သူတွေကလည်း ဖိုးသကြား စကားကြောင့် ဖိုးသကြားကို
ကြည့်ပြီး ပြုံးရင်းက သံပရာသီးလေလား သတ်မှတ်နေကြပါသည်။
ဒါကို ဖိုးသကြားက လုံးဝမသိ။ သူ့အကြည့်တွေကို တီဗွီဖန်သားပြင်
သို့သာ အာရုံစိုက်လိုက်ပါသည်။

ဘောလုံးပွဲပြီးတော့ အေစီမီလန်အသင်းက လာဇီယိုအသင်းကို ဂိုးပြတ်
နိုင်ပါသည်။

“ဘယ်လိုလဲ ဖိုးသကြားရဲ့၊ ခြေထောက် နှစ်ဆယ့်နှစ်ချောင်းချင်း
တစ်တာ ဘယ်သူက ခြေထောက်အပို ပါသလဲဆိုတာ အခု တွေ့ပြီလား၊
အထိပြန် ဒံပေါက်တစ်ထုပ် ကျွေးဖို့ ပြင်ပေတော့”

ကိုသံချောင်းက အောင်မြင်ဝင့်ကြွားသော လေသံမျိုးဖြင့် ဖိုးသကြား
ကလိပါသည်။

“ကိုဖိုးသကြားရာ... ကိုဖိုးသကြားက အချဉ်ကျနေတာပဲ၊ ဘာဖြစ်
လဲ ဒယ်ဒယ်ချင်း လုပ်ရတာလဲ။ အေစီမီလန် အိမ်ကွင်းပဲဟာ၊ ဒီလိုပုံစံမျိုး
ဖိုးသကြား လောင်းလို့က စီးပွားတောင် ပျက်ဦးမယ်”

ဖိုးသကြားနှင့် သိသော လူငယ်လေးတစ်ဦးက အားမလိုအားမရ
ပြုံးရင်းက ပြောပြန်ပါသည်။

“သိပါဘူးကွာ၊ ငါက ဘောလုံးပွဲ အခုမှ ကြည့်ဖူးတာဆိုတာ
အဲဒီလောက်ပွဲတွေမှတ်လို့၊ အဲဒီတလီပွဲတွေ ကြည့်နေတယ်၊ ငါ့ကို ဘောလုံးပွဲ

ကြည့်ဖို့ တိုက်တွန်းတဲ့ အောင်စိုးကိုလည်း ရှာမတွေ့ဘူး၊ နေနှင့်ဦးပေါ့ကွာ တစ်နေ့ ငါ့နေ့ ဖြစ်ရမယ်”

ဖိုးသကြားက ကြိမ်းဝါးလိုက်ရင်းမှ လက်ဖက်ရည်ဖိုး ရှင်းပေးပြီး အိမ်ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ မအေးမြနှင့် ကလေးက အိပ်နေလို့ ဖိုးသကြား တစ်ယောက် ပက်လက်ကုလားထိုင်မှာ ထိုင်ရင်း နောက်တစ်ခါ ဘောလုံး ကြည့်မိလို့ကတော့ ဒါမျိုးကို သနားတောင် သနားဦးမည်လို့။

ငွေကုန်ချင်သလောက် ကုန်ပလေ့စေ။ ဘောလုံးပွဲနှင့် ပတ်သက်သော ကတော့ ကိုယ့်သိက္ခာမကျဘဲ သိက္ခာတက်ဖို့ မသိတာတွေကို သိအောင် လုပ်ဦးမည်ဟု တောက်ခေါက်လိုက်ပါသည်။

“ကိုဖိုးသကြား... ဘယ်လိုဖြစ်လို့ တောက်ခေါက်တာလဲ၊ ကျွန်မတို့ ရှင် ဘာမကျေမနပ် ဖြစ်လို့လဲ၊ ပြောစမ်းပါဦး”

အရေးထဲ မအေးမြက ဖိုးသကြား တောက်ခေါက်သံ ကြားလို့ ဘယ်လိုလုပ် အိပ်ရာက လန့်နိုးလာသလဲ မသိ။ ခြင်ထောင်က ထွက်လာပြီး ရန်တွေ့ပါတော့သည်။

“အေးမြရာ... နင့်ကို ရန်တွေ့ဖို့ နေနေသာသာ ဒီဘောလုံးပွဲတွေ ပတ်သက်လို့ မကျေနပ်လို့ ခံပြင်းပြီး တောက်ခေါက်တာပေါ့၊ ကဲ... ပြန်အိပ်တော့”

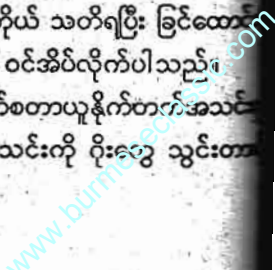
“ရှင့်မလဲ အခုမှ ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ဘောလုံးရောဂါ ထလာရသလဲ မသိဘူး၊ ဟင်း”

မအေးမြက မျက်စောင်းထိုး ဗျစ်တောက်ဗျစ်တောက် လုပ်စဉ် ခြင်ထောင်ကို မ,ကာ ခြင်ထောင်ထဲ ဝင်သွားပါသည်။

ဖိုးသကြားကတော့ ပက်လက်ကုလားထိုင်မှာ ထိုင်ရင်း သူ လေထဲ ခဲ့သော အားကစားဂျာနယ်တွေထဲမှ ဘောလုံးအသင်းအကြောင်းတွေကို စဉ်းစား ရင်း ပက်လက်ကုလားထိုင်မှာ ထိုင်ရင်း အိပ်ပျော်သွားပါသည်။

ခြင်တွေ ကိုက်တော့မှပဲ ကိုယ့်အဖြစ်ကိုယ် သတိရပြီး ခြင်ထောင်ထဲ ဝင်ကာ ချစ်လှစွာသော သား၏ ဘေးနားမှာ ဝင်အိပ်လိုက်ပါသည်။

ဖိုးသကြားတို့များ အိပ်ရင်းက မန်ချက်စတာယူနိုက်တက်အသင်း ရှေ့တန်း တိုက်စစ်မှူး ဖြစ်ရင်းက တစ်ဖက်အသင်းကို ဝိုးတွေ သွင်းတာ အိပ်မက်က မက်နေပါသေးသည်။

ဘေးနားက သားဖြစ်သူ ငိုသံကြားမှပဲ နိုးလာရင်းက မအေးမြကို နိုးရပါတော့သည်။

ဖိုးသကြားမှာ အိပ်မက်လေးကို ပြန်မမက်လို့ လွမ်းနေမိရင်းက ဘယ်အချိန် အိပ်ပျော်သွားသလဲ မသိ၊ မိုးလင်းမှ နိုးပါတော့သည်။

(၄)

မနက်ခင်း ဆိုသည်မှာ ယခုရက်တွေမှာတော့ ဖိုးသကြားအဖို့ မင်္ဂလာ နေ့ဆိုနေပါသည်။ အိပ်ရာကထ၊ မျက်နှာသစ်၊ သွားတိုက်ပြီး လက်ဖက်ရည် ချိုင့်မှာ ထိုင်ရင်း နေ့စဉ် ထွက်ရှိနေသော အားကစားဂျာနယ်ကို ဖတ်ပြီး ထက်ဖက်ရည် သောက်ရတာလောက် စည်းစိမ်မရှိဟု ထင်နေမိပါသည်။

ဖိုးသကြား စဉ်းစားမိပါသည်။ ကုဋေရှစ်ဆယ် သူဌေးသားသာ နှိပ်ဆိုလည်း နေ့စဉ်ထုတ် အားကစားဂျာနယ်တွေ ဝယ်ရလွန်းလို့ မွဲမှာ သာချာသည်ဟု။

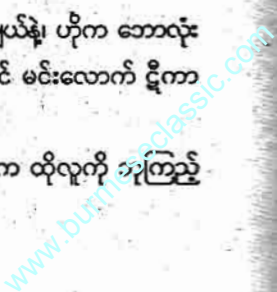
“ဖိုးသကြား နေ့တိုင်း အားကစားဂျာနယ်တွေ ဝယ်လှချည်လား”

ဤသို့ အမေးခံရတိုင်း ဖိုးသကြားက ဂုဏ်ယူဝင့်ကြားစွာဖြင့် ပြန်လည် ဖြေဆိုတတ်ပါသည်။

“ဒါကတော့ နေ့စဉ် ထွက်ပေါ်နေတဲ့ အားကစားလောက၊ ကစားတန်းတွေကို သိရတာလေ၊ တကယ်တော့ ကမ္ဘာကြီးနဲ့ မျက်ခြည်မပြတ် သွားပေါ့၊ ပွဲစဉ် အနိုင်အရှုံးတွေ၊ ကစားသမား အပြောင်းအရွှေ့တွေ၊ ကစားသမားတွေရဲ့ ကွင်းပြင်က အကြောင်းတွေ၊ ပြီးတော့ ကိုယ့်ခန့်မှန်းမှုတွေ အမှန်ပေါ့ဗျာ၊ တစ်နည်း ပြောရရင်တော့ နိုင်ငံတကာယဉ်ကျေးမှုကို ကိုယ်စားပြု ပေးပေါ့ဗျာ”

“အမယ်လေးကွာ... မင်းက ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်နဲ့ ဟိုက ဘောလုံး ကစားတွေ၊ ဘောလုံးပွဲအကြောင်း ရေးတဲ့သူတွေကတောင် မင်းလောက် ငိုက နေမှာ မဟုတ်ဘူး”

ထိုသို့ ပြောလာသည့်အခါမှာတော့ ဖိုးသကြားက ထိုလူကို နှုတ်ကြည့် ကြည့်ပြီး ပြောလေ့ပြောထရှိသော စကား ရှိပါသည်။

“ဘောလုံးပွဲဆိုတာ အနာဂတ် ဘာမှမသိလို့ ကြည့်တာ၊ ဘုရားသခင်က ဘောလုံးပွဲတစ်ပွဲရဲ့ အနာဂတ်ကို ကြိုတင်ပြီး မဖန်ဆင်းပေးခဲ့ဘူးလား”

ထိုအခါမျိုးမှာတော့ ဖိုးသကြားနှင့် စကားပြောသူများ ဖိုးသကြားထံ နားမလည်နိုင်သလို ကြည့်ရင်းက ထွက်ခွာသွားတတ်ပါသည်။

ဖိုးသကြားကတော့ သူ့စကားနှင့်သူ ကျေနပ်နေပါသည်။

“ဒီညတော့ သရဲနီတွေနဲ့ ကြီးကြာနီတွေရဲ့ တိုက်ပွဲကတော့ ကြမ်းပြု အန်းလ်ဖီးနဲ့ စစ်မြေပြင်မှာ ဘယ်သူတွေ ကျဆုံးပြီး ဘယ်သူတွေ အောင်ပွဲခံမလဲ မသိဘူး၊ သေချာတာက အန်းလ်ဖီးဟာ သရဲနီတို့ရဲ့ အောင်မြေ မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောရမှာပဲ”

မထင်မှတ်ဘဲ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ဖိုးသကြားတစ်ယောက် လမ်းထဲက လူငယ်လေးတစ်ဦး၏ စကားသံကြောင့် စိတ်ဝင်စားသွားပါသည်။ တစ်ခါဖူးမှ သည်လိုစကားလုံး သုံးစွဲပုံမျိုး မကြားဖူးလို့ ဖြစ်ပါသည်။

“ညီလေး... မင်းစကားတွေက ဆန်းလှချည်လား”

“ဟာ... ကိုဖိုးသကြားကလည်း ဒါက ဒီနေ့ ဘောလုံးအကြောင်း ရေးတဲ့ ဆောင်းပါးသမားတွေ ပြောလေ့ ရေးလေ့ရှိတဲ့ စကားပါ၊ မဆန်းပါဘူး ကိုဖိုးသကြားရဲ့၊ ဒါက မော်ဒန်စတိုင်လို့လည်း ပြောလို့ရတာပေါ့”

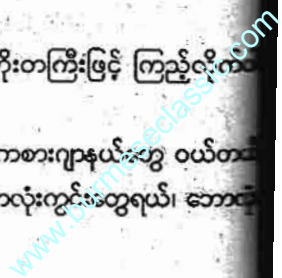
“အေး... ညီလေးရဲ့ စကားက လန်းလို့ပါကွာ၊ ဘာကို ပြောတာလဲ”

“အစ်ကိုရာ... ဒါက မန်ယူက သရဲနီလေ၊ လီဗာပူးက ကြီးကြာနီလေ၊ လီဗာပူးနဲ့ အန်းလ်ဖီးကွင်းမှာ ကန်မှာကို ပြောတာ၊ အစ်ကို ပေါက်လိုက်စမ်းပါ”

“အစ်ကို ညီလေးတို့ ပြောသလို ပေါက်ချင်ပါတယ်ကွာ၊ မဖြေတတ်လို့”

ဖိုးသကြားက လူငယ်လေးအား အားကိုးတကြီးဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။

“ဘာခက်လဲ အစ်ကိုရာ၊ အစ်ကို အားကစားဂျာနယ်တွေ ဝယ်တာ မဟုတ်လား၊ သူတို့ရဲ့အသင်း သင်္ကေတရယ်၊ ဘောလုံးကွင်းတွေရယ်၊ ဘောလုံး

သမား နည်းပြ နာမည်တွေရယ်၊ ပြီးတော့ အသင်းတွေ တည်ရှိတဲ့ မြို့တွေရယ် သိရင် ပြောလို့ရပါတယ်။ အဲဒီလို ပြောရင် အရသာရှိတယ် အစ်ကိုရ၊ ပြောနေ တာအတိုင်းဆို ရိုးတယ်”

“ဒါပေါ့ ညီလေးရာ.... အစ်ကို အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားပြီး လေ့လာမယ်၊ ပြောကြည့်မယ်”

“ဘောလုံး စစ်မျက်နှာမှာ သေချာတာက အစ်ကိုဟာ မကြာခင်မှာ သူ့ရဲကောင်းမှတ်တမ်းဝင်မယ့် ပွဲကြည့်ပရိသတ်တစ်ဦး ဘာလား၊ ခြစ်လာမှာ ဆဲ၊ ပရိသတ်ဆိုတာ ဘောလုံးကစားသမားတွေရဲ့ ကျေနပ်မှုပေးတာပဲ”

“ဟေ့... ဟုတ်လား၊ ညီလေး ပြောမှပဲ ကိုယ်က သပ်ကြီးကျယ် သွားမှန်း သိရတော့တယ်ဟေ့၊ ကဲ... အစ်ကိုက လက်ဖက်ရည်တိုက်မယ်”

လူငယ်လေး စကားကြောင့် အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်သွားသဖြင့် နီးသကြားက ထိုလူငယ်လေးအား လက်ဖက်ရည် ဒကာခံပါသည်။

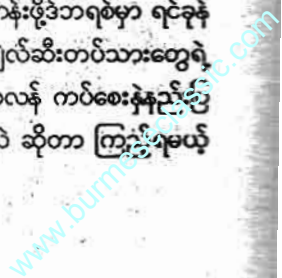
ဘာပြောကောင်းမလဲ။ ဖိုးသကြားတစ်ယောက် ထိုနေ့ နေ့လယ်ခင်း အချိန်ကျမှ စတင်၍ လူငယ်လေး ပြောသည့်အတိုင်း ယခင် ယခင်ကထက်ကို ပိုမိုပြီး အားကစားဂျာနယ်တွေကို အသေအချာဖတ်ကာ ထမင်းမစား ဟင်း မစားအားဘဲ အာဂုံဆောင်နိုင်အောင် ပါးစပ်ကနေတောင် ရွတ်ဆိုပါသေးသည်။

“ကိုဖိုးသကြားရယ်... ရှင်လော် အခုလိုမျိုး မနားမနေ အားကစား ဂျာနယ်ကို ဖတ်လိုက်၊ စာကျက်သလို လုပ်လိုက်နဲ့ လုပ်နေတာ၊ ကျောင်းစာကိုသာ ကြိုးစားမယ်ဆိုရင် ရှင် ပါရဂူဘွဲ့တွေ ဒေါက်တာဘွဲ့တွေကို ထပ်နေမှာပဲ သိလား”

ဇနီးဖြစ်သူ မအေးမြက ရွဲ့ပြောတာကိုပင် ဖိုးသကြားက ပြန်မပြော အဘဲ ဖိုးသကြားခမျာ နှုတ်ကနေ ရွတ်ဆိုနေတာတွေ မမေ့စေဖို့ အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် ရွတ်ဆိုနေမိပါတော့သည်။

(၅)

“လာမယ့် တိမ်ပြာပြာ ဆန်းဒေးကတော့ စတန်းဖို့ဒ်ဘရစ်မှာ ရင်ခုန် နေသိ ဇာတ်လမ်းစပြို၊ သူ့ရဲနီတွေနဲ့ အပြာရောင် ချယ်ဆီးတပ်သားတွေရဲ့ ပြိုင်ဆိုင်မှုကတော့ ဆစ်ဘာဘရာရီး နည်းပြနဲ့ စတော့တလန် ကပ်စေးနဲနည်းပြ အထူးဆန်တို့ရဲ့ စီမံခန့်ခွဲမှု ဘယ်သူ လက်ဦးမှုရသွားမလဲ ဆိုတာ ကြည့်ဖို့မယ့် ပွဲကောင်းတစ်ပွဲပဲ”

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ဖိုးသကြားတစ်ယောက် ယခုလို စကားထု
တွေကို ပြောလိုက်ရသဖြင့် တော်တော်ကျေနပ်သွားပါသည်။

“ဖိုးသကြားရာ ဘယ်လို ဖြစ်သွားတာလဲ၊ မန်ယူအသင်းနဲ့ ချဲလ်ဆီ
အသင်း ကစားမယ့်ပွဲလို့ ပြောရင် ပြီးတဲ့ဟာကွာ”

ဖိုးသကြားအား ဘောလုံးပွဲတွေ ကြည့်ဖို့ အားပေးခဲ့သော အောင်
ကတောင် ဖိုးသကြားထံမှ မထင်မှတ်သော စကားအသစ်အဆန်းတွေ ကြား
သဖြင့် စိတ်ပျက်သည့် ဇလသံမျိုးဖြင့် ပြောလိုက်ပါသည်။

“ဘောလုံးပွဲဆိုတာ အရသာခံပြောမှ ကောင်းတာပေါ့ကွာ၊ အားကစား
ဂျာနယ်တွေထဲမှာလည်း အခု ငါ ပြောသလိုမျိုး အရေးအသားတွေနဲ့ ရေးတ
တွေ မင်း မဖတ်ဘူးလား၊ တကယ်တော့ ငါတို့ဟာ မြက်ခင်းစိမ်းစိမ်းတွေ
ခြေထောက်တွေနဲ့ တည်ဆောက်တဲ့ ဘဝတွေကို ဖန်သားပြင်ပေါ်ကနေ လက်န
လက်ဝါးတီးရင်း ကြည်နူးခြင်း ရသကို မြည်းစမ်းနေရတာနဲ့တင် ဘဝဟ
နေသာထိုင်သာ ရှိသွားတယ်၊ ဒီတော့ အောင်စိုး ကျေးဇူး သူငယ်ချင်းရာ”

“ဖိုးသကြားရာ... မင်းကွာ”

အောင်စိုးခမျာ ခေါင်းကို တွင်တွင်ခါရင်း ဖိုးသကြားကို ဘာပြ
ပြောရမှန်း မသိ ဖြစ်သွားပါသည်။

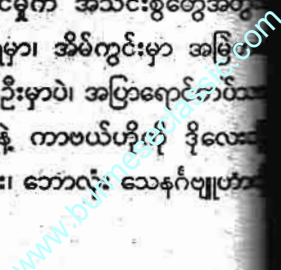
“ငါကို မှားသွားတာပါ ဖိုးသကြားရာ၊ မင်းကို ဘောလုံးပွဲ ကြည့်
အောင် ငါက မီးမြှင့်ပေးလိုက်တာ ငါ့အမှားပဲ”

အောင်စိုးက သက်ပြင်းချရင်းမှ လက်ဖက်ရည်ကို မော့သောက်လို
ပါသည်။

“ကိုဖိုးသကြား... ဒီည ဘယ်ပွဲတွေ လန်းမလဲ”

ဖိုးသကြားတို့ ရှိနေသော လက်ဖက်ရည် စားပွဲဝိုင်းသို့ ရပ်ကွက်ထဲ
ရွှေတင်နှင့် မောင်သန်းတို့ လူငယ်နှစ်ဦး ရောက်လာပြီး ရွှေတင်က မေးပါသည်။

“ဒီည မန်ယူနဲ့ ချဲလ်ဆီရဲ့ ပြိုင်ဆိုင်မှုက အသင်းစွဲတွေအတွက်
နှလုံးငြိမ်ဆေး သောက်ရလောက်အောင် ဖြစ်ရမှာ၊ အိမ်ကွင်းမှာ အခြေ
အလံထောင်နေတဲ့ ချဲလ်ဆီရဲ့ အလံဟာ လွင့်နေဦးမှာပဲ၊ အပြာရောင်ဘယ်
တွေရဲ့ ခံစစ်သူရဲကောင်းတွေ ဖြစ်တဲ့ တယ်ရီနဲ့ ကာဗယ်ဟိုကို ဒိုလေး
ရွန်နီတို့၊ ဘာဘာတော့စ်တို့ ကျော်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဘောလုံး သေနင်္ဂဗျူဟာ

စကော့ကြီးကော ဘရာဇီးသားကြီးပါ ကျွမ်းလေတော့ ဒီပွဲဟာ ချလ်ဆီးအတွက် သရေဟာ မျှတတဲ့ အဖြေပဲ”

“ဟာ... ကိုဖိုးသကြားရဲ့ စကားလုံးတွေက ထိချက်ပြင်းတယ်၊ ဒါဆိုရင် ဟုတ်ပြီ”

ရွှေတင်က ဝမ်းသာအားရနှင့် အင်္ကျီအိတ်ကပ်ထဲက စာရွက်အပိုင်း အစလေး တစ်စကို ထုတ်ယူပြီး ဘောလ်ပင်နှင့် မန်ယူအသင်း နာမည် ရေးထားသည်ကို ခြစ်လိုက်ပါသည်။

“ဘာလဲ ရွှေတင်ရ”

“ရှေ့... ကိုဖိုးသကြား စွဲသွားမယ်၊ အရပ်ထဲမှာ မောင်းသံ ညံစီ နေတာ မသိဘူးလား”

ရွှေတင် ပေးသော စာရွက်လေးကို ကြည့်ပြီး ဖိုးသကြား အံ့အားသင့် သွားသည်။ တစ်နေ့တာ ကစားမည့် ပွဲစဉ်တွေ အကုန်လုံးပါနေသည်။

“ကိုဖိုးသကြား ကံစမ်းကြည့်ပါလား၊ အတွေးနဲ့ ထပ်တူကျရင် အဆတွေ အများကြီး ရမှာ”

“ကြိုက်ပြီဟေ့၊ ဒီဘာသာဗေဒကို စိတ်ဝင်စားသွားပြီ၊ ကိုယ့်စိမ့်ခန့်ခွဲ နဲ့ ထပ်တူညီရင် ပွဲသိမ်းပြီ၊ အောင်စိုးရာ မင်းက အစတုန်းက... ဘာလို့ ပြောတာလဲ”

အရေးထဲ အနီးအနားမှာ ရှိနေသော အောင်စိုးကို ပြစ်တင်စကား ခိုလိုက်ပါသည်။

“မင်း အိပ်ရေးတွေ ပျက်မှာစိုးလို့ပါ၊ အဲဒါက အရမ်းစွဲတယ်ကွ၊ ပွဲစဉ်တွေ ဆက်ကြည့်ရတာ”

“ဘောလုံး စစ်မျက်နှာ ဖွင့်ရင်း ယှဉ်ပြိုင်ကြတဲ့ ပြိုင်ပွဲတွေအတွက် အိပ်ပျက်လည်း ဘာဖြစ်လဲကွာ၊ အောင်မြင်ခြင်း အသီးအပွင့် ဝတ်ရည်ချိုမြမြကို အသုံးရတာပဲဟာ၊ အိပ်စက်ခြင်းနဲ့ ချိုမြိန်ခြင်းကို အလဲအလှယ် လုပ်ရတာ ဘာကျပါတယ်ကွာ”

အောင်စိုးက မျက်စောင်းထိုးလိုက်ရင်း-

“ဖိုးသကြား... စကားကို ရိုးရိုးပြောကွာ”

“ဟာဗျာ... ကိုအောင်စိုးကလည်း ကိုဖိုးသကြား ပြောလာတွေက ခြစ်တယ်၊ အသစ်တွေပဲဟာ... ဘာလုပ်မှာလဲ အဟောင်းတွေ ကြားနေရတာ။

ဒီလို လတ်တာတွေကမှ Heart ကို ထိပြီး ငြိတာ၊ ဆက်လွှင့် ကိုဖိုးသကြား ဒီအတိုင်း ထုတ်သာသုံး”

“မင်းတို့လုပ်မှ ပိုဆိုးတော့မယ်၊ ဖိုးသကြားက လူလိုပြောတော့မှာ မဟုတ်ဘူးဟေ့၊ ကဲ... မင်းတို့ဘာသာ ဆက်လွှင့် ဆက်ထုတ်သုံးကြ၊ ငါတော့ သွားပြီ”

အောင်စိုးက လက်ဖက်ရည် စားပွဲဝိုင်းကနေ ထွက်သွားပါသည်။

“ဒါပဲ ညီလေးတို့ရာ၊ ဘောလုံးပွဲရသကို ခံစားတယ် ဆိုတာ ဘောလုံး ကန်တာချည်းပဲ မဟုတ်ဘဲနဲ့ ကစားပုံ မြင်ကွင်းတွေကို ဦးနှောက် memory ထဲမှာ ဓာတ်ပုံရိုက်ထားသလိုမျိုး မှတ်ရင်းက တစ်စုံစီမုံ ပြန်ပြောပြရတာကိုက ဒေင်ဥယျာဉ်ထဲမှာ ဝိုင်တစ်ခွက် သောက်လိုက်ရသလိုပါပဲကွာ”

“အဲဒီဝိုင်ခွက်ကို မောင်းသံတွေရဲ့ အောင်ပွဲတွေနဲ့အတူ သောက်သုံး ရရင် ပိုကောင်းတာပေါ့ ကိုဖိုးသကြားရ”

“မှန်တာပေါ့ ရွှေတင်ရာ... ဘောလုံးပွဲချစ်သူတွေအတွက် အချိန် ကာလဆိုတဲ့ နံနက်၊ ည ဆိုတာ မရှိပါဘူးကွာ”

ဖိုးသကြားက လက်ထဲမှာ ကိုင်ထားသော စာရွက်လေးကို ချစ်ဇနီး မအေးမြ မျက်နှာကို လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ထိုင်ရင်းက တစ်စုံစီမုံ ကြည့်ခဲ့သလို မျိုး ကြည့်နေပါတော့သည်။

(၆)

“ကိုဖိုးသကြား... ရှင် ဘောလုံးပွဲ ကြည့်တာတွေ လျှော့ဦးနှော် မိုးလင်းပေါက်တွေချည်း ဖြစ်နေတယ်၊ အိပ်ပျက်တာ များရင် ကျန်းမာရေး ထိခိုက်မယ်၊ ပြီးတော့ အလုပ်တွေ ဘာတွေ ပျက်ဦးမယ်နော်၊ ရှင်အလုပ်ထု အခုဆို မြို့ထဲ ပလတ်စတစ်အရပ်တွေ သွားမပို့ဘဲ အလုပ်သမားတွေချည်း သွားပို့နေတာ မဟုတ်သေးဘူး”

ဖိုးသကြားအဖို့ မအေးမြ ယခုလို ပြောလည်း ပြောစရာပင် ဖြစ်ပါ သည်။ တစ်နေ့တာ ကန်သည့် ပွဲစဉ်ဇယား စာရွက်ကလေးတွေကို ဖွဲ့လှမ်း နှစ်သက်မြတ်နိုးမိသွားကတည်းက ဘောလုံးပွဲတွေကို တစ်ပွဲပြီး တစ်ပွဲ ဆက်တိုက် ကြည့်မိသည်။ တစ်ပွဲပြီး တစ်ပွဲ မိမိ နှစ်သက်သော အသင်းက နိုင်နေသဖြင့်

ဆက်တိုက်ဆိုသလို ဘာဖြစ်လာမလဲ၊ ဘာဖြစ်လာမလဲ ရင်ခုန်စွာဖြင့် စောင့်ဆိုင်း
မျှော်လင့် ကြည့်ရှုရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

‘ဟာ’ ‘ဟင်’ ဖြစ်ရင်းက ဘောလုံးပွဲ ချစ်သူတစ်ဦးအနေမျိုးဖြင့်
နှိုးနှိုင်းခဲ့ရတာမျိုး ရှိသလို ပျော်ရွှင်စွာ အောင်ပွဲဆင်ခဲ့သည့် နေ့ရက်တွေကလည်း
ရှိသည်။

ကျိန်းစပ်စပ် မျက်လုံးများနှင့် အိပ်စက်မဝသည့် နေ့များစွာကို ဂရုပင်
ခရိုက်အား။ မည်သည့်နေ့ မည်သည့်အသင်းတွေ ကန်မလဲဘဲ စိတ်က ရောက်
နေပါသည်။

ဘောလုံးပွဲချစ်သူ တစ်ဦးအနေနှင့် ဘာများ တတ်နိုင်မှာနည်း။

“ဒီည ပွဲတွေကတော့ အထွတ်အထိပ်ပဲဟေ့၊ ဝိဂန်နဲ့ မန်စီးတီး၊
ပို့စ်မောက်နဲ့ စပါး၊ အေစီမီလန်နဲ့ အင်တာမီလန်၊ ရိုးမားနဲ့ အတ္တလန္တာ ဘယ်ပွဲ
ဆွ ကြိုက်လဲဟေ့”

ညကလည်း ဘောလုံးပွဲတွေ တောက်လျှောက်ကြည့်ခဲ့ပြီး နောက်ဆုံး
သစ်ပွဲမှာ အရူးကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသဖြင့် နည်းနည်းညစ်သွားသည့် ဖိုးသကြားခမျာ
အိပ်ရေးမဝတာနှင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ လာသည့်အခါ အောင်စိုးက ဆီးကြိုပြီး
ဆေးလိုက်ပါသည်။

“အကြိုက်ကတော့ ဂျေဂျော့ကွင်းက အိမ်ကွင်းဆိုတော့ မန်စီးတီး
ပုတ်တုတ်မေ့မှာပဲ၊ အာရပ်သူဌေးတွေ ပုလဲတွေ ခမယ့်ပွဲပဲ။ အဲ... ကံဇာတာ
တိုင်အောက်ကို ရောက်နေတဲ့ အသင်းနှစ်သင်း တွေ့ကြတဲ့ပွဲမှာ ပို့စ်မောက်ကို
စပါးက နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ပို့စ်မောက်က အိမ်ကွင်းလေ၊ စပါးအဖို့ ပို့စ်မောက်
ပင်လယ်ကမ်းခြေက ပင်လယ်လေကို အဝရှူပြီး ပြန်ဖို့ပဲ ရှိတယ်။ ဒီတစ်ခါ
တော့ စီးရီးအေနဲ့ ရိုးမား ခေါင်းမောနိုင်ပြီ။ သူတို့ကွင်းမှာ သူတို့
ခေါက်ကွဲပြကြမှာ အမှန်ပဲ။ တော်တီ တကယ်ပျော်နိုင်ပါပြီကွာ... အဲ...
အော်ရင်ဟို စပယ်ရှယ်ဝမ်းကြီးကတော့ ဒီတစ်ခါ အေစီမီလန်ကို ဒူးထောက်
ညွှတ်ရတော့မှာပဲဟေ့၊ အန်ဆယ်လော်တီ သိက္ခာကျရတဲ့ ညများစွာအတွက်
သိက္ခာ သိက္ခာကို ပြန်လည်ဆယ်တင်မယ့် ပွဲပဲ၊ ခရစ်စမတ်သစ်ပင်ပုံ ကစားကစား
အောက်မှာ မော်ရင်ဟို သမ္မာကျမ်းစာ ဆိုတဲ့ စာအုပ်ကို ထားခဲ့ရတော့မှာပဲ၊
အော်နယ်ဒင်ဟို ဂိုးပေါက် တွေ့မယ့်ပွဲပဲ”

ဖိုးသကြား ရှင်းပြရတာ တော်တော်မောသွားပုံရသည်။ ရေဇွေးကြမ်းကို နှစ်ခွက် ဆင့်သောက်လိုက်ပါသည်။ မိမိ ယူဆချက်ကို ပြောလိုက်ရသည့်အတွက် အတော့်ကို ကျေနပ်သွားပါသည်။

“ဖိုးသကြား... မင်း ဘောလုံးပွဲတွေ မကြည့်နဲ့တော့၊ ဘောလုံးပွဲခန့်မှန်းချက်တွေ အားကစားဂျာနယ်မှာ ရေးပါလား၊ ငါ မြှောက်ပေးခဲ့တာ လိုက်မမိတော့ဘူးဟေ့”

“ဒါပေါ့ အောင်စိုးရာ၊ အချိန်တွေ... ငွေကြေးတွေနဲ့ ကိုယ် အိပ်စက်ရမယ့် ညများစွာကို လဲလှယ်ခဲ့ရတော့ ဒီလောက်တော့ ရှိမှာပေါ့”

“အေးကွာ... မင်း ပြောတဲ့အတိုင်း ဖြစ်ပါစေ”

ခေါင်းထဲ မူးဝေဝေ ဖြစ်နေတာကို ဖိုးသကြား ဂရုမထားအားဘဲ အင်္ကျီအိတ်ကပ်ထဲမှ စာရွက်ပိုင်းလေးကို ထုတ်ပြီး ကြည့်နေမိပါသည်။

သူ့မျက်ဝန်းထဲမှာတော့ ဘောလုံးပွဲတွေကိုပဲ မြင်ယောင်လို့နေပါသည်။

ဖိုးသကြား တော်တော်ပျော်နေပါသည်။ ပွဲစဉ်က လေးပွဲမှာ သုံးပွဲ ဆက်တိုက်နိုင်သဖြင့် ကြည့်ရကျိုးနပ်ပြီပေါ့။ နောက်ဆုံး မနက် တစ်နာရီခွဲကန်မည့် အေစီမီလန်နှင့် အင်တာမီလန်တို့ပွဲသာ ကျန်တော့သည်။ သည်ပွဲမှာ အေစီမီလန် နိုင်လျှင် အောင်ပွဲခံလို့ရပြီ ဖြစ်သည်။

ဘောလုံးပွဲကလည်း ကောင်းမှ ကောင်း။ တစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက် အပြိုင်အဆိုင်။ သူ့ဘက် ရောက်လိုက်၊ ကိုယ့်ဘက် ရောက်လိုက်နှင့် ဖြစ်နေသည်။ ဘောလုံးပွဲက ကြည့်နေရင်း ကောင်းနေသလို ဖိုးသကြား ခေါင်းထဲမှာ လည်း ရီဝေဝေနှင့် မူးလို့နေပါသည်။

ခေါင်းထဲ မူးဝေနေတာကို ဂရုမထားအားဘဲ ဖိုးသကြားက သူနှစ်သက်သော အေစီမီလန်အသင်းကို အပီအပြင် အားပေးနေပါသည်။

“ပါတို ဆွဲ ဆွဲ... ရော်နယ်ဒင်ဟိုကို ပေးလေ၊ ဟာကွာ လုံးပြန်ပြီ အေး... ဒါမှ မာလ်ဒီးနီး၊ ဟော...”

“အား... မူးတယ် မူးတယ်”

www.burmeseclassic.com

အပီအပြင် အားပေးနေသော ဖိုးသကြား ခေါင်းမူးတာကို သတိထားအားဘဲ တီဗွီဖန်သားပြင်ပေါ်မှ ဘောလုံးပွဲကို ကြည့်ရင်း အော်ဟစ်အားပေးရင်း အိပ်ရေးပျက်သည့်ညတွေ များသဖြင့် မူးပြီး လဲကျသွားပါသည်။

“ဆေးရုံပို့... ဆေးရုံပို့”

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲမှာ ဆူညံသွားကာ ဖိုးသကြားကို ဆေးရုံသို့ ဖြန်တင်လိုက်ရပါသည်။

ဆေးရုံတင်ပေါ်မှာမူ သတိမေ့ပြီး အိပ်နေသော ဖိုးသကြားတစ်ယောက် သတိရလာပြီး မျက်လုံးတွေကို အားယူပြီး ဖွင့်လိုက်သည်။ သူ့ခုတင်ဘေးနားမှာ နန်းဖြစ်သူ မအေးမြ၊ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ အောင်စိုးနှင့် မိတ်ဆွေအချို့ကို တွေ့ရသည်။ သည်တော့မှ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ဘောလုံးပွဲ ကြည့်ကာ နေပြီး မေ့လဲသွားမှန်း သိလိုက်ရသည်။ တစ်ဆက်တည်း ဆိုသလို သူ အင်မတန် ချင်နေသော အကြောင်းအရာတစ်ခုကို ဘာဖြစ်သွားသလဲဆိုတာ သိပ်ကို ချင်နေမိသည်။ ထို့ကြောင့် အောင်စိုး ရှိရာသို့ ကြည့်လိုက်သည်။

“အောင်စိုး... အေစီမီလန် နိုင်သွားလား၊ ရော်နယ်ဒင်ညှိ ဝိုးသွင်းထား၊ နိုင်ရင် အောင်စိုးရပြီ”

သတိရရန်အတွက် နန်းဖြစ်သူ မအေးမြကို မမေးဘဲ အောင်စိုးကို ဘောလုံးအကြောင်း မေးသဖြင့် မအေးမြ အတော်ပေါက်ကွဲသွားပါသည်။

“ကောင်းကြသေးရဲ့လား၊ ဘောလုံးပွဲ ကြည့်လို့ ဒီလောက် မူးလဲတာ ဘာလို့ သတိရတော့ မိန်းမကို မမေးဘူး၊ အေစီမီလန် နိုင်လားလို့ မေးတယ်၊ သူပထွေး ဝိုးသွင်းတာကို မေးတယ်၊ ကောင်းကြသေးရဲ့လား... အရပ်ကတို့”

မအေးမြ၏ ပေါက်ကွဲမှုသံစဉ်တွေက ဆေးရုံခန်းထဲမှာ အကျယ်လောင်လောင် ပေါက်ကွဲသွားတာကို နားထောင်နေသူတွေက ဖိုးသကြားကို ကြည့်ပြီး ပြီးပြီလို့လိုက်ကြပါတော့သည်။

လေးနှစ်ဆက်တိုက် ချန်ပီယံ လျှိုဂွက်ချွက်

(၁)

နေလုံးနီနီက ကိုက်စားချင်စရာ ပန်းသီးတစ်လုံးလိုမျိုး တောင်တန်းတွေ နောက်ကွယ်မှာ ဝင်ခါနီးပြီ။ ဒါပေမဲ့ နေဝင်တော့မှာကို ဂရုမပြုအောင် အုတ်ဆယ်ရွာ သူကြီး ဦးဘဌေးနှင့် အုတ်ဆယ်ရွာ ဘောလုံးအသင်းနည်းပြကို ပိန်တို့ကတော့ ချွေးသံရွဲ့ရွဲ့နှင့် မမောနိုင်မပန်းနိုင် ဘောလုံး လေ့ကျင့်နေကြတဲ့ အုတ်ဆယ်ရွာ လက်ရွေးစင်ဘောလုံးသမားတွေကို ကြည့်ပြီး ကျေနပ်ကြပါတယ်။

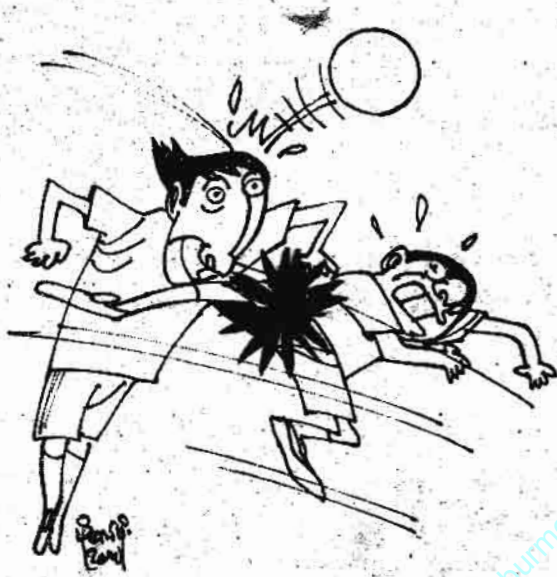
“ဗျို... သူကြီး၊ မှောင်တောင် မှောင်တော့မယ်၊ လေ့ကျင့်ခင်း မပြီးသေးဘူးလား၊ ကျုပ်တို့ အသင်းသားတွေ ဘောလုံးကွင်းကို ပတ်ပြေးရတာ အပတ်ရေတွေတောင် မရေနိုင်တော့ဘူး၊ ကမ္ဘာ့အပြေးချန်ပီယံ အူစိန်တောင် မြင်လိုက်ရရင် အရုံးပေးချင်စိတ်ပေါက်သွားဦးမယ်”

အုတ်ဆယ်ရွာ ဘောလုံးအသင်း ခေါင်းဆောင် မောင်ညိုက လှမ်း
သတိပေးတာကို သူကြီး ဦးဘဌေးက ပါးစပ်ထဲ ဝါးနေတဲ့ ကွမ်းကို ထွေးထုတ်
ဆိုက်ပြီး နောက်ထပ် ကွမ်းတစ်ယာ ပါးစပ်ထဲ ထည့်လိုက်တယ်။

“မောင်ညို... တို့ ယှဉ်ပြိုင်ရမယ့် ဗိုလ်လုပွဲက အုတ်လှရွာလေး
ငါတို့နဲ့ ပြိုင်ဘက်ဆိုတာ မမေ့နဲ့၊ ပြီးတော့ ငါတို့က ဒီနှစ် နိုင်ရင် ဟိုးအင်္ဂလန်
ထဲ မန်ယူလိုမျိုး လေးနှစ်ဆက် ချန်ပီယံ ဖြစ်လာမှာကွာ၊ အင်္ဂလန်မှာ မန်ယူ၊
မြန်မာမှာ ငါတို့ အုတ်ဆယ်ရွာလို့ပေါ့ကွာ”

သူကြီးဦးဘဌေးက သူ့စကားသူ သဘောကျရင်း ကျေနပ်လို့နေပါ
တယ်။ သူ့ဘေးနားမှာ ရှိတဲ့ နည်းပြဆရာ ကိုပိန်က သူကြီးဦးဘဌေးတောင်
ဩဝါဒ ဝင်ပေးနေတာ ငါလို နည်းပြကလည်း ဩဝါဒမပေးရလျှင် နည်းပြ
ဆိုတာ ပွန်းပဲ့သွားမှာစိုးသည့် ပုံစံမျိုးနှင့် ရှိနေရင်းက သူလည်း ဩဝါဒဝင်
အလိုက်ဦးမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါ၏။

“ငါတို့ အသင်းမှာက နိုင်ငံခြားအသင်းတွေလိုမျိုး ခန္ဓာကိုယ် ကျန်းမာ
သန်စွမ်း သက်လုံကောင်းဖို့ အကူအညီပေးမယ့် လေကျင့်တဲ့ စက်ပစ္စည်းတွေ
မရှိဘူး၊ ဒီတော့ လူ့အရင်းအမြစ် ဖြစ်တဲ့ ကြံ့ခိုင်မှုကို သဘာဝနဲ့ သဟဇာတ

ဖြစ်အောင် ပေါင်းစပ်နေတာကွ၊ ဒီတော့ ဒီလောက် လေ့ကျင့်မှ ကိုယ်က သက်လုံးကောင်းမှာပေါ့၊ ငါတို့လိုပဲ ကမ္ဘာ့ဖလား ဝင်ပြိုင်မယ့် မြောက်ကိုရီးယား ဘောလုံးအသင်းဆို ဘာစက်ပစ္စည်း လေ့ကျင့်မှု အကူအညီကိုမှ မယူဘဲ သဘာဝ အတိုင်း တောင်တက် တောင်ဆင်းတွေကို နေ့တိုင်း အရမ်းလေ့ကျင့်နေတယ်လို့ သိရတယ်။ ဒီတော့ ငါတို့ အသင်းအနေနဲ့ လေ့ကျင့်နိုင်မှ တော်ရာကျမယ် မင်းတို့လည်း သိရဲ့သားနဲ့၊ အုတ်လှရွာနဲ့ အုတ်ဆယ်ရွာက ကမ္ဘာ့ရန်ဆိုတာ သိကြတယ် မဟုတ်လား၊ ငါတို့ ဘောလုံးကစားလာတဲ့ ခေတ်ကတည်းက ပဲလေ၊ အဲဒီတုန်းက ငါဟာ...

နည်းပြ ကိုပိန် လေကြောရှည်နေတာကို နားထောင်နေတဲ့ ဘောလုံး သမားတွေသာမက သူကြီး ဦးဘဌေးပါ နည်းနည်း 'ဘု' သွားပါတယ်။

“တော်တော့ မောင်ပိန်၊ မင်းက စကားပြတ်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး ဟေ့ကောင် ငါ မှာရဦးမယ်၊ ဘောလုံး ဗိုလ်လုပွဲနေ့မှာ ကွင်းဘေးနားကနေ မင်း လေမရှည်နဲ့နော်၊ ကလေးတွေ ဘောလုံးကွင်းထဲက ဘာလုပ်ရမှန်း မသိ ဖြစ်နေမယ်၊ ငါတို့ရွာမှာ နည်းပြ လုပ်ချင်တဲ့သူက မရှိလို့၊ မင်း ခန့်ခါမှ မှားပြီလား မသိဘူး”

သူကြီးဦးဘဌေးက ဘောလုံးသမားတွေကို ကြည့်လိုက်ပြီး-

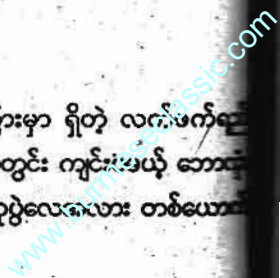
“အားလုံး လေ့ကျင့်မှု ရပ်မယ်၊ မှာရဦးမယ်၊ ညဘက် အိပ်ပျော် မခံနဲ့၊ အရက်မသောက်နဲ့၊ အိမ်ထောင်ရှိတဲ့ သူတွေ ဒီရက်ထဲ သည်းညည်းခံပြီး မိန်းမနဲ့ ခွဲအိပ်ပါ၊ ဒါဟာ အုတ်ဆယ်ရွာ အောင်မြင်မှုအတွက်ပဲဟေ့”

“ဟုတ်”

ဘောလုံး လေ့ကျင့်ရတာ ပင်ပန်းသဖြင့် ဗိုက်ဆာနေလို့ အိမ်အပြင် ပြန်ချင်တဲ့ ဘောလုံးသမားတွေရဲ့ လေသံက တညီတညွတ်တည်း ထွက်လာတော့တယ်။

(၂)

အုတ်ဆယ်ရွာနဲ့ အုတ်လှရွာ နှစ်ရွာရဲ့ကြားမှာ ရှိတဲ့ လက်မက်ညောင် ဆိုင်၊ ထန်းရည်ဆိုင်တွေမှာတော့ လာမယ့် နှစ်ရက်အတွင်း ကျင်းပမယ့် ဘောလုံး ဗိုလ်လုပွဲအကြောင်းကို ကမ္ဘာ့ဖလားဘောလုံး ဗိုလ်လုပွဲလေ့လာရေး တစ်ယောက်

တစ်ပေါက် ပြောဆိုဝေဖန်နေကြတာ မနက်မိုးလင်းလို့ ဆိုင်တွေ ဖွင့်ကတည်းက နေ့လယ်ခင်းအထိတောင် စကားတွေက ပြောလို့ မပြီးသေးပါ။

“အုတ်လှရွာ ဘောလုံးအသင်းက ငွေကြေးတောင့်တော့ အသင်းသားတွေရဲ့ ဝတ်စုံက တစ်ပွဲ တစ်စုံပေါ့ဗျာ၊ ဒါကလည်း အုတ်လှရွာမှာ လာအခြေချတဲ့ အိတ်ရာမူဆွတ် ဆိုတဲ့ အိန္ဒိယလူမျိုး ထန်းတောတွေ ပိုင်တဲ့ သူက အဲဒီရွာမှာ သူ့ထက် အသက်နှစ်ဆယ်လောက် ငယ်တဲ့ ကောင်မလေးကို ထပ်ယူထားတာ ဆိုတော့ အသင်းအတွက် ဝတ်စုံတွေကို သူက ဒိုင်ခံဝယ်ပေးနိုင်တာပေါ့။ ဒီအတွက် အုတ်လှရွာသူတစ်ယောက် ရင်းပေးရတာ တန်တာပေါ့လေ”

ရွာသားတစ်ဦးက ထိုသို့ ပြောသောအခါ အခြားရွာသားတစ်ဦးက မကျေမနပ် မနှစ်မြို့တဲ့ လေသံဖြင့်-

“သွားစမ်းပါဗျာ... အဲဒီအုတ်လှရွာအသင်းက ရွာမှာ တောသူဌေးတွေ များလို့ ဝိုင်းဝန်းထောက်ပံ့လို့ ထောင်ထောင်ဖြစ်နေတာ၊ အုတ်လှရွာသားထက်ရွေးစင်စစ်စစ် ဘယ်နှယောက်ပါလဲ၊ တခြားရွာတွေက ဘောလုံးကန်ထောင်းတဲ့ သူတွေကို သူတို့ ရွာအသင်းထဲမှာ လက်ရွေးစင်အဖြစ် လာကစားဖို့ သမီးပေးသူပေး၊ နှမပေးသူ ပေး၊ ယာခင်းလုပ်စားဖို့ အကြွေးချပေးသူ ပေးပြီး သိမ်းသွင်းထားတာ”

စူပါကော်ဖီမစ်ကို သောက်နေတဲ့ ရွာသားတစ်ဦးကလည်း ဘယ်ထောက် ပြောချင်နေသလဲ မသိ။ ပါးစပ်ထဲ သောက်နေတဲ့ ကော်ဖီမစ်ကို စားပွဲခုံဘေးတွင် ထွေးချလိုက်ပြီး-

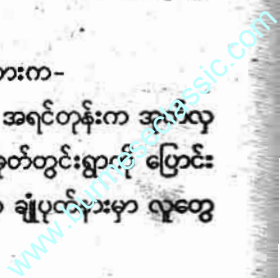
“အခု... ဗိုလ်လုပွဲသာ ကန်ရမှာ၊ အဲဒီအုတ်လှအသင်းမှာ လူမှုရေးဥြဿနာတွေ ဖြစ်တာ ကြားပြီးပြီလား”

ရွာသားတစ်ယောက် သိချင်လွန်းအားကြီးသည့် ပုံစံဖြင့်-

“ရိုးတိုးရိပ်တိပ်တော့ ကြားတယ်၊ ဘာလဲတော့ သေသေချာချာ သေဘူး”

ထိုအခါ စူပါကော်ဖီမစ် သောက်တဲ့ ရွာသားက-

“အုတ်လှအသင်းခေါင်းဆောင် ထွန်းရီလေ၊ အရင်တုန်းက အုတ်လှအသင်းမှာ နောက်တန်း ညာအစွန်လူ ဆော့ပြီး အခု အုတ်တွင်းရွာကို ပြောင်းသွားတဲ့ ဝင်းတင့်ရဲ့ မိန်းမနဲ့ ဖြစ်တာ၊ ထန်းတောနားက ချုံပုလင်းမှာ လူတွေ

တွေ့သွားလို့ ဟိုးဟိုးကျော်ပါရိုးလား၊ ဒီလို မလုပ်သင့်ဘူးဆိုပြီး ဝေဖန်သူတွေက ဝေဖန်နဲ့ ထွန်းရီ မိန်းမတောင် အိမ်ပေါ်က ကလေးနှစ်ယောက် ခေါ်ပြီး ဆင်းသွားတာ အခုထိ အိမ်ပေါ် ပြန်မတက်သေးဘူး၊ ပြီးတော့ အဲဒီဝင်းတင့်နေရာမှာ ဝင်ဆော့နေတဲ့ ရွှေတိုးကကော၊ သူ့မိန်းမ ချယ်ရီက နတ်ကန္နားစီးလေ၊ ရွှေတိုး မိန်းမကိစ္စ ရှုပ်တာတွေ သိသွားလို့ ရွှေတိုး အမေ မင်္ဂလာဦးအဖြစ် ပေးခဲ့တဲ့ လက်စွပ်ကိုတောင် မဝတ်တော့ဘဲ အပေါင်ဆိုင်မှာ ပေါင်ထားပြီး ပြန်မရွေးတော့ဘူးတဲ့၊ နတ်ကန္နားတွေချည်း လှည့်ကနေတာ ရွာတောင် ပြန်မလာတော့ဘူးတဲ့”

စူပါကော်ဖီမစ် သောက်တဲ့ ရွာသားခမျာ သူ သိခဲ့ရတဲ့ သတင်းတွေကို ဖောက်သည်ချလိုက်ရလို့ ကျေနပ်သွားသလား မသိ။ ပီတိဖြစ်တဲ့ ပုံစံမျိုးနဲ့ ကော်ဖီခွက် တစ်ကျိုက်တည်း မော့ချလိုက်ပါတယ်။

“အင်း... ဒီအတိုင်းဆို ပွဲကတော့ ကြည့်ကောင်းတော့မှာ အုတ်ဆယ်ရွာမှာက နည်းပြလုပ်ချင်သူ မရှိလို့ သက်တော်ရှည်နည်းပြ ဖြစ်နေတဲ့ ကိုပိတ်ထန်းတောတွေ ပိုင်တဲ့ အိဘရာမူဆွတ် ငွေကြေး ထောက်ပံ့မှုကြောင့် အိဘရာမူဆွတ် အလိုမကျလို့ နည်းပြ ခဏခဏ ပြောင်းရတဲ့ အုတ်လှေ့ပေ ဘောလုံးအသင်း နောက်ဆုံးနည်းပြ အေးစိုင်းနဲ့တော့ တွေ့ကြုံပြီပေါ့ဗျာ၊ မဟုတ်မှသာ

လွဲမယ်၊ ဘယ်သူတွေ နှစ်ဝါ တစ်နီတွေနဲ့ ထွက်ရပြီး ဘယ်သူ ဗိုလ်စွဲလို့ ဘာတွေ ဖြစ်မလဲဆိုတာ ကြည့်ရဦးမှာပေါ့ဗျာ”

စကားဝိုင်းထဲမှာ ဘာစကားမှ ဝင်မပြောဘဲ ငြိမ်ငြိမ်လေး နားထောင်နေတဲ့ ရွာသားတစ်ဦးက ထိုသို့ မှတ်ချက်ချ စကားသံအဆုံး စကားဝိုင်းကွဲပြီး အသီးသီး တရုတ်နိုင်ငံလုပ် စူပါကပ်ဆိုင်ကယ်တွေ မောင်းပြီး လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲကနေ ထွက်သွားတာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှေ့မှာတော့ ဖုန်တွေက ထလို့။

(၃)

ဘောလုံးကွင်း လေးဖက်လေးတန်မှာတော့ ပွဲကြည့်ပရိသတ်တွေက ကြက်ပျံမကျလို့ ဆိုရမတတ်ပါပဲ။ ပရိသတ်ကလည်း ယောက်ျား၊ မိန်းမ လူစုံရုံမက နို့စို့ကလေးတွေတောင် ပါဝင်ပါတယ်။

နှစ်ဖက်သော ဘောလုံးအသင်းသားတွေက ကွင်းထဲမှာ သွေးပူ လှေကျင့်ခန်း ဆင်းလို့နေပါတယ်။

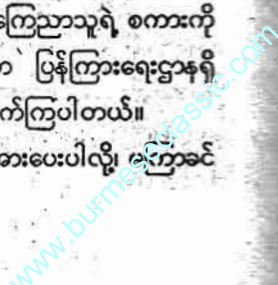
“အားကစားဝါသနာရှင်များ ခင်ဗျား... မကြာမီ အချိန်မှာ ပရိသတ်များ မျှော်လင့်စောင့်စားနေတဲ့ အုတ်လှရွာနဲ့ အုတ်ဆယ်ရွာတို့ရဲ့ ဘောလုံး ဗိုလ်လုပွဲကို ယှဉ်ပြိုင်ကြတော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်၊ ဒီတော့ ရှေ့မှာ ပရိသတ်တွေ မြင်နေရတဲ့ ဆုဖလားကြီးဟာ ဘယ်အသင်းဘက်ကို ပါလေမလဲ၊ ပရိသတ် အများစုကတော့ ဒီနှစ်တော့ လေးကြိမ်ဆက် ချန်ပီယံဖြစ်မှာ မဟုတ်လို့ ချန်ပီယံအသစ် အုတ်လှရွာဘက်ကို ပါဖို့ အလေးသာနေတယ်လို့ ဆိုသံတွေ ကို ကြားရပါတယ်... ဒီတော့...”

“ဟေ့... အဲဒီလို ဘက်လိုက်ပြီး ကြေညာလို့ရမလား”

“ဒုန်း... ဝုန်း...”

ဘောလုံးပွဲ ပြန်ကြားရေးဌာနက အစီအစဉ် ကြေညာသူရဲ့ စကားကို ကျေနပ်သဖြင့် အုတ်ဆယ်ရွာသား ပရိသတ်တွေက ပြန်ကြားရေးဌာနရှိ ဆော်စပီကာကို ခဲတွေ၊ ပြောင်းဖူးရိုးတွေနဲ့ ဝိုင်းပေါက်ကြပါတယ်။

“ပွဲလုံခြုံရေးများ ထိန်းပေးပါ၊ မျှတစွာဖြင့် အားပေးပါလို့ မကြာခင် နာ ပွဲစပါတော့မယ်”

ဘောလုံးပွဲ ပြန်ကြားရေးဌာနမှ ကြေညာနေတာကို ကြည့်ပြီး အုတ်ဆယ်ရွာသူကြီး ဦးဘဌေးက မကျေမနပ်နှင့် ဖြစ်နေ၏။

“ဒီလို ပြောလို့ရမလား၊ ဒါမျိုးက နိုင်ငံတကာမှာဆို ဒဏ်ငွေရိုက်အပြစ်ပေး၊ အလုပ်ဖြုတ်ပစ်လို့ကို ရတယ်၊ ဒါ ဘက်လိုက်တာ”

“တော်ပါ သူကြီးရယ်၊ ဘောလုံးပွဲက စတော့မှာပဲ၊ စိတ်ချပါ၊ ကျုပ်တို့ရွာအသင်း နိုင်ကိုနိုင်မှာ”

အုတ်ဆယ်ရွာ ဆယ်အိမ်မှူး ကိုဖိုးတုတ်က သူကြီးဦးဘဌေးကို လှမ်းပြောလိုက်တာ အနီးအနားက ဖြတ်သွားတဲ့ အုတ်လှရွာသူကြီး ဦးထွန်းအေးကြားသွားပြီး ဦးဘဌေးကို ဒေါသပါတဲ့ အကြည့်နဲ့ ကြည့်သွားပါတယ်။

ဘောလုံးပွဲ စတင်ယှဉ်ပြိုင်မှာမို့ ကွင်းထဲကို ဒိုင်လူကြီး သုံးဦး ဝင်လာပြီး ကွင်းလယ်ဒိုင်က အုတ်ဆယ်ရွာအသင်းခေါင်းဆောင် မောင်ညီနှင့် အုတ်လှရွာ အသင်းခေါင်းဆောင် ထွန်းရီတို့ကို ခေါ်ပြီး နေရာရွေးဖို့ ခေါင်းပန်းလှန်ပါတယ်။ အုတ်လှရွာက တောင်ဘက်ခြမ်းမှာ ဖြစ်ပြီး အုတ်ဆယ်ရွာက မြောက်ဘက်ခြမ်းမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

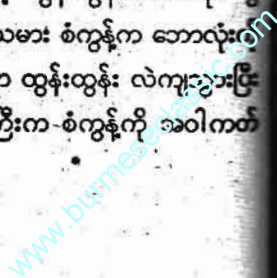
ဘောလုံးပွဲက စတာနဲ့ ဟိုဘက် ဒီဘက် သူတစ်ပြန် ကိုယ်တစ်ပြန် ဖြစ်လို့နေပါတယ်။ ဘောလုံး ပိုင်ဆိုင်ဖို့အတွက် ခပ်ကြမ်းကြမ်း ကစားလို့ ဒိုင်လူကြီးက မကြာခဏ သတိပေးရပါတယ်။

“ဟေ့... ဘောလုံး မနိုင်ရင်နေ၊ အုတ်လှ ဘောလုံးသမားတွေကို လူနိုင်အောင် အသားကုန်ခြေဖြတ်ရိုက်”

“အုတ်ဆယ်ဘောလုံးသမားတွေ ရာသက်ပန် အငြိမ်းစားပေးဖို့ ခြေခေါင်း၊ လက်မလွတ်စေနဲ့၊ အုတ်လှရွာအစွမ်းကို ပြဟေ့”

ဘောလုံး ကစားနေတဲ့ အသင်းနှစ်သင်းက အပြိုင်ကြမ်းသလို ပွဲကြည့်ပရိသတ်တွေရဲ့ အားပေးသံတွေကလည်း နင်လား ငါလားပါပဲ။

အုတ်လှရွာသား အလယ်တန်း ကစားတဲ့ ထွန်းထွန်း ဘောလုံး ဆွဲလာတာကို အုတ်ဆယ်ရွာသား နောက်တန်းကစားသမား စံကွန့်က ဘောလုံးပွဲ ဖြတ်သလိုလိုနှင့် ခြေသလုံးကို ဖြတ်ရိုက်လိုက်တာ ထွန်းထွန်း လဲကျသွားပြီး နာလွန်းလို့ အော်နေပါတယ်။ ကွင်းလယ်ဒိုင်လူကြီးက စံကွန့်ကို အဝါကတ်ပြုပါတယ်။

“ဒိုင်လူကြီး အဝါကတ်ပြလို့ ရမလား၊ အနီကတ်ပြပြီး ထုတ်ပစ်ရမှာ ဘက်မလိုက်နဲ့”

အုတ်လှရွာသား ပရိသတ်တွေက ကွင်းဘေးကနေ အော်ဟစ်ရင်းက ဒိုင်လူကြီးကို မေတ္တာတွေ အတုံးလိုက် အတစ်လိုက် ဝိုင်းပို့ပါတယ်။

“မောင်ညီ... ဘောလုံးကို ရှေ့ထိ တက်ထောက်၊ ညှာဝင်းက တင်မောင်နဲ့ ချိတ်ပြီး ဝိုင်းရှေ့ထိရောက်အောင် ပြေး”

အုတ်ဆယ်ရွာ နည်းပြ ကိုပိန်က ပါးစပ်ထဲ မန်ယူနည်းပြ ဖာဂူဆန်လို ဝီကေးဝါးရင်းက ညွှန်ကြားနေပါတယ်။

မောင်ညီက နည်းပြ ကိုပိန် ပြောတဲ့အတိုင်း ဘောလုံးကို ဆွဲပြေးရင်းက ညှာဝင်းမှာ ရှိနေတဲ့ တင်မောင်ဆီ ဘောလုံး လှမ်းအပေး အုတ်လှရွာ ဘောလုံးအသင်းခေါင်းဆောင် ထွန်းရီက ဘောလုံး ဝင်လုံးသလိုနဲ့ ဖြင့်နဲ့ တိုက်ပစ်လိုက်တာ မောင်ညီ လဲကျသွားပါတယ်”

“ဟေ့ကောင်... ထွန်းရီ၊ မမိုက်ရိုင်းနဲ့”

အုတ်ဆယ်ရွာသားတွေက ဝိုင်းအော်ပါတယ်။ ဒိုင်လူကြီးက ထွန်းရီကို အဝါကတ်ပြား ပြုပြီး သတိပေးပါတယ်။ ဘောလုံးပွဲက ပထမပိုင်းပြီးခါနီးမှာ ပိုပြီး ပွဲက ကြမ်းလာသလို ဘောလုံးပိုင်ဆိုင်မှုက အုတ်ဆယ်ရွာက ပိုင်ဆိုင်မှု ပိုများနေပါတယ်။

ပထမပိုင်း ပြီးခါနီး တစ်မိနစ်အလိုမှာ အုတ်ဆယ်ရွာ အလယ်တန်းကစားသမား သံချောင်းက ကွင်းလယ်က တောက်လျှောက် ဆွဲလာရင်း ဘောလုံးကို အမြောက်ကန်တင်ပေးတာ အုတ်လှ ဝိုးတိုင် ပင်နယ်တီဧရိယာ အစပ်မှာ ရှိနေတဲ့ အုတ်ဆယ်ရွာ ဘောလုံးအသင်း ရှေ့တန်းတိုက်စစ်မှူး ပွေးနီက မြေမကျဘော ကန်လိုက်တာ ဘောလုံးက အုတ်လှ ဝိုးသမား မဖမ်းနိုင်ဘဲ ဝင်သွားပါတယ်။

“ဝိုး... ဝိုး...”

အုတ်ဆယ်ရွာ ပရိသတ်တွေရဲ့ အော်ဟစ်သံက အထက်ကောင်းကင်ယံက နတ်ပြည်အထိ တက်သွားလောက်သံမျိုးပါပဲ။

“ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း”

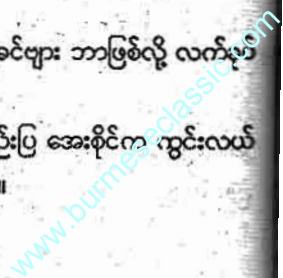
ပိုပြီးထူးခြားတာက ကွင်းလယ်ဒိုင်လူကြီးပါ။ ဘောလုံး ဝိုးသွားတာကို ဝီစီမူတ်ပြီး ဘောလုံးကို ကွင်းလယ်မှာ ထားခိုင်းဖို့ မညွှန်ကြားဘဲ ဘောလုံးဝိုးဝင်သွားတာကို ဝမ်းသာအားရနဲ့ လက်ခုပ်တီးပြီး အားပေးလို့ပါ။

“ဒိုင်လူကြီး ဘာဖြစ်လို့ လက်ခုပ်တီးတာလဲ၊ ဝိုးဝင်လို့ လက်ခုပ်တီးတာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ဘယ်ဒိုင်လူကြီးမှ မရှိဘူး၊ ဘာလဲ... ဘက်လိုက်တာလား”

အုတ်လှရွာသား ပရိသတ်တွေက ဒိုင်လူကြီးကို ဝိုင်းအော်တော့မှ ဒိုင်လူကြီးက သတိရပြီး ဝီစီကို မူတ်ကာ ဘောလုံးကို ကွင်းလယ်မှာ ပြန်တည်ခိုင်းပါတယ်။ ဘောလုံး ကွင်းလယ်မှာ တည်ပြီး မကြာခင်မှာပဲ ပထမပိုင်းပြီးသွားပါတယ်။

“ဟေ့... ဒိုင်လူကြီး၊ ဝိုးဝင်သွားတာကို ခင်ဗျား ဘာဖြစ်လို့ လက်ခုပ်တီးတာလဲ”

ပထမပိုင်း နားနေတုန်းမှာ အုတ်လှရွာ နည်းပြ အေးစိုင့်က ကွင်းလယ်ဒိုင်လူကြီးကို ဒေါသတကြီးနဲ့ မေးလိုက်ပါတယ်။

“ဪ... ဒါလား၊ ဒါက ဘောလုံး ဂိုးဝင်သွားတာကျတော့ ကိုယ်က ဒိုင်လူကြီး ဖြစ်တာ မေ့သွားပြီး လက်ခုပ်တီးမိသွားတာ sorry ငါ့”

“ဒါမျိုး လုပ်လို့မရဘူး၊ ဖိဖာကို တိုင်မယ်”

အုတ်လှရွာနည်းပြ အေးစိုင်းက ဒိုင်လူကြီးကို လက်ညှိုးထိုး ပြောဆို ရင်း ထွက်သွားပါတယ်။

ဒုတိယပိုင်း ပြန်စတင်ဆိုရင်ပဲ ဘောလုံးပွဲက ပိုကြမ်းလာပါတယ်။ အုတ်ဆယ်ရွာ ဘောလုံးအသင်းကလည်း ရထားတဲ့ ဂိုး ပြန်မပေးရရေးအတွက် တစ်သင်းလုံးနီးပါး ပိတ်ဆို့ ကာကွယ်ထားပါတယ်။ အုတ်လှရွာကလည်း ဂိုး ရရှိဖို့အရေး ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း ထိုးဖောက်ကစားကာ၊ အုတ်ဆယ်ရွာ ဘောလုံးအသင်းကလည်း ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဖြတ်ခုတ်နဲ့ ဟိုဘက် ဒီဘက် အဝါကတ်တွေ ပလူယုံနေတာပါပဲ။

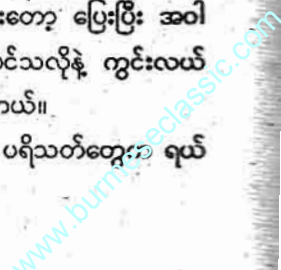
“ဘောလုံးကန်နေတာလား... လူသတ်နေတာလားကွ”

“ဒိုင်လူကြီး အဝါတွေ ပြတာ မရပ်သေးဘူးလား”

ပွဲကြည့်ပရိသတ်တွေရဲ့ အော်သံတွေကလည်း နှစ်ဖက်အသင်းကို ဆွပေးသလို ဖြစ်နေပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဒုတိယပိုင်းပြီးဖို့ ဆယ်မိနစ်သာ လိုပါတော့တယ်။ ဒီအချိန်မှာ အုတ်ဆယ်ရွာက ပြစ်ဒဏ်ဘောကန်ရမှာမို့ အုတ်ဆယ်ရွာအသင်း ခေါင်းဆောင် မောင်ညီက ဘောလုံးကို တည်တာ ရှေ့ရောက်တယ်ဆိုပြီး၊ အုတ်လှရွာ ဘောလုံးသမား အေးသိန်းက ဘောလုံးကို ဝင်လှပြီး နောက်ဆုတ်ခိုင်းပါတယ်။ ဒါကို မောင်ညီက အေးသိန်း ရင်ဘတ်ကို တွန်းလိုက်ပါတယ်။ ကွင်းလယ်ဒိုင်က ပြေးလာပြီး အေးသိန်း လက်ထဲက ဘောလုံးကို အယူမှာ ဘောင်းဘီအိတ်ထဲ ထည့်ထားတဲ့ အဝါကတ်ပြားက ထွက်ကျသွားပါတယ်။

အဲဒီအဝါကတ်ပြား ထွက်ကျသွားတာကို မြင်လိုက်ရတဲ့ အုတ်လှရွာသား အသင်းခေါင်းဆောင် ထွန်းရီက မြင်သွားပြီးတော့ ပြေးပြီး အဝါကတ်ပြားကို ကောက်ယူလိုက်ပြီး နောက်သလို ပြောင်သလိုနဲ့ ကွင်းလယ် ဒိုင်လူကြီးကို အဝါကတ် ထောင်ပြပြီး ပေးလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီမြင်ကွင်းကို မြင်ရတဲ့ ဘောလုံးပွဲကြည့် ပရိသတ်တွေက ရယ်ကြတာ တစ်ကွင်းလုံးပါပဲ။

ဘောလုံးကိုင်ထားတဲ့ ကွင်းလယ်ခိုင်လူကြီးလည်း အံ့အားသင့် ရှက် သွားရင်းက ဘောင်းဘီအိတ်ကပ်ထဲက အနီကတ်ပြားကို ဆွဲထုတ်ပြီး ထွန်းရီကို အနီကတ်ပြလိုက်ပါတယ်။

အုတ်လှအသင်းခေါင်းဆောင် ထွန်းရီက ခိုင်လူကြီးကို ဒေါသတကြီး ပြောဆိုရင်းက ကွင်းထဲကနေ ထွက်သွားပါတယ်။

ဘောလုံးပွဲအပြီးမှာတော့ အုတ်ဆယ်ရွာအသင်းက အုတ်လှအသင်း ကို နိုင်ပြီး လေးနှစ်ဆက်တိုက် ချန်ပီယံဆုကို ရရှိသွားပါတယ်။

အုတ်လှရွာ ဘောလုံးအသင်းနဲ့ ရွာသားတွေကတော့ မကျေမနပ်နဲ့ ခိုင်လူကြီးရဲ့ လုပ်ရပ်ကို ပွဲပြီးတဲ့အထိ ပြောမဆုံးပါပဲ။

(၃)

အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်နေသူ တစ်ဦးကတော့ အုတ်ဆယ်ရွာသူကြီး ဦးဘဌေပါပဲ။

ဘာဖြစ်လို့လဲဆို လေးနှစ်ဆက် ချန်ပီယံအဖြစ် သူ့ရွာက မှတ်တမ်း ဝင်ခဲ့သလို ယှဉ်ပြိုင်သွားခဲ့တဲ့ ဘောလုံးဖိုလ်လှပွဲမှာ ကွင်းလယ်ခိုင် လုပ်တဲ့သူက အုတ်ဆယ်ရွာ ဘောလုံးအသင်း crazy ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ကျန်တဲ့သူတွေ မသိဘဲ သူက သိနေလို့ပဲ ဖြစ်ပါတော့တယ်။

သူတို့အဖွဲ့က ရှန်နိုတဲလား

(၁)

သခွပ်ပင်ချောင်ရွာကလေး၏ တစ်ကျောင်းတည်းသာ ရှိသော ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းရှေ့ မြေကွက်လပ်တွင် ဘုန်းကြီးကျောင်းသားလေးများ ဆော့ကစားနေသည့် အသံတွေက ဆူညံလို့နေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ အစွန်အဖျား ဒေသတွင် တည်ရှိသဖြင့် မြို့နှင့်ကလည်း အလှမ်းဝေးလှသဖြင့် ဘုန်းကြီးကျောင်းသားကလေးများ ဆော့ကစားနေသည့် ဘောလုံး ဆိုသော အရာမှာ ဝိတ်စများကို လုံးပြီး ဘောလုံးသဖွယ် ကစားနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

“ရော်နယ်ဒိုသာဂီ... မင်းချည်းပဲ ဘောလုံးကို မကန်နဲ့လေ၊ ငါတို့တိုလည်း ပေးဆော့ဦး”

နပ်ချေး ထူလပျစ်နှင့် ပေစိဆိုသော ဘုန်းကြီးကျောင်းသားလေးက မကျေမနပ်နှင့် လှမ်းပြောလိုက်သည်။

“ရွန်းနီပေစိ... ငါက တိုက်စစ်မျိုးလေကွ၊ ဒါကြောင့် ငါက ဝိုးသွင်
မှာဆိုတော့ ငါက ပိုကန်ရမှာပေါ့”

“မရဘူး သာဂိ၊ မင်းချည်းပဲ ဆော့လို့မရဘူး၊ ကျန်တဲ့လူတွေလည်း
ပေးဆော့”

“မပေးဆော့ဘူးကွာ”

“ပေးမဆော့ရင် ထိုးတယ်ကွာ”

“ခွပ်”

“မင်းက ဒီလိုလား ရတယ်”

စောစောတုန်းက အိုးထရက်ဖို့ဒ် ဘောလုံးကွင်းကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည့်
မြေပြင်မှာ ယခုအခါမှာတော့ သာဂိနှင့် ပေစိ နှစ်ယောက်သား နပန်းလုံး
သဖြင့် အီရတ် စစ်မြေပြင်သဖွယ် ဖြစ်သွားပါသည်။

“ချဟေ့... ဒီနှစ်ကောင် ဘယ်သူ နိုင်မလဲ၊ လောင်းမယ်၊ ဆွမ်းဟင်
တစ်ခွက်ကြေး”

“ရတယ်... ပေစိဘက်က ရှိတယ်”

“ငါတို့က သာဂိဘက်ကဟေ့”

ဝိုင်းအုံကြည့်နေသော ဘုန်းကြီးကျောင်းသား အချို့နှင့် ကိုရင်ငယ်
လေးတွေက လောင်းကြေးထပ်သလိုမျိုး တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး အပြိုင် အော်ဟစ်နေ
ကြသည်။

“ကျောင်းသားတွေ ရပ်စမ်း၊ ဘာဖြစ်နေတာလဲ”

ဘုန်းကြီးကျောင်းပေါ်ကနေ တိုက်အုပ်ဆရာတော်က ဆင်းလာပြီး
နိမ့်နိမ့်နေသော နေရာသို့ ရောက်လာသည်။

“ဪ... သာဂိနဲ့ ပေစိ ရန်ဖြစ်နေတာကို ကျွန်တို့သူတွေက
ချွန်ဖြေတဲ့အပြင် အားပေးအားမြှောက် လုပ်နေတာပဲ၊ အားလုံး ဘုန်းကြီး
အကြောင်း သိရမယ်၊ ဆော့တာ ကောင်းကောင်းဆော့တာ မဟုတ်ဘူး၊ အားလုံး
ကြိမ်လုံးစာ ကျွေးပစ်မယ်၊ တန်းစီ”

တိုက်အုပ်ဆရာတော်က ကျောင်းပေါ် ပြန်ကြွသွားပြီး ကြိမ်လုံးယူကာ
တန်းစီနေသော ဘုန်းကြီးကျောင်းသားလေးများ ရှိရာသို့ ပြန်ရောက်လာသည်။

“ဘုန်းကြီးကျောင်းသား အချင်းချင်း ကောင်းကောင်းမဆော့ချင်တဲ့
သူတွေ လာ၊ တစ်ယောက်ချင်း ငါ့ရှေ့ကို”

တိုက်အုပ်ဆရာတော် ရှေ့သို့ ကြောက်ရွံ့သည့် ခြေလှမ်းတွေနှင့်
ကျောင်းသားတစ်ယောက်ချင်းစီ မဝံ့မရံ လှမ်းနေကြသည်။

“ကဲ... သာဂိ၊ ဟိုဘက်လှည့်”

“ရွမ်း”

“အား... ကြောက်ပါပြီ”

“ရွမ်း”

“ကြောက်ပါပြီ၊ နောက် ရန်မဖြစ်တော့ပါဘူး”

ကြိမ်လုံးသံများ အဆက်မပြတ် ထွက်ပေါ်ပြီးနောက် တိုက်အုပ်ဆရာတော်
ကျောင်းပေါ် ပြန်ကြွသွားသည်။ ထို့နောက် ကြိမ်စာ ကျွေးခံရသည့်
ဘုန်းကြီးကျောင်းသားလေးများခမျာ ယခုမှ ထိန်းချုပ်ထားရတာတွေ ပွင့်အန်
ဆီကဲကွဲထွက်သည့်အလား တင်ပါးတွေကို လက်တွေနှင့် ကိုယ်စီ ပွတ်ရင်း
မှတ်နှာ ရှံ့မဲ့ကာ အော်နေကြသည်မှာ စောစောတုန်းက ဘောလုံးကန်စဉ်
ဖြင့်ထွင်းနှင့် တခြားစီပင် ဖြစ်နေပါတော့သည်။

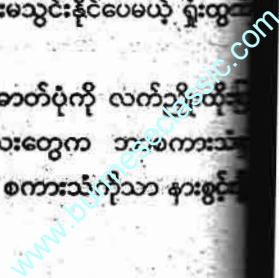
(၂)

တကယ်တော့ ဤဘုန်းကြီးကျောင်းမှ ကျောင်းသားလေးများသည် မည်သူတစ်ဦး တစ်ယောက်မျှ သူတို့ ပြောဆိုပြီး အော်ဟစ်နေသော ဘောလုံးသမားများ ဘောလုံးကန်တာ တီဗီဖန်သားပြင်ကနေ ကြည့်ဖူးသူ တစ်ယောက်မျှ မရှိ။ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှ ကိုရင် ရှင်ပဏ္ဍိတ ရွာထဲ ဆွမ်းခံသွားရင်း ဆွမ်းခံသည့် အိမ်များထဲမှ အားကစားဂျာနယ် ဝယ်ဖတ်သော အိမ်တစ်အိမ်မှ ဂျာနယ်ဟောင်းများကို တစ်ခါတလေ ယူလာတတ်သည်။ ဂျာနယ်ဟောင်း ပေးသည့် အိမ်ရှင် ကိုတေက ဘောလုံးပွဲများနှင့် ပတ်သက်ပြီး တစ်စွန်းတစ်စ ပြောတာကို မှတ်ထားကာ ဘုန်းကြီးကျောင်း ရောက်သည့်အခါ ဂျာနယ်တစ်စောင်ကို ရှေ့ချပြီး ဂျာနယ်ထဲမှာ ပါရှိသော ဘောလုံးသမား ဓာတ်ပုံများကို လက်ညှိုးထိုးပြီး နာမည်တွေ ရှင်းပြ၊ ဘယ်အသင်းမှာ ကစားတာ စသဖြင့် သိသလောက် မှတ်သလောက် ရှင်းပြသည်။ ကိုရင်ပဏ္ဍိတ၏ ရှင်းပြချက်ကို နားထောင်နေသည့် ဘုန်းကြီးကျောင်းသားလေးတွေက သူတို့မျက်စိထဲမှာ စိတ်ကူးနှင့် မှန်းခြင်းပြီး အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်လို့နေရင်းက မကြာခဏဆိုသလို ကြားရဖန်များလာပြီး သူတို့ ပါးစပ်တွေထဲမှာ ဘောလုံးသမား နာမည်တွေက စွဲထင်လို့နေတော့သည်။

ယခုလည်း ကိုရင်ပဏ္ဍိတ မနက်တုန်းက ဆွမ်းခံပြန်လာရင် ဂျာနယ်တစ်စောင် ယူလာခဲ့သည်။ နေ့လယ်ခင်း ကျောင်းရှေ့က သစ်ပင်ကြီးအောက်မှာ ဂျာနယ်ကို ဖြန့်ရင်း သူ ကြားသိလာခဲ့သော အကြောင်းအရာများကို ရှင်းပြဖို့ ဘုန်းကြီးကျောင်းသားလေးများကို သူ့ဘေးနားမှာ ဝိုင်းထိုင်ခိုင်းပြီး သူက ဂျာနယ်စာမျက်နှာ အတွင်းပိုင်းအား လှန်လိုက်သည်။

“အခု တောင်အာဖရိကမှာ ကျင်းပနေတဲ့ ကမ္ဘာ့ဖလား ဘောလုံးပြိုင်ပွဲက နာမည်ကြီးအသင်းတွေ ဂိုးသိပ်မသွင်းနိုင်ဘူးလို့ ဒီဂျာနယ်ထဲမှာ ရေးထားတယ်။ ဒါပေမဲ့ အင်္ဂလန်အသင်းက ရွန်နီ ဂိုးမသွင်းနိုင်ပေမယ့် ရုံးထွက်ပွဲကို တက်သွားတယ်။”

ကိုရင်ပဏ္ဍိတက ဂျာနယ်ထဲမှ ရွန်နီ၏ ဓာတ်ပုံကို လက်ညှိုးထိုးပြီး ရှင်းပြနေတာ ဘုန်းကြီးကျောင်းသားကလေးတွေက ဘာမှမကားသဖြင့် မပြောဘဲ ကိုရင်ပဏ္ဍိတ ဆက်လက်ပြောကြားမည့် စကားသံကိုသာ နားစွင့်

နေကြသည်။ ထိုအထဲမှာ သာဂိနှင့် ပေစိက ဂျာနယ်ထဲမှ ရွန်နီ၏ ဓာတ်ပုံကို သာ မျက်တောင်မခတ်တမ်း ကြည့်လိုနေသည်။

“ရွန်နီတို့ အသင်းက ဘာနဲ့ တွေ့မှာလဲ ကိုရင်ရဲ့”

“သာဂိကလည်း... ဂျာမနီနဲ့ တွေ့မှာ”

“အဲဒီပွဲကို ကြည့်ချင်လိုက်တာ ကိုရင်ရာ၊ ခက်တာက ဘုန်းကြီး ကျောင်းမှာ တိဗ္ဗိကလည်း မရှိဘူး၊ ရွာထဲမှာ သွားကြည့်ရင် ဆရာတော်က ချာမှာ၊ အင်္ဂလန်အသင်းတော့ ကြည့်ဖူးချင်တယ်၊ ကိုရင်ပဏ္ဍိတ ပြောတာချည်း ဝဲနားထောင်နေရတာ၊ အဲဒီလူတွေ မျက်ဝါးထင်ထင် ကန်တာ သိပ်ကြည့်ချင် သိုက်တာ”

သာဂိက ကိုရင်ပဏ္ဍိတကို ပြောရင်းမှ ဂျာနယ်ထဲမှာ ရွန်နီ၏ ဘောလုံး ကန်နေသည့်ပုံကို ဝမ်းနည်းသည့် အမူအရာမျိုးဖြင့် ကြည့်လိုက်ပြီး-

“ကိုရင်ပဏ္ဍိတ... အဲဒီရွန်နီ ပါတဲ့ ဂျာနယ်စာရွက်ကလေး ကျွန်တော့် ဆို ပေး၊ ကျွန်တော် အိပ်တဲ့ ခေါင်းရင်းက ထရံမှာ ကပ်ထားချင်လို့”

“ရပါတယ်ကွာ... ရော ယူ”

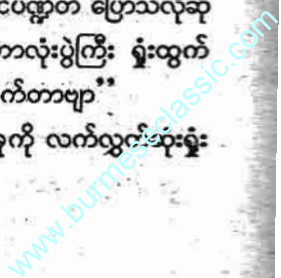
ကိုရင်ပဏ္ဍိတက ဂျာနယ်စာရွက်ကို ဆွဲယူလိုက်ပြီး သာဂိအား ဆေးလိုက်သည်။ သာဂိက ဝမ်းသာအားရွှင်ဖြင့် ရွန်နီ ပါသော ဂျာနယ်စာရွက် ဆို ယူပြီး ပြေးထွက်သွားတာကို ကြည့်ပြီး ကိုရင်ပဏ္ဍိတက အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်လို့ နေနေပါတော့သည်။

(၃)

သည်နေ့ ဘုန်းကြီးကျောင်းသားလေးတွေသာမက ကိုရင်ပဏ္ဍိတ အပါအဝင် ကိုရင် တော်တော်များများ မရိုးမရွ ဖြစ်နေကြသည်။ ကိုရင်ပဏ္ဍိတ က လက်ထဲမှာ ဂျာနယ်ကို ကိုင်ထားရင်း သက်ပြင်းတွေ အခါခါချလိုနေသည်။

“ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ကိုရင်ပဏ္ဍိတရယ်၊ ကိုရင်ပဏ္ဍိတ ပြောသလိုဆို နည်းတောင်အာဖရိကမှာ ကျင်းပတဲ့ ကမ္ဘာ့ဖလားဘောလုံးပွဲကြီး ရုံးထွက် ပြိုင်ပွဲမှာ အင်္ဂလန်နဲ့ ဂျာမနီ ကန်မှာတဲ့၊ ကြည့်ချင်လိုက်တာဗျာ”

ဘုန်းကြီးကျောင်းသား သာဂိက တစ်စုံတစ်ခုကို လက်လွှတ်ဆုံးရှုံး သလိုမျိုး ပုံစံနှင့် မချီတင်ကဲ ပြောလိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်ကွာ... ကိုရင်ပဏ္ဍိတ ပြောတဲ့ ရွန်နီတို့၊ ဂျရတ်တို့၊ ဘောလုံးကန်တာ တစ်ခါဖူးမှ မကြည့်ဖူးတော့ သိပ်ကြည့်ချင်တာပဲ၊ သူတို့ရဲ့ ပုံတွေကို ဂျာနယ်ထဲမှာပဲ မြင်ရတော့ တိဗ္ဗိမှာ သူတို့ ကန်တာ မြင်ဖူးချင်လိုက်တာ”

ဘုန်းကြီးကျောင်းသား ပေစီ စကားအဆုံး ကိုရင်ပဏ္ဍိတက-

“ငါလည်း ဒီည တိဗ္ဗိက ပြမယ်ဆိုတာ ဆွမ်းသွားခံတဲ့ အိမ်က ပြောလို့ သိရတာ၊ ရွာထဲ သွားကြည့်ဖို့ ဆရာတော်က ခွင့်ပြုမှာ မဟုတ်ဘူး”

ကိုရင်ပဏ္ဍိတက သက်ပြင်းတွေ မှုတ်ထုတ်လိုက်ပြီး ဂျာနယ်တစ်စောင် ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်လိုက်တာ ဂျာနယ်မျက်နှာဖုံးမှ ဘောလုံးသမား ရွန်နီ၏ ပုံမှာ မဲ့ရွဲသလိုမျိုး ဖြစ်နေပါသည်။

“ကိုရင်ပဏ္ဍိတ... ကျွန်တော် စဉ်းစားမိတာ တစ်ခု ရှိတယ်၊ အဲဒါက တိုက်အုပ်ဆရာတော်ကတစ်ဆင့် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကို လျှောက်ပေး ဖို့ပဲ”

“ဘာများတုံး သာဂီရဲ့”

“ဒီလိုလေ... ကျွန်တော်တို့ ဘုန်းကြီးကျောင်းသားတွေ စုထားတဲ့ ပိုက်ဆံလေးတွေ ရှိတယ်၊ တစ်ယောက်ကို ငွေ လေးရာစီ စိုက်ပြီး ရွာစွန်ထဲ မာမွတ်ဆီက တိဗ္ဗိ ငှားပြီး ဒီဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ ပြမယ်လို့ ခွင့်ပြုပါလို့”

သာဂီ စကားကြောင့် ကိုရင်ပဏ္ဍိတ တွေဝေသွားပါသည်။ သို့သော် ကျန်သည့် ဘုန်းကြီးကျောင်းသားတွေနှင့် ကိုရင်လေးတွေကတော့ သာဂီ၏ အစီအစဉ်ကို ထောက်ခံလို့နေပါသည်။

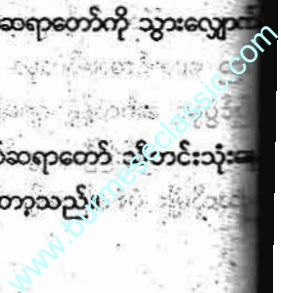
“ဟုတ်ပါတယ် ကိုရင်ပဏ္ဍိတရယ်၊ တိုက်အုပ်ဆရာတော်ကို လျှောက် မှာသာ လျှောက်ပေးပါ”

ကျန်သည့် ကိုရင်တွေကပါ ဝိုင်းဝန်းတိုက်တွန်းသဖြင့် ကိုရင်ပဏ္ဍိတ ချော ခေါင်းကို လက်နှင့် ကုတ်လို့သာနေပါသည်။ နောက်ဆုံးတော့-

“ဒီလိုဆိုလည်း အားလုံး လာ၊ တိုက်အုပ်ဆရာတော်ကို သွားလျှောက် မယ်”

“ဟေး...”

အားလုံး တညီတညွတ်တည်း တိုက်အုပ်ဆရာတော် သိဟင်းသုံးဆ သည့် ကျောင်းဆောင်သို့ ပြေးသွားလိုက်ကြပါတော့သည်။

(၄)

“မင်းတို့တွေက ဘောလုံးပွဲ ကြည့်ချင်လို့ စိတ်အားထက်သန်တာက ဖြစ်သနားတော့ မဟုတ်ဘူး၊ တစ်ခါဖူးမှ မကြည့်ဖူးတော့ ကြည့်ချင်မှာပဲ၊ ခက်တာက ဆရာတော်ကြီးက ခွင့်ပြုပါ့မလား”

တိုက်အုပ်ဆရာတော်က ဘုန်းကြီးကျောင်းသားလေးများနှင့် ကိုရင်ငယ် ဇနီးကို ကြည့်ပြီး မှတ်ချက်စကား ဆိုပါသည်။

“တတ်နိုင်ဘူးလေ... ပြောတော့ ပြောကြည့်ပေးမယ်”

တိုက်အုပ်ဆရာတော် ယခုလို သဘောကောင်းတာမျိုးကို ကိုရင်လေး ဇနီးနှင့် ကျောင်းသားလေးများက တစ်ခါဖူးမှ မကြုံဖူးသဖြင့် ဝမ်းသာနေကြ သည်။

“ဘုန်းကြီးကျောင်းနဲ့ ဘောလုံးပွဲနဲ့က မအပ်စပ်ဘူး ထင်တယ်၊ ဒါနဲ့ ကမ္ဘာ့ဖလားဆိုတာ ဘာတုံးကွဲ့”

တိုက်အုပ်ဆရာတော်က ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကို အကျိုးအကြောင်း ဆရာကံသည့်အခါ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကပြန်မေးခြင်း ဖြစ်သည်။ တိုက်အုပ် ဆရာတော်လည်း ဘာမှန်း ရေရေရာရာ မသိသဖြင့် မည်ကဲ့သို့ ဖြေဆို

လျှောက်တင်ရမှန်း မသိ ဖြစ်သွားပါသည်။ ထိုအချိန်မှာ ကိုရင်ပဏ္ဍိတက သွက်သွက်လက်လက်ဖြင့် -

“ဒီလိုပါ ဆရာတော်ဘုရား၊ တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ ရှိတဲ့ နိုင်ငံတွေက ပြိုင်ရတယ်၊ ခြေစစ်ပွဲအောင်တဲ့ အသင်းတွေက နောက်ဆုံးအဆင့်မှာ ဖလားကြီးကို လုရတယ်၊ ပထမ ရတဲ့သူက ဖလားကြီးကို ရတာ၊ လေးနှစ် တစ်ကြိမ် လုရတာ”

“ဟေ... လေးနှစ် တစ်ကြိမ်မှ လုရအောင် ဖလားက ဘယ်လို ဖလားတုံးကွဲ့၊ တို့ကျောင်းက ငွေဖလားကြီးလောက် ရှိလို့လား”

ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်က အံ့အားတသင့်ဖြင့် ပြန်မေးသည့်အခါ ကိုရင်ပဏ္ဍိတက ရယ်မောရင်းမှ -

“ဖလားတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ကိုရင် ဂျာနယ်ထဲမှာ မြင်ဖူးတာက ဘောလုံးလို ရှိတဲ့ ဟာကြီးကို လက်က ကိုင်ထားတာ၊ ရွှေတုံးကြီး ဘုရား”

“ဟေ... ရွှေတုံးကြီးလား၊ ဒါဆို တန်ဖိုးကြီးမှာပေါ့၊ ကိုရင် ပြောတဲ့ အရာဆိုရင် ဘုန်းကြီးတောင် စိတ်ဝင်စားလာပြီ၊ ဒါနဲ့ ဒီညက ဘယ်သူနဲ့ ဘယ်သူလဲ”

“ဒီည ဂျာမနီနဲ့ အင်္ဂလန်တဲ့၊ ရုံးထွက် ကန်မှာ ဘုရား”

“ဒါဆို ဒီလိုလုပ်၊ ဘုန်းကြီးကျောင်း အောက်ထပ်က ဆွမ်းစားဆောင် မှာ ပြက္ခာ၊ ဘုန်းကြီးလည်း မကြည့်ဖူးတော့ ဗဟုသုတရတာပေါ့၊ တိဗ္ဗိဇာန် ကိုတော့ တိုက်အုပ်ဆရာတော်က ကပ္ပိယကြီးဆီက တောင်းပေးလိုက်”

“ဟေး... ဒါမှ တို့ဘုန်းဘုန်း”

ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် စကားအဆုံး ကိုရင်ပဏ္ဍိတ အပါအဝင် ဘုန်းကြီးကျောင်းသားလေးများ၊ ကိုရင်လေးတွေပါ ဝမ်းသာအားရ ထခုန်လိုက် ကြပါသည်။

ထိုအထဲမှာ အပျော်ဆုံးကတော့ ကိုရင်ပဏ္ဍိတ၊ ပေစိနှင့် သာဂိတို့ထံ ဖြစ်ပါတော့သည်။

(၅)

“ကိုရင်တို့ တိဗ္ဗိကို သတိထားပြီး ဖွင့်ပါ၊ ခလုတ်ဘွဲ မှားနိုင်မှ ပျက်တတ်တယ်၊ အင်တိန်နာ တပ်ဖို့ လူတစ်ယောက် လာညှိပေးလိုက်မယ်”

www.burmeseclassic.com

သူက လိုင်းဖမ်းဖို့ ပြပေးလိမ့်မယ်၊ ပြီးရင် သူ့ကို ပြန်လွှတ်ပါ၊ မာမွတ်တို့ နားနို့ ညှစ်ခိုင်းရမှာမို့လို့”

ဘုန်းကြီးကျောင်းမှ ထင်းတင်သော လှည်းပေါ်သို့ တိဗ္ဗိဝုံးကြီးကို ဘုန်းကြီးကျောင်းသားလေးများက ဝိုင်းတင်အပြီး တိဗ္ဗိဝိုင်းရှင် မာမွတ်က ကိုရင်ပဏ္ဍိတအား မှာစရာရှိတာများကို မှာနေပါသည်။

“ဟေး ဟေး...”

ကိုရင်လေးနှင့် ကျောင်းသားလေးများက တိဗ္ဗိတင်ထားသော လှည်း ကို အတင်းတွန်းနေကြသဖြင့် ကိုရင်ပဏ္ဍိတက-

“ဟေ့... အရမ်းမတွန်းနဲ့၊ တိဗ္ဗိ ကွဲသွားရင် လျော်နေရမယ်၊ ပေစိနဲ့ သာဂီ တိဗ္ဗိအင်တိန်နာကို သေသေချာချာ ကိုင်”

လက်ထဲမှာ အားကစားဂျာနယ် ကိုင်ထားသော ကိုရင်ပဏ္ဍိတက ဆားနားကနေ လိုက်ပါ ညွှန်ကြား ပြောဆိုရင်း တိဗ္ဗိကို တင်ပြီး တွန်းလာသော လှည်းက ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းထဲ ရောက်လာပါသည်။

“တိဗ္ဗိကို သေသေချာချာ မ,လာခဲ့ဟေ့”

တိုက်အုပ်ဆရာတော်က ဆွမ်းစားဆောင်ထဲ တိဗ္ဗိ မ,ယူလာသော ဘုန်းကြီးကျောင်းသားလေးများနှင့် ကိုရင်ပဏ္ဍိတကို သတိပေးစကား ဆိုနေပါ သည်။ တိဗ္ဗိကို စားပွဲခုံပေါ် တင်ပြီးသောအခါမှာတော့ ဆွမ်းစားဆောင်ထဲမှာ ဘုန်းကြီးကျောင်းသားလေးများက ဖျာခင်းပြီး နေရာဦးနေကြပါတော့သည်။

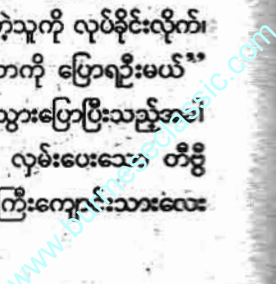
“ဒီညတော့ ကြိဖတ်တို့၊ ဂျလက်တို့၊ ရွန်းနေတို့ကို ကြည့်ရပြီဟေ့”

ဘုန်းကြီးကျောင်းသားတစ်ဦးက သူ သိပ်ကြည့်ချင်သည့် ဘောလုံးပွဲ ထို့ တွေးရင်း ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး ပြောလိုက်တာကို ပေစိက မျက်နှာရှုံ့မဲ့ ထိုက်ရင်းမှ-

“ဘယ်ကသာ ကြိဖတ်ရမှာလဲ၊ လမ်းပတ်၊ ဂျရတ်၊ ရွန်နီကွ... ကဲ...

မှောင်ခင် တိဗ္ဗိအင်တိန်နာ တက်ထောင်ရမယ်၊ ပါလာတဲ့သူကို လုပ်ခိုင်းလိုက်၊ ထိုရင်ပဏ္ဍိတ ပါလာတဲ့သူကို လုပ်ခိုင်းဖို့ ကိုရင်ပဏ္ဍိတကို ပြောရဦးမယ်”

ပေစိက ကိုရင်ပဏ္ဍိတကို အကျိုးအကြောင်း သွားပြောပြီးသည့်အခါ သာဂီက ကျောင်းခေါင်မိုးနားက တိုင်မှာ အောက်က လှမ်းပေးသော တိဗ္ဗိ အင်တင်နာကို တက်ချိတ်ပါသည်။ ထိုအချိန်မှာ ဘုန်းကြီးကျောင်းသားလေး

ဈားနှင့် ကိုရင်လေးအချို့က တီဗွီကို လှည့်ပတ်ပြီး ထူးဆန်းသလိုမျိုး တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ကြည့်နေကြလို့ ကိုရင်ပဏ္ဍိတက အနားမကပ်ဖို့ သတိပေးနေရပါသည်။ တီဗွီအင်တင်နာ တပ်ဆင်ပြီးသောအခါ တီဗွီ ငှားလိုက်သော ဓာတ္တဝါထံမှ လူက တီဗွီကို မည်သို့မည်ပုံ ဖွင့်ရပုံအား ကိုရင်ပဏ္ဍိတအား ရှင်းပြပြီး ပြန်သွားပါသည်။

ကိုရင်ပဏ္ဍိတက နည်းနည်းမှောင်စပျိုးလာသည့်အခါ စောစောတုန်းက ညွှန်ကြားပြသပေးသွားသည့် ရီမုကွန်ထရိုးခလုတ်ကို နှိပ်ပြီး တီဗွီလိုင်းတွေ တစ်လိုင်းပြီး တစ်လိုင်း ဖမ်းတာကြည့်ပြီး အော်ဟစ်ရင်း ခုန်သူက ခုန်ဆော့သူက ဆော့နှင့် ဆွမ်းစားကျောင်းဆောင်ထဲမှာ တကယ့်ပွဲတော်ကြီးလေအလား ဖြစ်နေပါတော့သည်။

(၆)

ည ၈ နာရီသတင်း လာနေသည့်အခါ တီဗွီကို ကြည့်နေသော ဘုန်းကြီးကျောင်းသားလေးများ၊ ကိုရင်ငယ်လေးများနှင့်အတူ ရှင်ပဏ္ဍိတ၊ ပေစီနှင့် သာဂိတို့မှာ မနေနိုင်တော့ပါ။ သူတို့ သိပ်ကြည့်ချင်သော ဘောလုံးပွဲ မြန်မြန်လာပါစေဟု ဆုတောင်းနေမိပါသည်။

ထိုအချိန်မှာပဲ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်နှင့် တိုက်အုပ်ဆရာတော်တို့ပါ တီဗွီ ပြသနေသော နေရာသို့ ကြွလာပါသည်။

“ဘောလုံးပွဲ မလာသေးဘူးလား၊ ဘယ်အသင်းက ဘာလဲဆိုတာ ဘုန်းကြီးကို ပြောဦးနော်”

“စိတ်ချ ဘုန်းဘုန်း၊ ကိုရင်က ဂျာနယ်ထဲမှာ ပုံတွေ မြင်ဖူးတယ်၊ ဘယ်အသင်းက အင်္ဂလန်အသင်းဆိုတာ ပြောပြမယ်”

ကိုရင်ပဏ္ဍိတက ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် အမေးကို ဂုဏ်ယူဝင့်ကြားစွာဖြင့် ပြန်ဖြေပါသည်။

အချိန်က တဖြည်းဖြည်းနှင့် ည ၈ နာရီခွဲသို့ ရောက်လာသည့်အခါ ဘောလုံးပွဲကို စတင်ပြသပါတော့သည်။

“အဲဒါ ရွန်နီ... အဲဒါ လမ်းပတ်၊ အဲဒါ ဂျရတ်၊ ဒီအင်္ဂလန်အနီဝတ်ထ အင်္ဂလန်”

www.burmeseclassic.com

ကိုရင်ပဏ္ဍိတက တီဗွီဖန်သားပြင်မှာ မြင်နေရသော ဘောလုံးသမားတွေကို ကြည့်ပြီး ပြောပြနေပါသည်။ ဆွမ်းစားဆောင်ထဲမှာ ရှိနေသူတွေ အားလုံးက ဘောလုံးပွဲကို တီဗွီမှ တစ်ခါဖူးမျှ မကြည့်ဖူးသဖြင့် အံ့အားတသင့် အားပေးရင်း အပျော်ကြီး ပျော်နေပါသည်။

ဘောလုံးပွဲက စသည်နှင့် ဂျာမနီအသင်းက တရစပ် တိုက်စစ်ဆင်တာ အင်္ဂလန်အသင်း တောင့်မခံနိုင်ပါ။ ကိုရင်ပဏ္ဍိတ၊ ပေစီနှင့် သာဂိတို့ မျှော်လင့်ထားသော ရွန်နီ၊ ဂျရတ်၊ လမ်းပတ်နှင့် အခြားသော အင်္ဂလန် ဘောလုံးအသင်းသားများမှာ လုံးဝခြေစွမ်းပြနိုင်ခြင်း မရှိတာကို မြင်တွေ့နေရပါသည်။

“ဝိုး...”

မထင်မှတ်ဘဲ ဂျာမနီအသင်းက အင်္ဂလန်အသင်းကို ဝိုးသွင်းလိုက်သည့်အခါ ကိုရင်ပဏ္ဍိတ၊ ပေစီနှင့် သာဂိ အပါအဝင် အင်္ဂလန်အသင်းကို အားပေးသူတွေ ဘာသံမှ ထွက်မလာပါ။ တိုက်အုပ်ဆရာတော်နှင့် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်တို့ကတော့ ဘာစကားသံမျှ မဟဘဲ ဘောလုံးပွဲကိုသာ ဆက်ကြည့်နေပါသည်။

“ဝိုး... အင်္ဂလန် ဝိုးသွင်းပြီ”

ဘောလုံးပွဲရှိန် တက်ချိန်မှာ အင်္ဂလန်က ဝိုးသွင်းလိုက်သဖြင့် ထခုန်သူ ခုန်နှင့် ဖြစ်ကုန်ပါသည်။ ထိုစဉ်...

“ဟာ... မီးပျက်သွားပြီ”

ဆွမ်းစားဆောင်တစ်ခုလုံး ဝမ်းနည်း ယူကျွေးမရသည့် အသံမျိုးတွေက တစ်ယောက် တစ်ပေါက် ထွက်လာပါသည်။

“မီးထွန်းဖို့ ဖယောင်းတိုင် ရှာပေါ့၊ မီးပြန်လာမှ ပြန်ကြည့်ကြ”

တိုက်အုပ်ဆရာတော်က အမိန့်ပေးလိုက်သဖြင့် ဖယောင်းတိုင် သွားရှာသူက ရှာပြီး တီဗွီဘေးနားမှာ မီးထွန်းပါသည်။ အားလုံးက အမှောင်ထဲမှာ အလှူကို ထိုင်စောင့်နေပါသည်။

“မင်းတို့ ဘောလုံးပွဲကလည်းကွာ၊ ဟိုပြေးလိုက် ဒီပြေးလိုက်နဲ့ ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး၊ အရေးထဲ နှဲသံတွေကလည်း ပုစဉ်းရင်ကွဲတွေ အော်တာတွေနေတာပဲ၊ နားညည်းတယ်၊ တော်ပြီ... တရားပဲ ပြန်မှက်တာမယ်”

ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်က ထိုသို့ ဝေဖန် မှတ်ချက်စကား ပြောရင်းမှ ဆွမ်းစားဆောင်ထဲကနေ ပြန်ကြွသွားပါသည်။ ကျန်သည့်သူတွေကတော့ ဖယောင်းတိုင် ထွန်းထားသော ဆွမ်းစားကျောင်းဆောင်ထဲမှာ မီးအလာထိ စောင့်ရင်း ဘောလုံးပွဲတော့ ပြီးတော့မှာပဲ... ပြီးတော့မှာပဲ... ဆိုပြီး စိတ်ထဲက တွေးလို့နေကြပါသည်။

“ဟေး... မီးပြန်လာပြီ၊ မီးပြန်လာပြီ၊ တီဗွီ ပြန်ဖွင့်ပါ”

ဆွမ်းစားဆောင်ထဲ မီးပြန်လင်းလာသဖြင့် ဝမ်းသာအားရ အော်ဟစ်ရင်း တီဗွီကို ဖွင့်လိုက်သောအခါ အင်္ဂလန်အသင်းသားများ မျက်စိမျက်နှာတစ်ယောက်မှ မကောင်းဘဲ ဘောလုံးကို ကစားချင်သလို မကစားချင်သလို မျိုး ဖြစ်နေတာ တွေ့ပါသည်။

“ဂိုး”

“ဟာ... အင်္ဂလန် ဂိုးသွင်းခံရပြန်ပြီ”

ဂျာမနီက ထပ်မံပြီး အင်္ဂလန်ကို ဂိုးသွင်းသွားပြီး၊ ဂျာမနီအသင်းသားများ ဆောင်ပွဲခံနေတာကို ကြည့်ပြီး ကိုရင်ပဏ္ဍိတ၊ ပေစီနှင့် သာဂိတို့က မကျေမနပ် ရေရွတ်နေရင်းမှ တီဗွီမှ ဂိုးအရေအတွက်ကို ပြသောအခါ အင်္ဂလန်အသင်းက လေးဂိုး၊ တစ်ဂိုးနှင့် ရှုံးနေပါသည်။ နောက်ဆုံးတော့ ဘောလုံးအပြီးမှာ အင်္ဂလန်အသင်းက ရှုံးနိမ့်သွားပြီး ပြိုင်ပွဲက ထွက်သွားရပါသည်။

တစ်ခါဖူးမှ ဘောလုံးပွဲကို မကြည့်ဖူးဘဲ ကြည့်လိုက်ရသော ဘောလုံးပွဲမှာပင် မိမိတို့ အားပေးသော အင်္ဂလန်အသင်း ရှုံးနိမ့်သဖြင့် ညဘက် အိပ်စက်သည့်အခါ မည်သူမှ မအိပ်စက်နိုင်ဘဲ မနက် မိုးလင်းခါနီးမှ အိပ်ပျော်သွားသဖြင့် မနက် အရုဏ်တက် ဆွမ်းချက် တုံးမောင်းခေါက်ချိန်မှာ အိပ်ရာထဲ မနိုးကြသဖြင့် တိုက်အုပ်ဆရာတော်က လာနှိုးမှ အားလုံး လန့်နှိုးကုန်ကြတော့သည်။

(၇)

ဘုန်းကြီးကျောင်းသား ပေစီနှင့် သာဂိတို့ နှစ်ယောက် ခန့်ထဲထမ်းကိုပင် ကောင်းကောင်းမစားနိုင်ဘဲ နေ့လယ်ခင်းမှာ စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းထဲက သစ်ပင်ကြီးအောက်မှာလှိုင်နေကြသည်။

www.burmeseclassic.com

“ရွန်နီ ဂိုးသွင်းမလားလို့ ကြည့်မိပါတယ်၊ နောက်ဆုံးတော့ သူ့ခရာလည်း ကံမကောင်းဘူးကွာ”

“ဟုတ်တယ် သာဂီရာ... ဘာလုပ်ရမှန်း မသိဘူး”

ထိုအချိန်မှာပဲ ကိုရင်ပဏ္ဍိတက သူတို့နှစ်ယောက်နား ရောက်လာပါသည်။

“ကိုရင် ဆွမ်းခံတော့ ရွာထဲက လူတွေလည်း အင်္ဂလန်အသင်းအကြောင်း ပြောနေကြတာ ကိုရင်လည်း စိတ်မကောင်းဘူး၊ ဒီတော့ ရွန်နီအတွက် တိုရင်တို့ တစ်ခုခု လုပ်မှ ဖြစ်မယ်”

“ကိုရင်ပဏ္ဍိတက ဘယ်လို လုပ်ချင်တာလဲ”

“သာဂီရာ... ကိုရင်မှာ အကြံရှိပါတယ်”

“ဘယ်လို အကြံလဲ ကိုရင်ရဲ့၊ ပေစီကိုလည်း ပြောပါဦး”

ကိုရင်ပဏ္ဍိတက ပေစီနှင့် သာဂီကို ကြည့်လိုက်ပြီး-

“အင်္ဂလန်က ရွန်နီက ဗုဒ္ဓဟူးသားဆိုတော့ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ရောက်တိုင်း ရွာထိပ်က ဘုရားမှာ ဗုဒ္ဓဟူးနံနံ စတဲ့ ပန်းတစ်မျိုးမျိုးကို ယူပြီး ဗုဒ္ဓဟူးနံထောင့်မှာ ထားမယ့် ကမ္ဘာ့ဖလား ရောက်ရင် ဂိုးတွေ သွင်းနိုင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းရင်း ဖန်းကပ်ကြတာပေါ့”

“ကောင်းတယ် ကိုရင်ပဏ္ဍိတ”

သာဂီနှင့် ပေစီက ကိုရင်ပဏ္ဍိတ အကြံကို သဘောတူ နှစ်ခြိုက်သဖြင့် ထောက်ခံစကား ဆိုကြပါသည်။

(၈)

ရွာထိပ်က စေတီမှာ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ရောက်တိုင်း ဗုဒ္ဓဟူးနံထောင့်မှာ တိုရင်ပဏ္ဍိတ၊ ပေစီနှင့် သာဂီတို့ သုံးဦးသား ပန်းကပ်နေကြသည့် မြင်ကွင်းကို အင်္ဂလန်နိုင်ငံမှာ ရှိနေသော ဘောလုံးသမား ရွန်နီသာ သိလျှင်တော့ မည်သို့ပင် သူ့စိတ်ထဲမှာ ရှိနေမလဲဆိုတာ အပတ်စဉ် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တိုင်း ရွန်နီ ဂိုးသွင်းနိုင်ဖို့ ဖန်းကပ်သော ထိုသုံးဦးတို့ သိနိုင်မည် မထင်ပါ။

လေးနှစ်ဆိုသော အချိန်ကာလအတွင်း ရွန်နီတစ်ယောက် ဘာငြိမ်ထာဦးမလဲကွယ်။

ကြက်တူရွေးငပေါ် ရွေးပေးရက်တယ်

(၁)

“ဝင်းရွှေ... ဝင်းရွှေ... ထ ထ”

ဝင်းရွှေ တော်တော်စိတ်ညစ်သွားပါသည်။ ညတုန်းက ဘောလုံးပွဲကြည့်ပြီး ကောင်းကောင်းအိပ်မည် လုပ်ခါမှ မွေးထားသော ကြက်တူရွေးငပေါက် အသံကျယ်ကြီးဖြင့် နှိုးနေသဖြင့် အိပ်ရာက လန်နိုးလာပါသည်။ ညတုန်းက အင်္ဂလန်အသင်းက ဆလိုဗက်ကီးယားကို နိုင်သွားသဖြင့် မိမိ အားပေးသော အသင်း အောင်ပွဲရသဖြင့် ကြည်ကြည်နူးနူး အိပ်စက်နေတုန်း သင်းကြောင့် ကြည်နူးမှုတွေ ပျက်သုဉ်းရပြီလို့။

“ဝင်းရွှေ ဝင်းရွှေ... ထ ထ၊ အိပ်မနေနဲ့ ငါ့ကို အစာချွေးဦး”

ကြက်တူရွေး ငပေါ် ဆိုသည့်ကောင်က မလွယ်။ ငရုတ်သီးများများ ကျွေးသဖြင့် စကားတတ်လွန်းသောကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်လာ သည်ကောင်

စကားပြောတာ နားညည်းလွန်းသဖြင့် မခံနိုင်။ သည်ကြည်တူရွေး ငပေါကလည်း အိမ်နီးချင်းတွေ အမြင်ကတ်လောက်အောင် စကားက တတ်မှတတ်။

“ချစ်ဆီးကို မန်ယူက ဘယ်နိုင်မလဲ၊ မန်ယူ မန်ယူ ရှုံး ရှုံး”

ဝင်းရွှေ အိမ်မှာ သူငယ်ချင်းတွေနှင့် ပရီးမီးယားလိဂ် ဘောလုံးပြိုင်ပွဲကို ကြည့်သောအခါ လှောင်အိမ်ထဲမှာ ရှိနေသော ကြက်တူရွေးငပေါက တိဗ္ဗိ ဖန်သားပြင်ပေါ်မှ ပုံရိပ်တွေကို မြင်နေရပြီး ဝင်းရွှေ၏ သူငယ်ချင်းတွေနှင့် ဝင်းရွှေတို့ ဘောလုံးပွဲ ကြည့်ရင်း သူတို့ ငြင်းခုံတာကို နားထောင်ပြီး လိုက်ပြော တတ်သဖြင့် မန်ယူကို မြတ်နိုးသော ဝင်းရွှေအဖို့ ကြက်တူရွေးငပေါကို ဒေါသ ထွက်ပြီး မကျိန်ဆဲရုံပင်။

သည်ကြက်တူရွေး ငပေါကို ဝင်းရွှေ ရွာသို့ သွားသောအခါ သူဦးကြီး ထ အမွေပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကြက်တူရွေးဆိုသည်မှာ စကားတတ်အောင် သင်ရမည်ဟု ကြားဖူးသဖြင့် ဝင်းရွှေက ငရုတ်သီးများများ ကျွေးပြီး စကား တစ်လုံးစ နှစ်လုံးစ သင်ရင်းမှ သည်ကောင် စကားတွေ တတ်လာပြီး မရပ်မနား ပြောလွန်းသဖြင့် သူ့ခမျာ ကိုယ့်အတတ် ကိုယ်စူးပြီလို့။

(၂)

“ဟာ... ဒါမျိုးကတော့ မယုံနိုင်စရာဘဲ၊ အခု တောင်အာဖရိက ကမ္ဘာ့ဖလားဘောလုံးပြိုင်ပွဲမှာ ရော့ဘဲပေါလ်ကတော့ ကမ္ဘာ့အံ့ဖွယ်ပဲဟေ့”

ဝင်းရွှေ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကို ရောက်တော့ ကိုထွန်းက အားကစား ဂျာနယ်တစ်စောင်ကို လက်က ကိုင်ရင်း ကျန်သူတွေအား ပြောနေသဖြင့် ဝင်းရွှေ တော်တော်စိတ်ဝင်စားသွားသည်။

“ဘယ်လို အံ့ဖွယ်တွေလဲဗျ”

ဝင်းရွှေက မနေနိုင် မထိုင်နိုင် မေးမိနေသည်။

“ဟာ... ဝင်းရွှေရာ ဘာအံ့အားသင့်ဖို့ ကောင်းလဲ မမေးနဲ့၊ မှန်ပုံး ဆဲမှာ မွေးထားတဲ့ ရော့ဘဲကို မှန်ပုံး နှစ်ခုပေါ်မှာ ယှဉ်ပြိုင်ကစားမယ့် နိုင်ငံ အလံတစ်ခုစီ တင်ထားတယ်၊ အဲဒါ ရော့ဘဲက သူ တက်တဲ့ နိုင်ငံအလံ အုပ်ထားတဲ့ မှန်ပုံးပေါ်မှာ ရှိနေရင် အဲဒီနိုင်ငံအသင်း နိုင်ပြီ၊ ဒါချိန်ကြာရင်

ကြာသလို၊ မြန်ရင် မြန်သလို ဂိုးသွင်းတာ မြန်မယ်၊ နှေးမယ် တွက်ချက်ကြ
တာ ဆားဘီးယားအသင်းကို ဂျာမနီ ရှုံးမယ့်ပွဲမှာ ဆားဘီးယားမှန်ပုံးကို
သင်းက ရွေးပေးတယ်လေ၊ အခုလည်း အင်္ဂလန်နဲ့ ဂျာမနီပွဲကို ဘယ်လိုလာဦး
မယ် မသိဘူး”

ကိုထွန်းက အသေးစိတ် ရှင်းပြပြီး မောသွားလို့ ထင်ပါရဲ့။ ရေဋ္ဌေးကြမ်း
ကို ငဲ့သောက်လိုက်သည်။

“အင်္ဂလန်နဲ့ ဂျာမနီပွဲကိုကော ရောဘဲက ဘာပေးထားလဲ”

“ပေးတာပေါ့ ဝင်းရွှေရ၊ ဂျာမနီ နိုင်မှာတဲ့၊ ရောဘဲက အင်္ဂလန်အလံ
အုပ်ထားတဲ့ မှန်ပုံးနဲ့ ဂျာမနီအလံ အုပ်ထားတဲ့ မှန်ပုံးမှာ ဂျာမနီမှန်ပုံးပေါ်
အမြန်ရောက်သွားတော့ ဂိုးပြတ်နိုင်မယ့် သဘောမှာ ရှိတယ်”

ကိုထွန်း စကားကြောင့် ဝင်းရွှေ တော်တော်ပေါက်ကွဲသွားပါသည်။
သူ ကြိုက်သော အင်္ဂလန်အသင်းက ဂျာမနီကို ဘောလုံးပင် မကန်ရသေးဘဲ
ဂိုးပြတ် ရှုံးမည်ဟု ခံမိတ်ဖတ်သဖြင့် နည်းနည်းတော့ အောင့်သီးအောင့်သက်
ဖြစ်သွားပါသည်။

“ကိုထွန်းရာ... ဒီရောဘဲ
မှန်၊ မမှန် ကြည့်ရမှာပေါ့”

ဝင်းရွှေ ကံမကောင်းပါ။

အင်္ဂလန်အသင်းက ဂျာမနီအသင်း
ကို ဂိုးပြတ် ရှုံးပါသည်။ နောက်ရက်
တွေမှာလည်း ရောဘဲပေါလ်
ရွေးချယ်ပေးသော အသင်းက
နာမည်ကြီး အာဂျင်တီးနားအသင်း
ကို နိုင်ပြီး ဆီမီးဖိုင်နယ် တက်သွား
သဖြင့် ဝင်းရွှေအဖို့ မယုံ၍မရောဘာ
ပါ။ ရောဘဲကြောင့် သူ့သွေးယံချင်း
တော်တော်များများ အူဖိုကုန်ကြပါ
သည်။

(၃)

“ဝင်းရွှေရေ... ဧည့်သည် လာတယ်၊ ဝင်းရွှေရေ... ဧည့်သည် လာတယ်”

ကြက်တူရွေး ငပေါက အိမ်ထဲမှာ အားကစားဂျာနယ် ဖတ်နေသော ဝင်းရွှေကို အသံပြုသဖြင့် ဝင်းရွှေ ကြည့်လိုက်သောအခါ ကိုမြင့်ဖေ ဖြစ်နေ ဒါသည်။

“ကမ္ဘာ့ဖလားဘောလုံးပြိုင်ပွဲက ဆီမီးဖိုင်နယ်ရယ်၊ ဗိုလ်လုပွဲရယ်၊ ဘတိယနေရာလုပွဲရယ် သုံးပွဲ ကျန်သေးတယ်ဟေ့”

“ဟုတ်တယ် ကိုမြင့်ဖေရေ... အဲဒါ ဂျာနယ်အဟောင်း ပြန်ဖတ် နုတ်တာ ရော့ပေါ့ပေါ့လဲ ဘယ်အသင်းကို ရွေးချယ်မလဲလို့”

ဝင်းရွှေ စကား နားထောင်နေသော ကိုမြင့်ဖေက အိမ်ရှေ့မှာ ချိတ်ဆွဲ အားသည့် ကြက်တူရွေးလှောင်ချိုင့်ကို ကြည့်လိုက်ပြီး ဘာအကြံရသွားသလဲ သေး၊ လက်ဖျောက်တစ်ချက် တီးလိုက်ပါသည်။

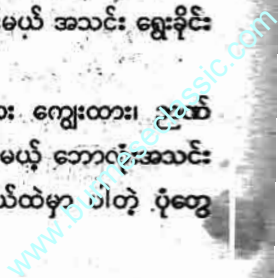
“ဝင်းရွှေရာ... မင်းအိမ်က ကြက်တူရွေးက လူ့စကား နားလည် ပြောတတ်တာပဲ၊ ရော့ပေါ့ပေါ့လဲထက် အများကြီး သာမှာ သူ့ကို ငါတို့ မြီးမြီး မြက်မြက်လေး ရအောင် ရော့ပေါ့ပေါ့လို့ပဲ ရွေးခိုင်းကြည့်ပါလား၊ ကံစမ်း တာပေါ့”

“ကိုမြင့်ဖေ... ခင်ဗျား ပေးတဲ့ အကြံက မဆိုးဘူး၊ ခက်တာက ဘယ်လို ရွေးရမလဲဗျာ၊ နည်းနည်းပါးပါး လူတွေသိမှ အိမ်က ကြက်တူရွေး ငပေါလည်း ရော့ပေါ့ပေါ့ နာမည်ကြီးပြီး ဂျာနယ်တွေထဲပါမှ ကောင်းမှာ”

ကိုမြင့်ဖေ အကြံပြုချက်ကြောင့် ဝင်းရွှေ တော်တော်တက်ကြွသွား ဒါသည်။ ဟုတ်ပါရဲ့။ သူ့ကြက်တူရွေး ငပေါက လူ့စကား နားလည်တာပဲ။ ရော့ပေါ့ပေါ့လဲ ထိုင်တောင် ငိုသွားရပါဦးမည်။

“ကိုမြင့်ဖေ... ကြက်တူရွေးကို ဘယ်လိုနိုင်မယ် အသင်း ရွေးခိုင်း တာပဲ”

“ဒါများကွာ... သူ့ကို ငရုတ်သီးပွများများ ကျွေးထား၊ ညှစ် ခိုကောင်းအောင်လို့ ဘောလုံးအသင်း နှစ်သင်း ကစားမယ့် ဘောလုံးအသင်း ထဲက နာမည်ကြီးဘောလုံးသမား တစ်ဦးစီကို ဂျာနယ်ထဲမှာ ပါတဲ့ ပုံတွေ

ကတ်ကြေးနဲ့ ဖြတ်ပြီး ညှပ်မယ်၊ လှောင်အိမ် ဟိုဘက် ဒီဘက်မှာ ချိတ်ထား
မယ်၊ ကြက်တူရွေးက သွားကိုက်ခွဲတဲ့ ဘောလုံးသမားပုံ ပါတဲ့ စာရွက်ကို
ကိုက်မိရင် အဲဒီအသင်း နိုင်ပြီပေါ့”

“ဒါ မဆိုးဘူး၊ နည်းနည်းပါးပါး ရှိတာလေးတွေနဲ့ ရင်းလိုက်ဦးမယ်
ဒီအကြောင်းကို ရပ်ကွက်ထဲမှာလည်း ပြောထားဗျာ၊ ကမ္ဘာကျော် ရော့ဘဲပေါလ်
အပြိုင် ကျွန်တော့် ကြက်တူရွေးကလည်း နိုင်မယ့်အသင်းကို ရွေးပေးမှာလို့ ဓာတ်
တွေ ဘာတွေ ရိုက်ပြီး အင်တာနက်တောင် တင်ရင် နာမည်ကြီးသွားနိုင်တယ်”

“စိတ်ချ ဝင်းရွှေ... ငါတို့ လုပ်တဲ့ ကြက်တူရွေးက ကမ္ဘာ့ဖလား
ဘောလုံးပြိုင်ပွဲ ဆီမီးဖိုင်နယ်ကို ရွေးပေးမယ့် အစီအစဉ် လူတွေ သိပြီး နာမည်
ကြီးစေရမယ်”

အစီအစဉ်ကို အကြံပေးသူ ကိုမြင့်ဖေက သူ့စကားနှင့် သူ ကျေနပ်
နေသလို ကြက်တူရွေးပိုင်ရှင် ဝင်းရွှေကလည်း သူ့ကြက်တူရွေး ငပေါက်
ကမ္ဘာကျော်သော ရော့ဘဲပေါလ်နှင့် အပြိုင်ယှဉ်ပြီး စိတ်ကူးယဉ်ရင်းက
ကျေနပ်မဆုံး ဖြစ်နေပါတော့သည်။

(၃)

ဝင်းရွှေ အိမ်ထဲမှာ လူက ပြည့်နေပြီး အားလုံးက အားကစားဂျာနယ်
အချို့ကို လက်မှာ ကိုင်ထားကာ ကြက်တူရွေး လှောင်အိမ်ဆီသို့သာ အာရုံ
စူးစိုက်ကြည့်နေကြသည်။ ကြက်တူရွေး လှောင်အိမ်ထဲမှာတော့ ဟော်လန်
ကစားသမား ဗန်ပါစီပုံကို ကတ်ကြေးဖြင့် ညှပ်ထားသောပုံနှင့် ဥရုဇွေ
ကစားသမား ဖော်လန်ပုံကို ကတ်ကြေးဖြင့် ညှပ်ထားသော ပုံနှစ်ပုံကို ချိတ်
ကိုယ်စီဖြင့် လှောင်အိမ် ဟိုဘက် ဒီဘက်မှာ ချိတ်ဆွဲထားသည်။ ကြက်တူရွေး
ငပေါက်တော့ လှောင်အိမ်အလယ်မှာ ငရုတ်သီးပွကို စားရင်းမှ သူ့စိတ်ထဲမှာ
တစ်ခါဖူးမှ သည်လောက် အိမ်ထဲတွင် လူမများဖူးသဖြင့် အံ့အားသင့်နေသလား
မသိ။ အသံတောင် မထွက်နိုင်ရှာပါ။

“ကဲ... သားလေး ငပေါ်ရေ၊ ဒီည အောင်ပွဲလေး ရွေးပါဦးဟေ့
ဟောဒီဂျာနယ်ထဲမှာတော့ ရော့ဘဲက ဟော်လန်တဲ့ကွ၊ မင်းနဲ့ မှန်သလား
မမှန်သလား ကြည့်ချင်လို့ဟေ့”

သခင်ဖြစ်သူ ဝင်းရွှေ အသံကြောင့် ကြက်တူရွေးခမျာ လှောင်အိမ်
ထဲကနေ အိမ်ထဲမှာ ရှိနေသော လူတွေကို ကြည့်လိုက်၊ ဟိုဘက် ဒီဘက်
ချိတ်ဆွဲထားသော ပုံနှစ်ပုံကို ကြည့်လိုက်နှင့် ဖြစ်နေသည်။

“သေချာပြီ၊ ဒီညပွဲက သရေဖြစ်ဖို့ များတယ်၊ အချိန်ပိုတွေ ပင်နယ်တီ
ဆွဲ ပါမလား မသိဘူး၊ ကြက်တူရွေးက မရွေးနိုင်ဘဲ ဇေဝေဝါ ဖြစ်နေတယ်”
အရေးထဲ ကိုမြင့်ဖေက ထင်မြင်ချက် ဝင်ပေးပါသည်။

“ဟော... သွားနေပြီ”

ဝင်းရွှေက သူ့ကြက်တူရွေးက တရွေ့ရွေ့ဖြင့် ဟော်လန်ကစားသမား
အိပ်စိတ် ချိတ်ဆွဲထားသော ပုံနား ရှိရာသို့ သွားပြီး ပုံကို နှုတ်သီးဖြင့် ဆိတ်ဆွဲ
ထုတ်ပါသည်။

“ဟော်လန်ပဲဟေ့၊ အချိန်ပိုသွားမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ရော့ဝဲနဲ့ အတူတူပဲ”

အားလုံးက မြင်တွေ့နေရသော
ခြင်ကွင်းကို ကောက်ချက်ချပြီး အိမ်ထဲမှ
ထွက်ကာ ထ၊ ကြက်တူရွေး လှောင်ချိုင့်
ထဲ သွားသူက သွားနှင့် ရှိနေကြသည်။

“ဒီည လိမ္မော်ရောင် ဟော်လန်
တပ်သားတွေ အောင်ပွဲခံလို့ကတော့
ကြက်တူရွေးကို ကောင်းကောင်းပြုစုဖို့
ကြက်တူရွေးမတစ်ကောင် ဝယ်ပေး
မယ်ဟေ့”

ထိုအစီအစဉ်ကို အကြံပေး
သော ကိုမြင့်ဖေက ဂုဏ်ယူဝင့်ကြားစွာဖြင့် ပြောရင်း အိမ်ပေါ်ကနေ ဆင်းသွား
ပါသည်။

ဝင်းရွှေကတော့ သည်နေ့ည သူတို့အတွက် အောင်ပွဲညဖြစ်ပြီလို့ တွေးရင်း
ကြက်တူရွေး ငပေါကို တစ်စုံစီဖြင့် ကြည့်နေပါတော့သည်။

ကြက်တူရွေး ငပေါကတော့ လှောင်အိမ်ထဲမှာ ချိတ်ထားသေး ပုံတွေကို
သူနှုတ်သီးဖြင့် ထိုးဆွဲလို့ ကောင်းနေတုန်းပင်။

(၄)

သည်နေ့ နံနက် ရပ်ကွက်ထဲမှာ ကြက်တူရွေး ငပေါ၏ ကောင်းခို-
တွေက ညံစီလို့နေပါသည်။ မနေ့က ရွေးပေးခဲ့သော ဟော်လန်က ဥရောင်း-
သုံးဝိုး နှစ်ဝိုးဖြင့် နိုင်သွားသောကြောင့် အပေါ်ဝိုးပေါင်း အပေါ်တွေ တော်တော်
လန်းသွားကြပါသည်။

“ဒီမှာမို့လို့ပေါ့ကွာ... နိုင်ငံခြားမှာဆိုရင် ငါ့ကြက်တူရွေးက ကန္တ
ကျော်ပြီ”

“ဝင်းရွှေ... အဲဒါ အသာထား၊ ဒီနေ့ စပိန်နဲ့ ဂျာမနီပွဲအတွက်
လုပ်ဟေ့၊ ဒီနေ့တော့ ပွဲသိမ်းဖြစ်အောင် လုပ်မယ်၊ ဟောဒီမှာ အိမ်ဂရန် တွေလား
ပေါင်ပြီးတော့ ညက အနိုင်နဲ့ ဆတိုးလုပ်မှာ”

ကိုမြင့်ဖေက အကျိုးအိတ်ကပ်ထဲမှ အိမ်ဂရန်ကို ထုတ်ပြပါသည်။
မနေ့ကလိုပဲ ဝင်းရွှေ အိမ်မှာ လူက ပြည့်နေပါသည်။

“ကိုဝင်းရွှေရေ... ကြက်တူရွေးလေးကို ရွေးပေးပါဦးလို့”

ရပ်ကွက်ထဲက လူငယ်တစ်ဦးက တောင်းဆိုသဖြင့် ဝင်းရွှေလည်း
ကြက်တူရွေး လှောင်ချိုင့်ထဲမှာ စပိန်အသင်းက ဒေးဗစ်ဗီလာပုံနှင့် ဂျာမနီအသင်း
မှ ကလိုဆေးပုံ ကတ်ကြေးဖြင့် ညှပ်ထားသည်ကို သွားချိတ်ဆွဲလိုက်ပါသည်။

“ဟော... ရွေးပြီ ရွေးပြီ၊ ဘာတဲ့ ဂျာမနီတဲ့”

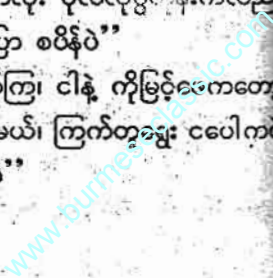
“ဟာ ဒါဆို ဒီဂျာနယ်တွေထဲမှာ ဖော်ပြထားတဲ့ ရောဘဲက စပိန်
ရွေးတာနဲ့ လွဲနေပြီ”

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဝေဖန်သံများက ညံစီလာသဖြင့် ဝင်းရွှေ
နည်းနည်း ဒေါသထွက်သွားပါသည်။

“မရတော့ကော ဘာဖြစ်လဲ၊ ညတုန်းက ရခဲ့ကြပြီပြီ မဟုတ်လား”

“ဟုတ်တော့ ဟုတ်တယ်လေ၊ ဒါပေမဲ့ ဂျာမနီက အစဉ်အလာအား
စပိန်ကို မနိုင်ဘူး၊ ပြီးခဲ့တဲ့ ဥရောပဖလားဘောလုံး ဗိုလ်လုပွဲကုန်းကလည်း
စပိန်က တစ်ဝိုးတည်းနဲ့ နိုင်တာ ဘာပဲပြောပြော စပိန်ပဲ”

“အေး... သတ္တိမရှိရင် စပိန် ထိုက်ကြ၊ ငါနဲ့ ကိုမြင့်ဖေကတော့
ဂျာမနီပဲ၊ သတ္တိရှိရှိနဲ့ အိမ်ဂရန်ပေါင် ရင်းပစ်မယ်၊ ကြက်တူရွေး ငပေါကပဲ
မှန်မလား၊ အဲဒီရောဘဲကပဲ မှန်မလားပေါ့ကွာ”

မကျေမနပ်သည့် လေသံနှင့် ဝင်းရွှေ ကြိမ်းခါးသံက အတော်ကွယ် သွားသလို ကိုမြင့်ဖေ၏ ဒေါသမျက်စောင်းကလည်း အိမ်ပေါ်မှာ ရှိနေသော တူတွေကို ကြည့်ကာ နဂါးမျက်စောင်းထိုးလိုက်သလိုပင် ဖြစ်ပါသည်။

(၅)

“ကျွန်မ နေပြည်တော်မှာ ရုံးက တာဝန်ကျလို့ သွားနေ၊ ရှင်က ဒီမှာ အိမ်ဂရုန်ပေါင်ပြီး ဘောလုံးပွဲ လောင်းတယ်၊ မဟုတ်မက အကြံပေးတာကို ရှင်က လျှောက်လုပ်တယ်၊ ကောင်းကြသေးရဲ့လား၊ ပေါင်ထားတဲ့ အိမ်ဂရုန် ဘာနဲ့ ရွေးမလဲ၊ အဲဒါ ကျွန်မအမေ ဝယ်ထားပေးတဲ့ အိမ်၊ ရှင် အိမ်ပေါ်က ဆင်း”

နောက်တစ်နေ့မနက်မှာတော့ ဂျာမနီဘောလုံးအသင်းက ရုံးပြီး စပိန် အသင်းက ဗိုလ်လုပွဲ တက်သွားသဖြင့် အိမ်ဂရုန်ပေါင်ပြီး ဘောလုံးပွဲလောင်း သော ဝင်းရွှေ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေတုန်း မိန်းမဖြစ်သူ မရီ နေပြည်တော် စာနေ ပြန်ရောက်လာပြီး အကြောင်းစုံ သိသွားသဖြင့် ပေါက်ကွဲကာ အိမ်ပေါ် မှ ဆင်းခိုင်းပါတော့သည်။

“ယူသွား... ရှင်ကြက်တူရွေးပါ”

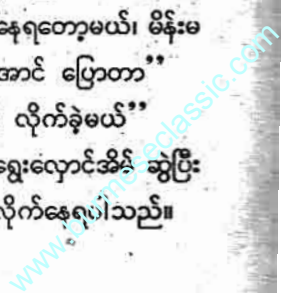
မိန်းမကို ကြောက်နေသော ဝင်းရွှေတစ်ယောက် မရီ၏ တစ်ချက်လွှတ် အမိန့်ကြောင့် ကြက်တူရွေး လှောင်အိမ်ကို ယူပြီး အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းလာသည့် အခါ လမ်းတွင် သူ့လိုပဲ အိတ်တစ်လုံး ဆွဲလာသော ကိုမြင့်ဖေကို တွေ့ပါသည်။

“ကိုမြင့်ဖေ... ခင်ဗျား အကြံပေးကောင်းလို့ အခု ကျုပ်ကော ကြက်တူရွေးကော လမ်းပေါ် ရောက်နေပြီ၊ ဘယ်လိုရှင်းမလဲ”

“ငါလည်း မရှင်းတတ်တော့ပါဘူးကွာ၊ အခုလည်း ယောက္ခမက အဖြစ်မှန် သိသွားလို့ နှင်ချလိုက်တော့ ငါ့ရွာ ခဏပြန်နေရတော့မယ်၊ မိန်းမ ဆိုတာ ပြောမနေနဲ့၊ ငါ့ကို တစ်မနက်လုံး ရစရာမရှိအောင် ပြောတာ”

“ဒါဆို ကျုပ်လည်း ခင်ဗျားနဲ့ အတူ ရွာကို လိုက်ခဲ့မယ်”

အဲဒီနောက်တော့ နှစ်ယောက်သား ကြက်တူရွေးလှောင်အိမ် ဆွဲပြီး ဝင်းရွှေတစ်ယောက် ကိုမြင့်ဖေတို့ရွာမှာ ခေတ္တခဏ လိုက်နေရပါသည်။

ထိုရက်တွေမှာ ကမ္ဘာ့ပလား ဘောလုံးပြိုင်ပွဲကို ဘယ်သူ ဗိုလ်စွဲသလဲ ဆိုတာ ကြည့်လည်း မကြည့်။ သိလည်း မသိချင်တော့ဘဲ ချစ်နီးမယားများ လာခေါ်မည့် ရက်ကိုသာ လက်ချိုးရေတွက်၍ စောင့်နေကြပါသည်။

ဪ... ကြက်တူရွေး ငပေါရယ် ရွေးမှ ရွေးတတ်လေခြင်း။

နဲ့တွေ့လောက်တော့ သနားတယ်

(၁)

သိမ်ကုန်းသူကြီး ဦးစံထွား ကမ္ဘာ့ဖလား ဘောလုံးပွဲကို တီဗွီမှ ကြည့်နေရင်းကနေ တော်တော်စိတ်ညစ်နေပါတယ်။ ဘယ့်နှယ်... ဘောလုံးပွဲကို ကောင်းကောင်းမကြည့်ရဘဲ နားထဲ ပုစဉ်းရင်ကွဲအသံတွေကို တီဗွီထဲကနေ ကြားနေရလို့ ဖြစ်ပါတယ်။

“ဟေ့... လှကွန့် တီဗွီကို အသံတိုးလိုက်စမ်းကွာ၊ ဘယ့်နှယ်... ပုစဉ်းရင်ကွဲတွေက ဘောလုံးကွင်းထဲ ရောက်နေမှန်း မသိဘူး၊ ကမ္ဘာ့ဖလား ဘောလုံးပြိုင်ပွဲ ဖြစ်ပြီး ဒီလောက် ဆူညံနေတာ ဘောလုံးအဖွဲ့ဝင် လူကြီးတွေ ထဲ ဘာမှ မပြောဘူးလား မသိဘူး”

သူကြီးဦးစံထွား စကားကြောင့် တပည့်ကျော် လှကွန့်က ရယ်လို့အဲဒီ ပြီး သူကြီးဦးစံထွား မျက်နှာကို ကြည့်ရင်းက တော်တော်ဗဟုသုတနည်းတဲ့ သူပါလားလို့ အထင်သေးမလို ဖြစ်သွားပါတယ်။

“သူကြီးကလည်းဗျာ... ဘယ်က ပုစဉ်းရင်ကွဲအသံတွေ ဟုတ်ရမှာလဲ၊ အဲဒါ တောင်အာဖရိက ရိုးရာ ဗုဗူစီလာ တူရိယာအသံတွေ၊ အားမူတ်ရတာ”

“ဟေ... သူတို့နို့လို့ ပါးစပ်မညောင်းတယ်၊ အဲဒီအသံတွေ ဒီလောကီ မူတ်မှတော့ ဘောလုံးသမားတွေ ဘယ်လို ဘောလုံး ကန်တော့မလဲ၊ ဒိုင်လူကြီးရဲ့ ဝီစီမူတ်သံကို ဘယ်ကြားရတော့မှာလဲ၊ ဘောလုံးပွဲရသ ပျက်တယ်”

သူကြီး တပည့်ကျော် လှကွန့်က တီဗွီအသံကို တိုးလိုက်ပါတယ်။ သူကြီးကတော့ တီဗွီဖန်သားပြင်ပေါ်မှာ အကြိတ်အနယ် ယှဉ်ပြိုင်နေတဲ့ ဘောလုံးပြိုင်ပွဲကို ကြည့်ပြီး အတွေးတွေက မနှစ်က ဆယ်ရွာပတ်လည် အမှတ်ထေ ဘောလုံးပြိုင်ပွဲကို စိတ်ရောက်သွားပါတယ်။

သိမ်ကုန်းရွာနဲ့ ကပ်လျက်မှာရှိတဲ့ ဖန်ခါးရွာက ခေတ်အဆက်ဆက် ကမ္ဘာ့ရန်တွေလို့ ပြောရမလိုပါပဲ။ ရွာနှစ်ရွာ မတည့်ကြတာက ဟိုးအင်္ဂလိပ်

ခေတ်ကတည်းက ချောတိုင်တက်ပွဲ၊ ပြေးပွဲ ပြိုင်ပွဲ၊ ဘောလီဘောပြိုင်ပွဲတွေက စလို့ သူ့ထက်ငါ အပြိုင်ယှဉ်ပြိုင်ရင်း အခု ကမ္ဘာခြားတဲ့ ခေတ်အထိ အားကစား နည်းနဲ့ ပတ်သက်လာရင် ရန်ဘက်ဖြစ်တုန်း။

ပိုဆိုးတာက လွန်ခဲ့တဲ့ ငါးနှစ်ကလို ခရိုင်ဘောလုံးပြိုင်ပွဲတွေ ယှဉ်ပြိုင် တဲ့အချိန်ကစပြီး တစ်ရွာနဲ့ တစ်ရွာ ခြေချင်းက မတိမ်းမယိမ်းဆိုတော့ သူတစ်ပြန် ကိုယ်တစ်ပြန်နဲ့ သူ့ဗိုလ်စွဲလိုက်၊ ကိုယ် ဗိုလ်စွဲလိုက်နဲ့။ မနှစ်ကတော့ ဗိုလ်လုပွဲ မှာ ဖန်ခါးရွာက အားပေးတဲ့ ပရိသတ်တွေက သိမ်ကုန်း ဂိုးတိုင်နောက်နားကနေ သိမ်ကုန်းဂိုးသမား ဖမ်းလို့မရအောင် အိုးစည်၊ ဒိုးပတ်တွေ မရပ်မနား တီးတဲ့ အတွက်ကြောင့် သိမ်ကုန်း ဂိုးသမား နားအနှောင့်အယှက် ဖြစ်ပြီး ဂိုးတွေ အပေးခံရတာ နောက်ဆုံး ဖန်ခါးရွာက ဒိုင်းရသွားပါရောလား။

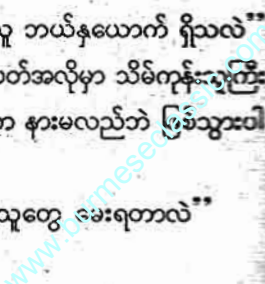
ဒါကြောင့် အခု ဗူဗူစီလာ ခေါ်တဲ့ ဟာတွေနဲ့ ဘောလုံးပွဲ ကြည့်ရင်း မှုတ်နေကြတာ မြင်တော့ လာမယ့် နှစ်လအတောအတွင်း ကျင်းပမယ့် ခရိုင် ဘောလုံးယှဉ်ပြိုင်ပွဲမှာ ပြိုင်ဘက် ဖန်ခါးရွာကို ဘယ်လို ယှဉ်ပြိုင် အနိုင်ယူရမလဲ ဆိုတာ သိမ်ကုန်းရွာသူကြီး ဦးစံထွားတစ်ယောက် ဘောလုံးပွဲကြည့်နေရင်းက ကောင်းကောင်းကြီး သဘောပေါက်သွားပါတော့တယ်။

(၂)

တောင်အာဖရိကမှာ ကျင်းပတဲ့ ကမ္ဘာ့ဖလား ဘောလုံးပြိုင်ပွဲကြီးက ပြီးသွားပေမယ့် မပြီးသေးသူက သိမ်ကုန်းသူကြီး ဦးစံထွားပါပဲ။ သူ့ဦးနှောက် အရေးအသားထဲမှာ မေ့ပျောက်လို့ မရ ဖြစ်နေတာက ဗူဗူစီလာ တူရိယာတွေ ပါပဲ။ ဒီဗူဗူစီလာတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သူ ကျိတ်ကြံနေတာကို သူကလွဲပြီး ဘယ်သူမှ မသိပါ။

“လှကွန်... ငါတို့ရွာမှာ နဲ့မှုတ်တတ်သူ ဘယ်နှယောက် ရှိသလဲ”
ခရိုင် ဘောလုံးပြိုင်ပွဲ ကျင်းပခါနီး နှစ်ပတ်အလိုမှာ သိမ်ကုန်းသူကြီး ဦးစံထွားက မေးလိုက်လို့ တပည့်ကျော် လှကွန်က နားမလည်ဘဲ ဖြစ်သွားပါ တယ်။

“သူကြီး ဘာကိစ္စ ရှိလို့ နဲ့မှုတ်တတ်သူတွေ မေးရတာလဲ”

“ငါ့မှာ အကြောင်းရှိလို့ပေါ့ကွာ၊ ငါတို့ ရွာမှာ နဲ့မှတ်တတ်သူ ဘယ် နဲ့ယောက် ရှိလဲ၊ နဲ့ဘယ်နှလက်လောက် ရှိလဲ၊ စာရင်းကောက်ထား၊ နဲ့မှတ် တတ်သူတွေ ငါ့ဆီ ခေါ်လာပြီး ဒီနှစ်ရက်အတွင်း အမြန်ပေးတွေ့၊ ကြားလား၊ ဪ... ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဖန်ခါးရွာက လုံးဝမသိစေနဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့ သူကြီး၊ အခုပဲ သွားစုံစမ်းပြီး အကြောင်းပြန်ပါမယ်”
တပည့်ကျော် လှကွန်က စက်ဘီးကို အမြန်နင်းပြီး ခြံဝိုင်းထဲက ထွက်သွားတာကို ဦးစံထွားက ခြေတံရှည်အိမ်ပေါ်ကနေ ပြုံးပြုံးကြီး ကြည့်လို့ နေပါတယ်။

သိမ်ကုန်းသူကြီး ဦးစံထွားနဲ့ ခြံဝိုင်းထဲက ကွပ်ပျစ်ရှေ့မှာ နဲ့ကိုင်ထား သူ လူဆယ်ယောက်ကို ဦးစံထွားက မြန်မာရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားတွေထဲက လူကြမ်း ခေါင်းဆောင်က တပည့် လူဆိုးတွေကို ကြည့်သလိုမျိုး တစ်ယောက်ချင်းရဲ့ မျက်နှာတွေကို လိုက်ကြည့်လို့နေပါတယ်။

“ဒီရွာမှာ နဲ့မှတ်တတ်တာ ဒီလူ အကုန်ပဲလား”

“ဟုတ်”

သူကြီးဦးစံထွားရဲ့ စကားကို အားလုံးက တညီတညွတ်တည်း ဝိုင်း ပြီး ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပါတယ်။

“ဒါဖြင့်ရင် တခြားရွာတွေက နဲ့သမားတွေ သွားရှာဦး၊ ဒါပေမဲ့ ဒီကိစ္စကို ဖန်ခါးရွာက မသိစေနဲ့ဦး”

“သူကြီး ကျွန်တော်တို့ မသိလို့ မေးပါရစေဦး၊ ဘာဖြစ်လို့ သူကြီးက နဲ့သမားတွေ ဒီလောက် ရှာခိုင်းရတာလဲ၊ ဆို က ရေး တီး ပြိုင်ပွဲလို ဒီရွာမှာ နဲ့မှတ်ပြိုင်ပွဲ လုပ်မလို့လား”

ရွာထဲက နဲ့သမားတစ်ဦးက ပြောလိုက်သဖြင့် သူကြီးဦးစံထွားက-

“အကြောင်းရှိလို့ပေါ့ကွာ၊ မနှစ်က ငါတို့ရွာနဲ့ ဖန်ခါးရွာ ဘောလုံး ဗိုလ်လုပွဲတုန်းက ဖန်ခါးရွာက ငါတို့ရွာရဲ့ ဂိုးတိုင်နောက်မှာ အိုးစည် ဒိုးမတ်းဘွ တီးပြီး ဒုက္ခပေးသွားတာ၊ ဒီနှစ် အဲဒီအသင်းနဲ့ တွေ့ရင် သင်းတို့ကို ဒုက္ခပေး မလို့၊ ကျင်းပပြီးသွားတဲ့ ကမ္ဘာ့ဖလားဘောလုံးပြိုင်ပွဲမှာ ဗူဖူစီလာလွှာ မှတ်သလို

မျိုး အဲဒါနဲ့တူတဲ့ အသံတွေနဲ့ သင်းတို့ကို ပညာပေးရမှာ ငါတို့ရွာကနေပြီး နဲ့သမားတွေက ဗုဗ္ဗစီလာနဲ့တူတဲ့ နဲ့တွေ့ မှုတ်မယ်၊ ငါတို့ရွာ ကစားသမားတွေရဲ့ နားထဲမှာ ဝှမ်းဆို့ထားလို့ ဖန်ခါးရွာ ဘောလုံးသမားတွေ မသိဘဲ ဘောလုံးကန် မယ်၊ ကမ္ဘာ့ဖလားဘောလုံးပြိုင်ပွဲလို ဆူညံအသံတွေကြောင့် သင်းတို့ရွာက မနှစ်က ငါတို့ရွာကို ဒုက္ခပေးသလိုမျိုး သင်းတို့ကို နဲ့မှုတ်တဲ့ အသံတွေနဲ့ ဒုက္ခပေးရင် သင်းတို့ ဘောလုံးသမားတွေ ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ”

သူကြီးဦးစံထွားက အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်လို့ ရယ်နေပါတယ်။ ဒီအခါ တပည့်ကျော် လှကွန်က-

“သူကြီး... နဲ့သမားတွေ ရှာပေးမယ်၊ ရသလောက်ပေါ့၊ ဘယ်လောက် ပေးမှာလဲ”

“ဒါတွေ မမေးနဲ့၊ ဆံနံတစ်အိတ်နဲ့ ငွေတစ်သောင်း ပေးမယ် ပြော မင်း ရသလောက် နဲ့သမားတွေကို ထပ်ရှာ”

“ကဲ... အားလုံး နဲ့သမားတွေ အမြန်ရှာ သူကြီးပြောတာ ကြားတယ် နော်”

“ဟုတ်”

နှံသမားတွေက သူကြီး ခြံဝိုင်းထဲက ထွက်သွားတာကို ဦးစံထွားက သူ့အစီအစဉ် အောင်မြင်လာတော့မှာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ဖန်ခါးရွာနဲ့ သူ့ရွာ ဘောလုံး ယှဉ်ပြိုင်မယ့်ပွဲကိုပဲ ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ စဉ်းစားနေမိပါတယ်။

နှံတွေ ကိုယ်စီကိုင်ပြီး တခြားရွာက ရောက်ရှိလာတဲ့ နှံသမားတွေကို ကြည့်ပြီး သူကြီးဦးစံထွား ကျေနပ်နေပါတယ်။ တပည့်ကျော် လှကွန်ကို တော်လှချည်ရဲ့လို့လည်း ချီးကျူးနေမိပါတယ်။ ဒီလောက်များတဲ့ နှံသမားတွေ ကို အချိန်တိုအတွင်းမှာ ရှာနိုင်တာက သူ့အစွမ်းပဲကိုး။

“အခုဆို ငါတို့ နှံအလက် လေးဆယ်နဲ့ နှံသမား လေးဆယ် ရပြီ။ ဒီတော့ ငါတို့ ယှဉ်ပြိုင်ကစားတဲ့ ပွဲတိုင်းမှာ ဘောလုံးကွင်းဘေးကနေ မင်းတို့ရဲ့ နှံသံတွေကို လက်စွမ်းပြကြ၊ ဒါဆို ကျန်တဲ့ အသင်းတွေ ဒီနှံသံတွေကြောင့် ဒုက္ခရောက်ပြီး ရှုံးပြီ။ ငါတို့အသင်းသားတွေကတော့ နားထဲ ဝှမ်းဆို့ထားလို့ အေးဆေးပဲ”

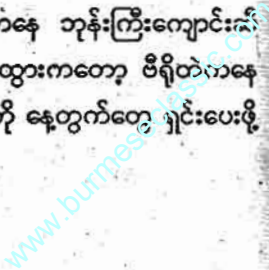
သူကြီးဦးစံထွားက သူ့အစီအစဉ်ကို ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွား ပြောဆိုအပြီးမှာ တပည့်ကျော် လှကွန်က-

“ဒါထက် သူကြီး ဒီနှံသမားတွေကို ကျွေးဖို့ မွေးဖို့ ဘယ်လို စီစဉ် ထားသလဲ”

“ဘာမှ မပူနဲ့၊ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ နေရေး စားရေး အားလုံး စီစဉ် ထားတယ်။ လိုလေသေးမရှိစေရဘူးပေါ့၊ ကမ္ဘာ့ဖလား ဘောလုံးပြိုင်ပွဲက ဗုဗုစီလာတွေထက်ကို သာစေရမယ်”

“သူကြီး... ဗုဗုစီလာ အသာထား၊ အခု နှံသမားတွေကို ဘုန်းကြီး ကျောင်း ခေါ်ထားပြီး ဘာမှ မစားရသေးဘူးတဲ့”

လှကွန်က နှံသမားတွေကို ခြံဝိုင်းထဲကနေ ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ သွားဖို့ ဦးဆောင် ခေါ်သွားပါတယ်။ သူကြီးဦးစံထွားကတော့ ဗီရိတဲလဲကနေ ပိုက်ဆံတွေ ယူပြီး သူ ခေါ်ထားတဲ့ နှံသမားတွေကို နေ့တွက်တွေ ဖြင့်ပေးဖို့ နောက်ကနေ လိုက်သွားပါတော့တယ်။

(၃)

သိမ်ကုန်းသူကြီး ဦးစံထွား တော်တော်ပျော်နေပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆို သူ စီစဉ်ထားသလို နှဲသမားတွေက သိမ်ကုန်းရွာနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်တဲ့ ဘောလုံးပွဲ တိုင်းမှာ လက်စွမ်းပြကောင်းမှုကြောင့် အခြားဘောလုံးအသင်းတွေ နှဲသံကြောင့် နားမခံနိုင်ဘဲ အယောင်ယောင်အမှားမှား ဖြစ်ရင်း ရိုးတွေ ပေးပြီး အရှုံးပေးလိုက် ရတာ နောက်ဆုံး ဖန်ခါးရွာနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်မယ့် ဗိုလ်လုပွဲကို ရောက်လာပါ တော့တယ်။

“ လှကွန့်... ဒါပဲပေါ့ကွာ၊ တောင်အာဖရိက ဘောလုံးပြိုင်ပွဲက ဗူဗူစီလာ တူရိယာကို မြင်ပြီး ငါ စီစဉ်လိုက်တဲ့ နှဲက တွေ့တယ်မဟုတ်လား၊ ငါတို့ရွာ ဘောလုံးကန်တိုင်း နှဲသမားတွေရဲ့ လက်စွမ်းပြသံက ပရိသတ်တွေ သာမက ဘောလုံးသမားတွေကောင် ဘယ်သူမှ နားမခံနိုင်ဘူး၊ အဲ... ငါ့ ဘောလုံးသမားတွေက အေးဆေးပဲ၊ နားထဲ ဝှမ်းဆို့ထားတာ ဘယ်သူမှ မသိ တာဘဲဟေ့”

ဖန်ခါးရွာနဲ့ ဘောလုံး ယှဉ်ပြိုင်ခါနီးမှာ သိမ်ကုန်းရွာသူကြီး ဦးစံထွား တ သူ့လျှို့ဝှက်ချက်ကို တပည့်ကျော် လှကွန့်ကို ထုတ်ဖော်ပြောနေပါတယ်။

ဘောလုံးပွဲက ယှဉ်ပြိုင် တာ ဒုတိယပိုင်းတောင် ပြီးခါနီး ပြီ။ ဖန်ခါးရွာနဲ့ သိမ်ကုန်းရွာ ဘောလုံးအသင်းက တစ်ဖက်နဲ့ တစ်ဖက် ရိုးမသွင်းနိုင်သေးပါ။

သူကြီးဦးစံထွား ငှား ထားတဲ့ နှဲသမားတွေနဲ့ သူ့ရွာက နှဲသမားတွေက ဘောလုံးကွင်း ဘေးကနေ နှဲတွေ အပြိုင်မှုတ်ပါ သော်လည်း ဖန်ခါးရွာ ဘောလုံး သမားတစ်ယောက်မှ ကြားတယ်

လို့ မထင်။ ထို့အတူ ကွင်းလယ်ခိုင်လူကြီးနဲ့ အလံကိုင်ခိုင်နှစ်ယောက်ကလည်း ဘာမှ မဖြစ်သလို ကိုယ့်တာဝန်ကိုယ် ယူနေပါတယ်။

ဖန်ခါးရွာသားတွေကတော့ ဘောလုံးပွဲ အားပေးနေရင်း နဲ့မှတ်သံတွေ ကို နားညည်းသလား မသိ။ ပြောင်းဖူးရိုး၊ ခဲတွေနဲ့ ဘောလုံးပွဲ ကြည့်နေရင်း ပိတ်ပစ်လို့ လုံခြုံရေးအဖွဲ့တွေက ထိန်းရပါသေးတယ်။

“ဂိုး... ဂိုး...”

ဘောလုံးပွဲ ပြီးခါနီးမှာ ဖန်ခါးရွာက သိမ်ကုန်းရွာကို ဂိုးသွင်းပြီး ဘောလုံးသမားတွေကော ဖန်ခါးရွာသားတွေပါ အော်ဟစ်ခုန်ပေါက်ကြတာ ကမ္ဘာပျက်မယ့်အတိုင်းပါပဲ။ သိမ်ကုန်းသူကြီး ဦးစံထွားအဖို့ ဘယ်လိုဖြစ်ကုန် သလဲလို့ မတွေးတတ်နိုင်ပါ။

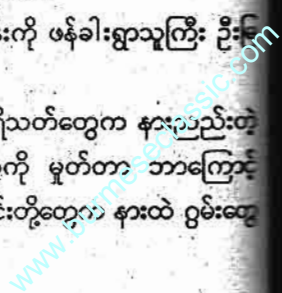
အဖြစ်မှန်က ဆုပေးမှ စတာပါ။ ပထမဆု ရသွားတဲ့ ဖန်ခါးရွာကို ခရိုင်မှူးက ဒိုင်းဆုပေးပြီးတဲ့အခါ ဖန်ခါးရွာ ဘောလုံးသမားတွေက နားထဲက ဝှမ်းတွေ ဆွဲထုတ်ပြီး သိမ်ကုန်းရွာသူကြီး ဦးစံထွားရှေ့မှာ လွင့်ပစ်ကြပါတယ်။ ထိုအခါ ခိုင်လူကြီး သုံးယောက်ကလည်း ဒီအတိုင်းပါပဲ။ သူတို့နားထဲက ဝှမ်းတွေ လွင့်ပစ်လိုပါ။

“ဒီမှာ ကိုစံထွား... ခင်ဗျားလည်း သူကြီး၊ ကျုပ်လည်း ဖန်ခါးရွာ သူကြီးပဲ။ ခင်ဗျား ဘာလုပ်မယ်ဆိုတာ ဘောလုံးပွဲ နှစ်ပွဲလောက် လေ့လာပြီး ကတည်းက ကျုပ် သိပြီးသား၊ ဘောလုံးပွဲမှာ ဒီလောက်များတဲ့ နဲ့တွေ မှတ်နေပုံ ထောက်တော့ မရိုးသားဘူးလို့ ကျုပ် သိတယ်။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားရွာနဲ့ ကန်တဲ့ ဗိုလ်လုပွဲမှာ ကျုပ်အသင်းသားတွေနဲ့ ခိုင်တွေကို ဝှမ်းထုပ် ဝယ်ပေးပြီး နားထဲ ထည့်ခိုင်းထားတာ”

ဖန်ခါးရွာသူကြီး ဦးမြ စကားက သိမ်ကုန်းရွာသူကြီး ဦးစံထွားအဖို့ အနာပေါ် တုတ်ကျသလို ဖြစ်လို့ ဘာမှ မပြောနိုင်ပါ။

နောက်ဆုံး ဒီထက်ဆိုးတဲ့ စကားတစ်ခွန်းကို ဖန်ခါးရွာသူကြီး ဦးမြ က ပြောလိုက်တာပါ။

“တောင်အာဖရိက ကမ္ဘာ့ဖလားမှာ ပရိသတ်တွေက နားညည်းတဲ့ ပုစဉ်းရင်ကွဲလို မြည်တဲ့ ဗူဗူစီလာ တူရိယာတွေကို မှတ်တာ ဘာကြောင့် နားမညည်းသလဲလို့ နောက်တော့မှ သိရတယ်။ သင်းတို့တွေက နားထဲ ဝှမ်းတွေ

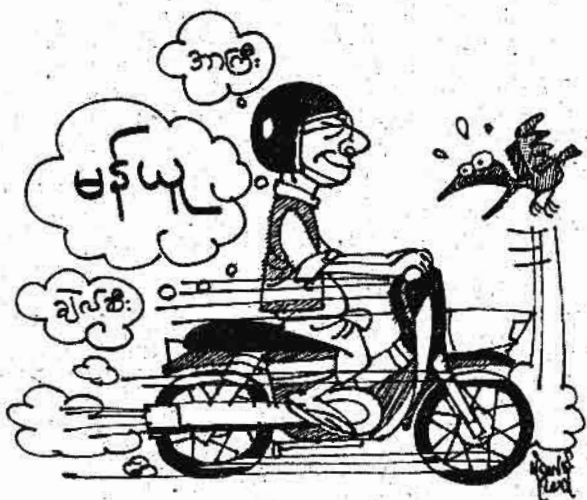
ဆိုပြီး မှုတ်တာကိုး၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားမှာက နဲ့သမားတွေ ဒီလို ဒုက္ခပေးမှာ
စိုးလို့ ဘယ်ရမလဲ၊ ကျုပ်ကလည်း ကျုပ်အသင်းသားနဲ့ ဒိုင်တွေကို ဒီလို
စီစဉ်လိုက်တာဗျို့... ဟား ဟား ဟား”

သိမ်ကုန်းသူကြီး ဦးစံထွား ဘာပြောရမှန်း မသိဘဲ ဂူဂူကြီး ကျန်ရစ်
ခဲ့ပါတယ်။ သူကချည်း အပိုင်လို့ ထင်ထားတာ၊ ကိုယ့်ထက်သာတဲ့ လူတွေ
ဒီကမ္ဘာကြီးမှာ အများကြီး ရှိပါလားဆိုတာ သူ့ခမျာ ဗုဗူစီလာ တူရိယာ
နေရာမှာ နဲ့တွေ့ အစားထိုးမိလို့ မှားမှန်း မသိဖြစ်ခဲ့ရတာ နောင်တရရုံမှတစ်ပါး
အခြား မရှိတော့ပါ။

ဪ... ဦးစံထွားခမျာ ဗုဗူစီလာနဲ့ နဲ့တွေ့နဲ့ အလဲအလှယ်လုပ်ပြီး
ဖန်တီးတတ်ပါလေရဲ့။

လွမ်းရစ်တော့ အာဆင်နယ်ရယ်

(၁)

“သွားပါပြီကွာ... ငါ့အကြီးအသင်း ဘာမဟုတ်တဲ့ အသင်းတွေထဲ ရှုံးရတာ ဒီကွင်းသစ်ကြီးကို ပြောင်းလာတော့ ကွင်းက ဟိုက်သူရီကွင်းထိ မဟုတ်တော့ မြက်ကချော၊ ကွင်းက ချောတော့ ဘောလုံးကောင်းကောင်းကန်လို့ မရလို့ပေါ့ကွာ”

ဤသုံးသပ်ချက်ကို တီဗွီဖန်သားပြင်ပေါ်မှာ ဖြစ်နေသော အာဆင်နယ် ဘောလုံးအသင်းက သူ့အိမ်ကွင်း Fly Emirate မှာ အခြားအသင်းနှင့် ယှဉ်ပြိုင်လို့ ရှုံးသည့်အခါ ထိုပွဲစဉ်ကို မမှိတ်မသုန် အာပေါင်အာရင်းသန်သန် နှင့် ပွဲမပြီးခင် အာဆင်နယ်အသင်း ကောင်းကြောင်း ပြောရင်းက ပွဲပြီး ရှုံးသည့် အခါ ထိုသုံးသပ်ချက်မျိုး ကိုထွန်းဝင်းထံမှ ကြားရမြဲ ဖြစ်ပါသည်။

“ကိုထွန်းဝင်းကလည်းဗျာ... ကွင်းနဲ့ မဆိုင်ပါဘူး၊ ကစားသမားဟာ အဓိကပဲဟာ... ကစားသမား အသုံးမကျလို့ ရှုံးရင် ရှုံးတယ် ပြောစမ်းပါ”

ကိုထွန်းဝင်း ခရေဇီဖြစ်သော အာဆင်နယ်အသင်းကို ထိုကဲ့သို့ မှတ်ချက်ပေးလိုကတော့ ကိုထွန်းဝင်း ပေါက်ကွဲမှုဟာ အာဆင်နယ်အသင်းက အမြောက်ကြီးထက်ပင် ပြင်းထန်သွားပါတော့သည်။

“ဟေ့ကောင်... ဘာလဲ၊ အကြီးအသင်းကို မင်း ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ၊ ဘာအဆင့်မရှိဘူးလဲ၊ ပရီးမီးယားလိဂ်မှာ ရှုံးပွဲမရှိ အမှတ်ပေးပြိုင်ပွဲမှာ ဗိုလ်စွဲတာ ငါ့အကြီးအသင်းကလွဲပြီး ဘယ်အသင်း ရှိလဲ၊ ငါ့အကြီးအသင်းလောက် ကစားကွက် မြန်တာမျိုးကော ပရီးမီးယားလိဂ်မှာ ရှိလို့လား၊ ဘောလုံးပွဲက ဝိပဿနာတရား မှတ်သလိုမျိုး ကန်နေတဲ့ အသင်းတွေထက် ငါ့အကြီးက သာတယ်”

အာဆင်နယ် ပရိသတ် ကိုထွန်းဝင်းက ထိုသို့ ပေါက်ကွဲပြသည့်အခါ အမြဲတမ်း သူ့ကိုစပြီး နိုင်သော စကားတစ်ခွန်းက ရှိပါသည်။

“ဟုတ်ပါပြီဗျာ... ခင်ဗျားရဲ့ အကြီးက သိပ်ဟုတ်တယ် ဟုတ်လား၊ ဒီမှာ ချန်ပီယံလိဂ်ဖလား ရမှု အဲဒီစကား လာပြော”

ကိုထွန်းဝင်း ထိုအခါ ဘာမှ မပြောနိုင်တော့ပါ။

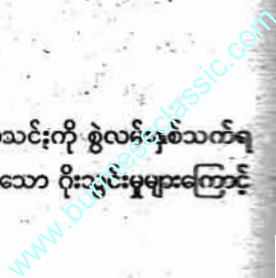
“မင်းတို့ လုပ်ထားပေါ့ကွာ၊ ငါ့အာဆင်နယ် ချန်ပီယံလိဂ် ဗိုလ်စွဲမှ တွေ့မယ်”

ညစဉ်ညတိုင်း အိပ်စက်တိုင်း အာဆင်နယ်အသင်း ချန်ပီယံလိဂ်မှာ ဗိုလ်စွဲပါစေဟု ကိုထွန်းဝင်း ဘုရားရှိခိုးပြီး ဆုတောင်းပါသည်။

သို့သော် ဆုတောင်းကား မပြည့်ပါ။ အိပ်မက်ထဲမှာတောင် ကိုထွန်းဝင်း အဖို့ တစ်ခါဖူးမှ အာဆင်နယ်အသင်း ချန်ပီယံလိဂ်မှာ ဗိုလ်စွဲသည်ဟု တစ်ခါမှ အိပ်မက်မက်ခြင်း မရှိ။

(၂)

ကိုထွန်းဝင်းတစ်ယောက် အာဆင်နယ်အသင်းကို စွဲလန်းနှစ်သက်ရသည့် အကြောင်းတရားများထဲတွင် အွန်နရီ၏ လှပသော ပိုးသွင်းမှုများကြောင့်

လည်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို့အပြင် အာဆင်ဝင်းဂါး၏ ဘာမှ မဟုတ်သော လူငယ်များကို ထင်ရှားလာအောင် မြေတောင်မြှောက်ပေးမှုကိုလည်း သူ လေးစား တာ ပါဝင်ပါသည်။

ထို့အပြင် အဓိက အရေးကြီးသော အချက်တစ်ချက်က ရှိပါသေး သည်။ ကိုထွန်းဝင်းက သူ့သားသမီးတွေကို မည်မျှပင်ဆိုးဆိုး အလိုလိုက်ပြီး အပြစ်မမြင်၊ အချစ်ဝင်သလိုမျိုး အာဆင်နယ်နည်းပြ အာဆင်ဝင်းဂါးကလည်း သူ့အသင်းသားများ ယှဉ်ပြိုင်သည့် ကစားပွဲမှာ ရန်ဖြစ်ခြင်း၊ အနီကတ်ပြုပြ၊ အဝါကတ်ပြုပြ ကိုယ့်ဘက်က မည်မျှပင်မှားမှား အက်ဖ်အေအဖွဲ့ချုပ်ကို ကိုယ့်အသင်းသားဘက်က ကာကွယ် အလိုလိုက်ပေးတာမျိုးဟူသည့် အချက် လည်း ပါဝင်ပါသည်။

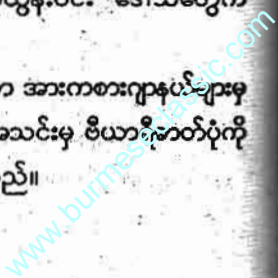
“ဗီယာရီလို ကစားသမားမျိုးကို အသင်းပြောင်းတာ နည်းတောင် နည်းသေးတယ်၊ ကိုယ့်ကို ကမ္ဘာကျော်အောင် လုပ်ပေးတဲ့ ဆရာကို ဇော်ကားတဲ့ ဒီကောင် ပြောင်းပလေ့စေ၊ ဘာဖြစ်လဲ၊ သူ့နေရာမှာ ဗန်းပါစီ၊ ဖာဖရိုဂက်စ်တို့ ရှိတယ်၊ ဘာဖြစ်လဲ”

အာဆင်နယ်အသင်း ခေါင်းဆောင် ဗီယာရီတစ်ယောက် ဂျူဗင်တပ် အသင်းကို ပြောင်းသွားတော့ နည်းပြ အာဆင်ဝင်းဂါးနှင့် အာဆင်နယ်အသင်း ပိုင်ရှင်တွေတောင် ကိုထွန်းဝင်းလောက် ဒေါသထွက်ချင်မှ ထွက်ပါလိမ့်မည်။ ကိုထွန်းဝင်းကတော့ သူ့ပေါက်ကွဲမှုကို အိမ်အထိ သယ်လာပါတော့သည်။

“အဖေကလည်းဗျာ... ဘာဖြစ်လဲ၊ ပြောင်းတော့ကော ဒီလောက် အာဆင်နယ် ဆုဖလားတွေ ရဖို့ သူက အသင်းခေါင်းဆောင် လုပ်ပြီး တိုက်ပွဲဝင် စိတ်ဓာတ် အပြည့်နဲ့ အသင်းကို ဆုဖလားတွေ အနိုင်တွေ ရအောင် လုပ်ပေး တာ၊ သူ့တန်ဖိုးကို မသိဘဲ အမြတ်ရအောင် လုပ်ပစ်တာ၊ ကျွန်တော်သာဆို အာဆင်နယ်ကို မုန်းလို့ ဗီယာရီနေရာမှာဆို အာပုံတောင် စားမှာ မဟုတ်ဘူး”

ကိုထွန်းဝင်း သား၏ စကားအဆုံး ကိုထွန်းဝင်း ဒေါသတွေက အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်သွားပါသည်။

သူ့ဒေါသတွေက အိမ်နံရံမှာ ကပ်ထားသော အားကစားဂျာနယ်များမှ အချပ်ပို မေတ္တာလက်ဆောင်ပေးသည့် အာဆင်နယ်အသင်းမှ ဗီယာရီဇာတ်ပုံကို ခွာပြီး အပိုင်းပိုင်း အစစ ဆုတ်ဖြုတ်လိုက်ပါတော့သည်။

“မှတ်ထားကွ... ဂမ်းနားတွေရဲ့ အမြောက်ကြီးက ဝိယာရီရီမှ မဟုတ်ဘူး၊ ကျန်တဲ့လူတွေနဲ့လည်း ဖြစ်တယ်”

အော်ကြီးဟစ်ကျယ်နှင့် အော်ပြောလိုက်သော ကိုထွန်းဝင်း အသံကြောင့် အိမ်နောက်ဖေးမှာ ဟင်းချက်နေသော ဇနီးဖြစ်သူ မချိုက ထွက်လာပြီး မျက်စောင်းထိုးတော့မှ ငြိမ်သွားပါသည်။

“ဒီနေရာမှာတော့ အာဆင်ဝင်းဂါးကြီးလည်း ငါ့လိုပဲ သူ့မိန်းမကြောက်ရမှာပဲကွ သိလား၊ ငါ့သား”

သားဖြစ်သူကို ရယ်ကျဲကျဲ လုပ်ပြီး ပြောတော့ သားဖြစ်သူက ပြုံးပြီး အိမ်ပေါ်ကနေ အိမ်အောက်ကို ဆင်းသွားပါတော့သည်။

အာဆင်ဝင်းဂါးသား ကိုထွန်းဝင်း စကား ကြားရလို့ကတော့ အသရေဖျက်မှုနှင့်များ တရားစွဲလေမလား မသိ။

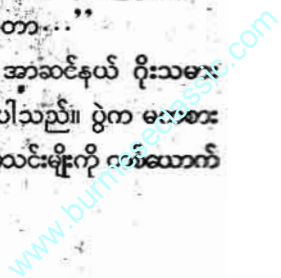
(၃)

“ကဲ... ဘာတတ်နိုင်လဲ၊ မင်းတို့တွေ အထင်သေးတဲ့ အာဆင်နယ်က ဘာစီလိုနာနဲ့ ချန်ပီယံလိဂ် ဗိုလ်လိုပြီလေကွာ”

ကိုထွန်းဝင်း အနှစ်နှစ် အလလ မျှသိပ်တောင့်တခဲ့သော သူ့အာဆင်နယ်အသင်း ချန်ပီယံလိဂ် ဗိုလ်လုပွဲ ရောက်သွားသဖြင့် သိန်းငါးရာဆု အကြိမ်စစ်ရာ ပေါက်သလိုမျိုး ကိုထွန်းဝင်း ဝမ်းသာတာ ပြောဖွယ်မရှိတော့။ ချန်ပီယံလိဂ် ဘောလုံး ဗိုလ်လုပွဲ ကျင်းပသည့် နေ့မှာတော့ ကိုထွန်းဝင်းတစ်ယောက် ဘာအလုပ်မှ မလုပ်တော့။ တစ်နေ့လုံး လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ သူ့အာဆင်နယ်အသင်း ဗိုလ်စွဲမည့်အကြောင်းကို တွင်တွင်ကျယ်ကျယ် ပြောပါတော့သည်။

“ဒီည... အဲ... မနီကံအစောကြီး ကန်မယ့်ပွဲကို ကြည့်လိုက်၊ အာကြီးက ဆုဖလားကြီးကို ဘယ်သယ်သွားမလဲဆိုတာ...”

ကိုထွန်းဝင်း ထိုပွဲစဉ်ကို ကြည့်သောအခါ အာဆင်နယ် ဂိုးသမားလေးမန်း လုပ်ပုံကို ကြည့်ရင်း အတော်ဒေါသဖြစ်သွားပါသည်။ ပွဲက မေးစားစုသေး။ သူက အနီကတ်ပြ အထုတ်ခံရပြီ။ ဘာစီလိုနာ အသင်းမျိုးကို ဝယ်ယောက်လျော့နှင့် အာဆင်နယ်တို့ အလူးအလဲ ခံနေရသည်။

နောက်ဆုံးတော့ ဘာစီလိုနာ၏ သွင်းဂိုးတစ်ဂိုးဖြင့် အာဆင်နယ်တို့ အရုံးပေးလိုက်ရသည်။ လေးလံသော ခြေလှမ်းများဖြင့် ကိုထွန်းဝင်း အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့ပါသည်။ နောက်တစ်နေ့မှာ သူ ထမင်းတောင် ကောင်းကောင်းမစား နိုင်။ အားကစားဂျာနယ်လည်း ဝယ်မဖတ်ပါ။

ကိုထွန်းဝင်း မိန်းမ မချိုကတော့ တစ်ရက်တာ အားကစားဂျာနယ်ဖိုး သက်သာရုံမက နောက်နှစ်ဝက်လောက်အထိ အာဆင်နယ် အလွမ်းဝေဒနာ ခံစားနေရသော ကိုထွန်းဝင်း ဘောလုံးပွဲတွေ ပြီးသည်အထိ ခံစားပါစေလို့ ဆုတောင်းနေပါသည်။

ဒါမှ အားကစားဂျာနယ်ဖိုးတွေ သက်သာမှာလေ။

(၄)

“အွန်နရီ ခြေမပေါ်တာ ဘာဖြစ်လဲ၊ အခု သားလေး ဝဲကော့ အာဆင်နယ်မှာ ခြေစွမ်းပြနေပြီလေ၊ ဝဲလ်ကော့လေးရဲ့ စွဲမက်စရာတွေ လာတော့ မှာ၊ ဘယ်အသင်းတွေ လိုက်မိသေးလဲ၊ တချို့ဆို အာဆင်နယ် ပရီသတ်တွေ တောင် ဖြစ်လာတော့မှာ”

ယခုနောက်ပိုင်း အာဆင်နယ်မှ တိုက်စစ်မှူးလေး ဝဲလ်ကော့အကြောင်း ကို မကြာခဏ ကိုထွန်းဝင်း ပြောပါလေတော့သည်။

ကိုထွန်းဝင်း ချိုးကျူးတာ မှန်ပါသည်။ အာဆင်နယ်အသင်းခရာ ပွဲစဉ်တော်တော်များများ ရှုံးပါသည်။ ကာလင်းဖလားမှာလည်း ချဲလ်ဆီးထံ

ရုံးသည်။ အက်ဖ်အေဖလားမှာ ထွက်ရသည်။ ထို့အပြင် ချန်ပီယံလိဂ် မှာလည်း ထွက်လိုက်ရပါသည်။ အာဆင်နယ်ကို ခေတ္တပရိသတ်ဖြစ်မိသူတွေ မေတ္တာပို့ပါတော့သည်။

“ဘာအာဆင်နယ်လဲ၊ အသင်းကို ချစ်မယ် လုပ်ခါမှ ဒီအသင်းက ပရိသတ် မေတ္တာကို မလိုချင်တဲ့အသင်း၊ ချစ်တတ်တဲ့ နှလုံးသားတွေကို မြေကြီးပေါ် ပစ်ချတဲ့အသင်း”

ကိုထွန်းဝင်း ရှေ့မှာ ထိုစကား ပြောသောအခါ ကိုထွန်းဝင်း ပေါက်ကွဲ ပါတော့သည်။

“မင်းတို့ကို အာဆင်နယ်အသင်း ဘယ်သူ ကြိုက်ခိုင်းလဲ၊ ကိုယ့်ဘာသာ ကိုယ် ကြိုက်တာ မဟုတ်လား”

“ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ကြိုက်လို့ ခံရခက်တာပေါ့ဗျ။ အာဆင်နယ်က နည်းနည်းလေး နိုင်မယ် မထင်နဲ့၊ အွန်နရီက တစ်ဖက်အသင်းကို ရိုလိုရို ပြီးတော့ တစ်ဖက်အသင်းကို အထင်သေးသလို အမှုအရာလုပ်၊ လေးမန်းလည်း ဘာထူးလဲ၊ ကိုယ် နိုင်ရင် အချိန်ဆွဲနဲ့ ဒီအသင်း ပရီးမီးယားလိဂ်မှာ ရှေ့နှစ် ချန်ပီယံလိဂ် ခြေစစ်ပွဲဝင်ဖို့ အဆင့်လေးဝင်ရင် ဟောဒီ ဘောလုံးပွဲကြည့်တဲ့ မျက်လုံးတွေကို ဖောက်ပစ်မယ်ကွာ။ မန်ယူတို့ ချလ်ဆီးတို့ လီဗာပူးတို့နဲ့ တခြားစီပဲ”

အာဆင်နယ်အသင်းအား ရက်ရက်စက်စက် မညှာတမ်း ပုတ်ခတ် ဝေဖန်နေသော ရုပ်ကွက်ထဲမှ ကိုမောင်မြင့်အား ကိုထွန်းဝင်း ဘာစကားမှ မဆိုနိုင်။ သူတို့ ပြောတာကလည်း ဟုတ်နေပါသည်။

“အခုဆို ဟန်ဆောင်ကာမူပို သီချင်းအလိုက် အာဆင်နယ်အသင်းကို တောင် သီချင်းစပ်ထားတယ်၊ တော်ပါ... အာဆင်နယ် ရက်စက်နိုင်လွန်းတယ် သုံးဂိုး သွင်းမယ်၊ လေးဂိုး သွင်းမယ်၊ တစ်ဂိုးမှ မသွင်းဘူးကွယ်”

ကိုမောင်လှက စကားပြောရင်း သီချင်းဆိုလို့ အဆုံး အနီးအနားမှာ ရှိသော လူတွေက ဝိုင်းဟားပါတော့သည်။

“အေးပေါ့ကွာ... မင်းတို့ အခုတော့ ပြောအားရှိပြီပေါ့၊ စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မက်အာသာရဲ့ စကားနဲ့ ပြောရရင် တစ်နေ့ ပြန်လာမယ်ဟေ့၊ အကြီးအသင်း တစ်နေ့ ပြန်လာမယ်၊ မှတ်ထားကွ”

ကိုထွန်းဝင်း၏ ကြွေးကြော်သံက လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲ ကျယ်လောင် သွားပါသည်။ အာဆင်နယ် ချစ်သူတစ်ဦး၏ ရင်ထဲမှ ထွက်ကျလာသော စကားလုံးတွေအတွက် ဤကမ္ဘာမြေမှာ စာနာပေးသူ တစ်ယောက်မှတောင် မရှိတော့ဘူးလားလို့ ကိုထွန်းဝင်း စဉ်းစားမိသွားသည်။

“သေချာတာကတော့ အာဆင်နယ် ကိုထွန်းဝင်းရေ၊ ဒီပုံအတိုင်းဆိုရင် တော့ ခင်ဗျား အာဆင်နယ်အသင်း အောက်တန်းဆင်းရဖို့က ကျိန်းသေပြီဗျို့”

“ဘာကွ”

ကိုမောင်လှ၏ ထိုစကားလုံးက ကိုထွန်းဝင်း ရင်ဘတ်ထဲသို့ ဓားချက် ပေါင်းများစွာ စိုက်ဝင်သလိုမျိုး ခံစားလိုက်ရသဖြင့် ကြော်ငြာတွေထဲက စူပါမင်းသားကြီး ပြောသလိုမျိုး ပြောချလိုက်ပါသည်။

(၅)

နာကျင်ရှက်ရွံ့ မခံချင်သော စိတ်တွေနှင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကနေ အိမ်ကို ပြန်လာသော ကိုထွန်းဝင်းကို ဇနီးဖြစ်သူ မချိုက လက်ဖက်ရည်ဆိုင် မှာ စကားများခဲ့သော အကြောင်းတွေ သိနှင့်နေပြီး ဖြစ်ပါသည်။

“ရှင် မရှက်ဘူးလား၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲမှာ အော်ကြီးဟစ်ကျယ်နဲ့ စကားများတာ၊ ရှင့်ကို အပြတ်ပဲပြောမယ်၊ ကျွန်မနဲ့ အာဆင်နယ် ရှင် ကြိုက်တာ ရွေး၊ ဒါပဲ”

ဇနီး မချို၏ တစ်ချက်လွှတ် စကားအား ကိုထွန်းဝင်း မငြင်းဆန်နိုင် ပါ။ မိချိုကို ကွာပြီး အာဆင်နယ်အသင်းကို အင်္ဂလန်အထိ လိုက်အားပေးဖို့ က မဖြစ်နိုင်။

“အေးပါကွာ... ငါက မင်းကို မပြတ်နိုင်တော့ အာဆင်နယ်ထံ ဖြတ်ပြီး မင်းကြိုက်တဲ့ မန်ယူကိုပဲ အားပေးရတော့မှာပေါ့”

ကိုထွန်းဝင်း စကားအဆုံး ဇနီးဖြစ်သူ မချို ပြုံးလိုက်သည့် အပြုံးက ဒီကမ္ဘာမှာ အလှဆုံး အပြုံးဟု ကိုထွန်းဝင်းက သတ်မှတ်လိုက်ပါတော့သည်။

ဗေဒတတ်ပါဗေဒ ကိုရင်ညို

(၁)

အားကစားဂျာနယ်ကို လက်ဖက်ရည်စားပွဲပိုင်းပေါ် ပစ်ချလိုက်ပြီး
 ထိုရင်ညို တော်တော်ပျော်သွားပါသည်။ လက်သီးလက်မောင်းကို တန်းရင်း
 ထိုရင်ညို ကြွေးကြော်လိုက်သည်။

“ကဲ... ဘာတတ်နိုင်သေးလဲ၊ ဘာစီလိုနာက ရိုကတ်ရယ်၊ ချဲ့လဲဆီး
 နဲ့ မော်ရင်ညိုကွင်းမှာ မင်းတို့ ဒူးထောက်လိုက်ရပြီ မဟုတ်လား၊ ဒါမှ ငါ
 မော်ရင်ညိုကွ”

ကိုရင်ညိုက ခြေအငြိမ်မနေနိုင်ဘဲ လွတ်နေသော ပလတ်စတစ်
 သွားထိုင်ကိုပါ ခြေထောက်နှင့် ပြေးကန်လိုက်သဖြင့် ခုံက ဘေးစားပွဲပိုင်းမှ
 ထက်ဖက်ရည်သောက်နေသော ရုပ်ကွက်ထဲက ဘုဂလန် ဦးစိန်သန်း ခြေပောက်
 ထိ သွားထိပါသည်။

“ဟေ့ကောင်... မင်း သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ မင်္ဂလာတရားတော်ကို
ဧသိဘူးလား၊ ကိုယ့်ဘေးနားမှာ လူကြီး ရှိတာကို သတိထားဦးကွ၊ မျက်စိလေး
ဘာလေးက ရှေ့ကြည့် နောက်ကြည့် ကြည့်ဦး”

“ကန်တော့ ဦးစိန်သန်းရယ်၊ ဝမ်းသာလွန်းလို့ပါဗျာ၊ ချန်ပီယံလိင်
အုပ်စုပွဲမတိုင်ခင် နိုင်ငံခြားသတင်းထောက်တွေက ချဲလ်ဆီးအသင်းရဲ့ ကွင်းဝကို
သွား၊ ကုလားအုပ်တွေနဲ့ စုံစမ်းပြီး သတင်းရေးလိုရေး၊ နှိမ်လိုနှိမ်နဲ့ ကျွန်တော့်
ဇော်ရင်ညိုရဲ့ ချဲလ်ဆီးကို သေးသိမ်အောင် လုပ်တာ၊ အခု ဘာစီလိုနာလို
အသင်းမျိုးကို နိုင်သွားလို့ ဝမ်းသာသွားတာပါဗျာ”

ဦးစိန်သန်းက ကိုရင်ညိုကို ဘုကြည့် ကြည့်ရင်း-

“မင်း နောက်တစ်ခါ ဝမ်းသာမယ်ဆို ဘေးဘီကို ကြည့်ပြီး ဝမ်းသာ
အေး... အခု ငါ သောက်တဲ့ လက်ဖက်ရည်ဖိုးကို မင်း ရှင်းလိုက်၊ ဒါပဲ”

ရေဇွေးကို တစ်ခွက် မော့သောက်ပြီး ဦးစိန်သန်းက ထိုင်ရာမှ
ထထွက်သွားသည်။ ကိုရင်ညိုက မျက်လုံးလေး ပေကလပ် ပေကလပ်နှင့်
ဦးစိန်သန်းကို ကြည့်နေသည့် မြင်ကွင်းက ရည်းစားက ယောက်ျားယူတော့
မှာမို့ နှမြောတသ အကြည့်မျိုး ဖြစ်လို့နေလို့ပါ။

(၂)

“ချစ်ဆီးအသင်းကို ကြိုက်တာက မော်ရင်ညိုကြောင့်ဗျ၊ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆို ငါ့နာမည် ကိုရင်ညိုနဲ့ တူလို့ရယ်၊ ပြီးတော့ မော်ရင်ညို ပြောတဲ့စကားတွေက တစ်ဖက်လူပေါ် ပီသာလေးနဲ့ ပြေးထုလိုက်သလို ဖြစ်လို့ကွ”

အရပ်ထဲမလည်း ကိုရင်ညိုတစ်ယောက် အဲဒီစကားတွေ တွေ့သမျှ လူကို လက်ဖက်ရည်တိုက်ပြီး ပြောလေ့ရှိပါသည်။ ဒါ့အပြင် အားကစားစာစောင်၊ ဂျာနယ် မျက်နှာဖုံးမှာ ဖော်ပြထားသည့် မော်ရင်ညို၏ ပုံကိုလည်း ပလတ်စတစ်လောင်းပြီး အိမ်ခေါင်းရင်းမှာ ချိတ်လို့ထားသေးသည်။ ဒါကို တူဖြစ်သူ ကိုသက်က ဦးလေးဖြစ်သူ ကိုရင်ညိုကို ပြောသော စကားက ရှိပါသေးသည်။

“ဦးရင်ညိုနဲ့များဗျာ... သေသွားတဲ့ အဘိုးနဲ့ အဘွားရဲ့ ဓာတ်ပုံကို အခု မော်ရင်ညို ချိတ်တဲ့နေရာမှာ ချိတ်ထားရင် တမလွန်ကနေ အဘိုးနဲ့ အဘွားက ဦးရင်ညိုကို ကျေနပ်နေမှာဗျ”

တူဖြစ်သူက ထိုစကားကို ပြောလေတိုင်း ကိုရင်ညိုကတော့ အိမ်နံရံမှာ ပလတ်စတစ်လောင်းပြီး ကပ်ထားသော မော်ရင်ညိုပုံကို ကြည့်လို့ မော်ရင်ညိုကတော့ ပလတ်စတစ်လောင်းထားသော ပုံထဲမှာ တစ်လောကလုံး သူ့လုပ်စာ စားရသည့် ပုံစံမျိုး ဖြစ်စေနေသည်။

“ဟေ့ကောင် ရင်ညို... တစ်ခါတလေလေးများ မော်ရင်ညိုကို ချီးကျူးသလိုမျိုး မင်းရဲ့ အစ်ကိုကြီး ငါ့ကို ချီးကျူးကြည့်ပါလားကွာ၊ မင်းကိုရင်ကြီးဘဝ လူထွက်လာပြီး ဘာမှ မလုပ်ဘဲ သုံးနှစ်လောက် ငါက တင်ကျွေးထားရတာလေကွာ”

“ဒါကတော့ ဝဋ်ကြွေးတွေ ဟိုဘဝက ကျွန်တော့်အပေါ် ရှိလို့ ဆပ်တယ်ပဲ သဘောထားပေါ့ဗျာ”

ကိုရင်ညို၏ အစ်ကိုကြီးက ထိုသို့ ပြောတိုင်း ထိုစကားက ကိုရင်ညို ပြန်ပြောလေ့ရှိသော စကားဖြစ်သည်။ ညီအစ်ကို မောင်နှမတွေထဲတွင် အငယ်ဆုံး။ ငယ်စဉ်ဘဝကတည်းက ကိုရင်ဝတ်ပြီး ပွင်းတက်ခါနီးမှာ ပွင်းဖောက်ဘဲ ကိုရင်ကြီးဘဝမှ လူထွက်လာသော ကိုရင်ညိုကို ညီအစ်ကို မောင်နှမတွေက အပြစ်မမြင်၊ အားလုံးက ဝိုင်းချစ်ကြသည်။ ကိုရင်ညို နှစ်ချင်တာလုပ် ကိုရင်ညို မဟုတ်တာတော့ မလုပ်။ သို့သော် ဘောလုံးပွဲတော့ မပြတ်တမ်း

ကြည့်သည်။ ဘောလုံးကျနယ်တွေ ဝယ်သည်။ ဘောလုံးကန်သည်။ ဘောလုံး
သာ သူ့ဘဝ။

(၃)

အခုတလောမှာ ကိုရင်ညို ဘောလုံးကန်ချင်စိတ် သိပ်မရှိ။ သူ့အတွေး
ထဲမှာ အမြဲရှိနေတာက သူ အားကျသော မော်ရင်ညိုလို ဘောလုံးနည်းပြဆရာ
သာ ဖြစ်ချင်သည်။ ခက်တာက ကိုရင်ကြီးဘဝက လူထွက်လာရသဖြင့်
ကျောင်းလက်ရွေးစင်၊ ရပ်ကွက် လက်ရွေးစင်၊ မြို့နယ်လက်ရွေးစင်၊ တိုင်း
လက်ရွေးစင်တွေလည်း မဖြစ်ခဲ့သဖြင့် နည်းပြလုပ်လို့က မရ။ သူ့အဖို့ စားလည်း
နည်းပြ၊ သွားလည်း နည်းပြ လုပ်ချင်သည့်စိတ်တွေက လွှမ်းမိုးလို့နေသည်။

“ကျုပ်သာ ဘောလုံးတစ်သင်းကို နည်းပြလို့ ရလို့ကတော့ မော်ရင်ညိုလို
ကိုရင်ညို လက်စွဲကျမ်းဆိုပြီး ကိုယ့်ရဲ့ အသင်းသားတွေကို အဲဒီစာအုပ်ထဲက
အတိုင်း ကျင့်ခိုင်းပစ်မယ်၊ ဘာရမလဲ... ကျုပ်ရဲ့ နည်းစနစ်အောက်မှာ ကျန်တဲ့
အသင်းတွေ ပြားပြားဝပ်သွားစေရမယ်”

“ဒါပေါ့ ကိုရင်ညိုရယ်... ဘာမှ ပူမနေပါနဲ့၊ ဒီဘဝ နည်းပြဆရာ
မဖြစ်လည်း နောက်ဘဝကျရင် ဖြစ်မှာပေါ့ဗျာ၊ ကြိုးစား”

“မှန်တာပေါ့ဗျာ၊ ကဲ... လက်ဖက်ရည်ဖိုး ကျုပ်ပဲ ရှင်းမယ်”

သူ ပြောသော စကားကို နားထောင်ပြီး သူ တိုက်သော လက်ဖက်ရည်
ကို သောက်ပြီး ရွံ့ပြောတာကိုပဲ ကိုရင်ညိုက အဟုတ်ကြီး ထင်လို့နေပါသည်။

တစ်နေ့တော့... ကိုရင်ညိုအတွက် သူ မျှော်လင့်ထားသော အကြောင်း
အရာ တစ်ခုက သူ့ထံသို့ ရောက်ရှိလာပါတော့သည်။

(၄)

ရပ်ကွက်ထဲမှာ လွတ်လပ်ရေးနေ့ အထိမ်းအမှတ် ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲအဖြစ်
ကျင်းပသည့်အခါ ကိုရင်ညိုတို့ ရပ်ကွက်ထဲမှာ ငါးယောက်ကြေး ဒဗလျှူ
ဘောလုံးပြိုင်ပွဲလည်း ပါဝင်ပါသည်။ ကြိုက်သည့်အသင်း ပြိုင်ပွဲဝင်ကြေး
နှစ်ထောင် ပေးပြီး ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ပါသည်။ အရပ်ထဲမှာ ရှိသော ဘောလုံး ဝါသနာရှင်
လူငယ်လေးတွေက ဝင်ပြိုင်ဖို့ စာရင်းပေးကြပါသည်။

မေ့တတ်ပါပေ့ ကိုရင်ညို

ပြိုင်ပွဲဝင်ကြေး နှစ်ထောင် မပေးနိုင်သော ဘောလုံး ဝါသနာရှင် လူငယ်လေးတွေလည်း ရှိပါသည်။ ထိုအခါ နည်းပြ လုပ်ချင်သော ကိုရင်ညို အတွက် အဓိကအချက် ဖြစ်လာပါသည်။

“မင်းတို့ ဘာမှမပူနဲ့၊ ပြိုင်ပွဲဝင်ကြေး ငါ စိုက်ပေးမယ်၊ ပြီးတော့ မင်းတို့ ကန်မယ့်ဝတ်စုံ ငါ ချဲလ်ဆီးအင်္ကျီ ဝယ်ပေးမယ်၊ ဘောလုံးက စလို့ပေါ့ ကွာ၊ အဲ... ဒါပေမဲ့ နည်းပြဆရာ ငါ လုပ်မယ်”

“ရတာပေါ့ ကိုရင်ညိုရယ်... ကိုရင်ညိုလိုလူမျိုးမှ နည်းပြ မလုပ်ရင် ဘယ်လိုလူက လာလုပ်မှာလဲ”

ဘောလုံးပြိုင်ပွဲ ဝင်ချင်သည့် လူငယ်ကလေးတွေက ဝင်ကြေးမပေးဘဲ ဘောလုံးလည်း ကန်ရမည်။ ပြီးတော့ ဘောလုံးကန်အင်္ကျီလည်း အလကား ရဦးမည်ဆိုတော့ ကိုရင်ညို နည်းပြလုပ်မည့် ကိစ္စကို ကန်ကွက်သူမရှိ ထောက်ခံ ကြပါသည်။

“အေး... ဒါဆိုရင်တော့ ပြိုင်ပွဲလုပ်ဖို့က ငါးရက် လိုသေးတယ် ဆိုတော့ လေ့ကျင့်မှုကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် လုပ်ရမယ်”

ကိုရင်ညိုက သူ့အသင်း လေ့ကျင့်ဖို့အတွက် ဘောလုံး ကစားမည့် နေရာကို ရှာသည်။ ရှာမတွေ့။ နောက်ဆုံး သူတို့လမ်းထဲက ပေနှစ်ဆယ် မြေကွက်တစ်ကွက် ကို သွားတွေ့သည်။ မြေကွက်ကို ဝယ်ထားပြီး ပိုင်ရှင်က အိမ်မဆောက်သေးဘဲ ခြံစည်းရိုး ခတ်ထားသည်။ ထိုပေနှစ်ဆယ် မြေကွက် ထဲမှာ ကိုရင်ညိုနှင့် သူ့အသင်းသားတွေ ဘောလုံး ငါးလုံးဖြင့် လေ့ကျင့်ခန်းတွေ အပြင်းအထန် လုပ်ပါတော့သည်။ ပါးစပ်မှာ ဝီစီခဲထားသော ကိုရင်ညို ဝီစီသံက လမ်း ထဲက လူတွေ နားလေ့ရှိသ်။ သည်ကြားထဲ ကိုရင်ညို အသင်းသားတွေရဲ့ ထော် ဘောလုံး လေ့ကျင့်ချက်က

ခြံစည်းရိုးကျော်ပြီး ဘေးအိမ်တွေက ပြတင်းပေါက် ထိလိုထိ၊ သူများ အိမ်ခေါင်မိုးပေါ် ကျလိုကျ။ အဆိုးဆုံးကတော့ မြေကွက်ကို ခြံခတ်ထားသော ခြံစည်းရိုးတွေ ကျိုးကုန်၍ အသစ်ပြန်လုပ်ပေးရတာ ငွေနှစ်သောင်းလောက် ကုန်သွားပါတော့သည်။

သို့သော် နည်းပြကြီး ကိုရင်ညိုကတော့ ပြုံးပြုံးပါပဲ။

(၅)

“ကိုရင်ညို နည်းပြလုပ်တာက ကိစ္စမရှိဘူး၊ အဓိကက မော်ရင်ညိုလို ကုတ်အင်္ကျီ ဝတ်ရမယ်လေ”

“ဟုတ်ပါရဲ့ ကိုဘသောင်းရေ... ကျေးဇူးပဲ၊ မေ့နေတာဗျာ”

နည်းပြ လုပ်နေသော ကိုရင်ညိုကို လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ပိုင်ရှင် တို့ဘသောင်းက ကြပ်ပေးပါသည်။ ဘယ်ရမလဲ။ ကိုရင်ညိုတစ်ယောက် ဈေးတကာဈေးသို့ ပြေးပြီး လမ်းဘေး ပုံပုံကြီးစတိုးတွင် ချရောင်းနေသော ဓာထည်တွေထဲက ကုတ်အင်္ကျီ ခပ်နွမ်းနွမ်းတစ်ထည်ကို ရှာပါတော့သည်။ နောက်ဆုံး သူ လိုချင်သော မော်ရင်ညို ဝတ်သော ကုတ်အင်္ကျီနှင့် ခပ်ဆင်ဆင် တူသော ကုတ်အင်္ကျီအဟောင်းကြီး တစ်ထည်ကို သူ ငွေနှစ်ထောင်ပေးပြီး ဝယ်လာပါတော့သည်။

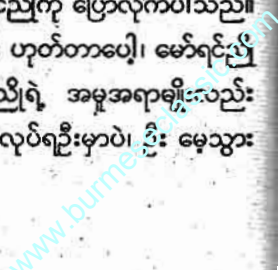
“ဦးရင်ညိုကလည်းဗျာ... ဘာအရူးထတာလဲ၊ ဒီအင်္ကျီကြီးက လက်နှီးစုတ်ကျနေတာပဲ”

“မင်း ဘာသိလဲကွ၊ မော်ရင်ညိုက ဒါမျိုး ဝတ်တာ”

“ဒါဆိုရင် မော်ရင်ညို ပြောသလိုမျိုး ပြောဖို့လည်း စာသားတွေ ရှာထားဦး”

ကိုရင်ညို၏ တူဖြစ်သူ ကိုသက်က ကိုရင်ညို ဝတ်လာသော ကုတ် အင်္ကျီကို ကြည့်ပြီး မနှစ်မြို့သော အမူအရာနှင့် ကိုရင်ညိုကို ပြောလိုက်ပါသည်။

“ကျေးဇူးပဲ ငါ့တူရေ... ပြိုင်တဲ့နေ့ကျရင် ဟုတ်တာပေါ့၊ မော်ရင်ညို ပြောသလို စကားလည်း ပြောရမယ်၊ မော်ရင်ညိုရဲ့ အမူအရာမျိုးလည်း ကျင့်ရမယ်၊ မော်ရင်ညို အောင်ပွဲခံသလိုမျိုးလည်း လုပ်ရဦးမှာပဲ၊ ဦး မေ့သွား တယ်ကွာ”

တူဖြစ်သူ ကိုသက်ကတော့ သူ့ဦးလေး ကိုရင်ညိုကို သူ သတိပေး
တာ မှားများမှားသွားပြီလေလားလို့။

(၆)

မှန်ရှေ့မှာ ကိုရင်ညိုတစ်ယောက် ချဲ့လ်ဆီးဘောလုံးပွဲတွေကို စလောင်းက
သူ ကြည့်ခဲ့သမျှ မော်ရင်ညိုရဲ့ အမူအရာ မျက်နှာပေးတွေအတိုင်း ကျင့်ပါသည်။
ဗျက်နှာက ရွံ့လိုက်၊ နှုတ်ခမ်းကို စူလိုက်၊ မျက်စောင်းထိုးလိုက်၊ မျက်နှာကြော
ထို တင်းလိုက်၊ အံ့ကိုကြိတ်လိုက်၊ သွားကို ကြိတ်လိုက်နှင့် မသိလျှင် စိတ်မနှံ့သူ
လေအလားပါပဲ။

ဒါ့အပြင် လေ့ကျင့်ခန်းဆင်းနေသော သူ့အသင်းသားတွေရှေ့မှာလည်း
မော်ရင်ညို အောင်ပွဲခံသလိုမျိုး ခုန်ပေါက်လိုက်၊ ဒူးနှုတ်ပြလိုက်နှင့်။ ပြီးတော့
မော်ရင်ညို ပုံစံအတိုင်း သူ့အသင်းသားတွေကို အမိန့်တွေ ထုတ်ပြန်ပါသေး
သည်။

“ဘောလုံးပွဲ ကစားမယ့်ရက်က တစ်ရက် နှစ်ရက်ပဲ လိုတယ်၊
ညည်းကမ်းကို လိုက်နာပါ။ မလိုက်နာရင် ဘယ်သူ ဘယ်လောက်ပဲ ကောင်းကောင်း
အသင်းရဲ့ ပထမ ငါးယောက် ပွဲထွက်ခွင့်ထဲ ပါရမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီထက်ဆိုး
ရင် အသင်းကနေကို ထုတ်ပစ်မယ်”

“ကိုရင်ညို ကျွန်တော်တို့ကို
အသင်းက ထုတ်ရင် ဘယ်သူတွေ အစား
သွင်းမှာလဲ၊ စာရင်းက ပိတ်နေပြီဟာ၊
ဘောလုံးကန်မှာက ငါးယောက်၊ အရန်
က သုံးယောက်တည်းဟာ၊ ကိုရင်ညို
ထုတ်လိုက်ရင် အရန်အင်အား
မတောင့်တင်းဘဲ ရှုံးသွားမှာပေါ့”

ကိုရင်ညို အသင်းသား
အချို့က စောဒကတက်ပါသည်။
ထိုအခါကျတော့လည်း ကိုရင်ညိုက
ပြုံးပြုံးဖြူဖြူ လုပ်ရင်းမှ-

“ဟဲ ဟဲ... ငါက မော်ရင်ညိုလို ပြောကြည့်တာပါကွာ၊ မင်းတို့ ကလည်း”

ကိုရင်ညို အသင်းသားတွေကတော့ ကိုရင်ညိုကို ကြည့်ပြီး ဟားပါ တော့သည်။

“ကိုရင်ညို... မော်ရင်ညိုလို သူများအသင်းတွေကိုလည်း ခန့်တဲ့ ရိတဲ့ စကားတွေ လုပ်ဦးလေ”

ကိုရင်ညိုကို အသင်းသားတစ်ယောက်က ကြပ်ပေးပါသည်။ ဒါထို ကိုရင်ညိုက လက်ခံသည့်အနေနှင့် ခေါင်းညိတ်ပြပါသည်။

ကိုရင်ညို နောက်တစ်နေ့ မကူးပါ။ လွတ်လပ်ရေးနေ့ ဒဗလျူဘောလုံး ပြိုင်ပွဲဝင်ဖို့ လေ့ကျင့်နေသော အခြားအသင်းသား လူငယ်လေးတွေ ဘောလုံး ကျင့်သည့် နေရာသို့ ရောက်အောင် သွားပါသည်။

“ဘောလုံးပွဲဟာ စစ်ပွဲပဲ၊ တစ်ဖက်အသင်းရဲ့ ပျော့ကွက်တွေထိ ရှာတတ်ဖို့ လိုတယ်”

“ဒိုင်လူကြီးတွေ ဘက်လိုက်ကြည့်ပါလား၊ ရာသက်ပန် အနားယူရ အောင် လုပ်ပစ်မယ်”

“မင်းတို့ အသင်းတွေ အားလုံးက ငါတို့အသင်းကို အမြဲတမ်းနှု ခေချင်နေတာ မဟုတ်လား”

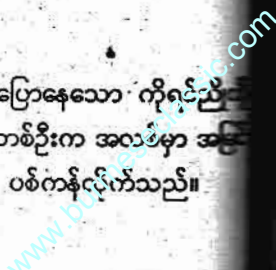
“စိတ်ချ... ဘောလုံး ကစားတဲ့အခါ ကွင်းဘေးမှာ ရုက္ခစိုးနတ်ခင် လို မတ်မတ်ကြီး ရပ်တည်နေနိုင်ပါတယ်ကွ”

“ဘာလဲ... နည်းပြဆရာဆိုတာ ဘယ်နေ့လုပ်လုပ် နည်းပြဆရာဟာ နည်းပြဆရာပဲကွ”

“အေး... ဒီလို ဒဗလျူရပ်ကွက် ပြိုင်ပွဲတွေမှာ နည်းပြမရှိဘဲ ကန်နေတဲ့ ဓလေ့ကို ကိုရင်ညိုက ဖျက်ပေးပြီး အင်တာနေရှင်နယ် ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးနေတာကွ”

“ဝိုး... ဖောင်း... အား”

ထိုကဲ့သို့ ပါးစပ်က ဟောင်ဖွာဖွာနှင့် ပြောနေသော ကိုရင်ညိုက ကော်ဘောလုံးကန် လေ့ကျင့်နေသော လူငယ်လေးတစ်ဦးက အလုပ်မှာ အကြံ ကတ်ကတ်နှင့် ဘောလုံးဖြင့် မျက်နှာတည့်တည့် ပစ်ကန်လိုက်သည်။

“ဘယ်ကောင် ကန်တာလဲကွ”

“ဒီမှာ ကိုရင်ညို... ထိတာတောင် နည်းသေးတယ်၊ ဘယ်နှယ်ဗျာ၊ သူများတွေ ဘောလုံးကန်နေတာ ဘေးနားက စာလာဖတ်နေတာကိုးဗျ”
ကိုယ့်အပြစ်နှင့် ကိုယ်မို့ ကိုရင်ညို မျက်နှာကို လက်နှင့် ပွတ်ရင်းက လစ်ထွက်လာရပါတော့သည်။

(၇)

ကိုရင်ညို မျှော်လင့်နေသော လွတ်လပ်ရေးနေ့ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲ ဒဗလျူ ဘောလုံးပြိုင်ပွဲက ရပ်ကွက်ထဲမှာ စတင်ပါပြီ။

ဘောလုံးပြိုင်ပွဲ ကျင်းပသည့် အချိန်က နေ့လယ် တစ်နာရီတိတိ နေပူပြင်းသောအချိန် ရပ်ကွက်အစွန်က လယ်ကွင်းထဲမှာ ဖြစ်ပါသည်။

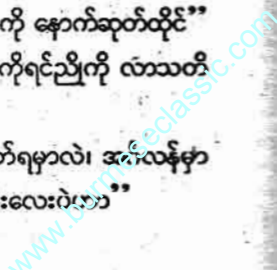
တစ်ဖက်အသင်းတွေ ယှဉ်ပြိုင်နေချိန်မှာ ဘောင်းဘီရှည် ကုတ်အင်္ကျီ နှင့် ဘောပင်တစ်ချောင်း၊ စာရွက်အပိုင်းအစ နှစ်ခုကို လက်မှ ကိုင်ထားသော ထိုရင်ညိုက မော်ရင်ညိုအလား သူ့အသင်းသားတွေကို ညွှန်ကြားနေတာက ဝီစီဒီသုံးချပ်စာမက ရှိလို့နေပါသည်။

ဘောလုံးပွဲ လာကြည့်သူအချို့က နေပူကြီးမှာ ကုတ်အင်္ကျီဝတ်ပြီး ချက်နာ ချွေးတဒီးဒီးကျနေသော ကိုရင်ညိုကို ကြည့်ပြီး ရယ်ကြပါသည်။ သို့သော် ကိုရင်ညိုက မည်သူ့ကိုမျှ ဂရုမစိုက်။

ဤသို့ဖြင့် ကိုရင်ညို၏ ချဲ့လံဆီးညို ဘောလုံးအသင်းနှင့် ရပ်ကွက်ထဲ တစ်ဖက်အသင်းတို့ ကစားရမည့် အလှည့်သို့ ရောက်လာပါသည်။ ကိုရင်ညိုက ခေါက်ကုလားထိုင်တစ်လုံးကို ယူလာပြီး ထုံးဖြင့် တားထားသော ဘောလုံးစည်းအနီးနားမှာ ခုံကို ထားလိုက်ပါသည်။ ပြီးတော့ ထိုင်ထိုင်လိုက်ပါသည်။

“ကိုရင်ညို... ဘောလုံးထိမယ်၊ ခင်ဗျားရဲ့ ခုံကို နောက်ဆုတ်ထိုင်”
ပြိုင်ပွဲ ဖြစ်မြောက်ရေး အဖွဲ့ဝင် သိန်းဝင်းက ကိုရင်ညိုကို လာသတိပေးလိုက်ပါသည်။

“ဟေ့ကောင် သိန်းဝင်း၊ ဘာလို့ နောက်ဆုတ်ရမှာလဲ၊ အင်းလန်မှာ ဘောလုံးစည်းနဲ့ နည်းပြ ထိုင်တဲ့နေရာက နီးနီးလေးပဲဟာ”

“ကိုရင်ညို... ဟိုက အင်္ဂလန်၊ ဒီက မြန်မာပြည်၊ စည်းကမ်း မလိုက်နာရင် ခင်ဗျားကို အဝါကတ်ပြုလို့ ရတယ်နော်”

သိန်းဝင်းက သူ့အင်္ကျီအိတ်ကပ်ထဲကနေ စီးကရက်ဘူးခွဲကို ကတ်ကြေးဖြင့် ညီအောင် ညှပ်ထားသော ကတ်နှင့် ဘူးခွဲအနီရောင် ညှပ်ထားတာကိုပါ ထုတ်ပြပါသည်။

“မင်းတို့တွေ အခုကတည်းက တစ်ဖက် မန်ယူမောင်အသင်းကို ဘက်လိုက်နေပြီ၊ စိတ်ချ... ငါ နောက်ဆုတ်ပေးမယ်၊ နတ်သားလေးလို နေနိုင်တယ်”

ကိုရင်ညိုက ကုလားထိုင်ကို ယူပြီး စည်းနှင့် ခပ်ဝေးဝေးမှာ ထိုင်လိုက်ပါသည်။

ဘောလုံးပွဲက စပါပြီ။ ချဲလ်ဆီးညီအသင်းကော မန်ယူမောင်အသင်းကော သူတစ်ပြန် ကိုယ်တစ်ပြန် ယှဉ်ပြိုင်ကြပါသည်။ သို့သော် ဘောလုံးက ကော်ဘောလုံးကို နှစ်ထပ် လှုပ်ထားတာဖြစ်သဖြင့် ထင်တိုင်းမပေါက်။ ဘေးထွက်ဘောတွေက များနေပါသည်။ ကိုရင်ညိုက စာရွက်အပိုင်းအစ တစ်ခုပေါ်မှာ ဘောပင်နှင့် ရေးပြီး ဘောလုံး စည်းဘေးနားကို သွားပြီး နောက်တန်း ဆော့သော မောင်ထွန်းကို ခေါ်လိုက်ပါသည်။

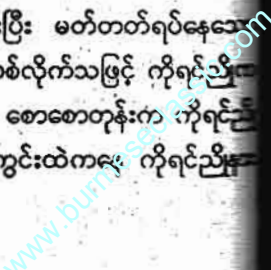
“မောင်ထွန်း... အဲဒီစာရွက်ထဲမှာ ငါ ရေးထားတဲ့အတိုင်း ကျွန်တို့ လူတွေကို လိုက်ပြော”

မောင်ထွန်းက စာရွက်ယူပြီး ကွင်းထဲ ပြန်ဝင်သွားသည်။ ကိုရင်ညိုက ဘောင်းဘီအိတ်ထဲ လက်နှိုက်ပြီး မော်ရင်ညိုလိုမျိုး ကုတ်အင်္ကျီကြီး တဖားဖားနှင့် နေပူထဲမှာ ပဲပေးပြီး မတ်တတ်ရပ်လိုနေသည်။

“ဟေ့... ရှေ့ကဖယ်”

“ဒေါင် အား”

ကုတ်အင်္ကျီကြီး တဖားဖားနှင့် ပဲပေးပြီး မတ်တတ်ရပ်နေသော ကိုရင်ညိုကို နောက်ကနေ ပြောင်းဖူးရိုးဖြင့် ပိတ်ပစ်လိုက်သဖြင့် ကိုရင်ညိုက ဟိုကြည့် ဒီကြည့် ကြည့်ကာ ပြန်ထိုင်မည်အလုပ် စောစောတုန်းက ကိုရင်ညို စာရွက်ပေးလိုက်သော မောင်ထွန်းက ဘောလုံးကွင်းထဲကနေ ကိုရင်ညိုကို ပြေးလာရင်း-

မေတ္တဝါပီပေ ကိုရင်ညို

“ကိုရင်ညို... စာရွက်ထဲ ဘာရေးလိုက်တာလဲ၊ ကျွန်တော် လက်ရေးကို မဖတ်တတ်ဘူး”

“မဖတ်တတ်လည်း နေကွာ”

ကိုရင်ညိုက ဒေါသတကြီး ခြေဆောင့်လိုက်ပြီး ကုလားထိုင်မှာ ပြန်ထိုင်လိုက်သည်။ ထိုအချိန်မှာပဲ ဘောလုံး ဆွဲပြေးလာသော ကိုရင်ညိုအသင်း မှ သန်းဝင်းအား မန်ယူမောင်အသင်းက ကစားသမား တစ်ဦးက ခြေဖြတ်ရိုက် လိုက်သည်။

“ဟေ့... ဒိုင်လူကြီး၊ အနီကတ် မပြဘူးလား”

ကိုရင်ညိုက ထိုင်ရာမှနေ ထကာ ကွင်းထဲ ပြေးဝင်ပြီး ဝင်ပြောလိုက် သည်။ ကွင်းဘေးနားမှာ ရှိနေသော ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲ ဖြစ်မြောက်ရေး အဖွဲ့ဝင်တွေ က ကွင်းထဲ ပြေးဝင်ပြီး ကိုရင်ညိုကို ဝိုင်းဆွဲပြီး ကွင်းပြင်သို့ ဆွဲခေါ်လာကြ သည်။

“ကိုရင်ညို... ဒီတစ်ခါနဲ့ဆို ခင်ဗျား နှောင့်ယှက်တာ နှစ်ခါရှိပြ နော်”

“ဘာနှောင့်ယှက်ရမှာလဲ သိန်းဝင်းရ... မင်းဒိုင်က အနီကတ်ပြမှ မပြတာ”

“ဟေ့... ဒါ မတော်တဆဖြစ်တာ၊ ပြီးတော့ ဒီဘောလုံး ယှဉ်ပြိုင်ပွဲ က ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲမျိုး လုပ်တာဗျ”

“ဘာပျော်ပွဲရွှင်ပွဲလဲကွ၊ ယှဉ်ပြိုင်မှုဟာ ယှဉ်ပြိုင်မှုပဲ၊ နိုင်ငံတကာ မှာ ဒါမျိုး မရှိဘူး”

“နိုင်ငံတကာမှာ ရှိချင်ရင် ခင်ဗျား နိုင်ငံခြားမှာ နည်းပြသွားလုပ်”

“ဟာကွာ... သိန်းဝင်း၊ မင်းကွာ... ဟင်”

ကိုရင်ညိုက ချဲ့လ်ဆီးအသင်းက မော်ရင်ညို အမူအရာအတိုင်း ခြေထောက်နှင့် ကောက်ရိုးငုတ်ကို လွှဲကန်ရင်းက ထိုင်ခဲ့မှာ ပြန်ထိုင်ရင်း မျက်နှာ ကို ရှုံ့တွအောင် ထားလိုက်သည်။ ကိုရင်ညို၏ အသင်းသားတွေကလည်း ဝိုးသွင်းပါသည်။ သို့သော် ဝိုးပေါက်က မတည့်။ ကိုရင်ညို မှန်ချိခဲသော ဖြစ်လာပါသည်။ အရေးထဲ နေကပူသဖြင့် ကိုရင်ညိုခမျာ ကုတ်အင်္ကျီ ဝတ်တာ အိုက်လှသဖြင့် ချွေးကလည်း ခန္ဓာကိုယ် တစ်ပြင်လုံး ရွှံ့စိုနေသည်။ ကိုရင်ညိုမှာ

မနေနိုင်။ ဘောလုံးစည်း ဘေးနား သွားရင်း သူ့အသင်းသားတွေကို မော်ရင်ညို လုပ်သလို လက်ခေါက်မှုတ်ပြီး လက်ညှိုး လက်ခလယ်နှင့် အမူအရာတွေ လုပ်ပြလိုနေသည်။

“ဟ... ဘာတွေလဲ... ဝို...”

ကိုရင်ညို ရှိသည့် နေရာသို့ ပြောင်းဖူးရိုးတွေ၊ ရွံ့ခဲတွေက ကျလာ သဖြင့် ကိုရင်ညို နောက်လှည့်ကြည့်ရင်းက သိန်းဝင်း ရှိသည့်နေရာသို့ သွား လိုက်သည်။

“ဟေ့လူ... ပြောင်းဖူးရိုးတွေ၊ ရွံ့ခဲတွေနဲ့ ပေါက်တာကျတော့ ခင်ဗျားတို့က ဘာမှ မပြောဘူးလား။”

“ကိုရင်ညို... ခင်ဗျား ငြိမ်ငြိမ်လေး ထိုင်နေရင် ဘာမှ ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားက မျက်စိစပါးမွှေး စူးစရာလို ဖြစ်နေတာကိုး။”

ကိုရင်ညိုက မကျေမနပ်နှင့် သူ ထိုင်သော ခေါက်ကုလားထိုင်ကို ပစ်တန်လိုက်သည်။ ထိုအချိန်မှာပဲ ဘောလုံးပွဲက မိနစ် နှစ်ဆယ်သာ တစ်ပွဲကို ကစားရသဖြင့် ပြီးသွားပါသည်။ တစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက် ဂိုးမသွင်းနိုင်။ ပွဲက ရွံ့ထွက်ပွဲ ဖြစ်သဖြင့် ဂိုးကျဉ်း ပင်နယ်တီကန်ပြီး အဆုံးအဖြတ်ယူရပါတော့ မည်။

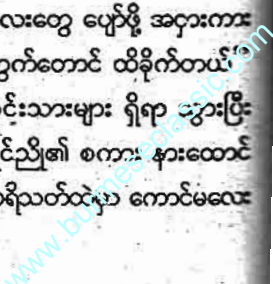
ကိုရင်ညိုက စာရွက်တစ်ရွက်ပေါ်မှာ သူ့အသင်း ငါးယောက် နာမည် ရေးပြီး ဒိုင်လူကြီးကို သွားပေးသည်။ ဒိုင်လုပ်သူက ကိုရင်ညိုကို ကြည့်ပြီး-

“ဟေ့... ကိုရင်ညို ဒါ ကမ္ဘာ့ဖလား ကန်နေတာမှ မဟုတ်တာ၊ စာကြီးပေကြီး လုပ်ဖို့ မလိုပါဘူးဗျာ၊ အခု ရှိနေတဲ့ ငါးယောက်စီ တစ်ယောက် တစ်လှည့် ကန်ရင် ပြီးပြီ... ခင်ဗျားဗျာ။”

“သေချာပြီ... ခင်ဗျား ဘယ်တော့မှ အင်တာနေရှင်နယ်ဒိုင်လူကြီး မဖြစ်ဘူး။”

“ကျုပ်က ဒိုင်လူကြီးမှ မဟုတ်တာ၊ ကလေးတွေ ပျော်ဖို့ အငှားကား မမောင်းဘဲ ဒိုင်လာလုပ်ပေးတာ၊ ကျုပ်အတွက် နေ့တွက်တောင် ထိခိုက်တယ်။”

ကိုရင်ညိုက ဒိုင်လူကြီးအနားမှ သူ့အသင်းသားများ ရှိရာ သွားပြီး ညွှန်ကြားနေပါသည်။ သူ့အသင်းသားတွေက ကိုရင်ညို၏ စကား နားထောင် သလား၊ မထောင်သလားတော့ မသိ။ ပတ်ဝန်းကျင် ပရိသတ်ထဲမှာ ကောင်မလေး

တွေ လာကြည့်သလား၊ မကြည့်သလား ခေါ်တော တစ်သိန်းအားနှင့် ရှာဖွေ နေပါသည်။

ပင်နယ်တီကန်သောအခါ မန်ယူမောင်အသင်းက လေးဂိုးဝင်ပြီး ဂိုးသမား မရှိသော ဂိုးကျဉ်းဂိုးထဲသို့ နည်းပြ ကိုရင်ညို၏ ချစ်ဆီးညှိအသင်း က တစ်ဂိုးမှ မဝင်ပါ။ မန်ယူမောင်အသင်းကို အရှုံးပေးလိုက်ရပါသည်။ ကိုရင်ညိုခမျာ ရှက်လွန်းသဖြင့် မျက်နှာ ဘယ်လိုထားရမှန်း မသိ။

“ဒီမှာ ကိုရင်ညို... နည်းပြလုပ်မယ် ဆိုရင် မသေမချင်း မှတ်ထား၊ ကိုယ့်အသင်းသားတွေကို ပင်နယ်တီဝင်အောင် ကန်တတ်ဖို့ သင်ထားဦး၊ မော်ရင်ညိုကို အားကျတယ်ဆိုပြီး သူ့လို ကုတ်အင်္ကျီ လိုက်ဝတ်၊ မော်ရင်ညို အမူအရာတွေလို လိုက်လုပ်၊ ခနဲတဲ့တဲ့ စကားတွေ အတုခိုးလိုချည်းပဲ မရဘူးဗျ၊ မှတ်ထား”

ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲ ဖြစ်မြောက်ရေးကော်မတီ သိန်းဝင်း ပြောသည့် စကားက ကိုရင်ညိုအဖို့ အခံရခက်သည်မှာ ပြောဖွယ်မရှိ။ ကိုရင်ညိုအဖို့ မော်ရင်ညိုလို အမူအရာတွေ အတုခိုးပြီး ကျင့်လိုက်ရတာ။ နောက်ဆုံး ကိုယ့်အသင်းသားတွေ ပင်နယ်တီကန်ဖို့ မေ့မှ မေ့ရက်ပေလို့။

(၈)

အရပ်ထဲမှာ ကိုရင်ညိုတစ်ယောက် မော်ရင်ညိုအကြောင်း ပြောသံ မကြားရတော့ပါ။ အိမ်နံရံမှာ ချိတ်ထားသော မော်ရင်ညိုပုံလည်း မရှိတော့ပါ။

ကိုရင်ညို အိမ်မှာတော့ ကုတ်အင်္ကျီကြီးက ယခုအခါ ကြမ်းပြင်မှာ ရေစိုလျှင် သုတ်သော အဝတ်စုတ်ကြီး ဖြစ်လို့နေပါသည်။

ပန်ဖူဦးကွန်း ပတတ်နိုင်

(၁)

ဦးကွန်း တော်တော်ပျော်နေသည်။ သူ့ဘဝမှာ ထိုအရာမျိုး ပြန်မှ ပြန်ရပါမလားလို့ စိုးတထင့်ထင့် ဖြစ်နေရာမှ ယခုတော့ အောင်မြင်မှုပန်းတိုင်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်နေရသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ လမ်းပဲ လျှောက်လျှောက်၊ ထိုင်ပဲ ထိုင်ထိုင် သူ့မျက်ဝန်းထဲမှာ အသက် ခုနစ်ဆယ်နား ကပ်ခါနီးတာကိုပင် သတိမထားမိနိုင်ဘဲ AIG စပွန်ဆာဝတ်စုံ ဝတ်ထားသော မန်ချက်စတာ ယူနိုက်တက် ဘောလုံးအသင်းမှ အသင်းသားတွေက ချန်ပီယံလိဂ် ဆုဖလားကြီးကို ကိုင်မြှောက်၊ ပရီးမီးယားလိဂ် အမှတ်ပေး ချန်ပီယံဖလားကြီးကို ကိုင်မြှောက်၊ အက်ဖ်အေဖလားကြီးကို ကိုင်မြှောက်နေပုံတွေ၊ ဖလားသုံးလုံးနှင့် သူ့ရဲ့ခွဲတွေ ပျော်မြူးနေတာကိုပဲ မြင်ယောင်နေမိသည်။ ထိုသို့ တွေးမိတိုင်း သူ့မျက်ဝန်းတွေမှာ ကြည်နူးမှုတွေက အထင်းသား ပေါ်လွင်နေသည်။

“မင်းတို့ စဉ်းစားကြည့်စမ်းကွာ၊ ဖာဂူဆန်ကြီး ဘယ်လောက် ကော်လဲ၊ ဒီလို ပွဲကြပ်တွေ ကာလမှာ အမှတ်တွေကို ဖြတ်ထားနိုင်တယ်၊ အက်စ်အေမှာလည်း ဆီမီးတက်ပြီ၊ ဟော... ချန်ပီယံလိဂ်လည်း ကြည့်ဦး၊ ကွာတားရောက်နေပြီ၊ ဟိုချဲလ်ဆီးအသင်း ကြည့်စမ်း၊ သူဌေးက ပိုက်ဆံရှိတယ် ဆိုပြီး မော်ရင်ဟို လေလုံးကြွားတာ ကစားသမားတွေကျတော့လည်း ကမ္ဘာကျော်တွေ သန်းချီပေးရပြီး ဘာအသုံးကျလဲ”

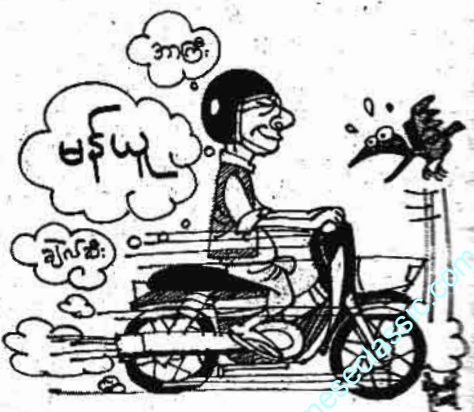
အသက်အရွယ်နှင့် မလိုက်အောင် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ အာပေါင် အာရင်းသန်သန်နှင့် ဦးကွန်းတို့က မန်ချက်အသင်းအကြောင်းများ ပြောရလျှင် အားလုံး ထမင်းမေ့ ဟင်းမေ့ပင် ဖြစ်သည်။

“ဟုတ်တာပေါ့၊ ဘကြီးကွန်းရဲ့၊ ဒါတောင် လာဆင်က သုံးလတည်း အငှား လာကစားလို့နော်”

ထိုသို့များ တစ်ယောက်ယောက်က စကားလမ်းကြောင်းခင်းပေးလို့ ကတော့ ဦးကွန်းထံမှ မကြာခဏ ကြားရသော စကားများကို ကြားရတော့ မည် ဖြစ်သည်။

“လာဆင်လို အတွေ့အကြုံရှိတဲ့ ကစားသမားမျိုး ဖာဂူဆန် ရလိုက်တာ အသင်းအတွက် သိပ်ကောင်းတာပေါ့ကွာ၊ လာဆင်ရဲ့ ဘဝကလည်း ဒဏ္ဍာရီထဲက သူရဲကောင်းကျနေတာပဲ၊ အိုးထရက်ဖွဲ့ဒီ ကွင်းထဲကို ရောက်လာအောင် ပွဲတွေ ဖန်တီး၊ ပရိသတ်ရဲ့ လက်ခုပ်သံတွေကို ယူပြီး အဲဒီကွင်းထဲကနေ ပျောက်ကွယ်သွားပြန်ရော၊ ဒဏ္ဍာရီထဲက သူရဲကောင်းပေါ့ကွာ”

ဦးကွန်းက ထိုသို့ စကားတွေ ပြောပြီးပြီဆိုရင် မကြာပါဘူး။ သူ့ မျက်ဝန်း အိမ်ထဲမှာ မျက်ရည်တွေက ရစ်ဝဲလို့လာပါသည်။ ငယ်ငယ်ကတည်းက ပေါင်းသင်းခဲ့သော ချစ်ဇနီး ဒေါ်အေးမှင်

ကွယ်လွန်တာ ဆယ်နှစ်တောင် ပြည့်ခါနီးပြီ ဖြစ်ပေမယ့် တစ်ခါဖူးမှ ဒေါ်အေးမှင့်ကို လွမ်းလို့ဆိုပြီး မကျပါဘူးပါ။ မန်ချက်စတာယူနိုက်တက်အသင်းက လာဆင်နဲ့ကျမှ ဦးကွန်း မျက်ရည်ကျတတ်လာပါသည်။

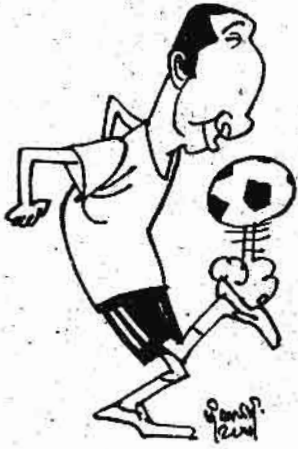
ဦးကွန်း ပြောလေ့ပြောထ စကားတစ်ခွန်း ရှိပါသည်။

မျက်ရည် ဆိုသည်မှာ ကိုယ် ချစ်သော ဘောလုံးသမားတွေကြောင့်လည်း ပါးပြင်မှာ ကျတတ်ပါသည်။

(၂)

ဦးကွန်း ဘဝမှာ မန်ချက်စတာယူနိုက်တက်ကို ဘာကြောင့် စွဲလမ်းခဲ့ပါသနည်းဟု ပြောရလျှင် ဖလားသုံးလုံး ရခဲ့ဖူးသော နှစ်ကစလို့ ပြောရပေမည်။

လမ်းထဲမှာ ရှစ်ပေ စလောင်း စတင်သော ဦးသန်းမြင့်တို့ အိမ်မှာ ချန်ပီယံလိဂ် ဗိုလ်လုပွဲကို ကြည့်မိပြီးကတည်းက သူ့နှလုံးသားများ ဒေးဗစ်ဘက်ခမ်း၊ အင်ဒီကိုးလ်၊ ဂစ်၊ ဒိုက်ယော့ခ်၊ ရှရင်းဂမ်း၊ ရှမိုက်ကယ်၊ ရွိုင်းကိန်း၊ ဖာဂူဆန်တို့က အစဉ် စိုးမိုးနေတော့သည်။ နောက်ထပ် နစ္စတယ်ရှိုင်း၊ ဆာဟာ၊ ရွန်နီ၊ ရော်နယ်ဒိုလေးတို့ကျတော့ သူ့အသွေးအသားထဲမှာ သရဲနိဝိညာဉ်တွေက ပူးကပ်နေပါတော့သည်။

“သား... ဟောဒီဖြတ်ပိုင်းကလေး အဖေ့ကို စာတိုက် သွားပေးစမ်းပါကွာ”
အငယ်ဆုံးသား ဖြစ်သူ တင်မောင်ထွန်းက ဦးကွန်းကို ကြည့်ရင်းက-

“အဖေ... ဘာဖြတ်ပိုင်းမို့လို့လဲ”

“အားကစားဂျာနယ်ထဲမှ Fun Club တွေ ဖိတ်ခေါ်တယ်လေ၊ ငါက မန်ချက်စတာယူနိုက်တက် Fun Club ဝင်မလို့၊ အဲဒါ ဂျာနယ်ထဲက ဖြတ်ပိုင်း ဖြတ်ပြီး ပါမလို့”

သားဖြစ်သူက ဦးကွန်း စကားကြောင့် အတော်အံ့အားသင့် စိတ်ပျက် သွားပါသည်။

“အဖေကလည်းဗျာ... အဖေ့အသက်အရွယ်ကြီးနဲ့ မဟုတ်သေး ပါဘူးဗျာ”

“ဘာမဟုတ်ရမှာလဲကွာ၊ Fun Club ဝင်တာ အကြမ်းဖက်အသင်း ဝင်တာမှ မဟုတ်တာကို”

နောက်ဆုံးတော့ သားဖြစ်သူခမျာ ဦးကွန်းအလိုကျ စာတိုက်ပုံးမှာ သွားထည့်ပေးရပါသည်။ ဦးကွန်း ဖတ်လေ့ရှိသော အားကစားဂျာနယ် မန်ချက် စတာယူနိုက်တက် ဘောလုံးအသင်း Fun Club အဖွဲ့ဝင် နာမည်ပါတော့ တစ်ရပ်ကွက်လုံး လိုက်ပြပါတော့သည်။

“ဦးကွန်း... မန်ချက်စတာယူနိုက်တက် အသင်းစွဲ ဖြစ်မှတော့ ဘယ်သူ့ကို အကြိုက်ဆုံးလဲ၊ ဒိုလေးလား”

“နီး နီး... ဒိုလေးကို ကြိုက်တော့ ကြိုက်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဟိန်နီ လောက် မကြိုက်ဘူး”

အသင်းတစ်သင်းကို ကြိုက်သူတွေထဲမှာ ထိုအသင်းမှ ကစားသမား ကို စွဲလမ်းမိတာကိုလည်း အပြစ်တော့ မတင်သင့်ပါ။

ဦးကွန်းက အာဂျင်တီးနားသားလေး မန်ချက်အသင်းမှ ဟိန်နီကို နှစ်သက်တာကတော့ လွန်ကို လွန်ပါသည်။

“ဟာ... ဟိန်နီ ဖျက်တာ ဘယ်လောက်ပိုင်သလဲ၊ ဘောလုံး အခြေခံ ကျွမ်းတာကိုး”

“တွေ့လား... ဘယ်ဝင်းကနေ ဟိန်နီ မနားတမ်း ကန်နေတာ၊ ပြေးနေတာ မြင်းပျိုလေးအတိုင်းပဲ”

“ဟာဗျာ... ဒီဘောလုံး ဟိန်နီ သယ်ပြီး ဒီလောက်ပြေးမှတော့ မောပြီပေါ့”

မန်ချက်စတာယူနိုက်တက် ကန်သော ဘောလုံးပွဲတွေကို ကြည့်ရင်း ထိုဘောလုံးပွဲတွေမှာ မန်ချက် နောက်တန်းလူ ဟိန်နီ ဝင်ကန်ပြီဆိုလို့ အထက်ပါ စကားများကို နားကြားပြင်းကတ်မတတ် ကြားရပါလိမ့်နဲ့။

ဦးကွန်းအဖို့ ဟိန်နီ ကစားနေတာကို ကြည့်ပြီး အကျေနပ်ပြီး ကျေနပ် လို့မဆုံး။ ဟိန်နီ ဘာပဲလုပ်လုပ်၊ ဘယ်လိုပဲကန်ကန်၊ သူ့ကြောင့်ပဲ ဂိုးပေးရရ

အဝါကတ်ပြုပြ အားလုံး ဟိန်ဇီက သူ့အတွက် အကောင်းချည်း ဖြစ်လို့နေပါသည်။

“ဟိန်ဇီကဗျာ... သားလေးဟိန်ဇီက သိပ်တော်တာ”

အိမ်ကို ဧည့်သည် လာလျှင်လည်း ဟိန်ဇီ ကစားကြောင်း၊ အသင်း အကြောင်း ပြောလျှင်လည်း ဟိန်ဇီနှင့် ဦးကွန်း ထိုသို့ ပြောတိုင်း မကျေနပ်သူတွေက ရှိပါသည်။ ထိုမကျေနပ်သူတွေကတော့ ဦးကွန်း၏ သားသုံးယောက် ဖြစ်ပါသည်။

“အဖေကလည်းဗျာ... တစ်ခါတလေ ကျွန်တော်တို့ သားတွေ ကောင်းကြောင်းလေး ဘာလေး ပြောပါလား၊ အဖေ့ကို အိမ်ဦးခန်းမှာ ထားပြီး ကျွေးမွေးနေတာ ကျွန်တော်တို့ပါ အဖေရ၊ အဖေက တစ်ခါတည်း မန်ယူက ဟိန်ဇီမှ ဟိန်ဇီ ဖြစ်နေတာ”

ဦးကွန်း၏ ဒုတိယမြောက်သားထံမှ ထိုစကားမျိုးကလည်း တစ်ခါ တစ်ရံ မကျေမနပ်နှင့် ထွက်လာတတ်ပါသည်။

“အဖေ့ကို မင်းတို့ အပြစ်မပြောနဲ့၊ အဖေ အခုမှ သက်ပြင်းချနိုင်တာ၊ ပြီးခဲ့တဲ့နှစ် ချန်ပီယံလိဂ်ကတည်းက ဗီလာရီးယဲနဲ့ ပွဲမှာ ဒဏ်ရာရသွား တာတည်းက ဟိန်ဇီ မကစားနိုင်တာ၊ အခုမှ ဒီကလေး ဘောလုံးပြန်ကန်ရတာ၊ သူ့နေရာကို ပြင်သစ်က အိဗရာက လုယူဖို့ သူ ကြိုးစားနေရတာ ဟိန်ဇီကို အဲဒီလို မပြောကြပါနဲ့ကွယ်၊ ဒါကြောင့် အခုမှ စန်းတက်နေတဲ့ ဒိုလေးကို တောင် အဖေ အားမပေးဘဲ ဟိန်ဇီကို ပိုပြီး အားပေးနေတာ”

စကားအဆုံး သက်ပြင်းချလိုက်သော ဦးကွန်းကို ကြည့်ပြီး သား သုံးယောက်ခမျာ ဘာမှ မပြောနိုင်တော့။

ဦးကွန်းအတွက် မမေ့နိုင်စရာ အဖြစ်အပျက်တစ်ခုက တစ်နေ့မှာ ဖြစ်ပေါ်လာပါတော့သည်။

(၃)

“ဦးကွန်းရေ... ခင်ဗျား မန်ယူကတော့ အက်ဖ်အေမှာ ပွဲချောင်ပြီဗျို့၊ ဝက်ဖို့ဒ်နဲ့ တွေ့မှာ၊ ဟို ရန်ခဏခဏဖြစ်တဲ့ မော်ရင်ဟိုကတော့ ဘလက်ကလေးနဲ့ဗျို့”
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲ ဝင်ဝင်လာချင်းမှာ ရပ်ကွက်ထဲက ဦးကွန်း မိတ်ဆွေ ဦးကျော်က ပြောလိုက်ပါသည်။

“ဒါပေါ့ဗျာ... စိတ်ရင်းကောင်းတဲ့ အသင်း၊ ပရိသတ်ချစ်တဲ့အသင်းက ဒီလိုပဲ ဖြစ်ရမှာပေါ့”

ဦးကွန်းက ထိုသို့ ပြောရင်းမှ ဝင်ထိုင်ပြီး လက်ဖက်ရည် မှာလိုက်သည်။ ထိုစဉ်မှာပဲ ကိုသန်းဖေ ရောက်လာပါသည်။ ကိုသန်းဖေကလည်း ဦးကွန်းတို့ ရပ်ကွက်ထဲမှ ဖြစ်ပြီး ဦးကွန်းလိုပင် ဘောလုံးဝါသနာပါသူ ဖြစ်သည်။

“ဦးကွန်း... ဒီည ထကြည့်ဦးမလား၊ မန်ယူအသင်း ဥရောပပြိုင်ပွဲ ဝင်ကစားတဲ့ နှစ်ငါးဆယ် အထိမ်းအမှတ် ဥရောပ လက်ရွေးစင်တွေနဲ့ ကန်ကြမှာလေ၊ ဘက်ခမ်းတောင် လှာအားပေးမယ် ပြောတယ်”

“ကြည့်ရမှာပေါ့ကွ၊ ငါ့မန်ယူရဲ့ အသင်းဟောင်းက ကစားသမားတွေ ပါမှာပဲဟာ”

ကိုသန်းဖေက ဦးကွန်း စကား နားထောင်ရင်းမှ ရေခွေးကြမ်းတစ်ခွက်ကို သောက်လိုက်သည်။

“အေးဗျာ... ဥရောပအသင်းမှာ ကျွန်တော့်ရဲ့ ကြီးကြာနီ လီဇာပူးက ဂျရတ်တို့တောင် ပါဦးမှာဗျို့၊ ကြီးကြာနီတွေကလည်း အစွမ်းထက်သလား မမေးနဲ့၊ ပြောမယ့်သာ ပြောတာ၊ သရဲနီမန်ယူက ဒိုလေးတို့ ဂစ်တို့ကလည်း စွဲမှစွဲဗျာ”

ဦးကွန်းက ကိုသန်းဖေ စကားကို နားထောင်ပြီးနောက် ကိုသန်းဖေကို ဘုကြည့် ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုအကြည့်က ယခင်တုန်းက လီဇာပူးမှာ လီဇာပူး ဖြစ်သော ကိုသန်းဖေက ယခုမှ ရော်နယ်ဒိုတို့၊ လာဆင်တို့၊ ရွန်နီတို့ ခြေစွမ်းပြ လူကြိုက်မှ လာပြီး မန်ယူပရိသတ်အဖြစ် ခွချက်လုပ်နေလို့ ဖြစ်သည်။

“တော်စမ်းပါ သန်းဖေရာ၊ အခုမှ ဒိုလေးတို့၊ ကာရစ်တို့၊ အိဗရာတို့၊ ဟိန်ဒ်တို့၊ ပတ်ဂျီဆန်တို့ လူငယ်တွေ ခြေစွမ်းပြမှ သရဲနီ ဖြစ်လာတာများ၊ ဒီလိုလုပ်လို့ ရမလားကွ”

“ဦးကွန်း ဘာသိလဲ၊ အရင်ကတည်းက သရဲနီနဲ့ ကြီးကြာနီ ပရိသတ်တွေ ဖာဂူဆန်ကို မကျေနပ်လို့၊ ဘာလဲ ဒေးဗစ်ဘက်ခမ်းကို ထုတ်ရောင်းလို ရောင်းမန်ယူနဲ့ ဆုဖလား ရခဲ့တဲ့ အင်ဒီကိုးလ်၊ ဒွိုက်ယော့ခ်တို့ကို အသင်း ပြောင်းနှိုင်းနဲ့ မန်ယူအသင်းကို သင်း ပြိုခွဲလို့ အခုမှ စိတ်ပြေသွားလို့ ပြန် အားပေးတာ”

ဦးကွန်း နည်းနည်းဒေါသထွက်သွားပါသည်။ မန်ယူအသင်းကို သည်လို လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိလို့ မရပါ။

“ဒီမှာ သန်းဖေ... မန်ယူအသင်းက မင်း ကြိုက်လိုက် မကြိုက်လိုက် အားပေးရအောင် ငါ့မန်ယူအသင်းဟာ ဈေးအိမ်သာလို ဝင်လိုက် ထွက်လိုက် မဟုတ်ဘူးကွ၊ ဘာလဲ ကြိုးကြာနီ ဖြစ်လိုက်၊ သရဲနီ ဖြစ်လိုက်နဲ့”

ဦးကွန်းတစ်ယောက် ကိုယ့်အသက်အရွယ်မှ ကိုယ် အားမနာနိုင်ဘဲ ဒေါသတကြီးနှင့် ကိုသန်းဖေကို ပြောပါတော့သည်။

“မန်ချက်စတာကို ကြိုက်တဲ့သူဆိုတာ သူ့ရင်ထဲမှာ သရဲနီစိတ်ဓာတ် ပဲ ရှိရမယ်၊ ကြိုးကြာနီစိတ်ဓာတ်တွေ ဝင်စရာ မလိုဘူး”

ဦးကွန်းက ရေခွေးကြမ်းကို ငှဲ့ရင်းမှ ကိုသန်းဖေကို ကြည့်ပြီး အသံကျယ်ကျယ်နှင့် ပြောချလိုက်တာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲက လူတွေက တောင် ဝိုင်းကြည့်နေကြပါသည်။

“ဒီမှာ ဦးကွန်း... ဘောလုံးပွဲကို မနေ့တစ်နေ့ကမှ ကြည့်ဖူးပြီး မန်ယူတွေ ဘာတွေ လာလုပ်မနေနဲ့၊ မန်ချက်ဆိုတဲ့ သရဲနီနဲ့ လီဗာပူးဆိုတဲ့ ကြိုးကြာနီအသင်းကို ကြိုက်လွန်း နှစ်သက်လွန်းလို့ ရှိတဲ့ မိန်းမကို ကွာပြီး နောက်မိန်းမ ယူသေးတာဗျ၊ မနီ... တဲ့၊ မှတ်ထား၊ နီ ပါလို့ကို ယူပစ်လိုက် တာ”

ကိုသန်းဖေက ထိုသို့ ပြောပြီးနောက် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲမှ ထွက် သွားပါသည်။

ဦးကွန်းခမျာ ဘာစကားမှ ပြန်မပြောနိုင်ဘဲ ငုတ်တုတ်ကြီး ဖြစ်သွား ပါသည်။ မျက်နှာတွေလည်း ပျက်သွားပါသည်။

(၄)

ကိုသန်းဖေ ပြောတာ ခံပြင်းဖို့ ကောင်းတာကလည်း ကြည့်လေ။ ကြိုးကြာနီနှင့် သရဲနီကို ကြိုက်ပြီး ပထမမိန်းမကို ကွာရှင်း၊ မနီ ဆိုသော နောက်မိန်းမကို ယူသည့် ကိုသန်းဖေ ပထမ မယားကြီးမှာ ဦးကွန်း၏ ညီမမှ မွေးသည့် သမီးအကြီးမ ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

အကျီချစ်ငြေးပိတ အပြစ်လားကွယ်

(၁)

ရပ်ကွက်ထဲမှာတော့ သည်နေ့ နံနက် သတင်းတစ်ပုဒ်က တော်တော် ထူးဆန်းနေသည်။ ရပ်ကွက်သူ ရပ်ကွက်သား အားလုံးလိုလို ထိုသတင်းကိုသာ ပြောနေကြသည်။

အစဉ်အလာရှိသော ရပ်ကွက်ဘောလုံးအသင်းကို နည်းပြအသစ် ခန့်လိုက်သဖြင့် ခန့်လိုက်သော နည်းပြ နာမည် ကြားကတည်းက အားလုံး အံ့အားသင့်သွားလို့ ဖြစ်ပါသည်။

‘ဇ’ ရပ်ကွက်မှာက ဘောလုံး အစဉ်အလာ အတော်ကြီးသည်။ ကျင်းပခဲ့သည့် ရပ်ကွက်ပေါင်းစုံ ဘောလုံးပြိုင်ပွဲတိုင်း ‘ဇ’ ရပ်ကွက်က နည်းပြ ဗိုလ်လုပွဲ သို့မဟုတ် ဆီမီးဖိုင်နယ်လောက်တော့ ရောက်လေ့ရော့သထ ရှိသည်။ ကျင်းပခဲ့သည့် ဘောလုံးပြိုင်ပွဲတစ်လျှောက် ရပ်ကွက်ပေါင်းစုံ ဘောလုံးပြိုင်ပွဲ

ဖလားကို 'စ' ရပ်ကွက်က သုံးကြိမ် ဆက်ရခဲ့ဖူးသည်။ သို့သော် နောက်ပိုင်းတွင် ကံမလိုက်လို့လား မသိ။ တတိယဆု၊ ဒုတိယဆုတွေနှင့်သာ ကျေနပ်ခဲ့ရသည်။

ယခုနှစ်မှာတော့ ရပ်ကွက်ထဲက တက်သစ်စ လူငယ်လေးများ၏ ခြေစွမ်းခြေစကလည်း ကောင်းသည်။ ကြိုးစားပြီး ဆုရဖို့ ရည်ရွယ်ချက်ထားကြသဖြင့် ရပ်ကွက်လူကြီးတွေက အစီအစဉ်တစ်ခုကို ချမှတ်သည်။ ထိုအစီအစဉ်က လက်ရှိ လေ့ကျင့်ပေးနေသော နည်းပြကို ဖယ်ပြီး နည်းပြအသစ် အစားထိုးဖို့ ဆွေးနွေးရင်းနှင့် နောက်ဆုံး တစ်ခါဖူးမှ နည်းပြမလုပ်ဖူးသော သူကို ခန့်လိုက်သောကြောင့် ရပ်ကွက်သူ ရပ်ကွက်သားတွေ အံ့အားတသင့် ဖြစ်ကုန်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ရပ်ကွက် ဘောလုံးအသင်းအတွက် ခန့်လိုက်သော နည်းပြက ပြဿနာကိုသာစိန် ဖြစ်နေလို့ပါ။

ကိုသာစိန်က ရပ်ကွက် ဘောလုံးအသင်း သုံးကြိမ်ဆက် ဖလားရဖို့ ဂိုးသွင်းခဲ့သော ရှေ့တန်းတိုက်စစ်မှူး ဖြစ်သည်။ အကောင်းဆုံးဆုတွေလည်း နှစ်စဉ် ရသည်။ တတိယအကြိမ်မြောက် ပထမဆု ရစဉ်တုန်းက ကိုသာစိန်

လက်နှင့် ပုတ်ပြီး ဂိုးသွင်းခဲ့တာကို ရပ်ကွက်သူ ရပ်ကွက်သားတွေ မမေ့နိုင်သေး။

ခက်တာက ကိုသာစိန် စရိုက်ပဲ ဖြစ်သည်။

ကိုသာစိန်က ဘောလုံးကစားစဉ်ကတည်းက ထင်ရာလုပ်သူ ဖြစ်သည်။ အရက်သောက်ရင်း ဘောလုံးကန်သည်။ နည်းပြလုပ်သူကို မထင်လျှင် မထူးသလို ပြန်ပြီး ဝေဖန် ဘာသူ အာခံသူ ဖြစ်သည်။

တစ်ခါက ရပ်ကွက် ဘောလုံးပြိုင်ပွဲမှာ ယှဉ်ပြိုင်နေစဉ် ကွမ်းစားရင်း ဘောလုံးကန်နေရာကနေ တစ်ဖက်အသင်း နောက်တန်းလူကို ဝါးထားသည့် ကွမ်းနှင့် မျက်နှာစွပ်ထွေးသဖြင့် တစ်နှစ် ပွဲပယ်ခံရသေးသည်။

ထိုပွဲပယ်ခံရစဉ်အတွင်း သူ့ကို သတင်းလာမေးပြီး စပ်စုသော လူတွေကို အရက်မူးမူးနှင့် လောက်လေးခွနှင့် လိုက်ပစ်သဖြင့် လေးခွ အထိခံ ရသူတွေက တိုင်သဖြင့် အချုပ်ထဲမှာ သုံးပတ်ခန့် နေလိုက်ရသေးသည်။

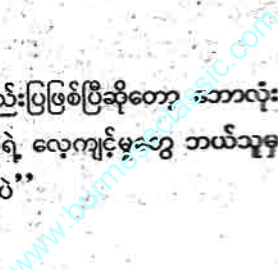
ထို့အပြင် ကိုသာစိန်၏ အိမ်ထောင်ရေး ပြဿနာတွေကလည်း ရှိ သေးသည်။

ကိုသာစိန် ယူထားသော မိန်းမ မအေးမိက တကယ်တမ်း ကိုသာစိန် ချစ်လို့ ယူထားသူ မဟုတ်။ မအေးမိ၏ အစ်မဖြစ်သူ မခင်မိနှင့် ကိုသာစိန်က ငယ်ငယ်လေးကတည်းက ကြိုက်ခဲ့ကြသူတွေ ဖြစ်သည်။ သို့သော် သမီးရည်းစား နှစ်ယောက် ချိန်းတွေ့ဖို့ကို မအေးမိက အောင်သွယ်လုပ်ပေးရသည်။ တစ်နေ့ ညဘက် မခင်မိနှင့် ချိန်းတွေ့ဖို့ မအေးမိက အောင်သွယ်လုပ်ပေးရင်း မခင်မိ မလာသေးလို့ စောင့်နေတုန်း မခင်မိ၏ မိဘတွေ သိသွားပြီး မအေးမိနှင့် အထင်မှားကာ ပေးစားလိုက်သဖြင့် ကိုသာစိန်ခမျာ မအေးမိနှင့် ညားခဲ့ရသည်။ မခင်မိကတော့ ယနေ့အထိ အပျိုကြီး ဖြစ်နေတုန်း။ ဒါကို တစ်အိမ်တည်း အတူနေသဖြင့် မအေးမိက မခင်မိနှင့် မကြာခဏ စွပ်စွဲသဖြင့် အိမ်ထောင်ရေး မပြေမလည် ဖြစ်ခြင်းက ကိုသာစိန်အား ဘောလုံးကန်တိုင်း ဒေါသတွေကို ပိုဆွပေးနေသလို ဖြစ်လို့နေသည်။

ထိုကဲ့သို့သော ကိုသာစိန်ကို ရပ်ကွက် ဘောလုံးအသင်း နည်းပြ ခန့်လိုက်ပြီဆိုသောအခါ အားလုံးက ဘာတွေ ဖြစ်လာမလဲ သိပ်ကို သိချင်နေကြ ပါသည်။

(၂)

“ဒီရပ်ကွက်အသင်းမှာ ကျုပ်က နည်းပြဖြစ်ပြီဆိုတော့ ဘောလုံး ကစားတဲ့အခါ လူထုတိပုံ၊ ကစားကွက်၊ ကျုပ်ရဲ့ လေ့ကျင့်မှုတွေ ဘယ်သူမှ ဝင်မစွက်ဖက်ပါနဲ့၊ ကမ္ဘာမှာလည်း ဒီအတိုင်းပဲ”

ရပ်ကွက် ဘောလုံးအသင်းမှာ နည်းပြအဖြစ် ခန့်အပ်ပြီး ငါးရက် အကြာ ဘောလုံးပွဲ ဖြစ်မြောက်ရေး ရပ်ကွက်အစည်းအဝေးမှာ ကိုသာစိန်က သူ့စိတ်ထဲ ရှိတာကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောသောအခါ ရပ်ကွက် ဘောလုံး နာယကဖြစ်သူ ဦးစိန်ထွားက ကသိကအောက် ဖြစ်သွားပါသည်။ နှစ်စဉ် ရပ်ကွက် ဘောလုံးအသင်းမှာ သူက သြဝါဒပေးနေကျမို့ ယခု ကိုသာစိန်ကို နည်းပြ ခန့်လိုက်မှ သူ့အဖို့ သြဝါဒတောင် ပေးမှ ပေးရပါ့မလားလို့ စိတ်ထဲက ထင်နေမိပါသည်။

“မဟုတ်သေးဘူးလေ သာစိန်ရဲ့၊ ငါတို့ နာယကတွေက ဘောလုံး ကစားတဲ့ ကလေးတွေ မမှားသင့်တာမျိုးတွေတော့ နည်းနည်းပါးပါး ပြောရ မှာပေါ့”

ဦးစိန်ထွားက သူ့ဝသီအတိုင်း နည်းနည်းဝင်ပြောလိုက်သောအခါ ကိုသာစိန်က ဦးစိန်ထွားကို ဒေါသပါသော အကြည့်နှင့် ကြည့်လိုက်ပြီး-

“ဘောလုံး ကစားတာ ဘာအမှားပါစရာ ရှိလဲ၊ ဘောလုံး ကန်တာက မိနစ် ကိုးဆယ်တည်း၊ ဒီမိနစ်ကိုးဆယ်အတွင်းမှာ အဓိက အနိုင်ရဖို့ပဲ၊ ဒီတော့ ဘောလုံး ကစားတဲ့သူတွေ စိတ်ပျော်ရွှင်ဖို့က အရေးကြီးတယ်၊ သူတို့ဘာသာ သူတို့ အပြင်မှာ ဘာပဲလုပ်လုပ် အရေးကြီးတာက ရပ်ကွက် ဘောလုံးအသင်း အနိုင်ရဖို့ပဲ၊ ဒီတော့ ကလေးတွေကို စိတ်ချမ်းသာသလို ထားဖို့က အရေးကြီးတယ်”

သြဝါဒပေးလေ့ရှိသော ဦးစိန်ထွားက နောက်ထပ် ဘာစကားမှ မဆိုတော့ပါ။ သို့သော် နာယကအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ဖြစ်သည့် ဦးဘမောင်က-

“ဒါနဲ့ မောင်သာစိန်၊ ဘောလုံးသမား ရွေးဖို့ကတော့ လူဟောင်းတွေ တချို့တဝက်တော့ ပါမယ်၊ ပြန်ရွေးမယ် မဟုတ်လား”

“လူဟောင်းတွေ တစ်ယောက်မှ မရွေးဘူး၊ လူသစ်တွေပဲ ရွေးမယ်၊ ဒီရပ်ကွက်ထဲမှာ ရှိတဲ့ လူငယ်တချို့က တခြားရပ်ကွက်တွေက ဘောလုံး ချိန်းကန်ရင်တောင် ပိုက်ဆံပေးပြီး လာခေါ်ရတာ၊ ရွက်ပုန်းသီးတွေ အများကြီး ကျုပ် စိတ်ကြိုက် ကျုပ် ရွေးမယ်”

ကိုသာစိန်က သူ့အစီအစဉ်ကို ပြောပြသောအခါ မည်သူမှ စောဒက မတက်ကြ။ အားလုံးက တညီတညွတ်တည်း နည်းပြခန့်ထားပြီး လုပ်ပိုင်ခွင့် ပေးရပြီဆိုတော့ ပြောလည်း စကားများပြီး အခြားရပ်ကွက်အသင်းတွေက

ထိုသတင်း ကြားလို့ ဝမ်းသာမှာစိုးသဖြင့် ဘောလုံးသမား ရွေးချယ်ဖို့ ကိုသာစိန် အား ကြိုက်သလို စီစဉ်ဖို့ ခွင့်ပြုလိုက်ပါတော့သည်။

ဘောလုံးကွင်းထဲမှာ လေ့ကျင့်နေသော ရပ်ကွက် လက်ရွေးစင် လူငယ် ဘောလုံးသမားလေးတွေကို ကြည့်ပြီး ကိုသာစိန် အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်နေပါ သည်။ လူငယ်လေးတွေက ငယ်ရွယ်နုပျိုမှုနှင့်အတူ တက်ကြွစွာဖြင့် ဘောလုံး လေ့ကျင့်ခန်းကို အင်တိုက်အားတိုက် လေ့ကျင့်နေကြလို့ပါ။

ဘောလုံးနည်းပြ ဖြစ်သူ ကိုသာစိန်ကိုလည်း လူငယ် ဘောလုံးသမား လေးတွေက အတော်ကို အားကျလို့နေပါသည်။ ဝတ်ပုံစားပုံက သူများနည်းပြ တွေနှင့် မတူ။ ညာဘက်နားမှာ နားကပ် ပန်ထားပြီး ဂျင်းဘောင်းဘီ၊ တီရှပ်၊ နေကာမျက်မှန်နှင့် ဦးထုပ် ဆောင်းထားသော ကိုသာစိန်ကို ကြည့်ပြီး သူတို့ နည်းပြဆရာက တကယ့်အခိုက်စား ဖြစ်နေလို့ပါ။

“ငါက သူများနည်းပြတွေလို မဟုတ်ဘူး၊ ငါ့ဘောလုံးသမားတွေ ကြိုက်တာလုပ်၊ ဘီယာပဲ သောက်သောက်၊ အရက်ပဲ သောက်သောက်၊ လေ့ကျင့်ချိန် မဟုတ်ရင် ပြီးတာပဲ၊ အစီအစဉ်ပြင်ပွဲမှာသာ မခိုမကပ်ဘဲ အနိုင်ရဖို့ လိုတယ်၊ ယှဉ်ပြိုင်တယ်ဆိုတာ နိုင်ဖို့၊ ဒီတော့ အနီတွေ၊ အဝါတွေ မကြောက်နဲ့၊ တစ်ဖက်ပြိုင်ဘက်က ကိုယ် ဘောလုံးကစားတာ ကြမ်းတယ်ဆိုပြီး ကိုယ့်နား

မကပ်ရဲမှာ၊ ဒါဆို ကိုယ်က နိုင်ပြီ”

ရပ်ကွက် ဘောလုံး သမား လူငယ်လေးတွေကို ကိုသာစိန်က ရဲရင့် တက်ကြွ ပြောင်မြောက်သော ဤကဲ့သို့ ပြောဆို လမ်းညွှန် ဆုံးမသဖြင့် ဘောလုံးသမားလေး တွေမှာ ညနေ လေ့ကျင့်ချိန် ပြီးသည်နှင့် ဘီယာဆိုင်တွေကို အလျှိုလျှို နှောက်ကုန်ကြ ပါသည်။

နည်းပြ ကိုသာစိန်ကတော့ လူငယ် ဘောလုံးသမားလေးတွေကြားမှာ ဘီယာသောက်လိုက်၊ စကားတွေ ပြောလိုက်နှင့် တကယ့်ကို နည်းပြစည်းစိမ် ကောင်းကောင်းကြီး ခံစားနေပါတော့သည်။

(၄)

“သာစိန်... မင်း ကြည့်ရုပ်ဦး၊ ဘောလုံးကန်တဲ့ ကလေးတွေနဲ့ ညနေဆို မင်းက ဘီယာဆိုင် ရောက်နေတယ်လို့ ကြားကြားနေရတယ်၊ မဟုတ် သေးပါဘူးကွာ”

ဘောလုံးအသင်း နာယကဖြစ်သူ ဦးစိန်ထွားက တစ်နေ့ ကိုသာစိန် ကို ခေါ်ပြီး အပြစ်တင်စကား ဆိုပါသည်။

“ဒါ ဆန်းလားဗျာ၊ နိုင်ငံခြားမှာလည်း ဒီလိုပဲဟာ လေ့ကျင့်ခန်း ပြီးတယ်၊ ညဘက် ဘီယာတွေ သောက်၊ ကလပ်တွေ တက်ကြတာပဲ၊ ကျုပ်ရဲ့ ဘောလုံးသမားလေးတွေက ဒီလောက် မဆိုးသေးပါဘူး”

“ဟ... ဟိုက နိုင်ငံခြား၊ ဒီက မြန်မာနိုင်ငံ၊ သူတို့လို လုပ်တိုင်း လိုက်လုပ်လို့ ရမလား၊ ငါတို့ ယှဉ်ပြိုင်ရမယ့် အသင်းတွေက ဒိတ်ဒိတ်ကြိတွေ”

“ဒီမှာ ဦးစိန်ထွား... အဲဒီ ဒိတ်ဒိတ်ကြိအသင်းတွေက ဘယ်အသင်း ကျုပ်တို့ ရပ်ကွက်အသင်းလို သုံးနှစ်ဆက်တိုက် ဗိုလ်စွဲဖူးလဲ၊ ကျုပ်လို ငါးနှစ် ဆက်တိုက် မြို့နယ်လက်ရွေးစင် ဖြစ်ဖူးလား”

ကိုသာစိန် ပြောသောစကားက မှန်နေသဖြင့် ဦးစိန်ထွား ဆက်လက် မပြောနိုင်တော့ပါ။

“ဒီမှာ ဦးစိန်ထွား ခင်ဗျား ရပ်ကွက်ထဲမှာ ကြေညာလိုက်၊ ကျုပ် နည်းပြလုပ်တဲ့ ရပ်ကွက်အသင်း ပထမဆုရပြီး ဗိုလ်စွဲရင် ကျုပ် ရပ်ကွက်ထဲမှာ အကျိုးချွတ် ခါးတောင်းကျိုက်ပြီး တစ်ရပ်ကွက်လုံးကို ပတ်ပြေးပြီး အောင်ပွဲ ခံမယ်လို့”

ကိုသာစိန်က လက်သီးလက်မောင်း တန်းရင်းက သူ့ဆန္ဒတွေကို ထုတ်ဖော် ကြွေးကြော်ပါသည်။

“အပြောနဲ့ အလုပ် ဟုတ် မဟုတ် သက်သေပြ၊ ဇောင့်ကြည့်ရမှာ ပေါ့ကွာ”

ဦးစိန်ထွားက ထိုသို့ မှတ်ချက်ချပြီး နောက်တစ်နာရီအကြာမှာ ဦးစိန်ထွား၏ ကိုယ့်ထမင်း ကိုယ်စားပြီး တစ်အိမ်တက်ဆင်း သတင်းထုတ်ပြန် မှုကြောင့် ရပ်ကွက်ထဲမှာ ကိုသာစိန်တစ်ယောက် သူ နည်းပြလုပ်သော ရပ်ကွက် ဘောလုံးအသင်း ပထမဆုရလို့ ဗိုလ်စွဲလျှင် ရပ်ကွက် ပတ်ပြီး အကျိချွတ် ခါးတောင်းကျိုက်ပြီး ပြေးမည့်သတင်းတွေ CNN သတင်း ထုတ်ပြန်မှုကိုတောင် သနားတယ်ဟု ပြောရမလောက်အောင် မြန်ဆန်ပျံ့လွင့်လို့သွားပါတော့သည်။

(၅)

ရပ်ကွက်ပေါင်းစုံ ဘောလုံးပြိုင်ပွဲကြီးက စပါပြီ။ ကိုသာစိန် နည်းပြ သော 'ဇ' ရပ်ကွက် ဘောလုံးအသင်းက ပွဲတိုင်းမှာပဲ ပြောပါတော့မည်။ လူငယ် ဘောလုံးသမားလေးတွေက နုပျိုမှု၊ နေရာမကောင်းမနေ လုပ်ခဲ့သဖြင့် ပွဲတိုင်း ရိုးပြတ်သွင်းပြီး အနိုင်ယူခဲ့သဖြင့် နည်းပြ ကိုသာစိန်ကော၊ ရပ်ကွက် ဘောလုံးအဖွဲ့ဝင် လူကြီးတွေပါ မျက်နှာရလို့နေပါသည်။

“သာစိန်ရေ... ဗိုလ်လုပွဲမှာ တို့တစ်တွေ ဗိုလ်စွဲလို့ကတော့ ပထမ မရတာ ကြာတဲ့ ငါတို့ရပ်ကွက် မျက်နှာပွင့်ပြီပေါ့ကွာ၊ ငါတို့ မင်းကို နည်းပြ ခန့်တာ မှန်ပြီဟေ့”

ရပ်ကွက်ပေါင်းစုံ ဘောလုံး ဗိုလ်လုပွဲ မယှဉ်ပြိုင်ခင်မှာ ဦးစိန်ထွားက ကိုသာစိန်ကို ချီးကျူးစကား ဆိုပါသည်။

ဘောလုံးပွဲသို့ လာရောက်ကြည့်ရှုသူတွေကလည်း ကိုသာစိန် ကြွေးကြော်ထားသလို ယနေ့ ယှဉ်ပြိုင်ကစားသည့် ဗိုလ်လုပွဲမှာ 'ဇ' ရပ်ကွက်အသင်းက ပထမ ရလျှင် ကိုသာစိန်တစ်ယောက် ပုဆိုး ခါးတောင်းကျိုက်ပြီး ရပ်ကွက်ထဲ မည်သို့မည်ပုံ ပြေးလေမလဲလို့ သိချင်နေကြပါသည်။

ဘောလုံးပွဲက စပါပြီ။ တစ်ဖက်အသင်းကလည်း ခြေစွမ်းက ထက်သမို့ ကိုသာစိန် နည်းပြသော ရပ်ကွက်အသင်းက အတော်ကို ယှဉ်ပြိုင်ရပါသည်။ ကိုသာစိန်တို့ အသင်း၏ ဂိုးသမား လက်စွမ်းပြနေလို့သာ ဂိုးမပေးရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သည်လိုနှင့် ပွဲပြီးဖို့ သုံးမိနစ်အလိုမှာ ကိုသာစိန်၏ အသင်းမှ ရှေ့တန်းတိုက်စစ်မှူး ဝင်းမောင်က ဘောလုံး ဆွဲပြေးရင်း ပင်နယ်တီဧရိယာစည်းအတွင်းမှာ ကိုသာစိန် သင်ကြားပြသသည့်အတိုင်း လှဲချပြီး ဟန်ဆောင်လိုက်ပါသည်။ ဒါကို ဒိုင်လူကြီးက ပင်နယ်တီပေးပါသည်။

“ဂိုး... ဂိုး”

နောက်ဆုံးတော့ ကိုသာစိန်တို့ 'ဇ' ရပ်ကွက်အသင်း ဒိုင်ရဲသွားပါသည်။ ကိုသာစိန်ကတော့ သူ ပြောသည့်အတိုင်း ကစားသမားတွေ တစ်သေမတိမ်း နားထောင်သဖြင့် ကျေနပ်လို့ နေပါသည်။

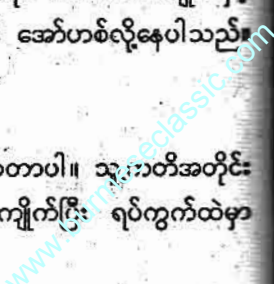
ဒိုင်ဆု ယူပြီးသောအခါ ကိုသာစိန်က သူ ကတိပေးထားသည့်အတိုင်း အားကစားဝတ်စုံအင်္ကျီကို ချွတ်ကာ ပုဆိုးကို ခါးတောင်းကျိုက်လိုက်ပြီး ဘောလုံးကွင်းထဲမှနေ၍ ပြေးထွက်သွားပါသည်။

“ဟာ... ကိုသာစိန်၊ ကိုသာစိန်... ဘာကြီးလဲ”

ဘောလုံးကွင်းထဲရှိ ပရိသတ်တွေက ပုဆိုး ခါးတောင်းကျိုက်နှင့် ကိုသာစိန် ကျောပြင်ကို ကြည့်ပြီး အံ့အားတသင့် အော်ဟစ်လိုနေပါသည်။

(၆)

ပြဿနာက ကိုသာစိန် အိမ်ရောက်မှ စတာပါ။ သူ့ကတိအတိုင်း ဘောလုံးပွဲမှာ ပထမရလျှင် ပုဆိုး ခါးတောင်းကျိုက်ပြီး ရပ်ကွက်ထဲမှာ

အင်္ကျီချွတ်ပြီး ပြေးမည်ဆိုသည့် ကိုသာစိန်တစ်ယောက် အင်္ကျီချွတ်နှင့် ပြေးလိုက်တာ သူ့မိန်းမ မအေးမိအဖို့ ဒေါသထွက်စရာ၊ ရှက်စရာဖြစ်လို့ပါ။

အဲဒါက ကိုသာစိန်၏ ကျောပြင်တွင် ပွေးကွက်ကြီးတွေက ဆေးကုလို့ မရအောင် မပျောက်သဖြင့် အမြဲတမ်း လုံလုံခြုံခြုံ ထားရတာကို မသိဘဲ ကိုသာစိန်တစ်ယောက်က စိတ်ထင်တိုင်း လျှောက်လုပ်သဖြင့် ကျောကုန်းမှာ ပွေးထူသော လူကို ယူရပါ့မလား၊ သည်လိုဆို ရည်းစားတောင် မလုပ်ခဲ့ဘူးဟု ကိုသာစိန် ရည်းစားဟောင်း မခင်မိက မအေးမိကို ဝေဖန်သည့်စကားက မအေးမိအဖို့ အနာပေါ် တုတ်ကျသလို ဖြစ်ပြီး ဒေါသထွက်ရင်းက ကိုသာစိန်ကို အိမ်ပေါ်ကနေ နှင်ချရာ ကိုသာစိန်တစ်ယောက် တစ်လကြာမှ ရပ်ကွက်လူကြီးတွေ ကောင်းမှုနှင့် အိမ်ပေါ် ပြန်ရောက်လာရပါသည်။

ဪ... အင်္ကျီချွတ် ပြေးမိတာ ကိုယ့်အပြစ်လားကွယ်... ဟု ကိုသာစိန်တစ်ယောက် မအေးမိကို ကြည့်ရင်း ညည်းနေမိပါတော့သည်။

သိပ္ပံ ဗသိတက

(၁)

ဦးကြည် ရပ်ကွက်မှာ ဥက္ကဋ္ဌ လုပ်တာ ကြာပြီ။ တစ်ရွပ်ကွက်လုံးက ရပ်ကွက်လူကြီး ဦးကြည်ကို ရုပ်ရှင်မင်းသားကျနေတာပဲလို့ ပြောလိုမဆုံး၊ ဝေဖန်လို့ မဆုံး။ ဒါကလည်း ဦးကြည်မှာက သူ့အကြောင်းနဲ့ သူကိုး။ ဦးကြည် က လူပျိုကြီးပီပီ အမြဲတမ်း လှလှပပ သန့်သန့်ပြန့်ပြန့် ဝတ်တတ် စားတတ် နေတတ်တော့ ဟုတ်နေတာပေါ့။ ဒါ့အပြင် မိဘတွေကလည်း ချမ်းသာပြီး ကွယ်လွန်သွားတော့လည်း သူ့အတွက် အမွေတွေ ထားခဲ့တဲ့အပြင် အဲဒီအမွေ တွေကို သူ့ထက်ကြီးတဲ့ အစ်မတွေက သူတို့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေထဲ တည့် ထားပေးတော့ ရပ်ကွက်ထဲမှာ တိုက်နဲ့၊ ကားနဲ့၊ ဟန်းဖုန်းနဲ့ ရပ်ကွက် ဥက္ကဋ္ဌ ဦးကြည်အဖို့ အလှူအတန်းကလည်း ရက်ရောတော့ ဒီနေ့ထိ ဥက္ကဋ္ဌရာထူး တည်မြဲပြီး 'ဦးကြည်... ဦးကြည်...' ဖြစ်နေတော့တာပဲ။

ဒါ့အပြင် ဦးကြည်မှာ ဝါသနာတစ်ခုက ရှိနေပါသေးတယ်။ အဲဒီ ဝါသနာက သူ့အတွက်တော့ ထမင်းမေ့ ဟင်းမေ့ပါပဲ။ တီဗွီနဲ့ ဂြိုဟ်တုစလောင်း က လာတဲ့ ဘောလုံးပွဲမှန်သမျှကို ကြည့်ခြင်းသာမက ဘောလုံးပွဲနဲ့ ပတ်သက် တဲ့ အားကစား ဂျာနယ် စာစောင်တွေကို နေ့စဉ် ဝယ်ရုံသာမက ဘောလုံးပွဲနဲ့ ပတ်သက်လို့ သူက ခိုင်ခံ ကျွေးမွေးပြီး ဘောလုံးစကားဝိုင်းကို နေ့စဉ် လက်ဖက်ရည် ဆိုင်မှာ ဝိုင်းဖွဲ့တဲ့ ပြဿနာက နေ့စဉ် ပျက်ကွက်ရက် မရှိ။ ပြီးတော့ ရပ်ကွက် ဘောလုံးအသင်းမှာလည်း သူက အုပ်ချုပ်သူ အကြံပေးအရာရှိ ဖြစ်ပါသေး တယ်။ မဖြစ်လို့ကလည်း မရ။ သူက ရပ်ကွက် ဘောလုံးအသင်းအတွက် ငွေကြေး အကုန်အကျ ဘယ်လောက်ကုန်ကုန်၊ အဝတ်အစား၊ လှေကျင့်ရေး ကိစ္စက အစ လိုလေသေးမရှိ တာဝန်ယူထားတော့ သူ့ဩဇာက ဘောလုံးအသင်း မှာ အတော်ခရီးပေါက်လို့ နေပါတယ်။

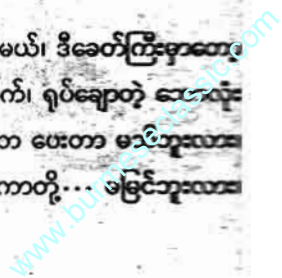
“ဘောလုံးပွဲ ကြည့်တဲ့အခါမှာ ဘောလုံးသမား ဆိုတာ ဆွဲဆောင်မှု ရှိရမယ်၊ ဘောလုံး ကန်တာ ကောင်းသလို ရုပ်ရည်ကလည်း လှမှ ဖြစ်မှာ။ ဒါမှ ကြည့်တဲ့ သူတွေအတွက် ရုပ်ကော သူတို့ ကန်တာတွေကော ရသအပြည့် ရမှာပေါ့”

ထိုသို့သော စကားကို လက်ဖက်ရည်ဆိုင်က ဘောလုံး စကားဝိုင်းမှာ ဦးကြည်က မကြာခဏ ပြောတတ်၏။ ထိုအခါ ဦးဝင်းမြင့် ဆိုသော ပင်စင်စား အဘိုးကြီးက ဝေဖန်ပါတော့တယ်။

“မဆိုင်ပါဘူးကွာ... ဘောလုံးကန်တာနဲ့ ရုပ်လှတာ ဘာဆိုင်လဲ၊ ရုပ်ရှင်မင်းသားတွေမှ မဟုတ်တာ”

ထိုသို့ ပြောလိုက်တော့ မကြာခဏ ဦးကြည်က နားထောင်သူတွေ အလွတ်ရနေလောက်သော ပြောနေကျ စကားလုံးတွေနှင့် ပြန်လည်ခုခံချေပ ပါတော့တယ်။

“အဲဒါတွေက ဘောလုံး ပေါ်ဦးစက ဖြစ်မယ်၊ ဒီခေတ်ကြီးမှာတော့ မရတော့ဘူး၊ နိုင်ငံခြား ကြော်ငြာတွေမှာ ကြည့်လိုက်၊ ရုပ်ချောတဲ့ ဘောလုံး သမားတွေကိုပဲ ကြော်ငြာရိုက်တာ၊ ကြော်ငြာစပွန်ဆာ ပေးတာ မသိဘူးလား၊ ဘက်ခမ်းတို့၊ ရော်နယ်ဒိုလေးတို့၊ မက်ဆီတို့၊ ကာကာတို့... မမြင်ဘူးလား”

ရုပ်ဆိုးတဲ့သူတွေကို ဘယ်သူက ဒေါ်လာ သန်းပေါင်းများစွာ ပေးပြီး ကြော်ငြာ ရိုက်မှာလဲ”

“ဒါမျိုး မဟုတ်သေးပါဘူး၊ ဘရာဇီးလ် ဘောလုံးအသင်းဆို ဘယ်လို လုပ်မလဲ၊ ဟို နိုက်ဂျီးရီးယားတို့၊ အိုင်ဗရီကို့စံတို့က ဘောလုံး ကစားသမား တွေ ကြော်ငြာရိုက်တာကကော...”

ဦးဝင်းမြင့်ကလည်း ဦးကြည်ကို ထပ်မံဝေဖန်ပြန်တော့ ဦးကြည်က ဘယ်နေပါ့မလဲ။

“အဲဒါ အဲဒီက လူတွေ မျက်စိ အမြင်မှားနေလို့၊ ဘယ့်နှယ်ဗျာ... ကိုယ့်ကြော်ငြာ တစ်ကမ္ဘာလုံး ကြည့်ဖို့ ကြော်ငြာရိုက်ပါတယ်၊ မည်းမည်းတူးတူး ပုံတွေနဲ့၊ ဟုတ်သေးပါဘူးဗျာ၊ ကဲ... အဲဒီ ခင်ဗျား ပြောတဲ့ အာဖရိက ဘောလုံးသမားတွေနဲ့ ဘက်ခမ်း၊ မက်ဆီ၊ ရော်နယ်ဒိုလေးတို့ ကြော်ငြာပုံတွေနဲ့ ယှဉ်ကြည့်စမ်း၊ မိုးနဲ့ မြေလိုပဲ၊ ကြေးကလည်း ဘာကွာသလဲ”

ဦးကြည်က ရှေ့မှာ ရှိနေတဲ့ ရေခဲကုတ်တောင် မသောက်အားဘဲ အသံကို ကီးမြှင့်လိုက်ပြီး သူ့ထင်မြင်ယူဆချက်ကို ပေါက်ကွဲပြပါတော့တယ်။ ထိုအခါ ဦးဝင်းမြင့်က စကားတစ်ခွန်း ပြောလိုက်ပါတယ်။

“ခင်ဗျား ယောက်ျားကြီးတန်မယ့်နဲ့ ဒီလောက် ရုပ်ချောတဲ့ ဘောလုံး သမားတွေကိုမှ ကြိုက်တာ ဆိုတော့ မဟုတ်မှ လွဲရော ခင်ဗျားက လူပျိုကြီး ဆိုတော့... ဟဲ ဟဲ ဟဲ”

ဦးဝင်းမြင့်က ရယ် မောရင်း ဦးကြည်ကို ကြည့် ရင်းက ဆိုင်ထဲက ထွက်သွား ပါတယ်။ ဦးကြည်က ဦးဝင်းမြင့် ပြောတဲ့ စကားကို နားထောင် နေရင်း ဘယ်လို အဓိပ္ပာယ် ပေါက်သွားမှန်း မသိ၊ လားသီး ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ် ပြီး စားပွဲခုံကို ယူလိုက်ရင်း-

“ဟေ့လူ... ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ဘာပြောတာလဲ၊ ကျုပ်ကို မိန်းလော့ လို့ ဆိုလိုချင်တာလား၊ ခင်ဗျားဗျာ...”

ဦးကြည် ဒေါသထွက်ပြီး တစ်ခုခု လုပ်မှာစိုးလို့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ထဲက လူတွေက ဥက္ကဋ္ဌကို ဝိုင်းဆွဲရပါတော့တယ်။ ပြီးတော့ ဦးကြည်တို့ ကြည့်ပြီး ပြုံးစိစိနဲ့ ဖြစ်ကုန်ပါတော့တယ်။

ဒါမျိုးက ဥက္ကဋ္ဌ ဦးကြည် မကြာခဏ ဖြစ်တတ်တဲ့ ကိစ္စတွေလိုပဲ။

(၂)

ရပ်ကွက်ပေါင်းစုံ ဘောလုံးပြိုင်ပွဲကြီးက စတော့မှာမို့လို့ ရပ်ကွက် မွှာရုံထဲမှာ အစည်းအဝေး လုပ်ပါတယ်။ အဲဒီအစည်းအဝေးမှာ ရပ်ကွက် ဘောလုံးဆပ်ကော်မတီတွေကလည်း လူစုံတက်စုံ ရှိနေပါတယ်။

“ဒီနှစ်တော့ တခြားနှစ်တွေထက် ထူးခြားတဲ့ အစီအစဉ်ကို လုပ်ပါ မယ်၊ အဲဒါက ကျုပ်တို့ ရပ်ကွက်အသင်းက မနှစ်ကလည်း ရုံးထွက်ဖွဲ့မှာ ခိုင်းရတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကစားသမားတွေက နည်းနည်းအသက်ကြီးတဲ့ သူတွေ ပါတယ်၊ ဒီတော့ ဒီနှစ် ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး လုပ်ရမယ်”

“ဘယ်လို ပြောင်းလဲရေးလဲ ဥက္ကဋ္ဌရဲ့၊ လက်ရှိ လက်ရွေးစင်တွေက လည်း ခြေကျသေးတာမှ မဟုတ်ဘဲ”

ရပ်ကွက် လက်ရွေးစင် နည်းပြ ကိုသံခဲက ပြောတော့ ဦးကြည်က-

“လူငယ်တွေလည်း တော်ပါလိမ့်မယ်ဗျာ၊ အဓိက ပြောရရင် တခြား အသင်းတွေက ကျုပ်တို့ ရပ်ကွက် ဘောလုံးအသင်းက ဘောလုံးသမားလေး တွေကို မြင်ရင် ဘောလုံးကန်တာကို ကြည့်ရုံသာမက ကစားသမားလေးတွေ ရုပ်ချောလိုက်တာ၊ လှလိုက်တာ၊ ကိုရိုးယား မင်းသားလေးတွေ နိုင်ငံခြား ဘောလုံးသမား ချောချောလေးတွေ ကျနေတာပဲလို့ ဖြစ်စေချင်တာ၊ ဒါမှ ကျုပ်တို့ ရပ်ကွက် အသင်းကို စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းမှာ၊ ဒီတော့ ဘောလုံးသမား ရွေးချယ်တဲ့ နေရာမှာ ရုပ်ချောတဲ့ လူငယ်လေးတွေကို ဦးစားပေး ရွေးချယ်ပါ”

ဦးကြည် စကားကြောင့် ရပ်ကွက်ဘောလုံးအသင်း အဖွဲ့ဝင်တွေ တစ်ယောက် မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်ပြီး ဘာပြောရမှန်းမသိ။ ထို့အတူ နည်းပြ ကိုသံခဲလည်း ခေါင်းကိုသာ တွင်တွင်ကုပ်လို့ လှပါတယ်။

“ဥက္ကဋ္ဌ မဟုတ်သေးဘူး ထင်တယ်”

ဒါက ဘောလုံးအသင်း အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်သူ ဦးစံလှက စောဒက တက်လိုက်တော့-

“ဘာလို့ မဟုတ်ရမှာလဲ၊ ကျုပ်တို့ ရပ်ကွက် ဘောလုံးအသင်းက ဘောလုံးသမား တစ်ယောက်ယောက်က ရုပ်ချောလို့ မင်းသား ဖြစ်သွားကြည့် ပါလား၊ ကျုပ်တို့ ရပ်ကွက် ဂုဏ်တောင် တက်ဦးမယ်၊ ခင်ဗျားတို့ အားကစား ဂျာနယ်တွေ မဖတ်ဘူးလား၊ ဒေးဗစ်ဘက်ခမ်းကိုတောင် မင်းသား တွမ်ခရစ် က ရုပ်ရှင်မင်းသား လုပ်ဖို့ တိုက်တွန်းနေပြီ၊ ဘက်ခမ်း မင်းသား ဖြစ်လို့ကတော့ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ ဘယ်လောက် ဂုဏ်တက်ပြီလဲ”

ဦးကြည်က နည်းပြ ကိုသံခဲဘက် လှည့်ကြည့်ရင်း-

“ဟေ့ သံခဲ... မနက်ဖြန်ကစပြီး ရပ်ကွက်ထဲ လော်စပီကာနဲ့ လိုက်ကြညာ၊ ရပ်ကွက် ဘောလုံးအသင်း လူရွေးမယ်၊ ရုပ်ချောတဲ့ သူတွေကို ဦးစားပေး ရွေးချယ်မယ်ပြော၊ ကျန်တာတွေ ဘာမှ မစဉ်းစားနဲ့၊ အဝတ်အစား ... ကုန်ကျစရိတ်... စားစရိတ်... ဘာမှ ပေးစရာမလို၊ ဥက္ကဋ္ဌ တာဝန်ယူ တယ်လို့ ပြော”

ဦးကြည်ရဲ့ ဗီတိုအာဏာသဖွယ် ပြောကြားချက်ကို မည်သူမှ စောဒက မတက်တော့ပါ။ စောဒက မတက်တာလည်း အကြောင်းရှိပါတယ်။ ဦးကြည် က အစစအရာရာ ငွေကုန်ကြေးကျ ခံတာ ဆိုတော့ ကိုယ်က သူ့လောက် ငွေကုန်ကြေးကျမှ မခံနိုင်တာ ဆိုတော့ ဥက္ကဋ္ဌ သဘောဆိုပြီး အားလုံးက တညီတညွတ်တည်း ဆုံးဖြတ်သလိုနဲ့ လက်ခုပ်လက်ဝါး တီးပြီး အစည်းအဝေးကို ရုပ်သိမ်းလိုက်တယ်။ ဥက္ကဋ္ဌ ဦးကြည် ဘာပြောကောင်းမလဲ၊ အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်ပြီး ဘီယာဆိုင်မှာ လိုက်ပြုစုတာ၊ ငွေငါးသောင်းလောက် ကုန်တာကို မျက်နှာကြီးက ပြုံးပြီးပြီးနဲ့ ကြည်နူးမဆုံး ဖြစ်လို့နေပါတယ်။

(၃)

ရပ်ကွက် လက်ရွေးစင် ဘောလုံးအသင်းအတွက် လူရွေးချယ်ဖို့ ဘောလုံးကွင်းထဲမှာ ရပ်ကွက်ထဲက လူငယ်တွေ တော်တော်များများ ဘောလုံး သမား ဝတ်စုံအပြည့်နဲ့ ရှိလို့နေပါတယ်။

“သံခဲ... မင်း ကြည့်လိုက်စမ်း၊ ဘောလုံးလူရွေးပွဲ လာတဲ့ ကောင်လေးတွေ ဘယ်လောက် မျက်နှာတွေ နဖပပ်ပြီး ချောနေသလဲလို့၊ ငါသာ ဖီဖာဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်ရင် ဥပဒေတွေ အကုန်ပြင်ပစ်မယ်၊ ချောတဲ့ ဘောလုံးသမားတွေ အသင်းမှာ အကုန်ပါ ဆိုပြီး”

“ဥက္ကဋ္ဌ... အဲဒါက အရေးမကြီးဘူး၊ အရေးကြီးတာက ရုပ်လှတာတွေချည်းပဲ ဘောလုံးကန်တတ် မကန်တတ် ရွေးမှာလား၊ ဒါမှမဟုတ်...”

“ဟေ့ကောင် သံခဲ... ငါ့ကို မရွံ့နဲ့၊ ရုပ်လည်းလှ၊ ဘောလုံး နည်းနည်းကန်တတ်ရင် ရပြီ၊ ကျန်တာ မင်း သင်ပေးလို့ရတယ်”

“ဒါဆို ဥက္ကဋ္ဌ အရင်ရွေးပြီးမှ ကျွန်တော် လူရွေးမယ်”

နည်းပြ ကိုသံခဲက ဘာမှ ဆက်မပြောတော့ဘဲ ဟိုဘက် ဒီဘက် လူခွဲကန်နေသော ဘောလုံးသမားလေးတွေကိုသာ ကြည့်နေပါတယ်။ တကယ်တော့ သူလည်း ဦးကြည်ရဲ့ ဆန္ဒကို မလွန်ဆန်နိုင်ပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ သူ ငှားနေတဲ့ အိမ်ရှင်က လစာတိုးတောင်းပြီး တစ်နှစ်စာ လခကို တောင်းတာ ဦးကြည်က အားလုံး ဝင်ရှင်းပေးထားလို့ပါ။

(၄)

ဦးကြည်တစ်ယောက် သူရွေးချယ်ထားသော ရုပ်ကွက် ဘောလုံးအသင်းမှ ဘောလုံးသမား လူငယ်လေးတွေကို ကြည့်ပြီး ကျေနပ်မဆုံး ဖြစ်နေပါတယ်။ ရုပ်ကလေးတွေ ချောသလို ဘောလုံးပညာရပ်မှာလည်း ကျွမ်းကျင်ဆိုတော့ ဦးကြည်အဖို့ ဂုဏ်ယူမဆုံး ဖြစ်နေပါတယ်။

“ငါ့အသင်းက ဘောလုံးသမားလေးတွေ ကြည့်ပြီး အာဆင်နယ်အသင်းက အာဆင်ဝင်းဂါး ငိုသွားမယ်၊ သူ့အသင်းကို ငယ်ရွယ်နုပျိုသူ

Amo Must

တွေနဲ့ တည်ဆောက်မယ်လို့ ခဏခဏ ပြောတာ ဂျာနယ်ထဲ ဖတ်ရတာ၊ အခု ငါတို့ ရုပ်ကွက်အသင်းက ကစားသမား လူငယ်လေးတွေက အသက်ငယ်ရုံ ခဏ ရုပ်ရည်ချင်း ယှဉ်ရင် အာဆင်ဝင်းဂါးကြီး ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ၊ သူတောင် သူ့အသင်းအတွက် ဝယ်သွားဦးမယ်၊ မှတ်ထား... ဘောလုံးအသင်းတစ်သင်း ဘောလုံးကန်တတ်ရုံနဲ့ မရဘူး၊ ရုပ်လှတာက သိပ်အရေးပါတယ်”

ဦးကြည် စကားကြောင့် နည်းပြလုပ်နေတဲ့ ကိုသံခဲက စောဒကတက် ပြောဆိုချင်ပေမယ့် တစ်နှစ်စာ အိမ်လခကို စပေါ်တင်ထားပေးလို့ ဘာမှ မပြောဘဲ ငြိမ်နေရပါတယ်။

“အဓိက အရေးကြီးတာက ဘောလုံး ယှဉ်ပြိုင်တဲ့အခါ ကိုယ့်အသင်း က ဘောလုံးသမားလေးတွေ လှလှပပနဲ့ ဂိုးသွင်းပြီး အောင်ပွဲခံရင် နိုင်ငံခြား မင်းသားတွေလို အမူအရာကောင်းဖို့ အရေးကြီးတယ်ပေါ့”

ဦးကြည်က သူ့စကားအဆုံး ဘောလုံး လေ့ကျင့်နေတာကို လှမ်းကြည့် လိုက်တော့ ရှေ့တန်း ဘောလုံးကစားတဲ့ မောင်မောင်ထွေးကို နောက်တန်း ဘောလုံးကစားတဲ့ မင်းသူရိန်နဲ့ လှမျိုးထွတ်တို့က ဟိုဘက် ဒီဘက် လက်ဆွဲပြီး ဘောလုံးကို ဝိုင်းလှနေတာကို တွေ့ရပါတယ်။

(၅)

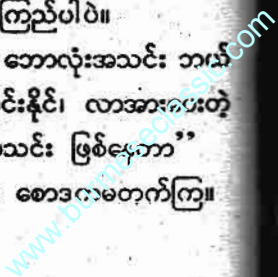
ရုပ်ကွက် ဘောလုံးပြိုင်ပွဲ ကျင်းပတဲ့အခါမှာတော့ ဦးကြည်တို့ ရုပ်ကွက် ဘောလုံးအသင်းကို ဘောလုံးပွဲကြည့်ခန်းမှာ ပရိသတ်တွေက ချီးကျူးမဆုံး ဖြစ်လို့နေပါတယ်။

အဖြစ်က ဒီလိုပါ။ ဘောလုံးကစားတာထက် ဘောလုံးသမားလေး တွေက ကိုရိုးယားမင်းသားတွေနဲ့ တူတယ်ဆိုပြီး ရုပ်ကွက်တွေထဲက ကောင်မလေး တွေကိုယ်တိုင် လာရောက်အားပေးလို့ပါပဲ။

ဒီအခါ မျက်နှာပြုံးပြုံးနဲ့ ဖြစ်နေသူက ဦးကြည်ပါပဲ။

“တွေ့တယ် မဟုတ်လား၊ ကျုပ်ရုပ်ကွက် ဘောလုံးအသင်း ဘယ် လောက် ဂုဏ်တက်လဲ၊ ဘောလုံးပွဲကလည်း ပွဲတိုင်းနိုင်၊ လာအားပေးတဲ့ ကောင်မလေးတွေကလည်း ကျုပ်အသင်းမှ ကျုပ်အသင်း ဖြစ်နေတာ”

ဦးကြည်ရဲ့ စကားက မှန်နေလို့ မည်သူမှ စောဒကမတက်ကြ။

ဒီလိုနဲ့ ရပ်ကွက်ပေါင်းစုံ ဘောလုံး ဗိုလ်လုပွဲကို ရောက်လာပါတယ်။ ယှဉ်ပြိုင်ရမှာက ဦးကြည်တို့ ရပ်ကွက် ဘောလုံးအသင်းနဲ့ တခြားရပ်ကွက် အသင်းပါ။ တခြားရပ်ကွက်အသင်းကလည်း နှစ်စဉ် ဗိုလ်လုပွဲ၊ ဆီမီးဖိုင်နယ် လောက် ရောက်တာဆိုတော့ ပရိသတ်တွေက အထူးစိတ်ဝင်တစား ဖြစ်လို့ နေပါတယ်။

ဘောလုံး ဗိုလ်လုပွဲ ယှဉ်ပြိုင်တော့ ဦးကြည်တို့ ရပ်ကွက်အသင်းက တစ်ဂိုး ဂိုးမရှိနဲ့ နိုင်ပြီး ပထမ ရပါတယ်။

ဘောလုံးပွဲလည်း ပြီးရော ရှေ့တန်း ကစားတဲ့ မောင်မောင်ထွေးကို နောက်တန်း ကစားသမား မင်းသူရိန်က ပြေးဖက်ပြီး 'အာဝါး' ပေးပါတယ်။ 'အာဝါး' ပေးတာက အကြာကြီးပါ။ ဒါကို နောက်တန်း ကစားတဲ့ လှမျိုးထွတ်က ဒေါသတကြီးနဲ့ ပြေးလာပြီး မင်းသူရိန်ကို အတင်းတွန်းပြီး မောင်မောင်ထွေးကို 'အာဝါး' ပေးပါတယ်။

“ဟဲ့... နင် ဘာလုပ်တာလဲ”

“ငါ ဘာလုပ်တာ မြင်လဲ၊ နင်က ငါ့ဟာကို လုတာ၊ ဒါက ငါ့ဘာ”

“ဟဲ့... ညည်း အဲဒီလို မပြောနဲ့၊ ဒါ ငါ့အသည်း”

“ဘာ... ကောင်မ”

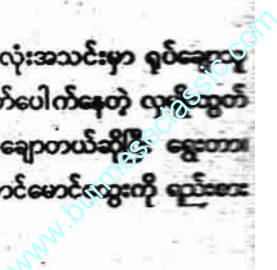
“အံ့မယ်... ညည်းက ငါ မပြောချင်လို့ ကြည့်နေတာ”

အဲဒီနောက် လှမျိုးထွတ်နဲ့ မင်းသူရိန်တို့ နှစ်ယောက်သား ဘောလုံး ကွင်းထဲမှာ နပန်းလုံးကြပါတော့တယ်။ ပွဲကြည့် ပရိသတ်တွေကလည်း လက်ခုပ် လက်ဝါး တီးပြီး အားပေးလို့ ရှိနေပါတယ်။

(၆)

အဖြစ်မှန်တွေကို သိသွားတဲ့ ဦးကြည်တစ်ယောက် နောက်တန်းနဲ့ အိမ်ထဲက အိမ်ပြင်ကို မထွက်ရဲတော့ပါ။

ဖြစ်ပုံက ကြည့်ဦးလေ။ ရပ်ကွက် ဘောလုံးအသင်းမှာ ရုပ်ချောသူ တွေသာ ရွေးမယ်ဆိုပြီး ရွေးလိုက်တာ မိန်းမလျာစိတ်ပေါက်နေတဲ့ လှမျိုးထွတ် နဲ့ မင်းသူရိန်တို့ နှစ်ယောက်ကို ဦးကြည်က ရုပ်ချောတယ်ဆိုပြီး ရွေးတာ၊ အဲဒီနှစ်ယောက်က ယောက်ျား ပီသပြီး ချောတဲ့ မောင်မောင်လွေးကို ရည်းစား

အဖြစ် ထားသလို ပုံစံမျိုးနဲ့ မောင်မောင်ထွေး လိုချင်တာ မှန်သမျှ ဝယ်ပေးတာ
 နောက်ဆုံး ဘောလုံးဗိုလ်လုပွဲနေ့ ရောက်မှ သူ့လူ၊ ငါ့လူဆိုပြီး ပေါက်ကွဲကုန်
 ရင်းက အဖြစ်မှန်တွေ သိပြီး အရှက်ရသွားလို့ပါ။ အဲဒီဖြစ်ရပ်က ဘောလုံးပွဲ
 ကြည့်သူတွေပါ အားလုံး သိကုန်လို့ ရပ်ကွက်မှာ အရှက်ကွဲစရာတွေ ဖြစ်ကုန်လို့
 ပါ။

ဘောလုံးပွဲ ကျင်းပပြီးလို့ ၃ ရက်အတွင်း ရပ်ကွက် ဘောလုံးအသင်း
 နာယကဘဝကနေ ဦးကြည် နတ်ထွက်သွားရုံသာမက ဘာအားကစားဂျာနယ်မှ
 ဝယ်မဖတ်တော့တာ ဒီနေ့အထိပါပဲ။

အဲဒီအတွက် ဦးကြည် ယူကျုံးမရ ဖြစ်လို့မဆုံး။

ငြော် ဘောလုံး... ဘောလုံး...

(၁)

အုန်းစုရွာသူကြီး ဦးကျော်စိုးတစ်ယောက် ဘယ်သူ့ကိုမှ စကားမပြောနိုင်ဘဲ ပက်လက်ကုလားထိုင်မှာ ထိုင်ရင်း နက်နက်နဲနဲ စဉ်းစားခန်းဝင်တော်မူနေပါတယ်။ မစဉ်းစားလိုကလည်း မရာဘူးလေ။ သူက သူ့ဘောလုံးအသင်းကို အစစအရာရာ တာဝန်ယူမယ်လို့ အစည်းအဝေးမှာ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ကတိပေးခဲ့လို့လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ရွာဘောလုံးအသင်းက အလယ်အလတ်အသင်းမျိုးပဲ ဖြစ်ပြီး ယှဉ်ပြိုင်တဲ့အခါတိုင်း ဘာဆုမှ မရတော့ ကျန်တဲ့ ရွာဘောလုံးအသင်းက ကစားသမားတွေကော ပရိသတ်တွေကပါ အထင်မကြီး၊ မလေးစားတဲ့ ပုံစံမျိုး ရှိလို့နေတာ အုန်းစုရွာသူကြီးအသစ်အဖြစ် ရွေးချယ်ခံထားရတဲ့ ဦးကျော်စိုးဘယ်ကျေနပ်နိုင်ပါ့မလဲ။ ကိုယ့်လက်ထက်မှာ ကိုယ့်ရွာ ဘောလုံးအသင်းကို

ကျွန်တို့အသင်းတွေ လေးစားလာအောင် လုပ်ပြရမယ်လို့ စိတ်ထဲကနေ ကြိမ်းဝါးလို့ နေပါတယ်။

“သူကြီး ခြံဝိုင်းထဲမှာ ကုလားထိုင် ချခင်းထိုင်ပြီး ဘာတွေ စဉ်းစားနေတာလဲ”

သူကြီး ဦးကျော်စိုး ခြံဝိုင်းထဲကို ရာအိမ်မှူး ဖိုးစီက ဝင်လာရင်းက ခုံတန်းရှည်မှာ ထိုင်ပြီး မေးလိုက်ပါတယ်။

“ငါ အုပ်ချုပ်ရမယ့် ငါတို့ရွာ ဘောလုံးအသင်းအကြောင်းပေါ့ကွာ၊ ငါတို့ ရွာဘောလုံးအသင်းက အလယ်အလတ်ပဲ ဖြစ်တော့ ဘယ်အသင်းတွေကမှ မလေးစားဘူး၊ ဒီပြင်ရွာက သူကြီးအချင်းချင်းကလည်း ငါနဲ့ လမ်းမှာတွေ့ရင် ခိုပဲ့သဲ့ လုပ်တာတွေ ရှိတယ်၊ ဒီတော့ ငါ့ရွာ ဘောလုံးအသင်းကို ကျွန်တို့အသင်းတွေ ကြောက်လာအောင် လုပ်ပြချင်လို့ ဉာဏ်နီဉာဏ်နက် ထုတ်နေတာ”

သူကြီးဦးကျော်စိုးက မီးသေနေတဲ့ ဆေးပေါ့လိပ်ကို ညှိပြီး ဖွာလိုက်ပါတယ်။ ရာအိမ်မှူး ဖိုးစီကတော့ ဆေးပေါ့လိပ် မီးခိုးငွေ့တွေကို ကြည့်ရင်း ဘာအကြံရသွားတယ် မသိ။ လက်ဖျောက်တစ်ချက် တီးလိုက်ပါတယ်။

“ဒါများ သူကြီးရယ်... လွယ်လွယ်လေး၊ နိုင်ငံခြားကလပ်အသင်းတွေလိုပေါ့၊ နည်းပြဆရာကောင်းကောင်း ရှာမယ်၊ ပြီးတော့ တခြားရွာက ဘောလုံးကန်ကောင်းတဲ့ လက်ရွေးစင် ဘောလုံးသမားတွေကို ကိုယ့်ရွာအသင်းထဲ ပြောင်းထည့်ပေါ့”

ရာအိမ်မှူး ဖိုးစီ စကားကြောင့် သူကြီးဦးကျော်စိုး တော်တော်စိတ်ဝင်စားသွားတယ် ထင်ပါရဲ့။

“နို့... နေပါဦး၊ အဲဒီကစားသမားတွေက တို့ရွာအသင်းမှာ လာကန်ချင်ပါ့မလား”

“ဒါများ သူကြီးရယ်... လွယ်လွယ်လေးပါ၊ သူများရွာတွေက ကစားသမားတွေ ကိုယ့်ရွာအသင်းမှာ လာကန်ဖို့ နိုင်ငံခြားမှာ ဘောလုံးသမား

ပြော ဘောလုံး... ဘောလုံး...

ဝယ်သလိုပေါ့၊ ဘောလုံး ကစားနေတဲ့ အချိန်အတွင်း ဆန်အိတ်ပေးတန်သူ ပေး၊ ပဲအိတ်ပေးတန်သူ ပေး၊ ဆီပေးချင်တဲ့သူဆီ ပေး၊ သူတို့ နေရေး စားရေးအတွက် စီစဉ်ပေးပေါ့၊ အရက်ကြိုက်သူလည်း အရက်ကလေး ဘာလေး ဝယ်ပေးပေါ့၊ ဒါမှ ကိုယ့်ရွာက အသင်းက မျှသွားမယ်၊ သူကြီးက ငွေကြေး ပြည့်စုံတာပဲ”

“ဒီလိုဆို... ဒီကိစ္စကို အမြန်ဆုံး အကောင်အထည်ဖော်ရမယ်၊ ဒီတော့ မင်းကို အကြံပေးတဲ့အတွက် လာ... ရွာထိပ်က အရှောင်ရဲ့ဆိုင်မှာ ခေါက်ဆွဲကြော် လိုက်ကျွေးမယ်”

“ကောင်းတာပေါ့ သူကြီးရာ ဟဲ့ ဟဲ့...”

အဲဒီနောက်တော့ သူကြီးအိမ် ခြံဝိုင်းထဲကနေ တရုတ်နိုင်ငံလုပ် ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှာ သူကြီး ဦးကျော်စိုးနဲ့ ရာအိမ်မှူး ဖိုးစိ စီးနင်းလိုက်ပါရင်း ထွက်ခွာသွားတာ ဆိုင်ကယ် အင်ဂျင်ဇနီက လမ်းတစ်လျှောက် ပျံလွင့် နေပါတယ်။

(၂)

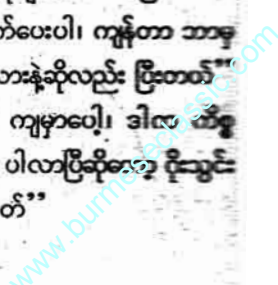
အုန်းစုရွာနဲ့ ရွာနီးချုပ်စပ်ရွာတွေမှာတော့ သူကြီး ဦးကျော်စိုးနဲ့ ရာအိမ်မှူး ဖိုးစိတို့ စီစဉ်ထားတဲ့ အကြောင်းအရာတွေကို လူတော်တော်များများ က စိတ်ဝင်စားလို့နေကြပါတယ်။ တစ်ခါပူးမှ ဒီလိုမျိုး မကြားခဲ့ရလို့ ဘာတွေ ဘယ်လို ဖြစ်လာမလဲ စောင့်ကြည့်လို့နေပါတယ်။

သူကြီး ဦးကျော်စိုး ခြံဝိုင်းထဲမှာလည်း ရွာနဲ့ ဘောလုံးအသင်းဝင် လူကြီးအချို့ကော အခြားရွာက ဘောလုံးသမားတွေပါ ရောက်ရှိလို့နေပါတယ်။ သူကြီး ဦးကျော်စိုးက သူ့ရှေ့မှာ ရှိနေတဲ့ ဘောလုံးသမားတွေကို ကြည့်လိုက်ပြီး ထန်းပင်ရွာ ဘောလုံးသမား တိုက်စစ်မှူး လှစိုးကို-

“မင်းက ဒီဘောလုံးပြိုင်ပွဲအတွင်း ဘာလိုချင်လဲ... ပြော”

“ကျုပ်ကို ယင်လုံအိမ်သာတစ်လုံး ဆောက်ပေးပါ၊ ကျန်တာ ဘာမှ မလိုပါဘူး၊ အုတ်နဲ့ မဟုတ်ရင်လည်း ရတယ်၊ သစ်သားနဲ့ဆိုလည်း ပြီးတတ်”

“အေး... ရတယ်၊ ငါးသောင်းလောက် ကျမှာပေါ့၊ ဒါလဲ ဟိန္ဒူ မရှိဘူး၊ ကိစ္စရှိတာက ပွဲတိုင်းမှာ မင်းလို တိုက်စစ်မှူး ပါလာပြီဆိုတော့ ဝိုင်း နိုင်ဖို့ လိုတယ်၊ ဖိုးစိ... စာရင်း သေသေချာချာမှတ်”

သူကြီး ဦးကျော်စိုးက နောက်ထပ် ကစားသမားတစ်ဦးကို ရှေ့ ခေါ်လိုက်ပါတယ်။ အဲဒီကစားသမားက ပွေးပင်ရွာက နောက်တန်းခံစစ်မှူး ကတုံးပါ။

“ကဲ... ကတုံး၊ မင်းကကော ဘာလိုချင်လဲ”

“ကျွန်တော့်ကို ဘလက်အင်ဂျင်နီယာ တီဗွီလေးတစ်လုံး ဝယ်ပေးပါ။ ကျွန်တော့်ရည်းစားရဲ့ အဖေက အဲဒါလေး ဝယ်ပေးမှ သဘောတူမယ် ပြောလို့ နို့မို့ ဒီတီဗွီ မရရင် ခင်တုတ်နဲ့ ကျွန်တော် လွဲပြီဗျ”

ကတုံး စကားကြောင့် ဘောလုံးအဖွဲ့ဝင် လူကြီးတွေ ပြုံးစိစိ ဖြစ်ကုန်ကြပါတယ်။

“ရပါတယ်ကွာ... အဖြူ အမည်းက ဈေးမှသိပ်မရှိတာ၊ မင်းက နောက်တန်းကနေ ဂိုးမပေးရအောင်သာ ကာကွယ်၊ ဖိုးစီ... ဒါလည်း စာရင်းမှတ်ထားဦး”

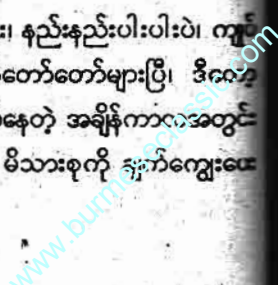
အဲဒီနောက် ဘောလုံးသမားတွေက တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် သူတို့ လိုချင်တာတွေကို တောင်းဆိုကြပါတယ်။ တစ်ယောက်က အဆိုတော် ရဲလေး ဝတ်တဲ့ အင်္ကျီမျိုး သုံးထည် ဝယ်ပေးဖို့၊ နောက်တစ်ယောက်ကျတော့ တရုတ်လုပ် စက်ဘီး ဝယ်ပေးဖို့၊ အခြားတစ်ယောက်ကျပြန်တော့ အိမ်ပြန်ဖို့ပေးဖို့... အစရှိသဖြင့် တောင်းဆိုကြပါတယ်။ အဲဒီနောက် နည်းပြ လုပ်မယ့် တောင်လေးရွာက ဦးထွန်းခက် အလှည့်ရောက်လာပါတယ်။ အသက်ထခြောက်ဆယ်နီးပါး ဆိုပေမယ့် သန်တုန်းမြန်တုန်းပါပဲ။ သူလည်း ဟိုးတုန်းက ခရိုင်လက်ရွေးစင် ဖြစ်ခဲ့သူပါ။

“ကဲ... နည်းပြကြီးကကော... ဘာတောင်းဆိုချင်လဲ”

အုန်းစုရွာ ဘောလုံးအသင်းကို နည်းပြအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်မယ့် ဦးထွန်းခက်က ပတ်ဝန်းကျင်က လူတွေကို တစ်ချက် လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး ရဲဝံ့စွာ တောင်းဆိုပါတယ်။

“ကျုပ်အနေနဲ့ သိပ်မတောင်းဆိုချင်ပါဘူး၊ နည်းနည်းပါးပါးပဲ၊ ကျုပ်

မိသားစုက ပုစွန်တုပ်ကြီးဟင်း မစားရတာ နှစ်တော်တော်များပြီ၊ ဒီအုန်းစုရွာ ဘောလုံးအသင်းကို ကျုပ် နည်းပြလုပ်နေတဲ့ အချိန်ကာလအတွင်း မှာ တစ်ပတ်ကို သုံးရက် ပုစွန်တုပ်ဟင်း ကျုပ်နဲ့ မိသားစုကို နှုတ်ကျွေးပေးမယ်ဆိုရင် ဒီအလုပ်ကို လက်ခံမယ်”

ဪ ဘောလုံး... ဘောလုံး...

နည်းပြလုပ်မယ့် ဦးထွန်းခက် စကားကြောင့် သူကြီးဦးကျော်စိုး ဘာပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားသလို ကျန်တဲ့ အဖွဲ့ဝင်လူကြီးတွေလည်း ခေါင်းကုတ်သူက ကုတ်နဲ့ ဖြစ်နေပါတယ်။

“တခြားဟာ တောင်းဆိုပါလားကွာ၊ ပုစွန်တုပ်ကြီးက ဝယ်ရမှာ ရှားပါဘိသနဲ့၊ သူ့အချိန်အခါလည်း မဟုတ်ဘူး”

“မရဘူး... ကျုပ်ကတော့ ပုစွန်တုပ်ဟင်းမှ ပုစွန်တုပ်ဟင်းထဲ၊ တစ်ပြားမှ မလျှော့ဘူး”

ပုစွန်တုပ်ဟင်းနဲ့ကျမှ ပွဲက ပျက်မလို ဖြစ်သွားသဖြင့် သူကြီးဦးကျော်စိုး ဘာလုပ်ရမှန်း မသိတော့ပါ။ ဒီအချိန်မှာ ရာအိမ်မှူး ဖိုးစိက-

“ရအောင်တော့ လုပ်ရမှာပေါ့၊ သူကြီးမှာ ဆိုင်ကယ်ရှိတာပဲ၊ မြို့စော့မှာ သွားပြီး ရအောင် ရှာဝယ်ပေးရမှာပေါ့၊ မရတော့လည်း တစ်မျိုး စဉ်းစားတာပေါ့၊ သူကြီး အိမ်မှာ ရေခဲသေတ္တာ ရှိတာပဲ၊ များများ ဝယ်ထည့်ထား၊ ရတယ်”

“ဒါဆိုလည်း ဒီကိစ္စကို မင်းပဲ ကြည့်စီစဉ်တော့ ဖိုးစိရယ်၊ ငါက အသင်းအတွက် ရွာခံ ကစားသမားတွေကိုလည်း ကျေနပ်အောင် လုပ်ပေးချီးမယ်၊ နို့မို့ စိတ်ဝမ်းကွဲကုန်ရင် အသင်း မအောင်မြင်ဘဲ နေမယ်၊ ဒီတော့ မနက်ဖြန်ကစပြီး လေ့ကျင့်ခန်းဆင်းဖို့ ပြင်ဆင်ပါ”

ဘောလုံးသမားတွေသာမက နည်းပြလုပ်မယ့် ဦးထွန်းခက်ကပါ သူတို့ လိုချင်တာတွေ ရလို့ အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်ကုန်ပါတယ်။ သူတို့လိုပဲ သူကြီးဦးကျော်စိုးထစ်ယောက်လည်း မကြာတော့မယ့်အချိန်မှာ ပေါ်ထွန်းလာတော့မယ့် အုန်းစုရွာ ဘောလုံးအသင်းကြီးအတွက် စိတ်ကူးတွေယဉ်ပြီး ပီတိတွေ ပွားနေမိပါတယ်။ ငွေကုန်ကြေးကျအနေနဲ့ အသင်း အောင်မြင်ဖို့ ဒီလောက်တော့ ရင်းရမှာပေါ့လို့ ဘောလုံးအဖွဲ့ဝင်တွေကိုတောင် ပြန်ရှိုင်းပြလို့နေရဲ့။

(၃)

အုန်းစုရွာ သူကြီး ဦးကျော်စိုး မျှော်လင့်ထားခဲ့သလိုပါပဲ။ အုန်းစုရွာ ဘောလုံးအသင်းမှာ အခြားရွာတွေက လက်ရွေးစင် ဘောလုံးသမားတွေ ခေါ်ထားလို့ ကျန်တဲ့ရွာ ဘောလုံးအသင်းတွေက နည်းနည်း ထိတ်လန့်ပြေလာပါ

တယ်။ ဒါ့အပြင် ဘောလုံးပွဲ ယှဉ်ပြိုင်တော့လည်း အုန်းစုရွာ ဘောလုံးအသင်းက ဝိုးပြတ်တွေချည်း အနိုင်ရပြီး ဗိုလ်လုပွဲ ရောက်လာပါတယ်။ သူကြီး ဦးကျော်စိုးခရာ ဝမ်းသာလွန်းလို့ သူ့အသင်းသားတွေကို ဘောကန် အင်္ကျီအသစ်တောင် ဝယ်ပေးပါသေးတယ်။ ဗိုလ်လုပွဲ ရောက်ရင် ဝတ်ပြီး ကန်ဖို့ပါ။

ဒီလိုနဲ့ နာမည်ကြီး ထိပ်ဦးရွာ ဘောလုံးအသင်းနဲ့ အုန်းစုရွာတို့ ဗိုလ်လုပွဲ ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ နေ့ကို ရောက်လာပါတယ်။ ဘောလုံးကွင်းမှာလည်း ပရိသတ်က အပြည့်ပါပဲ။

သူကြီးဦးကျော်စိုးကတော့ သူ့အတွေးနဲ့သူ ကျေနပ်နေပါတယ်။ သူ ဝယ်ပေးထားတဲ့ အင်္ကျီဝတ်စုံအသစ်နဲ့ သူ့ရဲ့ အုန်းစုရွာ ဘောလုံးအသင်းက တက်တက်ကြွကြွနဲ့ ကန်ရင်း ဒိုင်းဆုကြီးကို ရပြီလို့။ ဒါနဲ့ ဘောလုံးသမားတွေ ရှိတဲ့ နေရာနားကို သွားလိုက်ပါတယ်။

“ဟေ့... အားကစားအင်္ကျီတွေ လဲတော့လေ”

သူကြီး ဦးကျော်စိုး စကားအဆုံး အုန်းစုရွာခံ ဘောလုံးသမားတွေက အားကစားဝတ်စုံအသစ်ကို လဲပေမယ့် အခြားရွာတွေက ခေါ်ထားတဲ့ ဘောလုံးသမားတွေက အင်းမလုပ် အဲမလုပ် ဖြစ်နေပါတယ်။

“ဟေ့... ဘာလို့ မလဲသေးတာလဲ၊ လုပ်တော့လေ”

ထန်းပင်ရွာသား ရှေ့တန်း တိုက်စစ်မှူး လှစိုးက အားနာသလို အမူအရာနဲ့...

“မပြောမဖြစ်လို့ပါ၊ သူကြီး၊ သူကြီး ဝယ်ပေးတဲ့ ဝတ်စုံအင်္ကျီအသစ်ကလေးကို ကျွန်တော့်မိန်းမက ပေါင်ပြီး ချဲထိုးလိုက်တယ်၊ အဲဒါ မရွေးရသေးဘူး၊ တခြား အရန်အသင်းသားတစ်ယောက်ရဲ့ အင်္ကျီ ခဏဝတ်မယ်”

“ဟာကွာ... မင်းတို့ကတော့ လုပ်ချလိုက်ပြန်ပြီ”

သူကြီးဦးကျော်စိုးက စိတ်ပျက်လက်ပျက်နဲ့ ဖြစ်နေတုန်း ပွေးပင်ရွာသား ကတုံးကလည်း-

“ကျွန်တော်လည်း သူ့လိုပဲ၊ မတော်ရသေးတဲ့ ယောက်ဖကို အင်္ကျီသွားကြားမိပါတယ်၊ သူက ခဏဝတ်ချင်တယ်ဆိုပြီး ပေးလိုက်တာ၊ မြို့ကနေ ပြန်မလာသေးဘူး”

“ကတုံးရာ... မင်းကတော့လေ...”

www.burmeseclassic.com

ဪ ဘောလုံး... ဘောလုံး...

သူကြီး ဦးကျော်စိုးတစ်ယောက် ဒေါသထွက်ချင်နေပေမယ့် ဒေါသတွေကို မျိုသိပ်နေတုန်း အလယ်တန်း ကစားတဲ့ ချစ်တင်က-

“သူကြီး... ကျုပ်လည်း သူတို့လိုပဲ၊ တစ်နေ့က အရက်သောက်ချင်တာ ပိုက်ဆံမရှိလို့ အဲဒီအင်္ကျီ အရက်ဆိုင်မှာ အပေါင်ထားခဲ့ရတာ၊ မရွေးနိုင်သေးဘူး”

“ဖြစ်ပြန်ပြီလားကွာ... မင်းတို့နဲ့ကွာ”

သူကြီးက ခြေပစ်လက်ပစ်နဲ့ ထိုင်ချလိုက်တုန်းမှာပဲ အခြားရွာက အငှားခေါ်ထားတဲ့ ဘောလုံးသမားတွေက သူတို့ပြဿနာတွေ တစ်ခုပြီး တစ်ခု တင်ပြလာတာ သူကြီး ဦးကျော်စိုးအဖို့ နာမည်ပျက်ကိန်း ဆိုက်မလို့ ဖြစ်လာပါတယ်။

“ဖိုးစီရေ... ဖိုးစီ၊ ဘာဆက်လုပ်မလဲ”

ရာအိမ်မှူး ဖိုးစီက သူကြီးဦးကျော်စိုးနား ရောက်လာရင်း-

“ဘာလုပ်ရမှာလဲ၊ ကျွန်တော်တို့ရွာက လက်ရွေးစင်က ငါးယောက် ဝဲ ရှိတော့ ဝိုးသမား ဖယ်လိုက်ရင် လေးယောက်ပဲ ရှိတယ်။ ဒီအင်္ကျီ လေးထည် တည်းနဲ့ ဘယ်လိုလုပ် ဝတ်ကန်မလဲ၊ ဒီတော့ နည်းလမ်းတစ်လမ်းပဲ ရှိတယ်။ ကျွန်တော် ထုံးရှာလိုက်မယ်။ အခု ကစားမယ့်ပွဲမှာ ဘောလုံးကန်တဲ့ လူ ဆယ်ယောက်စလုံး အင်္ကျီချွတ်ပြီး ကန်ခိုင်း၊ ကျောကုန်းမှာ ထုံးသုတ်ပြီး နံပါတ်ရေး၊ ဒါပဲ ရှိတယ်။ ပွဲက စခါနီးနေပြီ”

“ဖိုးစီရာ... အပွဲပွဲ ကောင်းလာခဲ့သမျှ ဒီပွဲရောက်မှ ခံရပြီ၊ အရှက် တော့ ကွဲပါပြီဗျာ၊ မင်းသဘောအတိုင်းသာ စီစဉ်ပေတော့ဟေ့”

နောက်ဆုံးတော့ သူကြီးဦးကျော်စိုးခမျာ ရာအိမ်မှူး ဖိုးစီ ပြောတဲ့ အစီအစဉ်ကို လက်ခံလိုက်ရပါတော့တယ်။

(၄)

ကမ္ဘာပေါ်မှာ တစ်ခါဖူးမှ မမြင်ခဲ့ရဖူးတဲ့ အုန်းစုရွာ ဘောလုံးအသင်း နဲ့ ထိပ်ဦးရွာ ဘောလုံးအသင်းတို့ရဲ့ ဘောလုံး ဗိုလ်လုပွဲ ယှဉ်ပြိုင်မှုကို ကြည့်ပြီး ပရိသတ်တွေက ပြုံးရယ်ကုန်ကြပါတယ်။ တစ်ဖက် ထိပ်ဦးရွာ ဘောလုံးအသင်း က အာဆင်နယ်အသင်း ဝတ်စုံနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်နေပြီး အုန်းစုရွာ ဘောလုံးအသင်း ကတော့ ဘောလုံးကန်ဘောင်းဘီ၊ ခြေအိတ်၊ ဖိနပ် ဝတ်စုံပြည့် ဖြစ်ပေမယ့် အပေါ်ပိုင်း ကျောဗလာတွေမှာ ထုံးနဲ့ ရေးထားတဲ့ ဘောလုံးသမားတွေကို ကြည့်ပြီး ဝေဖန်သူကလည်း ဝေဖန်နဲ့။

အဲဒီအထဲမှာ အခံရအခက်ဆုံးက သူကြီးဦးကျော်စိုးပါပဲ။ ဘောလုံး ကစားနေတဲ့ သူ့အသင်းက လူတွေကို ကြည့်ပြီး လက်သီးတပြင်ပြင်နဲ့ ဖြစ်နေ ပါတယ်။

ဘောလုံး ယှဉ်ပြိုင်ပွဲမှာ အုန်းစုရွာက သုံးဂိုးပြတ်နဲ့ နိုင်ပေမယ့် သူကြီး ဦးကျော်စိုးကတော့ မပျော်နိုင်ပါ။

“ခင်ဗျားတို့ အုန်းစု ဘောလုံးအသင်းဟာ ချမှတ်ထားတဲ့ စည်းကမ်း ကို ဖောက်ဖျက်တယ်။ အဲဒါက အားကစား ယှဉ်ပြိုင်တဲ့အသင်းဟာ အားကစား ဝတ်စုံပြည့်နဲ့ ဖြစ်ရမှာ၊ ခင်ဗျားတို့က အင်္ကျီချွတ်ပြီး ကန်တဲ့အတွက် ပရိသတ်ကို

လည်း ဇော်ကားသလို ပြိုင်ပွဲကိုလည်း သိက္ခာကျစရာ ဖြစ်အောင် လုပ်တဲ့ အတွက် သုံးနှစ်တိတိ ရွာပေါင်းစုံ ဘောလုံး ယှဉ်ပြိုင်ပွဲကို ဝင်ရောက်ခွင့် မရှိဘူး။ ထုချေလွှာလည်း တင်ပါ”

ရွာပေါင်းစုံ ဘောလုံးပွဲ ဖြစ်မြောက်ရေး ဥက္ကဋ္ဌ စကားအဆုံးမှာ ဦးကျော်စိုးတစ်ယောက် အရပ်ကြိုးပြတ်ကို ဖြစ်သွားရပါတယ်။ သူ ငွေကုန် ကြေးကျခံပြီး စီစဉ်ခဲ့ရတာတွေဟာ ပရိသတ်တွေ ပြောစရာ ဖြစ်ရုံသာမက၊ နောင်နှစ်တွေမှာ ဝင်ရောက် ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ပါ ပိတ်ပင်ခံရရုံသာမက အိမ်ရောက် တော့လည်း မိန်းမကော... သားသမီးတွေကပါ ပြစ်တင်ဝေဖန် ပြောကောင်းကို နှေ့စဉ်ရက်ဆက် ကြားရလို့လည်း ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီနောက်တော့ မကြာခဏဆိုသလို သူကြီး ဦးကျော်စိုးဆီက အောက်ပါ စကားသံမျိုးကို သံဝေဂရသလိုမျိုး ပြောဆိုတာ ခဏခဏပါပဲ။

“ဪ... ဘောလုံး... ဘောလုံး...”